

14.5.23

*Presented by the Secretary of
State in Council of India
to the Indian Institute
Oxford
India Office
London*

JANAM SÁKHI

OR

THE BIOGRAPHY

OF

GURU NÁNAK,

FOUNDER OF THE SIKH RELIGION.

Dehra Dun:

COPIED FROM THE ORIGINAL BY PHOTOZINCOGRAPHY AND

PRINTED AT THE OFFICE OF THE TRIGONOMETRICAL BRANCH, SURVEY OF INDIA.

1885.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colcbrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

(iv)

The obligations of Sir Charles Aitchison to the Surveyor General and to Mr. Hennessey who have enabled him to place a *fac simile* copy of the volume in the hands of the leading members of the Sikh community are very great, and His Honor desires to take this opportunity of acknowledging them.

A lithographed copy of the book is about to be published separately by private enterprise.

CIVIL SECRETARIAT, PUNJAB GOVT., }

March 15th, 1885. }

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ॥

੧੪

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਦਾ॥ ਸਾਖੀ ਸੀਬੋ ਬੇਨਾਨਾ
ਜੀਵੀ॥ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਨੁ
ਆਇਆ ਕਹਿ ਜਗਵਿਓ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਤੇਇ ਜਾਨਿ
ਆਪਾ ਭਯੋ ਮਰਾ ਨਿਜ ਭਗਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸ
ਦਿਸੈ ਮਤੁ॥ ੧੫੨੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਾਨਿ ਆਪਾ
ਵੈਸਾਖ ਮਾਹਿ॥ ਫਿਰੀ ਆਨਾ ਨੀ ਗਤਿ ਮੇਰੇ ਤੇ
ਲਾਪਤੁ ਗਤਿ ਹੋਈ ਕੁ ਜਾਨਿ ਆਪਾ ਅਨਹਦ
ਸਭ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਰ ਕੇਰੁ ਬਹਿ ਦੋ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਹੀਰੇ ਦੋ ਤੇ ਆਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕੀ ਆਨ ਚਉ ਸਹਿ ਜੋ
ਣੀ ਬਾਵੈ ਜਹ ਬੀ ਗਛਿ ਆਜਤੀ ਆ ਚੋਗ ਸੀਆ ਸਿਧਾ

ਨਵਨਾ ਬਾਨਸਮਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜੋਵਤਾ ਰਗਤੁ ਜਗਤੁ
 ਸਤਗੁਰੁ ਕਉ ਆਇਆ ਇਸ ਕਉ ਨਿਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੀਐ
 ਜੀ॥ ਤਖਾਨਾ ਖਰੀਜਾਇ ਵੇਦੀ ਤਾਲਵੰਗੁ ਇਕੋ
 ਰਈ ਕੀਵੁ ਸਦੀ ਵਿਉ ਵਸਦਾ ਆਗਾਓ ਬੈਜਨ ਮੁਖਾਇ
 ਆਗਾਵਤੋ ਆਤਮਾ ਗਾਥੀ ਭਵਾਨਾ ਲਿਖੈ ਰਣਾ ਪੰਤੁ
 ਬਾਲਕਾਤੇ ਇਸ ਕੀ ਦਿਸਦਿ ਮੁਖੁ ਆਇਆ ਤਮੇ
 ਅਭਿਮੁਖ ਮੇਸਰ ਕਾਰੋਗਾ ਸਬ ਬਾਬੁ ਸਾਖ
 ਜਾਕਾਉ ਆਗਾ ਤਾਲਗਾ ਬਤਾਅਗ ਮਨਿ ਗਮ ਕੀਆ ਕਰਦਿ
 ਜੋਬਿਧੁ ਬਤ ਕਰੇ ਸੇ ਸਮਾਇ ਕੇ ਗਾਇਸਤ ਸਰਸਰਿ ਸੇਕੀ
 ਸਿਸਾਉਇ ਆਇਆ ਭਿੰਨੁ ਕਹੀ ਜੋਕੈ ਏਕੇ ਦੁਸਰੁ
 ਯੈਦਾਉਇ ਆਇਆ ਅਤੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹੀ

ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਬ ਬਾ
 ਬਾ ਬਗਸਾਂ ਸਤਾ ਕੋ ਭਯਾ। ਤਬਿ ਕਾਲੁ ਕਟਿ ਆਨਾ ਨ ਕਰੁ ਪੁ
 ਤੁ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਾਧੇ ਪਾਧਿ ਲੈ ਗਇਆ। ਕਾ
 ਭੁਕਟਿ ਆਪਾ ਪਾਇ ਸੁਨੁ ਪੜਾਇ। ਤਬਿ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ
 ਲਿਖਿ ਦਿਤੀ। ਅਖਰ ਪੈ ਤੀਸਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਈ। ਗੁਰੂ ਆਸਾ
 ਵਿਚਿ ਪਈ। ਮਃ ੧॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੜਾਇ। ਆ
 ਦਿ ਬਾਬੇ ਹੋਈ। ਸੀਸ ਉਗ੍ਰ ਮਹਿ। ਸਮੇ ਸੇਸੇ ਦਿਸਿ
 ਸਦਿ ਸਿਨਿ ਸਾਜੀ। ਸਤ ਨਾਮਾ ਭਿਖੋ। ਏਕੁ ਭਇਆ। ਸੇ
 ਵਤੁ ਹੋਇ। ਤਿਉ ਸਿਨਾ ਕਾਲਾ ਗਾਏ। ਆਤਮਾ ਕਾ ਸਾਧ
 ਉਭਾਇਆ। ਮਨ ਕੋ ਭੁਭਾ। ਤਿਉ ਸਤ ਨਾਮਾ ਜਬ
 ਲਿਖਾਵੈ। ਦਿਖੀ। ਤਉ ਪਸਿਆ॥੧॥ ॥ ਗੁਰੂ ॥

(4)

ਖਰੀਦ ਸਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ਥਾਓ ਪਾਤਿ ਜਾ ਵੈਸੁ ਤੁਜਨੁ
 ਬੋਧਿਆ ਆਵਗਾਨਾ ਹੀ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਆਗੈ
 ਗਇ ਗਇ ਸਿਨਿ ਫਿਰੀ ਗਈ ਗਇ ਦੁਗਰ ਬਭਇਆ
 ਪਸਿਭਾ ਤੇ ਸਿਨਿ ਆਈ ਸਾਜੀ ਨ ਜਾਇ ^ਏ ਤੇ ਏਕੀਆ ॥
 ਆਪਘੋ ਪਾਭਾ ਮੇਵੁ ਜੇ ਪਾਭੈ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ॥
 ਰਿਹੈ ਭਾਵੁ ਗਭਾ ਜੇ ਸਮਝਹਿ ਜਾਇ ਇਨ ਬਿਖਿ ਮਾ
 ਭਿਖੁ ਗਏ ਤੁਹੈ ਭਾਵੈ ਚੈ ਰਹਿ ਬੈਦ ਸਿਨਿ ਮਾ ਜੇ ਰਹੈ
 ਖਾਣੀ ਰਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪ
 ਸਿਨਾ ਪਤਿ ਤੁਆ ਪਿਥੀ ਆਇ ॥ ਫੈਫੈ ਫੈਫੈ ॥
 ਵਰਤੀ ਸਰਸੀ ਤਹਿ ਤੇਰੀ ਆਤਮੁ ਤੇ ॥

ਰਗਮਭਾਗਿ ਉਪਾਈਯਨਯਾਪੇਤਰਾਕਰਮੁਓ
 ਯਾਤਿਨਾਗੁਰਮਿਯਿਯਾਗਾਜਾਜੈਦਾਨਮੰਗਤੁਜਾਨ
 ਜਾਚੈਯਖਚਭੁਗਮੀਓਭੀਖਭਇਯਾਗੇਏਕੋਯੇ
 ਏਏਕੋਦੈਦਮਦੁਰਨਦੁਜਾਮੈਸੁਇਯਾਗਾਜਾਜੁ
 ਏਏਭੀਮਗੁਰਿਯਾਥਾਈਜੈਬਿਫੁਰੇਦਾਸੇਦੇ
 ਓਯਾਗੇਦੇਦੇਏਏਓਕਮੁਗਾਗੇਏਸਿਓਜੀਯਾ
 ਕਾਗਿਜਕੁ ਪਇਯਾਗਾਜਾਜੁਏਏਨਦਰਿਕੇਗਜਾ
 ਦਿਖਾਨੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀਏਕੋਗਇਗਤਿਯਾਮਤ
 ਯਾਈਏਕੁਏਸਿਯਾਮਨਮਾਹੀਯਾਜਾਟੈਟੈਦੁ

ਭਕਤੁ ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤ੍ਰੀਕਿਮੁਓਤ

ਹਿੰਗਲਾਜਾ ਜੁਐ ਜਾਨੁ ਨ ਭੀ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ
 ਜੁਤੁ ਮਹਿ ਸਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ ਠੈ
 ਅੰਤਰਿ ਹਿੰਗਲਾਜਾ ਜੁਐ ਜਾਨੁ ਨ ਭੀ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ
 ਗਾਏ ਜਾਨੁ ਨ ਭੀ ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ੧੫ ॥
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਮੇਸੁ ਚਲਾਇ ॥ ਭਿਸਕਿ ਸੋਹਣੁ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ॥ ੧੬ ॥
 ਭਿਸਕਿ ਸੋਹਣੁ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ
 ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ ਤੁਐ

ਤਹਿਗੁਣਗੈਵੈਸੇਈ॥ ਆਪੇਆਪਿਸਿਯਾਏਕਰਤਾ
 ਨਗਪਿਜਨਮਨਾਹੈਈ॥ ੧੨॥ ਤਤੈਤਾਕੁਭਵਜਾਤੁ
 ਤਿਆਤਾਕਾਮੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਤਰਨਤਾਤਾਤਾਤਾ
 ਹਮਬੁਤਸਿਤਾਹਿਲੈਤਾਹਣਗਇਆ॥ ੧੨॥ ਬਥੇ
 ਸਾਨਬਨਤਹਿਸੇਏਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਏਆਪਾ
 ਰਿਆਤਰਮੁਰਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜਤਿਸੁਭਵੈ
 ਸੇਈਭਾਗਾ॥ ੧੩॥ ਦਰੈਦੇਸੁਨਦੇਓਕਿਸੈਦੇਸੁ
 ਕਰੰਮਾਆਪੁਇਆਜੇਸੈਕੀਆਸੇਸੈਪਾਇਆਦੇ
 ਸੁਨਦੀਜੈਅਫਸਰਜਾ॥ ੧੪॥ ਧਧੈਧਰਿਕਾਗਾ
 ਦਿਨਿਛੋਡੀਤਹਿਚੀਜੀਜਿਨਿੰਗੁਕੀਆ॥ ਤਿਸਕਾ

ਦੀਆ ਸਤਨੀ ਲੀ ਆਕਰਮੀ ਰਰਮੀਹੁਕਮੁਪ

ਇਯਾਕਸ਼ਕਾ॥ ਨਾਨਾ ਤਰੇ ਗਾਨਿ ਤਰੇ ਗੈ ਨਾਤੀ ਚਾ ਨਾ
 ਸਮਲਿਯਾਗਲੀ ਭਉ ਸੁਹਾਗ ਵਿਭੈ ਟਕਤਰਕ
 ਬਹੁ ਮੈ ਮਿਲਿ ਯਾਗ ॥ ੩॥ ਪਪੈ ਪਾਇ ਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸ
 ਰੁ ਏਖ ਟਕ ਉਪਰ ਪੰਚਕੀ ਯਾਗੇ ਬੈਬੁਏ ਸ
 ਭਉ ਫੁਲਾ ਟੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਵਿਰ ਹਿਯਾਗ
 ਟੈ ਟੈ ਟੈ ਹੀ ਸੁਭਾਗ ਟੈ ਬਾਜ ਮਕੈ ਸੰਕੀ
 ਬਿਪਿਲੀ ਯਾਗੁ ਪਰਮਾ ਦੀਸੇ ਨਹ ਉਥੇ ਰੀ
 ਹਰਿ ਸਰਣ ਗਤਿ ਭਰਿ ਪਾਇ ਯਾਗ ॥ ੪॥ ਬੈਬੁਏ
 ਜੀ ਬੋਹਿਲਾਗ ਚਉਪਰਿ ਕੀਤੀ ਚਉਪਰਿ ਗਾਨੀ
 ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਗੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਟਕਾਇ ਯਾਗਿ
 ਯਾਗਾਕਸ਼ਕਾ ਭਉ ਤਾਗੁ ਹਿਸੇ ਟਕਾਗੁ ਯਾਗੁ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਿਨਿਭੁਭੁਪਇਯਾਮਨਮੁਖਿਯਿ
 ਗਹਿਨਚੇਤਤਿਮੁਜੇਲਖਚਓਗਮੀਹਯੇਹੁ
 ਪਇਯਾਕਾਂਗਾਮਮੈਮੋਹਮਰਦੁਮਪੁਸੁਦ
 ਨਮਰਦੁਭਇਯਾ ਤਵਚੇਤਇਯਾਕਾਇ
 ਯਾਭੀਤਹਿਤੋਪਇਯਾ ਸਮਾਯਖਰੁਖੀ
 ਸਹਿਯਾਕਾ॥੨॥ ਯਯੈਜਨਮੁਨਹਿਯੈਕ
 ਹੀਜੇਕਹਿਸਚਪਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਯਾਥੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੁਗੁਰਮੁਖਿਏਕਜਾਣੈ॥੨੨॥
 ਗੈਰਹਿਗਹਿਯਾਮਤ ਅਤਹਿਜੇਤਕੀਏ
 ਜੰਤਾ॥ ਜੰਤੁਭੁਯਾਇਯੈ ਸਭਿਯਾਏਕ

(11)

ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਲਿਖੀਯੋਸਾਮਾਨੁਲਿ
 ਯੀਯੋਸਿਤੁਲਿਯੇਸਕੁੰਦਿਕਾਰਮਿਦਿਜਾ
 ਹਿਯੋਕੁੰਦੁਸੇਕੁਲਿਯੇਸਿਤੁਲਿਯੇਤਨੁ
 ਸੁਖੀਤੁਲਿਤਿਸਕਾਨੁਤੁਪਗਾਣੁਕੁ
 ਕੁਪਾਇਯਾਨਾਨੀਜਾਤਾਨੁਤੁਪਤਿਤਾਜੇ
 ਏਹੁਲੈਯਾਪਸਿਯਾਨੁਤਾਪਕੁਲਾਮੁਰੁ
 ਮੁਕੁਕੁੰਦੁਕੀਪਕੁਲਾਇਨਾਨੀਤਾਨਾਪ
 ਕੁਲਾਇਸੁਦਿਤੁਪਤਿਤਾਜਾਨੁਤੁਤੋਗਾਜੀ
 ਓਜਾਣਗਾਨੁਤੁਤੋਗੇਹਥਿਏਹੁਪਕੁਲਾ
 ਨੀਸਾਨੁਤੁਤੋਗਾਨੁਤੋਗੇਨਜੀਵਿਕਮ

ਕਾਹੁ ਨ ਆਇਗਾ ਤਬਿ ਭੁਨਿ ਪੰਡਿ ਭਿਵ ਭਿਯਾਨ
 ਏਨਾ ਨ ਕੋਟਿ ਭਯਾਨ ਤੈਸੇ ਸਤੈ ਪਾਈਆ
 ਭਯਾਨ ਪੁਰੁ ਮੁਦਿ ਏਨਾ ਨ ਕੋਟਿ ਭਯਾਨ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਕਾ ਮੁਏ ਤੇ ਏ ਭਿਨ ਕਉ ਵਧ
 ਨੁ ਭਯਾਨ ਗਤੇ ਏਨਾ ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੁਆਰਾ
 ਪਉੜੀ ਕਹੀਐ ਮੇਸਰਿ ਭਿਵ ਭਿਯਾਨ
 ਆਸਰਾ ਪੁਸੀਐ ਆਸਰਾ ਚਾਉ ਭਿਨਾ ਮੁ
 ਪਿਰਿ ਕੇ ਭਯਾਨੇ ਸਿਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਭਯਾਨ ਭਿਨਾ ਗਾਏ
 ਏਉਰੁ ਭਯਾਨੇ ਭਯਾਨ ਭਯਾਨ ਬਾਝੇ ਨਾ

ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਤੇ ਪੰਡਿਤਾ ਜਾਣੈ ਤੇ ਹੋਰੀ
 ਉਸੈ ਗਾਤਾ ਤੇ ਹਿਸੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਮਰ
 ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਪੁਨਰੁ ਹੋਰੈ ਗਾ ॥ ਜੋ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਧੁਮੀ ਆਨਿਤ ਨਿਤ ਅਨੰਦ
 ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਨਿਧਾਨ ਪਗ ਪਛਿਤੈ ਦੁਹਿ
 ਗਾ ਪੁਰਜਿ ਨਾਮ ਨਿਬੰਧ ਰਗ ਮਿਕਰਿ ਕੈਸੇ
 ਮਹਿ ਆਹੈ ਆਰੁ ਉਪਾਇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾਯੀ
 ਪਰਮੇਸਰੁ ਲੀਆ ਨਾ ਤੀਰਤਾ ਤਾਤਿ ਬਿਥ
 ਹੋਰਿ ਤੇ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਆਗਿ ਭੁਕਿ
 ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਹੋਰ ਨਾਨਕ ਹੋਰੁ ਜੋ ਪਰ

ਮੇਸਹ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਤੇ ਹੈ ਭਿਨ ਕੁਤੂਬੀ ਧੰਨਾ ਭੀ
 ਜਾਨਤਾ ਭੁਨਕੁਤਾ ਹੈ ਧੰਨਾ ਭੀ ਨਾ ਭੀ
 ਜੁਲਿਆਵਤੀ ਆਗਾ ਅਰੁਇ ਬਿਜੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਭੀ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਿਮੇ ਬੁਧਿ ਆਈ ਆਭੀ ਕਰ
 ਦੇ ਹੈ ਨਿਮੇ ਅਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭੀ ਨਾ ਭੀ ਸਿਮਰ
 ਰੇਤਾ ਕੁਰਦੇ ਪਾਠਿ ਕਵਨ ਪਾਪ ਕੀਤੇ
 ਹੈ ਨਿਮੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਭੀ ਕਰ ਗਿਆ ਅਰੁ ਪਰ
 ਮੇਸਹ ਤੇ ਭੀ ਨਾ ਕਰ ਗਿਆ ਤਬਿ ਧਿਰਿ ਗੁਰੂ
 ਨਾਮੁ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਕੀਤੀ ॥ ਇਹਿ ਆਇਓ
 ਬਿਨਾ ਭਿਉ ਭਿਇ ਕਨਾਕ ਆਇ ਨਾਉ ਸੁ

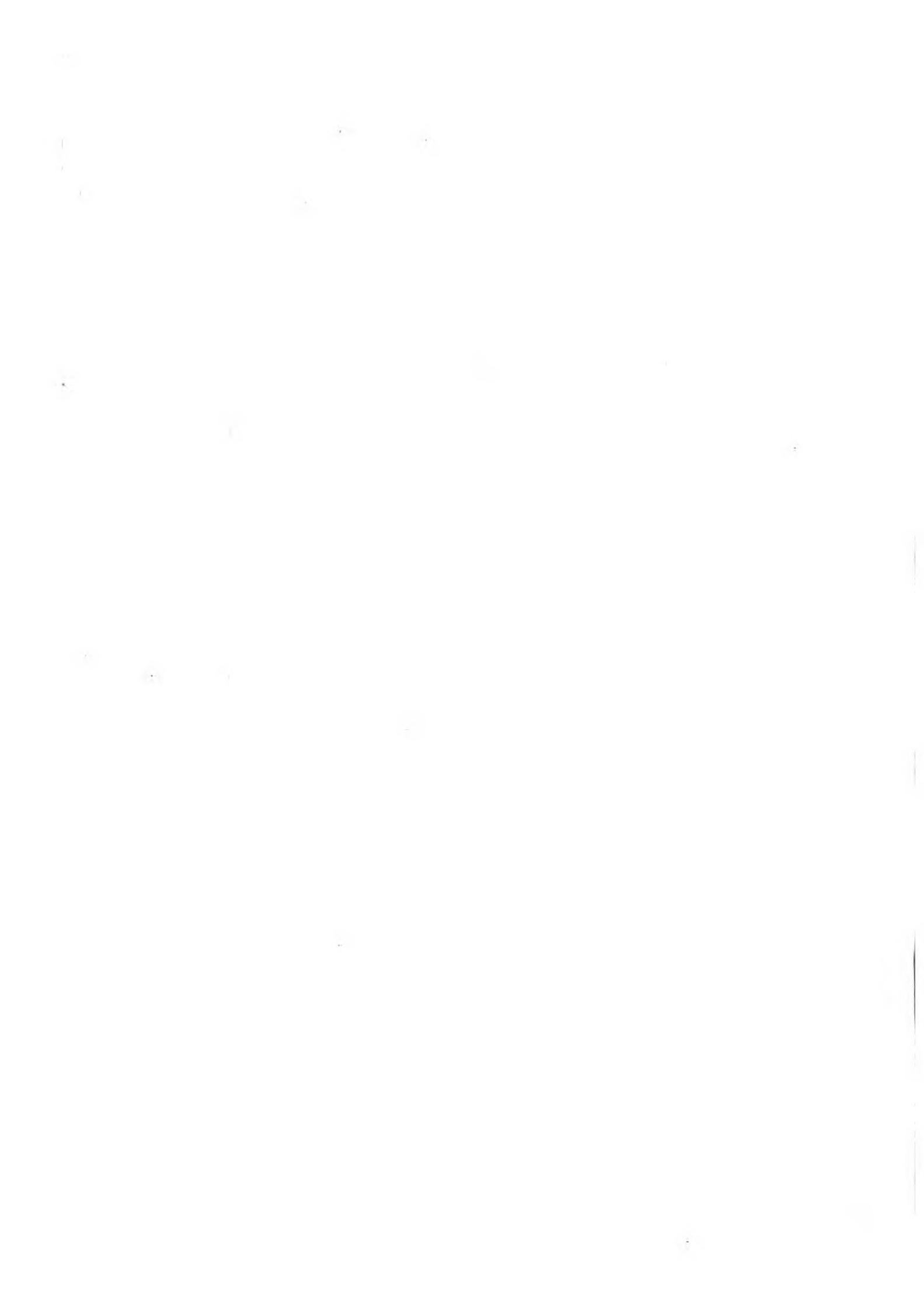
ਲਾਗਾਇਉਭਯਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਟੇਰੁਰਕਾ॥
 ਅਗੈਗਇਆਸੇਜਾਣੀਅਨਿਦਿਤੁਨੈਦੇਵਕਾਗਾ॥
 ਤਵਿਗੁਰੁਬਾਥੇਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਤੋਪਰਿਤ
 ਇਕਅਣਤੈਭਾਇਕਜਤੈਭਾਇਕਸੁਭਤੈਇ
 ਕਪਾਤਸਾਹੈਭਾਇਕਭੁਨਕੈਆਗੈਭਿਖਿਆ
 ਆਗਿਮੰਗਿਖਤੈਭਾਪਰਸੁਣਿਤੋਪਰਿਤਜੇਭੁਭਾ॥
 ਆਗੈਜਾਣਹਿਗਾਅਗੈਜੇਈਹਾਸੁਖਕਰਤੈਭਾ
 ਭੁਨਕਭੁਭੈਸੀਸਜਾਇਮਿਲਗੀਜੇਸੀਕ
 ਪੜੇਕਭੁਭੈਬੀਦੇਤਾਭਾਅਗੁਤਿਭਾਕਭੁਭੈ
 ਦੇਤਾਭਾਅਗੁਚਕੀਦਇਆਕਭੁਭੈਤੀਭਾਅ
 ਸੀਸਜਾਇਪਾਣਹਿਗਾਅਗੁਨਕਕਭੁਭੈਮਿ

ਕੁੜਾ ਨੇ ਤੁਸਿ ਆਕ ਗਠਾ ਤਖਿ ਪਤਿ ਤੁਠੈ ਗਾਨੇ ਤੇ
 ਗਇਆ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸੁ ਜੁ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣ
 ਜੇ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਆਉਂਦੀ ਤੇ ਸੇਵਗਿ ਤਖਿ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਜੀ ਘਰਿ ਆਇ ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਬੋਲੁ ਏਹੁ ਏਹੁ
 ਆਖਿ ਆਖ ਮੇਸਕਾਰੀ ਏਈ ਜੇ ਸਿਰਿ ਕੁਛੁ
 ਰਹੈ ਜੇ ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ਤੀਰਠਾ ਜਾ ਸੇਵਿ ਤਾਸੇ
 ਆਤੀਰਠਾ ਧਰੀ ਗੁਰੂ ਮਜਾਨ ਸਕੈ ॥
 ਬਾਬਾ ਕਾ ਤੁਠੈ ਗਾਨੇ ਤੇ ਗਇਆ ਕਹਿ ਸੁਨਾ
 ਏਹੁ ਏਹੁ ਤਾਸੇ ਤੇ ਏਹਾ ਜਖਿ ਗੁਰੂ
 ਏਹਾ ਤੇ ਆਤਮਿ ਏਹਿ ਏਹਿ

ਦਿ ਵਾਗੈ ਜੀਇਸਦਾ ਕੁਛ ਨ ਹੀ ਭੁੱਜਾ ਸਿ
 ਆਗਤ ਬਿਤ ਦੀ ਕਹਿ ਆਸੀ ਮੇਗ ਬੇਤੁ ਭੁੱਜਾ ਸਿ
 ਆਹੈ ਮੈ ਮੁਠਾ ਹਮੇਗਤ ਭੁੱ ਬੇਤੁ ਭੁੱਜਾ ਸਿ ਆ
 ਹੈ ਮੇਗਤ ਪਾਵੁ ਮੁਕ ਗਿ। ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਮੈ ਤੁਰਕ
 ਪਸਿ ਵੈਦਾ ਹਮੇਗਤ ਬਿਭੁ ਨਾ ਨਕ ਆਖਿ ਆ
 ਦੀ ਵਾਗ ਸਲਾਮਤਿ ਜੇਤਿ ਪਠਾਵੁ ਸਿ ਕਾ
 ਤੁਰਿ ਆਹੈ ਵੈਤਾ ਜਬਾ ਕੁਰਕ ਆ ਪੁਰਤੁ ਮੀ
 ਆ ਪਟਾ ਆਰਮੀ ਕੇ ਸਿ ਕਹਿ ਰੇਖ ਹੁਪ
 ਤਬਿ ਗਹਿ ਬੁਲਾਹ ਆ ਪਟੇ ਪਿਛਾ ਕੇ ਕੇ
 ਜੇ ਭੁੱਤ ਆਰਮੀ ਜਾਵਨਿ ਤਬੇ

— ਸੋਹੈ ਭਾਉ ਕਪਾਠਾ ਖੇਤੀਰਾ ਉਜੜਿਯਾ

ਨਾਹੀ॥ ਤਵਿ ਬੋਝੇ ਸਭੁ ਤੀਤਾ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਖਿ
 ਮ॥ ੧॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਮੈ॥ ਭਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ॥
 ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੈ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਿਲਿ
 ਨਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਗ ਸਰਸਾ ਮੁਖੈ ਸੇਵਾ ਹੀ ਜੇ
 ਕੈ ਬੋਝੈ ਆ ਲਾਇ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਠੀਕੈ ਸੇ
 ਲੁਣੈ ਜੇ ਖਟੈ ਸੇ ਖਾਇ॥ ਅਗੈ ਪੁਰਿ ਨਾ ਹੋ
 ਵੀ ਸਭੁ ਨੀਸਾ ਟਾਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੋ ਸੇ ਤੇਸਾ
 ਕਾਨ੍ਹੈ ਐਸੈ ਸੀ ਕਾ ਕਰਮਾਇ॥ ਜੋ ਰਮੁ ਲਿ
 ਤਿ ਨਾ ਆਵੈ ਈਸੈ ਰਮੁ ਭਿਗਥਾ ਜਾਇ॥ ੩॥
 ਇਹੁ ਤਨੋ ਵੇਖੀ ਬੈਰਗੀ ਜੋ ਕੇ ਲਏ ਦਿਕਾਇ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਕੰਮਿ ਨਾ ਆਵੈ ਈਸੈ ਤੁਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕਾ ਭੁਯੈ॥

ਜਬਿਕਾਇਬੁਯਾਗੁਰੁਮਤਟੀਕਉਤੁਰਾਕੀਤਯੁਗੁਗਾ
 ਨਕੁਮਤੈਕਾਨੁਰੈਵੈਪਾਗਿਯਾਏਅਥਿਯਾਯਿਯਾਧ
 ਰਮੇਸਰਕੀਤਯਾਜੇਗੁਗਾਨਕਰੇਪਾਗਿਤਇ
 ਬੋਟੇਤਏਯਾਧਮੀਦਮੁਤੈਮਿਗੀਚੰਦਾਪਰੁ
 ਬੋਬੋਟੀਓਰਾਸੀਮਿਟੈਨਾਹੀਗੁਗਾਨਕੁਰੁਧੀ
 ਬਿਗਧੀਜਾਇਓਰਾਮੁਗੈਯਾਤਬਿਓਕਦਿਨਿਗੁਰੁਬਬ
 ਨਾਨਕੀਜਾਇਕਰਿਬਾਗਦਿਰਿਸੁਤਾਗਿਰਿਦਿਨਾਯ
 ਥਾਓਠੈਨਾਹੀਤਬਿਗਾਇਬੁਯਾਗੁਰੇਦਤਟੀਇਮਿਸ
 ਰਿਹਸਿਯਾਥਾਯਾਓਰਾਯਾਓਰਾਜਾਬਾਗਦਿਰਿਯਾ
 ਏਤਾਕੋਏਰਗਥਤੋਓਰਿਸੁਤਾਪਇਯਾਏਪਾਪੁਰੁਜਾ
 ਰਬੋਤਾਓਰਨਾਰਗਥਤਾਨੀਫੁਇਯਾਚਹਿਗਈ
 ਏਯਾਯਾਓਰਿਸੁਰਗਥਤਾਨਾਧਵੁਟਾਥਾਨੁ

ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਗਇ ਬੁਧਾ ਰਿਸਾਖਿਆ ਇਸ ਨੂਜ ਗਇ ਭਾਜ
 ਬਿਭੁ ਭਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਪੁਰ ਪੁਤੁ ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਗਇ ਬੁਧਾ
 ਰਿਸਾਖਿਆ ਭਗੋ ਕੋ ਭਾਈ ਤੀ ਗਲ ਭਿੰਨੀ ਭੋ ॥
 ਆਭੇ ਭੋ ਭੀ ਵੇਖ ਗਾਇ ਉਥਾ ਭੀ ਨਾ ਭੀ ॥ ਤਬਿ
 ਗਇ ਬੁਧਾ ਭੋ ਭੀ ਪਾਇਆ ਭਾਇ ਕਰਿ ਕਾਨੂ
 ਭੁਜਾਇ ਭੋ ਭੀ ਭਾਇਆ ਭਿੰਨੀ ਕਾਨੂ ਭੁਭਿਸ
 ਪੁਤ੍ਰੇ ਨੇਹਿਤ ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਭੋ ॥ ਭੋ ਭੁਭਾ ਪੁਰਖ
 ਭੋ ॥ ਇਸ ਦਾ ਸਰ ਕਾ ਮੇਰਾ ਸੁਰੁ ਵਸ ਦਾ ਭੋ ॥ ਕਾ
 ਭੁਭੁ ਭੀ ਨਿਭਾ ਭੋ ਭੀ ਭਾਭੇ ਮੈ ਭੀ ਨਿਭਾ ਭੁਭੁ
 ਜਿਸ ਦੇ ਸੁਰੁ ਵਿਭਿਭਿਭੁ ਭੋ ਭੋ ਭੋ ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਕਾ
 ਭੁਭਾ ਭਿੰਨੀ ਭੁਭਾਇ ਭੀ ਭਾ ਭੁਭਾਇ ਭੀ ਜਾ
 ਭੋ ॥ ਕਾਨੂ ਪਾਇਆ ਭੀ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਨਾ ਭੁਭੁ

ਕੀ ਸਾਹਿਬ ਜਲ ਮਿਕ ਗੋਰੇ ਰੁਖਿ ਸੇ ਨਾਹਿ ਗਲ ਕ
 ਰੇ ਨਾਹੀ ਤਵਿ ਸਤੁ ਪਰ ਦੁਗਾ ਦੁਖਿ ਆਯਾ ਖਰਿਜ
 ਏਤੁਕ ਮਲਾ ਓਯਾ ਏਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਤ
 ਆਈ ਓਸਿ ਆਖਿ ਆਯੋ ਬਣਤੁ ਧੁਧ ਵੀਰ ਨਾਹਿ
 ਬੈਠਿ ਆਸਰਦੀ ਨਾਹੀ ਓਨੇ ਪੁਰਬਾਹੁ ਓਇ ਆਯਾ
 ਪੀ ਆਪੁ ਓਇ ਏਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਹਾਨਿ ਤਨਿ ਤਤ
 ਲੇ ਗੀ ਆਗਾ ਦੁਗੀ ਆਸਾਨੁ ਓਕੁ ਓਸ ਦੇ ਓਇ
 ਜੁਕਾ ਏਸ ਪੁਤੁ ਆਪੁ ਓਇ ਓਯਾ ਓਸ ਓਇ ਗੁਲਾਂਗਾ
 ਮਾਤਾ ਆਖੀ ਆਪਾ ਪੁਰੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਰਿ ਕਾਈ
 ਨਾ ਗੀ ਆਨਾਹੀ ਏਕ ਗੁਰੂ ਓਇ ਕਹਿ ਪੈਰ ਓਇ
 ਸਿਉ ਪਾਇ ਆਤਿ ਉਰੇ ਓਰੇ ਨਾਹਿ ਗੁਜਰਿ ਗੋਏ ਆਸਾ
 ਮਹਿ ਰੁਕੀ ਤਾ ਬੇਬੇਦੀ ਇਸਰੀ ਸਸੁ ਪਾਸਿ ਆ

ਈ॥ ਓਨਿਆ ਖਿਆਸ ਸੁਤੁ ਸਿਆਵੈ ਠੈ॥ ਸਿਸਰੁ ਪੁ
 ਤੁਪਇਆ ਹੈ॥ ਚਉਥਾ ਦਿਹਾਤੁ ਸਾਹਿਬਾ ਹੈ॥ ਖਾਦੁ
 ਦਰਿ ਛੁਨਾਈ॥ ਤਖਿਸਤਾਨਾ ਈ ਓਨਿਆ ਖਿਆਸ
 ਬਿਟਾਤੁ ਖਿਆਸ ਬਿਟਾਤੁ ਨਾਈ॥ ਕੁਛੁ ਖਾਤਿ ਪੁ
 ਓਥੇਤੀ ਪਤੀਰੀ ਖਬਰਿ ਸਾਹਿਬਾ॥ ਸਿਫੁ ਜ
 ਗਧਰੀ ਖਬਰਿ ਲਹਾ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਟਿ ਖਰਾ ਗੀਤੁ
 ਹੈ॥ ਅਤੈ ਬਿਟਾਤੁ ਖਿਆਸ ਨਾਈ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਟਿ
 ਅਸੀ ਤੈਰਿ ਛੁਨਾਈ॥ ਖਬਰਿ ਲਹਾ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਟਿ
 ਬਿਟਾਤੁ॥ ਤਖਿਸਤਾਨੁ ਖਬਰਿ ਲਹਾ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਟਿ
 ਖਿਆਸ ਖਿਆਸ ਬਿਟਾਤੁ ਅਸੀ ਤੈਰਿ ਖਿਆਸ
 ਲਹਾ॥ ਖਬਰਿ ਲਹਾ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਟਿ ਲਹਾ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਟਿ
 ਲਹਾ॥ ਖਬਰਿ ਲਹਾ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਟਿ ਲਹਾ॥ ਤੇਰਾ ਸੁਭ ਕਟਿ

ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਹੈ ਨਿ। ਰੁਜਗੁਰੁ ਕੀ ਤਾਗੁ ਗੈ। ਭੈਣ
 ਆਸਰੀ ਖੇਤੀ ਬਹੁ ਹਿਧ ਕੀ ਖ ਤੀ ਭੈਣ
 ਰੁਤੁ ਭਜਾਇ ਨਹੀ। ਸਿਉ ਜੋਇਦੇ ਖਲਾ ਭੈਣ। ਤਾ
 ਆਖਿ ਨਿਜੇ ਕਾਨੁ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਗੈ ਭੈਣ। ਭੈਣ
 ਖੇਤੀ ਮਸ ਮਸੇ ਤੀ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲਿਅ
 ਪਿਤਾ ਜੀਅ ਸਾ ਨਦੇ ਕਾਹੀ ਖੇਤੀ ਭੈਣ। ਮੇਅ ਸੀ
 ਤਕੀ ਗਧੇ ਭੈਣ। ਸਾਭਾ ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ
 ਪਾਇਆ ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ
 ਭੈਣ। ਪਿਤਾ ਜੀਅ ਸੀ ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ
 ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ
 ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ
 ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ। ਭੈਣ

ਆਤੇ ਨੇਵਕਾਨੀ ਖੇਤੀ ਕਰਿ ਵਹੀ ਹੈ ਭਾਗਮਾਨੀ ਭਾ
 ਗਾਨਾ ਵਹਿ ਅਗੈ ਅਗੈ ਪੁਰੇ ਤੁ ਪੁਰਾ ਵਸੀ
 ਤਾਨ ਗਾਨੀ ਯਮਾਨੀ ਤੇ ਨੁ ਨੇਵਕਾਨੀ ਖੇਤੀ ਵ
 ਹਿ ਦੇਸਾਠੇ ॥ ਦਿਖਾਤੁ ਰਿਓ ਕਰਿ ਪਕਟਿ ਖਵਿ ਸੀ ॥ ਤ
 ਥਿਯੁ ਨੁ ਨ ਕਾਧਿ ਆਪਿ ਤਾਜੀ ॥ ਸਾਖਿ ਯੁਇ
 ਵਹੀ ਹੈ ॥ ਅਤੈ ਭਾਨੀ ਜੰਮੀ ਹੈ ॥ ਦਿਸਵਿ ਪਾਸ
 ਦਿਭਾਨੀ ਹੈ ॥ ਤਥਿ ਕਾਨੁ ਆਪਿ ਆਪਿ ਚਾਨਾ ਸਾ
 ਤੇਗੇ ਖੇਤੀ ਤਿਠੀ ਚਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁਰਿਆ ਆਖ ਦਾ
 ਹੈ ॥ ਤਥਿ ਯੁਨੁ ਨੁ ਨ ਕਾਧਿ ਆਪਿ ਤਾਜੀ ॥ ਅਸਾਏ
 ਖੇਤੀ ਵਹੀ ਹੈ ॥ ਤਿਤੁੰ ਸੁਣੇ ਗਾ ॥ ਤਥਿ ਬੈਥੈ ਨਾਨਕ
 ਦਿਸੁ ਸਬਦੁ ਓਹ ਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰੇ ਸੋਹਿ ਵਿਓ ॥ ਮ
 ਸਬਦੁ ॥ ਮਨੁ ਭਾਨੀ ਕਰਣੀ ਰਿਸਾਣੀ ਸਮ

ਮੁਖਾਣੀਤਾਨਖੇਤਾਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਹ
 ਖੁਗਰੀਬੀਦੁਸਾਭਾਓਕਰਮੁਕਰਿਜੀਮਸੀਮੇਘਰਭਾ
 ਗਠੇਵਖੁ॥੧॥ਭੀਗਿਯਾਮਾਇਯਾਮੇਥਿਨ ਤੋਇ॥ਇ
 ਨਿਮਾਇਯਾਜਗੁਮੇਓਯਾਥਿਗਾ ਬੁਏਵੈਇਗਠਾਓ॥
 ਤਖਿਥਿਗਿਬਾਬਾਵੇਇਯਾਯਾਥਿਓਸੁਯਿਤਾਜੀਅਸ
 ਠੀਖੇਤੀਬੀਜੀਮੁਟੀਯਾਜੀ॥ਧਿਤਾਜੀ॥ਅਸਾਡੀ
 ਖੇਤੀਬੀਜੀਖਗੀਜੀਮੀਠੀਅਸਾਥਿਮਿਖੇਤੀਦਾਇ
 ਤਾਨਾਮਸਗਠੈਜੇਹਮਾਪੁਦੀਦਾਨਕਾਮਭੁਓਤ
 ਗਗਾਤਲਬਰੇਈਨਾਕੇਗਾਪੁਤਧੀਅਸੁਖਾਓ
 ਤੇਫਲਿਗਾਅਤੇਟਕੀਗਠਿਗਠੁਗਾਈਸਭਕੇਈ
 ਦੁਸਮੈਦਗਾਸਿਸੁਮਾਓਥੀਮੈਥਿਗਮਾਣੀਦਾਨੀ
 ਠੀਮੇਮੇਗਥੁਤੁਖਸਮਾਨਾਕਰਦੈਠੀਸਿਸੁ

ਦਿਨਾਦੀਉਸਦੇਨਾਹਿਬਦਿਅਾਈਹੈ॥ਤਿਸਦਿ
 ਨਦਾਬਹੁਤੁਖੁਸੀਗਠਦਾਹਾਜੇਬਿਛਮੰਗਦਾਹ
 ਸੇਦੇਦਾਹਾਪਿਤਾਜੀਅਸਾਏਦੁਰਸਾਹਿਬੁਦੇਇ
 ਯਾਹੈਸਾਮਓਦਾਗੀਰਾਕਗੀਹਤੁਪਦੁਮਤੁ
 ਮਓਪਿਛੇਤਿਅਾਹੈਸਾਤਬਿਕਾਹੁਤੈਗਾਨੁਤੈਹਿਗਇ
 ਅਗਾਅਪਿਓਸਾਬੇਟਾਤੇਗਸਾਹਿਬਅਸਾਹਿਰਾਮੁ
 ਦਿਅਾਸਿਛੁਨਾਹੀ॥ਤਬਿਕੁਭੁਬੋਬੋਨਾਨਕਅਪਿ
 ਅਗਾਪਿਤਾਜੀ॥ਸਿਨਾਮੇਗਸਾਹਿਬੁਓਹੈ॥ਤਿਨਸਾਹ
 ਤਿਅਾਹੈ॥ਤਬਿਕੁਭੁਨਾਨਕਹਿਕੁਸਬਦੁਓਹੈਅ
 ਗਾਅਸਾਹਿਗਿ॥ਮ:१॥ਸੁਦਿਵਾਨਾਅਪੇਖਸੁਕੁਕੇਇ
 ਕੇਦੁਤੁਦਤਾਹੀਹੈ॥ਤਿਅਾਕੀਅਤਿਪਾਇਨਕ
 ਤਿਅਾਜਾਇ॥ਕਹਏਦਾਹੇਤੇਹੇਹੇਸਮਾਇ॥॥

੫੫
 ਏਤੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗ ਭਰਿ ਗੰਗੀ ਗੁਣੀ ਗੀ ਗਾ ਕੀ
 ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕੇਤਾ ਕੇਤਾ ਚੀਰਾ ਗਾਹੁ ਭੀ ਮਭਿ ਮੁਗ
 ਭੀ ਮਿਲਿ ਮੁਗਤਿ ਕਮਾਈ ਮਭਿ ਕੀ ਮਭਿ ਮਿਲਿ ਕੀ
 ਮਭਿ ਪਾਈ ਗਿਯਾ ਨੀਯਿਯਾ ਨੀਯੁ ਗਯੁ ਭਈ
 ਕਭੁ ਨ ਜਾਣੀ ਤੇਰੀ ਭੀ ਭਈ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿ ਮੁਗ
 ਮਭਿ ਤੁਧ ਮਭਿ ਠੇਕਿ ਮਾਈ ਮਾਮਿ ਧਾ ਪੁਰ ਖਾਕੀ
 ਮਾਢਿ ਮਾਈ ਮਾਗੁ ਤੁਧੁ ਫਿਤੁ ਸਿਧੀ ਸਿਧੀ ਨੈ ਨ ਪਾਈ
 ਮਾਗ ਕਮਿ ਮਿਲੈ ਨ ਭੀ ਰਹਿੰਗਾ ਭਈ ਮਾਗ ॥ ੩ ॥ ਮਾਖ
 ਏਵਾ ਲਾਭਿ ਮਾਢਿ ਮਾਗਾ ਸਿਧੀ ਭੀ ਰੇਤੇ ਰੇਤੇ ਰਾਗ
 ਸਿਮਰੁ ਰੇ ਰੇ ਭੀ ਮੈਥਿ ਮਾਗੁ ਨਾ ਕਮ ਮੁਖ ਮਢ ਗਲ ॥
 ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਵਿ ਫਿਰਿ ਕਾਨੁ ਕਹਿ ਮਾਧੇ ਪਗਾ ਫਰਿ ਲੇ
 ਕਾਰ ਮਾਗੁ ਪਕੜੁ ॥ ਰਿਗਤਿ ਫਿਰਾ ਜੀ ਫਤੁ

ਕਾਏ॥ ਤਵਿਕਿਬਾਨਾਨੁਕੁਪਕਰਿਗਿਆ॥
 ਕਾ॥ ਉਕਿਗਇਆ॥ ਜਾਇਸਿਗਇਆ॥ ਆਖਿ
 ਉਮੇ॥ ਉਮਸਾਤੇਵੰਮੁ॥ ਜਾਜੇਗਇਆ॥ ਪੁਰਬ
 ਤਰੇ॥ ਖੇਤੀਉਤਰੇਨਾ॥ ਤਵਿਮਾਤਾ॥ ਆਖਿ
 ਕਰਿਲਗੀਉਪਦੇਸਾਨਿ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਰਾਤੁ॥ ਚਾ
 ਰਿਦਿਨਿ॥ ਮੁਹਿਸਾਗਿਦੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਖੇਤੀਉਤਰੇ
 ਕਪੜੇ॥ ਲਾਇਗਾ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਜਾਓ॥ ਕਾ॥ ਰਾਇਸ
 ਤੁਏ॥ ਸਭਕੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਕਾ॥ ਪੁਰਬ
 ਤੇ॥ ਆ॥ ਤਵਿਕਿਬਾਨਾਨੁਕੁਪਕਰਿਗਿਆ॥ ਸਭਕੁ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥
 ਰਾਇਸੈ॥ ਮਹਿਜਾ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥
 ਆਖਿਉਚੇ॥ ਨਾਮਕੀ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥
 ਆਖਿਉਚੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥ ਆਖਿਉਚੇ॥

माचामडिबुसानेनष्टिगुठामनेनभवीतिउ
 दृष्टिमाष्टिगामधिषवेवीमडिठडीपाटीसेम
 छिभिनिवैमाभसिपाटीदडनउदैपादि
 नसाटी॥वाठउमगेनउदैमेगादेराग
 उठयुवैनेगागुडदेउठउगाडीवेष्टिपा
 वंउमाठवैठिष्टि॥वासेदुमापतेदुते
 गीरउतासिठिठिठवविवैवीउगडिपम
 अदिमागडिउवमसाठि॥गठवठदैव
 दुमठडि॥गाउविमाउठिठिगटी॥साठि
 वगिनीती॥पगदगष्टि॥उविमागपगद
 उमउवउंघुदरीमावालागाडुगष्टि

ਮਾਖਸਾਯੋਗੇਜੈਵਗੈਓਯੁਓਮਾਗੈਕਾਯੁਚ
 ਪੁਤ੍ਰਦਿਵਾਨਾਓਮਾਗੈਤਬਿਬਾਬਾਨਾਨੁਮਹੀਯੋ
 ਭਿਨਿਤਾਈਖਾਏਪੀਏਰਿਫੁਠਾਹੀਮਾਗਪ
 ਮਦਾਗੁਏਦੀਮਾਕਾਓਰਿਮਾਗੈਸਭਾਯਗੈਮ
 ਖਿਦਿਕਾਯੁਤੁਰਿਮਾਥੈਯਾਓਸਿਸਦਾਪੁਤ੍ਰਾ
 ਪਹਿਮਾਓਤੁਰੇਈਵੈਦੁਸਦਿਲੈਰਿਫੁਦੁਕ
 ਗਿਥਿਮਾਜਾਧੇਕਥੈਦੇਓਲਾਯੁਓਤੋਗਪੁ
 ਤੁਰੰਗਾਓਵੈਗਾਤਾਪੰਜੀਓਭਿਤੋਨਹੀਓਥਾ
 ਗਾਤਬਿਕਾਯੁਓਭਿਬਜਾਓਮਾਗੈਜਾਇਕਰਿਏ
 ਦੁਸਦਿਪਹਿਮਾਇਮਾਗੈਤਬਿਵੈਦੁਮਾਇਖ
 ਜਾਓਇਮਾਗੈਤਬਿਯੁਤੁਨਾਨਕਦੀਬਯਧਕ

ਨਿਯਮਾਨਾ ਕਾਨ੍ਹੇ ਖਾਣਿ ਤਖਿਗੁਨਾਨਾ ਕਬਲ
 ਖਿਲਾਪਿ ਧੀਆਪਗਛਿਰਿ ਕਹਿ ਓਹਿ ਬੈਠਾ ਆਖਣ
 ਲਗੇ ਏਕੁ ਤੁੰਰਿ ਆਕਸ਼ਾਹੈ। ਤਖਿ ਏਕੁ ਕਹਿ
 ਆਜੇ ਰਿਦੁ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਓਹਿ ਏਸੇ ਏਕੁ ਪਦੁ ਤੇਰੇ
 ਤਖਿ ਬਾਬੁ ਮਿਥਾ ਸਾਧਿ ਕਹਿ ਤੇਰੇ ਸੁਭਾ ਏਕੁ ਕਹਿ
 ਏਕੁ ਗੀ ਪਕੜਿ ਦੇਵੇ ਲੇਖਾ। ਭੋਗੇ ਏਕੁ ਕਹਿ
 ਏਕੁ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਮਾਠਿ। ਜਹਿ ਏਕੁ ਘਰਿ ਆ
 ਪਏ ਮੇਰੀ ਆਠਿ ਨਾਏ ਓਹਿ। ਹਮਿ ਹੋਤੇ ਸਹਿ ਆਪੇ
 ਤੁਰਿ ਸੁਰਾਹੁ ਨੇਹਿ। ਏਕੁ ਸੁਭਾ ਏਕੁ ਪਹਿ ਆਯੋ
 ਗੇ ਪਛਾਤਾ। ਮੇਰਾ ਰੁਖੁ ਲਹਿ ਤੁਰਿ ਤੁਰਿ ਏਕੁ
 ਘਾਇ। ਤਖਿ ਆਗੈ ਰੁਖੁ ਪਛਾ ਏਕੁ ਕਹਿ

ਆਇਕਾ ਕੀ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ
 ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ
 ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ
 ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ
 ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ
 ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ
 ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ
 ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ
 ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ
 ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ

ਤੇ ਤੇ ਤਨਿ ਉਚਿ ਮੇਰੇ ਗੋਆ ਮਨ ਮੇ ਧੇਰ ਉਮੈ
 ਸਜਾਇ। ਬੈਰਾਨੁ ਭੂਗੁਣਾ ਗੁਣਾਇ। ਕਾਚੰਦਰਾ
 ਕਾਚੰਦਰਾ ਦੁਸਾ ਮਾਦੁ ਸਕਾ ਧਰੁ ਪਦਿ ਮ
 ਠਿਸਾ ਮੁਆ ਮਸਗੇ ਏਕੰ ਠਿਸਾ ਦੁਹਿ ਪਾਇ। ਤੇ
 ਪਾਏ ਕੇ ਠਿਸਾ ਪਾਇ। ਸ਼ਾਕੰਦਰਾ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮ
 ਾਤੰ ਮੁਆ। ਠਿਸ ਮਠਿ ਨਾ ਮੁਨਿ ਰਜਨਾ ਮੁਆਤੁ
 ਖਰਿਗ ਸਭਿ ਗਏ ਗਏ ਠਿਸਾ ਨਾ ਕਵਿਤੁ ਸਿ
 ਸਾਨੇ ਨਾ ਠਿਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਵਿ ਦੁਤੁ ਤਹਿ ਹਦਿ ਖਰਾਠ
 ਆਆ ਆਖਿ ਉਸਤਾਈ ਵੇਤੁ ਸੀਚਿ ਤਾਰਿ ਦੁਨਾ ਕ
 ਗੇਟੁ ਪਹਿਤੁ ਖੁਤਰਾ ਨਾ ਹੁਰੈ। ਤਵਿ ਬਾਕੇ
 ਬਤੁ ਉਚਿ ਠਿਸਾ ਗੁਗੁ ਠਿਸੀ ਵਿਠਾ ਮਃ ॥ ੧ ॥ ਕ
 ਮੁਕੀ ਮਾਧੀ ਬਾਧ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਗਵਿਦੁ ਬਾਟੁ ਹੁ

ਸਿਮਾਏਆਮਗਨਿਬਿਬਸਾਨਤੀਤਹਿਨਿਪਜੇਕ
 ਹੁਓਧਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਹਿਬਾਕਵਣਸਦੇਗੁਣ
 ਤੇਗਾਕਹੈਨਜਾਈਅਫੁਣਮੇਗਾਗਠਾਉਕੇ
 ਤੇਗੁਖਬਿਗਖਹਮਿਧੀਨੇਕੇਤਪਸੁਓਧਾਏਕੇ
 ਤੇਨਾਗੁਰਾਧੀਮਹਿਯਾਇਕੇਤਪਖਓਗੇਏਕੇ
 ਹਟਪਟਵਕਿਸਮੰਦਗੁੰਗਾਕਹਿਓਗੀਪਕਿਸ
 ਏਆਮਗੁਰੇਖੈਧਿਫੁਹੁਦੇਖੈਭੁਭੁਤੇਕਹਦੁ
 ਪਾਏ॥੩॥ਤਟਤੀਰਖਹਮਿਨਵਖੰਡੇਖੇਹਟ
 ਪਟਵਕਜਾਗਾਏਤਕਸੀਤੀਏਜਵਾਨੁ
 ਅਇਓਮਹਿਫੁਣਸਾਗਾਨਾਜੇਤਾਸਮੰਦਸਾਗ
 ਰਨਾਗੁਰਿਯਾਤੇਤੇਅਫੁਣਹਮਾਗਾਦਇ
 ਯਾਕਹੁਕਿਫੁਮਿਹੁਓਧਾਏਹੁਭੁਕੇਪਖ

ਰਤੋਗੇ॥ ਪਾਤੀਆਂ ਜੇਕਰ ਮਨਿ ਸਭ ਵੇਰ ਬਹੁ ਪੁਤੀ
 ਤਰਿ ਵੇਰਾ ਤੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਾਨਕ ਪੁਕ ਮੁਖ ਫੁਟੁ
 ਸੁਖ ਤੈ ਦੇਹੁ ਨਾਤੀ॥ ਕਾ ਤਖਿਯਾ ਭਿਯਾ ਪਰ ਮੇਸਰ
 ਕੀ ਤਈ ਜੇਕਰੁ ਨਾਨਕ ਵੇਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਵੇਰੇ
 ਨਾਨਕ ਵੇਰੇ ਜਾਨੈ ਗੁਰੂ ਬਾਸੇ ਨਾਨਕ ਵੇਰੇ
 ਲਤ ਪਾਨ ਦਾਸ ਦੀ ਸਾਜੈ ਗੰਮਿ ਮੁਖਿ ਆਜੈ ਨਾਨਕ
 ਕੁਠੈ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਜੁ ਬਿਛੁਰੀ ਵਸੈ
 ਤਖਿਛੁਰਿ ਤਿਤਾ ਬਤਾਇ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਸਾ
 ਜੇਕਰੁ ਮਿਲਾਤਾ ਤਖਿਛੁਰਿ ਤਿਤਾ ਬਤਾਇ ਨਾਨਕ ਪਤੀ
 ਤਾ ਆਖਿਓ ਮੁਠੈ ਤੈ ਗੰਮੇ ਜੇਕਰੁ ਮਿਲਾਤਾ
 ਤਖਿਛੁਰਿ ਦਿਖਾਯੈ ਸੀ ਆਖਿਯਾ ਗੋਸੇ

ਉਤਾਇਤਾ ਭਾਗਾ ਭੈਣਾ ਮਤੁ ਇਸਦਾ ਮਨੁ ਭੁਭੁਕਿ
 ਭਵਿਗੁ ਨਾਨਕ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਖ ਭੁਭੁਕਾ ਪੁਰ
 ਚਇ। ਤਵਿਬਾਬ ਜੀ ਭੁਭਿਕਾ ਲਿਖਾ। ਤਵਿਬਾਬ ਦੀ
 ਇਸਤੀਲਾ ਗੀਬੇ ਗੁਰੂ ਕਰੈ। ਆਖਿ ਭੁਭੁਕੀ ਤੁਝ
 ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੇ ਨਾਨਕੀ ਤੁਭਿਗਾ ਭੁਭੁਕਾ ਪੁਰਖ
 ਗਾਇਆ। ਸਿਭ ਕਰਿ ਆਇ। ਤਵਿਬਾਬ ਆਖਿ
 ਆਭੇ। ਭੈਣਾ ਸੀ। ਭੈਣਾ ਕਰੈ ਆਭੇ। ਆਭੇ। ਆਭੇ।
 ਭੈਣਾ ਕਰੈ ਆਭੇ। ਗਾਭੇ। ਸੀ। ਤੁਝ ਭੈਣੇ ਕਰੈ
 ਨਾਨਕੀ। ਤਵਿਭੁਭਿਕਾ ਭੈਣਾ ਤੀਵੀ ਤੀ ਆਭਾ ਕੀ
 ਜੀਤੁ ਸੀ ਪਾਭਿਭੈ ਭੈਣੇ ਆਭੇ। ਤਾਭੇ ਭੈਣੇ
 ਸਾਭੇ ਨਾਨਕੀ ਪਤਸ ਭੈਣੇ ਆਭੇ।

ਜੀਹੁ ਮੈਸਰੁ ਮੇਰੇ ਵਿਤੇ ਕੀ ਮਿਠਾਹੀ ॥ ਤਖਿਗੁਰੁ
 ਮਿਠਗਣਾਨੁ ਭਯਾਨਾ ॥ ਆਖਿਓ ਸੁਤੁ ਚਿਤਾ ਵਿਛਾਰੁ
 ਕਹੀ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਤੇਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ਭੈਏਗੀ ॥
 ਤਖਿਓ ਨਿਕਹਿ ਆਜੀ ਮੈ ਪਿਛੈ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ॥
 ਮੇਰੁ ਨਾ ਲੋਚਿ ਲਾ ॥ ਤਖਿਓ ਬੇਘਾਪਿ ਆਪੁ
 ਹਮੇਸਰਾ ਕੀ ਮੈ ਜਾਦਾਹਾ ॥ ਜੇ ਮੇਰੁ ਜਗਾਹ ਦੇ
 ਕਈ ਬਟਸੀਤਾ ਮੈਸਰਾ ॥ ਦਿਲੈ ਸਾਗੁ ਭਯਾਨਾ
 ਗਿਆ ਮੰਨਿ ਲੈ ॥ ਤਖਿਓ ਭੁਭੁਪ ਕਰਿ ਗਈ ॥ ਤ
 ਥਿਗੁਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਈਆ ਬੰਧਾ ਧਾਮੁ ਬਿਦਾਰੀ
 ਤਾ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਚਹਿਆ ॥ ਬਿਲੁਪੁ
 ਦੁਪੁਰੁ ॥ ਜਾਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਗਇ

ਆਤਮਿ ਜੈਗਮੁ ਮਿਹਿ ਆਸੈ ਗੁਰੁ ਤੁਖੁ ਤੁਖੁ ਮੁਖੀ
 ਤਿਆਗਾ ਖਿਓ ਮੁਭਾਈ ਵੇਨਾ ਨ ਕਰੈ ਗੁਰੁ ਲਾ
 ਭੀ ਤਵਿ ਜੈਗਮੁ ਰੁਖੁ ਭੀ ਗਇਆ ਸਾਇ ਕਰਿ
 ਓਲਤ ਖਾਨੈ ਗਮੁ ਜੁ ਕੀਤੇ ਸੁਆਮੀ ਖਿਓ
 ਤਨ ਬਬੁ ਸਾਧਮੁ ਭਿਓ ਗਇ ਕੁ ਸਾਧਮੁ ਖਿਓ
 ਆਇਆ ਭੀ ਨ ਕਰੈ ਜੈਗਮੁ ਮਿਹਿ ਆਸੈ ਗੁਰੁ
 ਤਵਿ ਰੁਓਲਤ ਖਾਨੈ ਗਮੁ ਜੁ ਕੀਤੇ ਸੁਆਮੀ ਖਿਓ
 ਭੀ ਤਵਿ ਜੈਗਮੁ ਆਇ ਕੁ ਰੁਖੁ ਨ ਕਰੈ ਗੁਰੁ
 ਨਿਭਿ ਗਇਆ ਹਿਊ ਪੈਸ ਕਰੀ ਆਗੈ ਖਿਓ
 ਮਿਹਿ ਆਸੈ ਗੁਰੁ ਤੁਖੁ ਤੁਖੁ ਮੁਖੀ ਤਿਆਗਾ ਖਾ
 ਕੁ ਗਇ ਸਕਾਨਾ ਓਰਿ ਆਇ ਤਵਿ ਜੈਗਮੁ

ਅਗਸੀ ਤੀ ॥ ਜੀ ਇਸ ਕਾ ਭਾਨ ਨ ਕੁ ਭਾ ਤ ਬਿਖੀ
 ਸ ਭਿਅਾ ਏ ਪੁਤਾ ਭਾਇਆ ਨ ਤ ਦੁਰ ਨ ਰਿਯਾ
 ਦੁਰ ਭਾ ਮੇਰ ਕੇ ਮੁਇ ਸ ਕੇ ਭਾ ਭਾ ਕੁ ਭਾ ਤ ਬਿਖੀ
 ਭਾ ਨ ਕੁ ਭਾ ਮੀ ਭਾ ਭਿ ਕ ਭਿ ਮੁ ਸ ਕ ਭਿ ਭਾ ਭਾ
 ਮਿਭ ਪੁ ਭਿ ਭਿ ਤਾ ਤ ਬਿਭੁ ਭਾ ਨ ਕੁ ਭਾ ਤੈ ਸੇ ਗ ਮੁ ਭਾ
 ਭਿ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਮੁ ਕ ਭਿ ਭਾ ਮੇ ਸਾ ਕੇ ਮੁ ਕ ਭਿ
 ਜੇ ਮੁ ਕੁ ਕੇ ਭਾ ਮੁ ਮੀ ਭਾ ਭਾ ਸ ਭਾ ਭਿ ਕ ਭਾ ਭਾ
 ਜੇ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਸ ਭਾ ਕੇ ਭਾ
 ਭਾ ਮੇ ਮੁ ਪਾ ਰ ਸ ਕ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਮੁ ਮੀ ਭਾ
 ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਸੇ ਰਿ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਨ ਕੁ ਕੇ ਕੀ
 ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਸੇ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਭਾ ਮੇ ਸ ਕ ਕੇ ਭਾ

ਥਿਰੈ ਫਾਗ ਤੈ ਨਿਤਾ ਪਉਗਤਿ ਕਉ ਵੀਰਤ ਨੂਹੰ
 ਫਾਗਿ ਫਿਰਮਾਨਾ ਤੂ ਮੁਆਇਆ ਤਾਹੁ ਦੇਹੀਉ
 ਮਾਇ ਬੇਬਾਨਾਹਿ ਦਿਸਿਆ ਮਾਹੁ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ
 ਮਾਹੁ ਨਿਤਿ ਨਾ ਜਗੁ ਬਾਨਤਾ ਈਸਾਇ ਕਹਿ
 ਮਾਹੁ ਟਾਕ ਗਇਰੈ ਫਾਗਿ ਮਭਿਹੈ ਟੀਆ ਪਾਵ
 ਨਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੈ ਪਸਦਾ ਮਭਿਖੁ ਸੀ ਤੇਏ
 ਮਾਹੁ ਜਾਂ ਬੈਬਾਨਾਹਿ ਦੇਹੀ ਤੇਏ ਤਾ ਮਰਮਾਇ ਬ
 ਨਿਗਾਮ ਤੈ ਗਤਿ ਨੂਹੰ ਨਿਤਾ ਪਉ ਵੀਰਤ ਨੂਹੰ
 ਫਾਗੁ ਰਸਿ ਬੈਧਤੁ ਗਤਿ ਹੋਇ ਭੈ ਬੈਬਾਨਾਹਿ
 ਮਾਹੁ ਨਿਜਾ ਬੈਧਿ ਸਾਨੁ ਕਰਹਿ ਫਾਗੁ ਰਸਾ ਪੁਤ
 ਤੇਏ ਫਾਗੁ ਪੜਾਇ ਕੈ ਰਿਹੁ ਰੁਚ ਰਹਿ

ਗਿਰਗਵਾਮਿਦਯਤਰਮਨਾਪਿਨਿਨਿਖਣਕੈ
 ਏਸਿਦਿਨਿਅਗਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀਓਈ॥ਜੋਨਿਤਾ
 ਪਤਿਦਗੀਆਉਦਿਦਾਯਾਯਾ॥ਸੁਇਸਿਦਿਨਿਦਿ
 ਕੁਖਿਜਮਤਿਦਗੀਕਰਿਗਇਆਕਪੜੇ
 ਲਾਤਿਖਿਜਮਤਿਦਗੇਓਈਕੀਤਾ॥ਅ
 ਪਿਨਾਏਪਇਆ॥ਸਿਉਪਇਆ॥ਤਿਉ
 ਆਗਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀ॥ਨਿਮੇਦਕਲੇ
 ਗਏ॥ਦਗਾਓਪਰਮੇਸਰਕੀ॥ਮੇਦਕਾ
 ਜਾਇਆਰਜਕੀਤੀਜੀ॥ਨਾਨਕੁਓਜਾਹੁਓ
 ਤਖਿਸਰੀਦਗਾਓਦਰਮਨੁਓਯਾਮਾਮਤਿ
 ਕੁਖਿਓਗਦਾਨੁਓਯਾਤਖਿਉਤਖਿਜਮਤ

ਦੁਰੁਪਹਿਅ ਉਤੇ ਪੜਾਅ ਆਸੇ ਖੜਾ
 ਖੜਾ ਉਦਿਗਹਿਅ ਉਨਿਅ ਖਿਅ ਜੇ ਨਾਨ
 ਕੁਰਗੀ ਅਧਿਦਿਓ ਪਹਿਅ ਆਸੇ ਨਿਕ
 ਲਿਉ ਨਾ ਭੀ ॥ ਓਸਿਅ ਏ ਖਾਨ ਪਾਸਿਅ ਮੁ
 ਨੀ ਤੇਸਾ ਖਾਨ ਸਾਗ ਮਭਿ ਨਾਨ ਕੁਰਗੀ ਅ
 ਉਦਿਓ ਪਹਿਅ ਆਸੇ ਨਿਕੁ ਲਿਉ ਨਾ ਭੀ
 ਤਖਿ ਖਾਨ ਅਸ ਏ ਉਦਿਅ ਆਸੇ ਨਿਕ
 ਏ ਆਸੇ ਨਿਕ ਉਦਿ ਪਹਿਅ ਆਸੇ ਨਿਕ
 ਉਦਿ ਆਸੇ ਨਿਕ ਉਦਿ ਪਹਿਅ ਆਸੇ ਨਿਕ
 ਤਖਿ ਮਲਾ ਉਸੇ ਪਿ ਖੇਵੇ ਪਗੁ ਮੇਨ
 ਭੀ ॥ ਤਖਿ ਖਾਨ ਏ ਤੁਰਗੀ ਉਦਿਅ

ਚਿਹਿਮਸ ਵਰੁ ਤੇ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਨਾਨਕੁ
 ਲਾਇ ਸੀਹੁ ਆਖੁ ਧਰਿ ਆਇ ਆਗਾ ਆਖੀ
 ਆਪਰ ਸੇ ਸਰਬੀ ਤੇ ਈਸੇ ਨਾਨਕੁ ਗਤੁ ਤੁ
 ਜਾਹੇ ਤੇ ਆਗਾ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਤ ਦਵ ਦੇ ਗਭਰਿ ਕਰਿ ਆਗਿ ਆ
 ਗਿ ਸਿਖਿ ਆਗਾ ਤੁਕੁ ਮੁ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਵਿਹੁ ਅੰਸੁ
 ਤੁ — ॥ — ਮੇਰਾ ਮੁਕਾਇ ਆਗਾ ਠਾਉ ਪ੍ਰ
 ਥਾ ਤਿਹੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਗੀ ਮੁਕੀ ਤੀਖਿ ਆਗਾ ਪ੍ਰ
 ਥਾ ਸਾਭਿ ਕੁ ਮਿਹਾ ਵਰੁ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨ
 ਾਹਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤਾ ਈਨਿ ਤੁਲਕੀ ਆਗਾ ਅਹੁ ਜੇ ਤੇਰੇ
 ਨਾਉ ਏਵੇ ਗਾ ਸੇ ਸਰ ਮੈ ਨਿਹਾ ਲੁਕੀ ਤੇਰੇ ਨਿਹਾ
 ਜਾਇ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਗੁ ਕਾ ਬੀਰੀ ਜਪ
 ਥਿ ਆਗੁ ਸੇ ਸਰ ਬੀਰਿ ਗੇ ਪੁਰੁ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦੁ

ਇਸ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ ਦਿਲੁ ਰਹਾ ਮੇ ਤੇ ਰੇਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਆਪ
 ਦਾ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਭੈ ਤੇ ਪਦ ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਗਾਤ ਬਿਗਰੁ
 ਨਾਨਕ ਸਾਧਮ ਕੀਤਾ ਆਖੁ ਤੇ ਆਗਾਤ ਬਿਹੁ ਕਮੁ
 ਇਸ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨ ਦਿਲੁ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦੀ ਦਰਿ
 ਆਈ ਕੈ ਸੀ ਤੇ ਰਹਾਤ ਬਿਬਾ ਬੋਧਿ ਆਧੁ ਨਿਯ
 ਨਾਨਕੁ ਭੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰੁ ਮਃ ੧॥ ਸਕਤੁ ਕੇ
 ਕਈ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਉਤੁ ਪਈ ਆਪਿ ਆਉ ਸਿ
 ਦੁਸੁ ਗੁਰੁ ਪਉਤੁ ਫੇਰੇ ਰੇ ਸਾਮੁ ਪਾਏ ਸਭਿ ਦੁ
 ਥਾਓ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀ ਮਹਿ ਨਾ ਪੈਵੈ ਤਉ ਕੇ ਦੁਖੁ ਆਖ
 ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚਾਨੈ ਕਾ ਰਹਿ ਨਾ ਥਾਈ ਸੁਇ
 ਦਿਯਾ ਖਤੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਤਾਵੈ ਤਾ ਕੇ ਰੇਤੁ
 ਇਹ ਰਹੈ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਆਇਤਿ ਬਹਿ ਆਪੀ ਸ

ਦਿਪੀਸਾਧਾਇਆਗੀਸੇਤੀਜਾਹਿਯਾਗਾਭਸਮਸੇਤੀ
 ਗਹਿਜਾਭਾਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੁਭਵੇਦੁ
 ਆਖਾਤੇਗਾਨਾਭਾ॥੨॥ਪੰਥੀਭੇਦਿਵੈਜੇਭਵੈਸੈਅ
 ਸਮਾਨੀਜਾਭਾਨਰਗੀਕਿਸੈਨਾਭਾਦੁਭਾਨਾਕਿ
 ਦੁਪੀਆਨਾਖਾਭਾਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੁ
 ਭਵੇਦੁਆਖਾਤੇਗਾਨਾਭਾ॥੩॥ਨਾਨਕਗੰਗਾਭਾ ^ਕ
 ਮਣਾਪਸਿਪਸਿਕੀਚੈਭਾਭਾਮੁਸੁਤੇਦਿਨਾਭਾ ^ਕ
 ਦਈਏਖਦਿਪੁਭੁਗਾਭਾਭੀਤੇਗੀਕੀਪ
 ਤਿਨਾਪੈਦੁਭਵੇਦੁਆਖਾਤੇਗਾਨਾਭਾ॥੪॥੧॥
 ਭਵਿਯਗਿਆਵਜੁਤੇਯਾਨਾਨਕਮੇਗਾਨੁਕਮੁਤੇ
 ਗੀਨਰਗੀਆਇਆਹੈ॥ਤੁਮੇਗਾਨੁਕਮਕੀਸਿਯਭਿ
 ਕਹੁਜੇਸਿਸੀਕਿਆਕਿਆਤੇਆਹੈ॥ਅਤੇਮੇਗੇਰ

ਹਿਵਿਹਿਸਿਆਰਿਆਸੁਇਆਥਜੀਤਗਵਨ ਠੋਗ
 ਤਵਿਥਾਥਵੇਹਿਆਧਨਿਓਗ ॥ ਗੁਰਆਸਾਜਪੁਆਸਾ ॥
 ਸਹਿਰੁ ॥ ਆਇਸੁਰੁਗੁਰੁਸੁਰੁ ॥ ਠੋਭੀਸੁਰੁਨਾਨਕ
 ਤਸੀਭੀਸੁਰੁ ॥ ॥ ਜਪੁਸੰਪੂਰਨੁਕੀਤਾਤਵਿਓਹਿ
 ਆਗਿਆਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁਤੋਆਨਾਨਕਸਿਮੁਓਪਹਿ
 ਤੇਗੀਨਰਹੀ ॥ ਤਿਸੁਓਪਹਿਮੇਗੀਨਰਹੀ ॥ ਸਿਮੁਓਪ
 ਹਿਤੇਗਕਰਮੁ ॥ ਤਿਸੁਓਪਹਿਮੇਗਕਰਮੁ ॥ ਮੇਗਨਾਉ
 ਪਾਗਵੁਤਪਰਮੇਸਗਾਅਗੁਤਗਨਾਉਗੁਪਰਮੇ
 ਸਗਾਤਵਗੁਨਾਨਕਪੈਗੀਪਇਆਸਿਰਪਾਉਪੁ
 ਆਆਸਵਦੁਖੈਨਿਓਗ ॥ ਗੁਰਪਾਸਗੀ ॥ ਤੇਆ
 ਆਰਤੀ ॥ ਗਗਨਮੈਬਾਹਰਦੁਲੈਰਦੀਪਕਥੈ
 ਤਾਰਿਕਾਮੰਤਰਾਜਨਕਮੇਤੀ ॥ ਧੁਪਮਹਾ

ਨਾਨਕ ਪਦੁਤੁ ਚਉਕੈ ਕੈ ਸਗਾਭਾ ਨਾਇ ਯੁਧੰਤ ਜੋ
 ॥ ਵੈਸੀ ਆਤੀ ਤੇਇ ॥ ਭਵਖੰਡ ਟੋਰੇ ਗੀਆ ਰੀਤੋਇ
 ਆਨਾਤਾ ਸਬਦੁ ਦਾਜ ਤੇਰੇ ਗੀ ॥ ਗੁਣਗੁਣ ਸਭ ਦੋ ॥
 ਨਾਨਕੋ ਨਾਨਕ ਤੇਤਿ ਕਉ ਸਭ ਸਮੁਤ ਨਾਨਕੋ ਤੇਤਿ
 ਸਭ ਸਪਰਸ਼ਿ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕੋ ਪਰਗੀ ਦਫਿ ਨਾਨਕ
 ਭਵੀਯੋਇ ਦਰਾਨ ਤੇਰੇ ਹੀ ॥ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋ ਤੇਰੇ
 ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈ ਰੋਗਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਾਨੁ ਤੇਰੇ ॥
 ਹਸਾਖੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਗ ਰਹੇ ॥ ਜੋ ਤੇਰੇ ਸੁਭਾਇ ਸੁਆਰਤ
 ਹੋਇ ॥ ॥ ਭਗਿਨੀ ਨਾਨਕ ਮਾਭ ਮਕਰ ਲੋਕੁ ਤੇਰੇ
 ਆਨਾਨਕ ਮਹਿ ਤੇਰੇ ਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਵਿਗਾਧਾਨੁ ਦੇਹਾ
 ਨਾਨਕ ਸਾਭਿਗ ਕਉ ਤੇਰੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਦਸਾ ॥ ॥ ॥
 ਤਵਿ ਆਗਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਨੇ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਨਾਨਕ ਕਉ

ਓਸੀ ਘਾਇ ਪੁਰਾਇਆ ਵਹਾਤ ਭਿਗੁ ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਈਤੀ ਸੋਗੇਦੀ ਓਸੀ ਘਾਇਆ ਵਿਨਿਕਾਇਆ
 ਹੀਆ ਓਇਉ ਨੀਕਾਇਆ ਤਥਿ ਕਛਿ ਚਾਹੈ ਕਾ
 ਓਆ ਯੋਗੇਇਉਤਾਰੀ ਘਾਇਇਉ ਪਾਇਆ
 ਚਾਹੈ ਹਰਿ ਬੁਧੈ ਦਾਤਿਆ ਤਥਿ ਗੁਨਾਨਕ ਤੇ
 ਘਾਇ ਕਰਿ ਵਲੀਆ ਤੇ ਸਭਾਉ ਘਾਇਉ ਕੀਤਾ
 ਓਕੁ ਬਹੁਤ ਜੁਗਿ ਗਏ। ਘਾਤੀ ਘਾਇ ਗਇਆ
 ਘਾਇ ਓਸੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਗਤੀ ਵਿਆਤ ਘਾਇ। ਤਥਿ
 ਓਕੁ ਕਹਿ ਘਾਤੀ ਏਹੁ ਰੀ ਘਾਇਉ ਪਾਇਆ
 ਰੀ ਘਾਇਉ ਓਕੁ ਕਹਿ ਘਾਤੀ। ਤਥਿ ਘਾਤ ਕਹਿ ਘਾ
 ਯੋਗੇ ਵਹਾਤ ਏਹੁ ਘਾਤ ਘਾਤ ਗਏ ਓਇ ਕਹਿ
 ਓ ਗਇਆ ਤਥਿ ਗੁਨਾਨਕ ਕੇ ਤੇਰਿ ਵਿਕਾਸਿ ਗਏ

ਤਖਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਯਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਬਿਆਪਰ
 ਦਾਤਿ ਪਤੀ ਹੈ। ਤਖਿਲੋਕ ਕਹਿਯਾ ਦਿਯੁ ਮ ਲਾਇ
 ਵਨਾਤਿਆ ਹੈ। ਤਖਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਯਾ ਮੁਹਰਨਿਆ
 ਗਬੁ ਦਸਾਇ। ਤਾਮੁਹਰੇ ਨੇਰ ਬੇਬੁ ਦਸਾਇ ਯਾਮੁ
 ਮਾਰੂਕੀਤਾ। ਬੈਬੇਸ ਬੁਝੁ ਹਾਇਯਾ। ਮ: ੧। ਕੋਈ ਯਾ
 ਖੁਤ ਨਾ ਕੋਈ ਕ ਤੈਤਾ ਲਗਾ ਕੋਈ ਯਾ ਖੋਲ੍ਹ
 ਮੀ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਗਾ। ੧। ਬਾਬਾ ਕਹਿਯਾ ਦਿਯਾ ਮ
 ਹਕਾਨਾਨਕ ਬੰਗਾ। ਹਰਿਬਿਨਾਮੁ ਦੁਹਾ ਜਾਹ
 ਹੁਭ। ਤਉ ਦਿਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕੇ ਦਿਵਾਨਾ
 ਹਿ। ਏਕ ਸਤਿਬਾਹੀ ਤੁਜੀਯਾ ਦੁਹਾ ਜਾਣੀਐ
 ਹਿ। ੨। ਤਉ ਦਿਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਏਕ ਕਹਿਕ ਮ
 ਹਿ। ਏਕੀ ਸਤਿਬਾਹੀ ਤੁਜੀਯਾ ਹੀ ਜਾਇ। ੩।

ਤਉਦਿਨ ਨਜਦੀ ਐਸੇ ਸਾਹਿਬ ਸੇ ਪਿਆਰਾ ਮੰਦਾ ਸਾਏ
 ਆਪਿ ਕਉ ਨਾਨਕ ਅਦੁਤ ਲਾਸੰ ਸੁਗਾਯਾ ਤਬਿ ਧਿਰਿ ਬਾਧਾ
 ਚੁਪਕਿ ਗਏ ਆਸਾ ਕੁਝ ਬੋਲੈ ਤਾਏ ਹੀ ਵਚੁ ਨ ਕਹੈ ਆਸੇ ਨਾ ਕੋ
 ਤਿਉ ਭਾਗੈ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੈ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿ ਆਯਾ
 ਖਾਨਜੀ ਇਉਂ ਤਾਲਾ ਠੇਜੋ ਕਰ ਦਾਏ ਨਾ ਕੋ ਤਿਉ ਭਾਗੈ
 ਨਾ ਕੋ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੈ ਤਬਿ ਖਾਨੀ ਕਹਿ ਆਜਾਇ ਕਹਿ
 ਲੇ ਆਵਹੁ ਤਾਪਿ ਅਰੇ ਗਏ ਆਉਂ ਨਿਕਹਿ ਆਜੀ ਖਾਨ
 ਬੁਲਾਇ ਦਾਏ ਖਾਨ ਕਰ ਦਾਏ ਅਜਬ ਗੁਪਤ ਏਕੇ
 ਤਾਂ ਈਸਾ ਦੁਸਰੇ ਭਾਮੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਦਰੁ ਨੁਹਾਇ ਦਾਏ
 ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਚਿਕੀ ਆਯਾ ਆਪਿ ਉਸਾ ਮਾਥਿ
 ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੁਦਾ ਆਇ ਆਏ ਮੈਸਾ ਵਾਗਾਤ
 ਬਿਮੁਤ ਕਾ ਗਹਿਰਿ ਪਾਇ ਗਇ ਆਯਾ ਆਇ ਕਾਥਿ

ਘਾਨੇਸੁ ਗੁਮਿਲਿ ਆਗਾ ਤਖਿ ਧਾਨਿ ਕਹਿ ਆਗਾ ਨ ਕਰੇ ਸ
 ਤੀ ਬੁਢਾਇ ਕੀ ॥ ਗਲੇ ਮੁਤਕਾ ਲਾਹਿ ॥ ਕਮਰ ਬੰਧੁ ਧਾਤੁ ਤੁ
 ਲਾ ਘਰੀ ਰੁਠੈ ॥ ਤਖਿ ਬੁਢਾ ਨ ਕਰ ਗਲੇ ਮੁਤਕਾ ਲਾਹਿ
 ਆਗਾ ਕਮਰ ਬੰਧੁ ਧਾਤੁ ॥ ਤਖਿ ਧਾਨਿ ਕਹਿ ਆਗਾ ਨ ਕਰੇ
 ਗੀ ਕੰਮ ਖਤੀ ਠੈ ॥ ਜੇ ਤੁਹਿ ਜੇ ਠੈ ਘਰੀ ਰੁਠੈ
 ਠੈ ॥ ਤਖਿ ਧਾਨਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਪਣੇ ਪਸਿ
 ਕੇ ॥ ਗਲਿ ਆਗਾ ਮੁਕਹਿ ਮੁਕੇ ਕੀ ਕਾਈ ਬਤ ਪੁ
 ਛਤਾ ਠੈ ਤਾ ਪੁਛਾ ॥ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਏਹੁ ਬਹੁ ਸਿਖ ਕੁ
 ਕੇ ਰੇ ਗਾਨਾ ॥ ਤਖਿ ਕਾਜੀ ਦਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਇਕ ਰਿਠ
 ਸਿ ਆਗਾ ਤਖਿ ਕਾਜੀ ਕਾ ਠਿਕਾ ਨਾਨਕ ਤੁਨੇ ਕਹਿ
 ਦਾ ਠੈ ॥ ਨਾ ਕਹਿ ਤੁਠੈ ॥ ਨਾ ਕੇ ਮੁਸਾਨ ਮਾਨ ਠੈ
 ਸੇ ਤੇ ਖਿਆ ਪਾਇਆ ਠੈ ॥ ਤਖਿ ਬਾਧੈ ਗਾਨ

ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਪੀਰੁ ਤਮਾਤਾ ਭਰੇ ਸਾਮ੍ਹਣ ਦੁਰਾ
 ਖਾਇਆ ਗਲੀ ਭਿੰਨ ਸਭਿ ਨ ਜਾਈ ਯੋਗਾ ਦੁਈ ਯੋ ਸਚ
 ਕਮਾਇਆ ਮਾਗੁ ਦਿਖਾਇਤਾ ਮਮਾਤਿ ਤੇਇਤਲ
 ਲੁਕਾ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੁੜੀ ਏਕੁੜੀ -
 ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧਿ ਸਿਰਿ ਦਸਾ ਦਸਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜ
 ਪੰਜਿ ਨਾਥਾ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਤਲਾ ਲੁਕੁਇਆ ਤੀਜੀ
 ਯੋਗੁ ਪਦਾਇਆ ਸਚੁ ਬੀਗਾ ਅਭਿਗਨਿ ਕਰਿ ਮਨੁ
 ਪੰਜਦੀ ਸਿਧੁ ਤਿਸ ਨਾਇਕਾ ਕਰਣੀ ਕਲ ਮਾਯਾ
 ਕੈ ਤਵਿ ਮੁਸਾਨ ਮਾਨੁ ਸਦਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤੇਕੁ
 ਮਾਗੁ ਤੇਕੁ ਕੁੜੀ ਪਾਇਆ ਮਾਸਾਇਤੁ ਮੇਲੁ ਕੁ
 ਕੇਇਤਾ ਤਵਿ ਕਸੀ ਤੇਗੁ ਤੇਇ ਗੁਣਿ ਮਾਨੁ ਤਵਿ
 ਖਾਨਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਕਸੀ ਇਸ ਕਰਣਿ ਪੁਰੁਖੁ ਕੀਤੁ

ਸਾਹੀ ਨਾਹੀ ਤਬਿਏ ਸੀ ਕੀ ਨਿਮਜਾਕ
 ਵਖਤੁ ਤੇ ਆਸ ਤੁਓਂ ਨਿਰਗਿਨਿ ਦਾਜ
 ਗੁਜਾਰਣੁ ਹੋਏ ਆਸੁ ਵਾਧਾ ਭੀ ਨਾ
 ਯਿਗਇ ਆਸ ਤਬਿਕਾ ਜੀ ਸਭ ਨਾਤੇ ਅ
 ਗੈ ਖੜਾ ਤੇ ਆਸ ਨਿਵਜਾਯਾ ਕਰਣੈ
 ਤਬਿਕਾ ਕਾ ਵਾਜੀ ਕੀ ਤਰਫੁ ਰੇਖਿਕਾ
 ਤਸਿ ਆਸ ਤਬਿਕਾ ਜੀ ਭਿਠਾ ਜੋ ਨਾ ਨਕੁ
 ਤਸੁ ਦਾ ਹੋਏ ਤਬਿ ਨਿਮਜਾਕ ਆਸੁ
 ਤਬਕਾ ਜੀ ਕਹਿ ਆਖਾ ਨਜੀ ਸਲਾਮੁ
 ਤਿਭਿ ਚੋਰਿ ਉਜਾਜੇ ਮੁਸਲਾ ਮਾਨਾ ਕੀ ਤ
 ਰਫੁ ਪਿਠਿ ਭਿਰੇ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਹਸ

ਦਾਹੈ॥ ਤੁਜੇ ਆਖਦਾ ਹੋਜੇ ਨਾ ਨਕੁ ਤੁਧ
 ਹੋ॥ ਤਉ ਬਾਨਿ ਕਹਿ ਆ ਨਾ ਨਕੁ ਕਾਜੀ ਸਿ
 ਆ ਕਹਦਾ ਹੋ॥ ਤਉ ਬਾਬੈ ਕਹਿ ਆਖਾ
 ਜੀ ਮੈ ਕਾਜੀ ਕੀ ਬਿ ਆਪ ਰਹਾ ਤੁਪਰੀ
 ਹੋ॥ ਪੁਰ ਕਾਜੀ ਕੀ ਨਿਦਾਜ ਕੁ ਭੁਭੁ ਨ
 ਹੀ ਪਾਈ॥ ਮੈ ਇਉਂ ਦਸ ਤੇ ਤਉ ਸਿ ਆਖ
 ਤਉ ਕਾਜੀ ਕਹਿ ਆਖਾ ਨਜੀ॥ ਇਨਿ ਕਾਈ
 ਪਾਈ ਹੋ॥ ਤਾ ਮੇਰੀ ਤਕਸੀ ਰਸਾ ਤੁਰਕ
 ਰਹੀ॥ ਤਉ ਬਾਬੈ ਕਹਿ ਆਖਾ ਆਖਾ ਨਜੀ
 ਰਬੇ ਏਤੁ ਨਿਦਾਜ ਏਤੁ ਪਰਿ ਪੜਾ ਬਾ॥
 ਤਉ ਇਨਿ ਕਾਮ ਨ ਚਉਤੁ ਨਾ ਬਾ॥

ਇਹ ਵੀ ਪਿਤਾ ਮੁਖੀ ਥੀ ॥ ਵੇਦੇਗੀ ਕਾ ਮੀ
 ਥੀ ॥ ਮੁਹ ਵੇਦੇਗੀ ਵਰਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ
 ਥੀ ॥ ਮੁਹ ਵੇਦੇਗੀ ਪੁਤੀ ਥੀ ॥ ਮੁਹ
 ਨਿਕਟਿ ਮਾਮੁਤ ਵੇਦੇਗੀ ਪੁਤੀ ਇਹਿ ਪ
 ਉਦੀ ਹੋਵੈ ॥ ਇਹਿ ਕਾ ਮੁਹੁ ਉਤਰਿ
 ਮਾਮਾ ਹਾਤ ਬਿਕਾਜੀ ਮਾਇ ਪੈਰੀ ਪ
 ਇਹਾ ਮਾਮਾ ਪਿਓ ਮੁਹੁ ਹਾਤ ਹਿਸਰ
 ਉਪੁਦਾਇਕੀ ਨਿਦਰ ਮੋਹੀ ਹੋ ॥ ਤ
 ਬਿਕਾਜੀ ਪਤੀ ਫਾਤ ਬਿਬਾਥੈ ਸਾਧਿ
 ਦਿਤਾ ਮੁਸਾਯ ਮਾਨੁ ਮੁਸਾਯ ਮੁਸਾਯ

ਸਿਰੁ ਮੁਖੁ ਗੀਵਾ ਲਾਪਾ ਕਾ ਖੜੀ ਨ ਦੇ
 ਤੈ ਪੜੀ ਨ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਸਾਭੁ
 ਨੁਭਿ ਸਤੁ ਕੁਭਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੇਏ ਹੁਸ
 ਲੇ ਕੁਭੇ ਲਿਖਾ ਤਾ ਸਹੀ ਅਰ ਸੇ ਖਾ
 ਜਾਨੇ ਕਾਸੀ ਮੁਠਤੀ ॥ ਖਾਨ ਖਾਨੀ
 ਨ ਮਹਾ ਮੁਕਰ ਮਹੈ ਗਨ ਤੇਇ ਰਹੈ
 ਖਾਨੇ ਕੇ ਲਿਖਾ ਕਾਸੀ ਨਾਨਕੁ ਹਰ ਨੁਪ
 ਹੁਤਾਏ ॥ ਅਏ ਪੁਛੁ ਵੀ ਤਕ ਸਾਹਿ
 ਰਹੀ ॥ ਛਿਤੁ ਬੋਲਿ ਕਾ ਕਾਨ ਰਹਿ ਕੇ ਗੋਇਤੁ
 ਦਿਲਿ ਸਭ ਕੇ ਈ ਸਾਭਾ ਮੁਕੇ ਗਾ ਤਖੈ

ਕਰਕੇਭੀਆਸਬਦ॥ ਗੁਰਮੀਰਗਾਇਲੀਆ॥
 ਆਮਾਭੁਕ ਹਿਧਰਤੀਬੀਜੁ ਸਬਦੋਕਹਿ
 ਸਰਕੀਆਥਿਨਿਤੁਦੇਇਪਾਣੀ॥ ਤੇਇਥਿਹਿ
 ਸਤੁਇਮਾਨੁਜਮਾਇਐ॥ ਭਿਸਤੁਦੇਜਕੁ
 ਤਇਇਵੈਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਮਤੁਜਾਣਸੀਗਲ
 ਪਾਇਆਈ॥ ਮਾਭੁਕੈਮਾਣੁਪੁਕੀਸੇ
 ਭਾਇਤੁਥਿਥਿਜਨਮੁਗਏਆਈ॥ ਗੁਰੁ
 ਏਬਤੁਰੁਕਿਕੁਜਾਮਾਨੁਮੀਕੁਕੁਕਏ
 ਕੀਸਾਗੁਤਮਾਨੁਪਾਈ॥ ਭਵੁਰੁਸਤੁਦ
 ਨਿਤਿਭਾਖਿਆਥੇਐਸੇਬੁ ਸੇਸੇਬੁ
 ਭਾਈ॥ ਸਾਕੁਤਣਾਸੁਨਾਪਏਤੁਥਿਲੀ

ਸੇਮਿਯੋਸਿਅਸੇਨਾਨਕਵੀਅਰਚੀ॥੩॥ਆਪੇਸ
 ਸੇਆਪੇਰੈਗੈਆਪੇਨਰਹਿਕਗੈਏ॥ਨਾਨਕਕਮ
 ਏਵੈਤੈਭਾਏਆਪੇਹੀਗੈਏ॥੪॥੧॥ਤਖਿਯਕੀਕ
 ਆਇਯੈਸੁਮੈਰਸਤਪੰਜਾਨੀਆਗਥਾਥੇ
 ਦੀਖੁਸੀਓਈ॥ਯਕੀਗਓਪਗਿਥੁਤਪਿਰ
 ਗਏਨੂੰਹਿਯਾ॥ਖਾਨੁਭੀਆਇਗਇਯਾ॥
 ਯੋਕਹਿਤੁਮਸੁਯਮਾਨਜੁਕੈਈਸਾਸਭਮ
 ਯਮਕਰਿਖੜਾਓਆਗਤਖਿਗੁਰੁਪਾਸੇਇਦ
 ਓਈ॥ਖਾਨੁਪਗਿਯਾਇਯਾ॥ਆਇਕਰਿਦੇਵੈ
 ਤਾਕੈਓਤੀਆ॥ਖੜਾਨੈਕੀਆਭਗੀਆਪ
 ਈਆਏਨਿ॥ਤਖਿਥਾਥੇਦੀਖੁਸੀਓਈ॥ਮਰ
 ਦਾਨਾਨਾਨਾਨਾਕਰਿਗਹਿਦਗਹਿਯਾ॥

ਤਖਿਤਿ ਤੇ ਦਸ ਰੀਝੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਤੇ ਸੰਗਿ ਕਿਤੇ
 ਰਗਿ ਆਇਓ ਥੀਈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਦੇ ਦੇਸ ਮਗਰ
 ਨੈ ਨੁਕੁ ਖਾਯੋ ਗੋ॥ ਤਾਥਾ ਥਾਥਾ ਥੈ ਮਗਰ ਨਿ
 ਆ ਭੁਖਿ ਆਯੀ॥ ਤਾ ਮਗਰ ਨਾ ਥੈ ਜੀ
 ਤੁਸ ਭਰਿ ਦੁਜਾ ਦਰਾਓ॥ ਤਖਿ ਥਾਥੇ ਆਖਿ
 ਆਮ ਮਗਰ ਨਿ ਆਸਿਓ ਜੀ ਦਸ ਰੀਝਾਇ
 ਥਾਓ ਭੁਖਿ ਆਓ ਓ ਪਾਯ ਖੜੀ ਓ॥ ਓ ਸਦੇ
 ਰਿ ਜਾਇ ਖੜੇ ਓ ਚੁਪਤਾ ਓ ਥੈ ਓਇ ਖੜੇ
 ਰੈ ਓਨਿ ਗੋ॥ ਮਗਰ ਨਿ ਆਥੈ ਨੁਜਾ ਰੈ ਓ
 ਨਾਓ ਕੋਈ ਓ ਰੁਏ ਥੀ ਮੁਸਲ ਮੁਕਾ ਜੋ
 ਕੋਈ ਆਇ ਮੁਹਿ ਲਗੇ ਗਾਸੇ ਥੀ ਆਇ ਪੈਸੇ
 ਪੈਏ ਗਾਥਾ ਦੁਰੀਓ ਮੰਮੁ ਤੁਥਾ ਆਇ ਆਯੋ

ਪਾਨਿਗੋਵਿਈਭਪਭੇ ਪਭੀਏਆਇਭਪਭੀਏ
 ਵੇਈਆਇਪਰਕਾਲੇਰਪਾਨਿਗੋਵਿਈਪੁਫਸੀ
 ਆਭੀਨਾਭੀਜੇਤੁਰਿਬੇਆਇਆਭੀਭੀਮਰ
 ਆਰਮੀਭੀਜੇਵੇਈਆਇਮੁਭੀਭੀਭੀ
 ਸੇਈਆਭੀਗਾਜਿਸੇਆਪਣਾਸਰਦ
 ਸੁਆਇਭੀਭੀਭੀਆਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਨਿਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਆਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਨਿਸਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਪੁਜਾਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਸਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ
 ਪਜੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀਭੀ

ਬਾਭਾਤਮ ਰਤਮ ਰਾਗਿਓ ਟੁਟਿਆ ॥ ਬੇ
 ਪਾਸਿ ਮਗ ਰਾਗ ਕਪੜੇ ਪੁਰੀ ਭੁਭੈ ਆਇਆ ॥
 ਬਾਭਾਤਮ ਪੈਤਾ ਕੰਨੀ ਪੰਡਿਤ ਈਆ ਦੁਰਤਾ ॥
 ਬਿਬੈ ਬਿਅਖਿਆ ਮਗ ਰਾਗਿ ਆਇਆ ॥
 ਦੁਹੀ ਤਬਿ ਮਗ ਰਾਗਿ ਆਖਿਆ ਸੀ ਸਰੇ ਪ
 ਤਿਸ ਤੇ ਤੇ ਗਾਇਦਾ ਸਰ ਕਾ ਸਾਗ ਸੁਰ
 ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਠ ਪੜਾ ਭਿਆਨੀ ਉਪਾਤਿ ਸਾ
 ਮੈ ਆਖਿਆ ਸੀ ਇਹ ਦਸਤੁਕ ਪੜੇ ਬਾਭਾ
 ਸਿਐ ਰਾਇ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਮਗ ਰਾਗਿ
 ਆਆ ਮਾਏ ਰਾਗਾ ਕੀ ਤੇ ਪਰੇ ਭੁਭ
 ਸਾਭੇ ਵਿ ਤੇ ਵੰਮਿ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਬਿ ਮਗ ਰਾ
 ਆਖਿਆ ਸੀ ਉਪਾਤਿ ਸਾਭੇ ਕੀ ਗੀਤ ਬਿ

ਬੋਥੇਆਖਿਆਸੁਦਿਅਤਾਤਮਗਦੇਸਭਿਵ
 ਸਤੁਸਦਿਅਤੀਆਪੰਤਿਸਾਗੀਓਥਹੁਰੇ
 ਰੇਹੋਤਾਤਥਿਮਗਦੇਆਖਿਆਅਗਜਵੀਤੀ
 ਆਖਿਉਸੁਰੀਉਪਾਤਿਸਾਹਿਉਕੋਵੇਈਤੇ
 ਗੇਨਾਉਦਸਰਕਾਮੰਨਚਾਹੈਅਤੈਸਿਖ
 ਰੇਮੁਤਿਪਾਵਦਾਹੈਦੁਤੇਨੁਭੀਪਹੁਚਦ
 ਤੈਓਸਦਾਗਓਅਤੇਮੇਰੇਦੇਹਿਦਿਵ
 ਤਾਧਿਕਰਹੈਜੇਤੁਰਿਦੁਫੁਤਦਾਨਾਤੀਅ
 ਤੇਮੁਤਿਪਾਵਦਾਨਾਤੀਤੁਰਿਸੇਨਾਗੇਤਿਪ
 ਤਦਾਹੈਤਥਿਗੁਰੁਬੋਥੇਆਖਿਆਮਗਦ
 ਨਿਆਗਬਾਬੁਦਸਾਇਤਾਮਗਦੇਰੇਬ
 ਬੁਦਸਾਇਆਗਗੁਰੂਰੀਵੀਤੀਦੀਪਕੀ
 ਮਤਾਗਾ॥

ਵਾਧੇ ਸਭ ਦੁਖ ਭਇਆ ਮਾਤਰਿ ਪਤਿ ਜਾ ਸੁਤ
 ਵਡੁ ਪਾਇ ਬਹੁ ਹੀ ਪਤਿ ਜਾ ਗਏ ਚੰਦ੍ਰ ਪਾਇ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਤਿ ਜਾ ਸਿਖੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਐਸੇ ਭੀ
 ਜਾਨਿ ਮਿਲਿ ਭੁਖਿ ਆਗੇ ਸਿਨਿ ਮਿਲਿ ਆਗੇ ਭੁਖਾ
 ਭਿਠ ਮਾਗੇ ਭੁਖਾ ਵੀ ਮਾਨਿ ਪਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇ
 ਆਇਆ ਮੀਨਾ ਪਤਿ ਜਾ ਜਾਨਿ ਸਮਝਾਇ ਭ
 ਰਿਜਾਨੁ ਪਤਿ ਜਾ ਭਗਿਨੁ ਗਾਇ ਵਾਜਾਇ ਭ
 ਪਤਿ ਜਾ ਵਸੈ ਚੰਦ੍ਰ ਯਾਗਾਨਾ ਪਤਿ ਜਾ ਪਤਿ ਮੰਡਿ
 ਆਇ ਪਿਥ ਸਾਗਾ ਸਾਧੁ ਪਤਿ ਜਾ ਪਿਥਿ
 ਵਾਗਾ ॥ ਸਾਗਾ ਪਤਿ ਜਾ ਪਗੁ ਮਧਾ
 ਪਾਣੀ ਸਿਖਿ ਪਤਿ ਜਾ ਗਾਗੇ ਗੁਣਿ
 ਯਾਗਾ ਜਾਨੁ ਨੁਕੁ ਪਤਿ ਜਾ ਸੰਤਨ ਪਗਾ

੨॥੧॥੧॥ ਤਖਿ ਯਹਿ ਮਹਾ ਨੇਤ ਮਾਨੀ ਮਕੀ ਤੀਰ
 ਉਬਹੁ ਯੋਗਾ ਜਾਨੇ ਜਾਨੇ ਸੇਖ ਸਜਣ ਕੈ ਘ
 ਹਿ ਜਾਇ ਨਿਕਾਯੋ। ਉਸਕਾ ਘਰੁ ਪੈਰੇ ਵਿਉ ਬਾਹੁ
 ਅਤੇ ਠਕੁਰ ਦੁਆਗ ਤੈਖ ਸੀ ਤਵਹਿ ਦੁਖੀ। ਨੇਕ
 ਈਹਿ ਦੁਆਇਤਾ ਠਉ ਮੇਰੇ ਦੁਆ ਅਤੇ ਸੇਖੀ ਮਾਹੁ
 ਜਾਇਤਾ ਤ ਦੁਆ ਠਕੁਰ ਗਾਹੁ ਜਾਗਤਿ ਪੈਰੇ ਦੁਆ ਬੈ
 ਰਾਹੁ ਜੀ ਸੇ ਦੁਆ ਅਚਰਿ ਜਾਇਖੁ ਹੈ ਵਿਉ ਧਾ
 ਹਿ ਕਹਿ ਮਾਗਾ ਅਤ ਜਾ ਸਬਾਹ ਹੈ ਦੁਆ ਅਸਾ ਤ ਸਬਾ
 ਹ ਬਿਯੋ ਮੁਖਾਯਾ ਪਾਇ ਬੈਠਾ ਜਾ ਬਿਬਾ ਬਾਤੇ
 ਮਹਾ ਨਾਗੇ। ਤਾਖਿ ਜਮਤਿ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ
 ਉਸਾ ਅਤੈ ਆਪਿ ਆਲੇ ਕਾਤਾਈ ਆਖਿ
 ਉਠੈ ਜੀ ਸੇ ਪਾਏ ਬਹੁਤ ਤੁਹੀ ਆਹੇ

ਪੁਰੁਗੁਜਰੁਠੈ॥ ਸਿਮਟੇ ਮੁਖਿ ਦਿਲਿ ਮੈ ਸੀਭਰੁ ਕਰੈ
 ਸੇਖਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕੇ ਟਕਰੁ ਭੋਇਆ
 ਠੈ॥ ਜਕਿ ਗਭਿ ਪਈ॥ ਤਵਿ ਆਖਿ ਓਸੁ ਭੁਭੁਤੀ
 ਸੇ ਦੁਹਾ॥ ਤਵਿ ਕੋਥੇ ਆਖਿ ਆਗਾ ਸਜਣੇ ਦਿਉ ਸ
 ਕੁਤੁ ਪੁਰ ਦਿਨੀ ਵੀਰੁ ਗੀਗਾ ਆਖਿ ਕਹਿ ਸੇ ਦੁ
 ਠੈ॥ ਤਵਿ ਸੇਖ ਸਜਣ ਨਿ ਆਖਿ ਆਗਾ ਭਾਯ
 ਠੈ॥ ਏਸੀ॥ ਆਖ ਹੁਜੀ ਗਭਿ ਕੁਤੁ ਗੁਰੁ ਗਦ
 ਜਾਦੀ ਠੈ॥ ਤਉ ਕੋਥੇ ਆਖਿ ਮੁਰ ਦਾਨਿ ਆਗ
 ਕੋ ਕੁਟ ਜਾਇ॥ ਤਾਮਾਗਨੀ ਕੋ ਕੁਟ ਜਾਇ॥
 ਗੁਰੁ ਸੁਭੀ ਕੀਤੀ ਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਕੁ ਕੁਟੁ ਠੈ॥
 ਮਾ॥ ਓਕੈ ਠੈ॥ ਕਵਣੁ ਧੰਮੁ ਮੁਕਾਨੀ ਮੁਸਾਧੀ
 ਤਿ ਆਗੁ ਠੈ॥ ਓਤੈ ਰੇਸੁ ਧੰਮੁ ਏਸੁ॥ ਸ

ਜਦ ਸੇਈ ਨਾਨਿ ਮੋਆਚਾਇਆ ਨਾਨਿ ਚਾਉ
 ਨਿਸਿ ਬੈਠੇ ਪਾਪੰਗੀਐ ਭਜਨੁ ਖੜੇਇ
 ਸਨਿ ਗਠੰਭਾ ਵਿਚੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾਨੀਆ ਪਾਸ
 ਉਤਿਤੀਆ ਭਾਇ ਚੀਆ ਵੈਸਿ ਨਾਨਾ
 ਨੀਇਰੁ ਭਸ ਪਈਆ ਭਾਵਾ ਬਗਾ ਬੋਗ
 ਪੜੇਤੀ ਗਥ ਮੰਦਿਟ ਸੰਨਿਆ ਪੁਟਿਯੁ
 ਦਿਜੀਆ ਪਾਟੈ ਬੋਗ ਨਾਕੀਆ ਨਿ
 ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰੁ ਰੁਖੁ ਸੀਗਾ ਮੈ ਮਜਰੁ ਵੈਸਿ
 ਭੁਲ ਨਿਭਾਤੇ ਭੁਲ ਵੈਸਿ ਨਾਨਾ ਦਰੀ
 ਮੇਗੁ ਰੁਮੈਤ ਨਿ ਭਨਿਆ ਗਾਮੀ ਪੁਲੇ ਗੁਰੁ
 ਭੁਭਾਇਆ ਗੁਗਰੁ ਦਾਦੀ ਬੋਧੁ ਤਾਯ

ਜੁਗੀਭੀਆਖਿਓਸੁਰੀਓਹੀਗਾਭਕੁਸੀਨੀਗ
 ਆਹੀ ਗੁਨਾਹਫਰਾਉਓਨਿ॥ਤਖਿਉਭੁਨ
 ਨਕੁਮਿਰਹਯਹੁਓਹੀਆਆਖਿਓਸੁਸੁ
 ਕਹੁਜੈਤੈਪੁਨਕੀਤੈਓ॥ਤਖਿਸੇਖਸ
 ਜਨਾਯਾਗਾਸਰੇਸੁਰੇਵਾਹੁਕਹਿ
 ਓਸੁਰੀਕਹੁਤਪਾਪੁਕੀਤੈਓ॥ਤਖਿਉ
 ਹੁਨਾਨਕਜੈਕਫੁਓਨਕੀਬਸਤੁਹੀ
 ਤੈਸੇਖਿਓਆਉ॥ਤਖਿਸੇਖਸਜਨਿਉ
 ਕਮੁਮੰਨਿਆਬਸਤੁਓਆਉਆ॥
 ਪੁਰਖਿਕੇਨਾਹਿਉਟਾਈ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁ

ਲਾਗਾ ਰਪਦ ਨਾਉ ਪਰੀ ਕੰਤ ਆਗਾ ਬਿਲੁ
 ਵਾਤੁ ਗੁਰੂ ਤਖਿਉ ਬਹੁ ਗੈਏ ਪੈਰੇ ਪੈਰੇ ਵਿਸਿ
 ਪਾਣੀ ਪਸਿ ਆਇ ਨਿਕਲੈ ॥ ਤਖਿ ਪਾਣੀ
 ਪਸਿ ਕਾ ਪੀਰੁ ਸੇਖੁ ਸਰ ਤੁਥਾ ਤਿਸ
 ਕਾ ਮੁਗੀਤੁ ਸੇਖੁ ਹਰੀ ਤੁਥਾ ਕੁਤੁ ਪੀਰੁ
 ਕੇਤਾ ਈਸਾ ਸਤਾਵਾ ਪਾਣੀ ਕਾ ਰੁਗੜਾ
 ਇਸਾ ਸਾਗਾ ਗੈ ਕਾ ਕਾਤੇ ਮਰ ਰਾਗਿ ਰੋ
 ਕੈ ਚੋਖਾ ਏਨਿ ਆਇ ਸਾਗਾ ਮੁਖਾਇ ਆਗਾ
 ਆਖਿਓ ਮੁਸਾਗਾ ਮਾਯੇ ਕਰ ਗੈ ਸਾਤ
 ਬਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕੇਨਿ ਆਗਾ ਆਖਿਓ ਮੁਖਾ

ਓ ਖਕੁੰਸਾਭਾ ਮੁ॥ ਤੇ ਪੀਰ ਕੇ ਦਸਤ ਪੇਸਾ
 ਤਬਿ ਸੇਖੁ ਟੁਟੈ ਹੁੰਦੈ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗੁਰਿ ਆ॥
 ਖਿਓ ਮੁਖੁ ਤੇ ਤੀਸਾਭਾ ਮੁਖਿ ਸੇ ਨਾ ਹੀ ਚਹਿੰਸਾ॥
 ਪੁਰੋਹਿਤਾ ਸੈ ਆਪਣੇ ਪੀਰੁ ਖਕੁੰਕ ਗੀ
 ਤਬਿ ਆਇ ਅਗੁਜ ਕੀ ਤੇ ਸੁਆਭਿ ਓ ਮੁਖੀ
 ਹਸਾਭਾ ਮਓ ਏ ਕਰਹੇ ਸਕਾ ਅਵਾਜੁ ਸੁ
 ਦਿਕਰਿ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬੀਆਹੰ॥ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿ ਆਕ
 ਹੁੰਦੇ ਖਕੈ ਸਾਹੈ॥ ਤਬਿ ਸੇਖੁ ਟੁਟੀ ਹਰ ਆਖਿ
 ਆਜੀਵੈ ਪੀਰ ਸਾਭਾ ਮਤਿ॥ ਸੈ ਆਸਤਾ ਵਰੁ
 ਹੁੰਦਿ ਗੁਰਿ ਆਆਹਾ॥ ਓਤੁ ਬੈਠ ਆਹੈ ਆਗੈ ਸੈ
 ਜਾਇ ਸਾਭਾ ਮੁਖਾਇ ਆਆ ਆਖਿ ਆਸਾਭਾ
 ਮਾਯੋ ਕੁੰਤ ਹੋਵੇ ਸਾ॥ ਤਬਿ ਓਤੁ ਬੈਠਿ ਆ॥

ਆਖਿਓਸੁ ਆਯੋ ਖਰਓਸਾਯਾ ਮੁਹਿ ਪੀਰ ਕੇਰ
 ਸਤਯੇਸਾ ਤਖਿ ਪੀਰ ਕਹਿ ਆਬ ਰਾਜਿ ਸੁਯ
 ਆਖਿਓਸੁ ਆਯੋ ਮੁਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਦੀ ਦ
 ਫਰੇਖਾ ਹੈ॥ ਰੇਖਾਇ ਬੈਠਿਓਸੁ ਆਯੋ ਖੁ
 ਪੁਰਖਾ॥ ਤਖਿ ਸੇਖ ਸਰਗੁ ਟਟੀ ਹਰ ਮੁਗੀ
 ਦਰਓ ਨਾਯੋਯੋ ਕਹਿ ਆਇਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ॥ ਆਵਾਜੁ ਕੋਇ ਆਆ॥ ਆ
 ਖਿਓਸੁ ਰੁਜਾ ਆਮਦਾ॥ ਤਖਿ ਬਾਬਾ ਕੋਇ ਆ
 ਗੇਸਦਿ ਸੇਖ ਸਰਗੁ ਕੈ ਪਰ ਥਾਇ॥ ਮः॥ ਸੇ
 ਖਿ ਬਾਬੇ ਪੁਰਿ ਆਰੁਜਾ ਆਮਦਾ॥ ਤਖਿ ਬਾ
 ਬਾ ਬੁਦਿਤਾ ਆਮਦਾ॥ ਤਖਿ ਖਿਰਿ ਸੇਖ ਪੁਰਿ
 ਆਮਦਾ॥ ਮਨ ਮੁਗੀ॥ ਤਖਿ ਬਾਬੇ ਰਬੁਦਿਤ

ਸੁਮਨਸੁਮਾਨਾਤਾਤੁਕੁਬੇਨੁਸੇਖਬ
 ਇਨੀਪੁਰਸੀਸਪੁਦਿਆਨਾਗਰਤੁਗਸੁ
 ਆਯਮੇਪੁਰਸੰਮਾਅਤਿਅਸਕਾਕੁਬੁਗੇ
 ਦਰੇਵੇਸੀਕਾਯਾਹਸੁਮਾਇਜੇਥਾਸਾਤਥਿ
 ਬੋਥੇਨਾਥਾਕੁਦਿਤਾਮਨੁਆਮੁਤੈਤਥਿ
 ਏਤੁਮੁਗਾਏਕਿਨੁਮਨਮਾਨੇਜੁਗਤਿਨਪਾ
 ਏਮੁੰਤੁਕਦਿਗੁਰੁਆਗੇਧੇਗਾਮਨਮੇਤੁ
 ਤੇਆਗਿਗੁਰਕੀਮਤਿਤੇਗਾਮੁੰਤੁਮੁੰਡਾਇਤੋਰਿ
 ਸਭਰੈਨਾਸੈਥੈਗਗੀਪਰਥੈਗੁਰਕੇਥੈਨਾ
 ਮੁਤਮਤਾਏਕੀਇਹਗੋਤੈਭਾਈਕਿਥਿਗਾ
 ਗਰਮਤਿਮੁੰਤੁਮੁੰਡਾਈਸੁਆਦਸਨੇਹ

ਮਮਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਗਈਆਂ ਤੁਛ ਨਾ ਕਹਿਣ
 ਵਿਧਿ ਕੁਲ ਪਾਤਿਸੀਆਂ ॥ ਤਵਿਯਿ ਰਿਸੇਖ
 ਪੁਛਿਆ ਅਗਰ ਤੁਹਾ ਸੁਆਲ ਮੇ ਪੁਰਸੀਮਾ ॥
 ਅਠਿਯਾ ਸਥਾ ਬੁਝੇ ਗੇਰੇ ਹੋਈਆਂ ਖਯਾਨੀਯ
 ਗਵਿਸੁ ਮਾਏ ਸੇਵਾ ਸਿੰ ॥ ਤਵਿਯੇ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ
 ਦਿਤਾ ਪੀਰ ਮਤਿ ਮੁਗੀ ਦੇ ਤੇਰੇ ਹੋਣੀਆਂ ਖ
 ਯਾਨੀ ਪੀਰ ਮਨਿ ਸਥਾ ਤੁਹਾ ਹੋਣੀਆਂ ਥਾਨ
 ਦਰੀਆਂ ਭੁਵਰਿਹੈ ਤੇਰੇ ਹੋਣੀਆਂ ਸਹਾਇ ਸਿੰ
 ਤੁਹਾ ਮਨਾਤੀ ॥ ਤੁਹਾ ਪਸੰਦ ਕੀ ਨਾ ਆਹ
 ਗੀ ਪਾਤਿਸੇ ਖਯਾਨੀ ਸਭਿ ਦੁਸਟ ਬਿਤਾ
 ਗੀ ॥ ਸੁੰਨ ਗਾਏ ਬਸਤੀ ਹੋਈ ॥ ਤੁਛ

ਵਯਾਨੀਕੀਜੁਗਤਿਪਾਈ॥ਵਟੁਥੁਢੇਰਿਤੁਆ
 ਏਕੇਲਾ॥ਨਾਨਕਪਹਿਰਿਕਯਾਨੀਭਇਆਸੁ
 ਤੇਲਾ॥ਤਥਿਯਿਰਿਸਿਖਸਰਯਪੁਛਿਆ॥
 ਅਗਰਜੁਗਸੁਆਲਮੈਪੁਰਸੀ॥ਅਹਿਲਾਜਾ
 ਵਾਥੁਥੁਢੇਰੇਦੇਸੀ॥ਬੁਧੀਨਸੁਮਾਇਜੇਥਾ
 ਸਿ॥ਤਥਿਥਾਥੈਜਥਾਥੁਦਿਤਾ॥ਗੁਰੁਸਥਤੁ
 ਟੀਖਿਆਮਹਿਸਹਸਿਗਤਨਾ॥ਪਰਹਿਥੈ
 ਚਿਅਟਹਰਨਾ॥ਦਿਸਦਿਵੈਪਿਰਮਤੁ
 ਹੀਜੀ॥ਰਸਹੀਤੁਆਗੇਭਾਏਚੜੀਯਮ
 ਅਠਸਹਿਤਾਟਗੜਕਰਨਾ॥ਲਹਿਲੰਗੇਟੇ
 ਜਗਾਮਰਨਾ॥ਪਰਹਿਲੰਗੇਟੇਗੈਏਕੇਲਾ॥

ਉਲਹਿਲੈਬਿਕਾਪਾਏਉਹਜਾਹਗਾਬਿਲੈਚ
 ਮਤਿਗੁਗਹਿਗੋਵੇਟੀ॥ਇਉਚੁਗਤਿਨਾਨਕ
 ਪਤਿਰਿਬੈਲੈਗੋਟੀ॥੩॥ਤਖਿਇਰਿਸੇਖਸਰ
 ਯਪੁਦਿਆਗਾਅਗਰਤੁਗਸੁਆਯਮੈਪੁਰ
 ਸੀ॥ਅਤਿਯਾਜਥਾਥੁਥੀਰਹੇਦਸੀ॥ਪਾਥੁ
 ਧਿਮਤਿਆਹਿਲਿਰੇਥਾਸਿ॥ਤਖਿਗੁਗੁਨ
 ਨਕਰਾਥਾਥੁਦਿਤਾ॥ਸਰਥਾਥਿਆਨਾਥ
 ਤਿਨਿਸਿਰੀਤੀ॥ਪਾਥੁਪਾਨਾਤਿਮਨਿਕ
 ਤੀ॥ਧਰਨਿਤਰਥਾਥੀਰਹਤਰਹਨੀ॥ਕਦ
 ਨੁਬੇਦਨੁਮਨਮਤਿਸਹਨੀ॥ਰਗੀਆਥੁ
 ਮੈਲੇਗੀਤਿਥਾਥੀਕਾਥਿਤਾਥਿਥੁਥੁਕੇ

ਭਵਾਇਓ ਭੁਖ ਬਨੁ ਮਖਿ ਵੈਗੈ ਭੁਖਾਗਾਸ
 ਭੁਖ ਭੁਖਿ ਪਾਓ ਭੁਖਿ ਮਭੁਖਿ ਭੁਖੁ ਮਾਭਿ
 ਭੁਖ ਭੁਖਿ ਪਾਓ ਭੁਖਿ ਮਭੁਖਿ ਭੁਖੁ ਮਾਭਿ
 ਨਾਨਕ ਭੁਖੁ ਭੁਖਿ ਨਾਨਕ ਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਿ
 ਰਿਸੇਖ ਸਰਘ ਪੁਛਿ ਆਗੀ ਭੁਖ ਭੁਖੁ
 ਆਗੀ ਮੈ ਪੁਰਸੀ॥ ਭੁਖਿ ਨਾਨਕ ਭੁਖ ਭੁਖੁ
 ਮੀ॥ ਸਭਾ ਦਿਓ ਨਰੇ ਸੀ॥ ਭੁਖ ਭੁਖੁ
 ਗਏ॥ ਭੁਖਿ ਭੁਖਿ ਨਾਨਕ ਭੁਖਿ ਭੁਖੁ
 ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਨਾਨਕ ਭੁਖ ਭੁਖੁ
 ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਨਾਨਕ ਭੁਖ ਭੁਖੁ
 ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਨਾਨਕ ਭੁਖ ਭੁਖੁ

ਤਕੁ ਨਿਸੈ ਫਾਸ ਨਤ ਆਪੁ ਮੁਸਾਫਾ ਸਭ
 ਨਸਣਾ ਹੋਇ ਮਿਲੈ ਆਲ੍ਹ ਕੁ ਕਉ ਤਉ
 ਹੋਇ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਗ ਜਗੁ ਹੋਵੈ ਮੈ ਪਾ
 ਦਿਲਿ ਰਹੇ ਕੁਸਾਮਾ ਦੀਗ ਮੀਤ ਮਕਾ
 ਹੀ ਗੁਸਾਖੁ ਦੀਹਿ ਸਨਾ ਹੀ ਹਿਤੁ ॥ ੨ ॥
 ਕੰਗੁ ਖਾਰੁ ਬਗ ਬਹਿਰੇ ਬੈ ਤੁਕੁ ਤਾਲੁ
 ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਈ ਤਾਲੁ ਬਸਤਿ ਬਕੀ ਮਾਰੈ
 ਅਣਗਤਾਲੁ ਬਨਾਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਗਗ ਨਮੰ
 ਗੁਲ ਮਹਿ ਆਸਇ ਬੈਠੈ ਨ ਤੁਕੁ ਨਾ
 ਦੁਇ ਜਾਏ ॥ ਕਉ ਨਾ ਨਕਸਾ ਪੂਰੀ
 ਮਤ ਮਾਥੇ ਰਕੁਗ ਨਾ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥

ਵਿਸੇਖਸਗਠਆਖਿਆਏਹੁਦਾਹੁਖੁਦਾਖਿ
 ਇਆਸਹੀਕਰਦਿਏਹਿਯਾਦਾਖਿਆਸਹੀ
 ਕੀਯੈ॥ਉਨਕਾਰੀਦਾਹੁਦੀਬਹੁਤੁਭੈ॥ਤ
 ਥਿਆਇਰਸਤਧਮੀਕੀਤੀਓਸੁਆਧੈਰ
 ਯੁਖਓਸੁਆਭੈਰਕਉਤੋਆਗਾਥਾਥੈਤੇਮਰ
 ਨਾਨਾਗਏਰਹੈ॥ਆਇਰਿਯੀਨਿਕਯੋ॥
 ਤਖਿਦਿਯੀਕਾਪਭਿਸਹੁਸੁਯਤਾਨੁਬੁਧਮੁਬੇ
 ਹੁਥਾ॥ਉਹਤਾਇਗਭਿਰਹੈ॥ਪਯਦਤੰਥਿ
 ਉਨਿਖਿਜਮਤਿਬਹੁਤਕੀਤੀ॥ਤਖਿਓਕੁਠਾ
 ਪਾਸਿਮੁਆਪਏਆਥਾ॥ਯੋਕਪਿਟਰੇਰ
 ਰੇਆਭੈ॥ਤਖਿਥੋਥੋਧੁਫਿਯਾਤੁਮੀਰਿ

ਉਹਿ ਦੇਹਾ ਤਾ ਉਹ ਨਾਮੁ ਰਜੁ ਵੀਤਾ ਜੀਅ ਸੀਤਾ
 ਥੀ ਦੇਖਿ ਫੈਰੇ ਦੇਹਾ ਤ ਬਿਬਾਥੇ ਆਖਿਆ ਤਾ
 ਥੀ ਸਿਮਰਾ ਥਾ ਤ ਬਿਮਰਾ ਬਿਰਾਜਿ ਮਾਠਾ ਥੀ
 ਪਾਤਿ ਸਾਠਾ ਥਾ ਆਇ ਕੇ ਧੁਰਾਇ ਰਾਧਾ
 ਤ ਬਿਬਾਥੇ ਕਹਿ ਆਤੁ ਸੀ ਕਿਉਂ ਦੇਹਾ ਤ
 ਉਹ ਨਾਮੁ ਆਖਿਆ ਜੀਅ ਸਾਡਾ ਰਜੁ ਗੁਰੁ ਥਾ ਤ
 ਬਿਬਾਥੇ ਆਖਿਆ ਠਹੁਰੁ ਰਜੁ ਗੁਰੁ ਕਹੁ ਤਾ ਤ ਬਿਉ
 ਨਾ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਬਣੀ ਥੀ ਟਬਰੁ ਮੁਖਾਏ
 ਪਏ ਥਾ ਦੇਸੇ ਤ ਬਿਬਾਥੇ ਮਿਠਾ ਕੀਤੀ ਆ
 ਖਿਠੁ ਮੁਜੇ ਦੇਹਾ ਥੀ ਜੀ ਦੇ ਤਾ ਦੇ
 ਉਹ ਨਾਮੁ ਤ ਬਿਉ ਨਾਮੁ ਆਖਿਆ ਜੀ

ਮੁਏ ਵਿਥੁ ਜੀ ਦੋਹੀ॥ ਤਵਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿ ਆਜ
 ਏਕਿ ਇਸੇ ਮੁਹੁ ਪਰਿ ਠਥੁ ਫੇਰਹਾ॥ ਏ
 ਹੁਗੁ ਆਖਹਾ॥ ਤਵਿ ਓ ਆਗਿ ਆਮਾਗੀਜਾ
 ਠਿਠ ਥੇ ਫੇਰਿ ਆਗਾ॥ ਤਾ ਠ ਥੀ ਓ ਠਿ ਥ ਫੇਰਾ
 ਠ ਆਗਾ ਤਵਿ ਆ ਰਾਪ ਓ ਸਾ ਠ ਫੇਰੁ ਧੁਧੁ
 ਥੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ॥ ਤਵਿ ਸੁਭਾ ਤਾ ਠ ਫੇਰੁ ਮੁ
 ਥੇਰੁ ਠ ਥੀ ਮੇ ਗਾਇ ਆਗਾ ਰਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਰ
 ਠ ਆਗਿ ਆਗਾ ਆਇ ਬੈਠਾ ਆਖਿ ਓ ਮੁਏ
 ਰੇ ਰੇ ਮੁਏ ਠ ਠ ਥੀ ਤੁਮਾਰੀ ਏਇ ਆਗੇ
 ਤਵਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿ ਆਮਾਗਿ ਜੀ ਏ ਆਗਾ ਰੇ
 ਆਗਾ ਧੁਰਾਇਓ॥ ਅਤੇ ਤੁਮਾਇ ਫੇਰੀ ਸ

ਹਮੁਆਯਾਹੈਤਾਤਉਪਿਰਿਪਤਿਸਾਹਆਖਿ
 ਆਮਾਮਿਦਿਖਾਲਾਤਾਬਾਬੋਬੋਲਿਆ॥
 ਸਲੋਕੁਆਮਾਰੈਜੀਵਾਏਸੇਈ॥ਨਾਨਕਏ
 ਕਮੁਬਿਨੁਅਦੁਰਨਾਕੋਈ॥੧॥ਤਬਿਹਾਬੀਸ
 ਦਿਗਦਿਯਾਗਾਬਹੁਰਿਪਤਿਸਾਹਿਆਖਿਆ
 ਜੀਵਾਯਾਤਬਿਬੋਬੋਕਹਿਯਾਗਾਹਜਗਤਿਏਹਾ
 ਗਿਵਿੰਦਪਿਯਾਲੁਏਹੈਹੈਪਰਉਹੁਰਤੀ
 ਹਥਉਪਗਿਦੈਕੈਨਾਹੀ॥ਅਤੇਅੰਗਿਆ
 ਕੁਕੇਈਗਤੀਗੈਠਾਤਿਉਪਦਾਇਦੇਇਹਯ
 ਕੀਗਾਗਲੁਏਹੈਹੈਨਿਆਅਤੇਪਦਾਇਕੀਸ
 ਟੀਉਤਉਚਾਇਲੇਇਨਿਆਪਰਉਨਕੀਸਏ
 ਉਹੁਦੁਰਹੀ॥ਤਬਿਪਤਿਸਾਹੁਸਸਤਿਕਰਿ

ਕਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਠੀਕਾ ਤਵਿ ਆਖਿ ਓਸੁ ਜੀ ਕੁ ਫੁਕ
 ਕੁਹੁ ਰਗਾ ਤਵਿ ਵਾਥਾ ਬੋਲਿ ਆਗਾ ਸਾਧਿ ਕਾ ਨਾਨਕ
 ਕਹੁ ਖੁਸੁ ਰਾਇ ਕੀ ਵਿਆਥੇ ਪਰ ਟੁਟੀ ਆਮ
 ਸਾਂਤਾ ਥਾਨੁ ਰਾਗ ਕੀ ਵਿਆਤਾ ਥਾਨੁ ਵਾਧੈ
 ਤਵਿ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਮਝਿ ਕਰਿ ਓਹਿ ਗਇਆ॥
 ਵਾਥਾ ਗਏ ਗਠਿ ਆਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਦਿ॥
 ਪ੍ਰਥਮੈ ਓਹੁ ਰਾਮੀ ਕੀ ਤੀਯੁ ਰਖ ਕੀ॥
 ਤਿਤੁ ਓਹੁ ਰਾਮੀ ਨਾਇ ਮਗ ਰਾਗ ਰਖ ਕੀ ਥਾ॥
 ਤਦੁ ਪਉਤੁ ਓਹੁ ਕੀ ਆਪਾ ਪਾਤਿ ਗਏ ਵਾਥਾ
 ਵੇਰਾ ਏਕੁ ਬਸਤੁ ਓਹੁ ਕੀ ਵੇਆ ਏਕੁ ਬਸਤੁ
 ਹਰਿ ਟਾਏ ਏਕੁ ਪੈਰਿ ਜੁਤੀ ਆਏਕੁ ਪੈਰਿ ਖੰਡ

ਸਾਗਿ ਖਯਨੀ ਸਿਰਿ ਏ ਪੀਕਲੀ ਨਗੀ ॥
 ਮਾਯਾ ਠਡਕੀ ॥ ਮਥੈ ਤਿਯੁ ਕੁਕੇ ਸਰਕਾ ॥ ਤ
 ਦੁਹੁ ਗਹਿਲੇ ਸੇਖੁ ਬਜੀ ਦੁਸਟੀ ਯਦੁ
 ਮਿਥਿ ਮਾਮੁ ॥ ਸੁਖ ਪਾਯੁ ਦਿਲਿ ਨਹਿ ਮਾਜਾ
 ਦਾ ਮਾਠਾ ॥ ਤਿਸੇ ਕੋਯੁ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਦਿ
 ਮਾਕਠਾ ਹੋਯਾ ॥ ਤਬਿ ਭੁਭੁਜਾਇ ਭੁਭੁਤਿ ਮਾਮੁ ॥
 ਏਕਦਰੁ ਖਤਤੈ ਗਾਤਾ ॥ ਭੁਭੁਯਾਹੇ ਲਿਕ
 ਦਿਮਾ ॥ ਤੈਸੁ ਯਹੁ ਦਿਮਾ ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ॥
 ਪਿਆਰੀ ਖੁਦਾਇ ॥ ਏਕੁ ਏਕਿ ਭਾਤ ॥ ਤਬਿ ਬੋਧ
 ਮਾਖਿਆ ॥ ਤਿਸੇ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਖੁਦਾ ਏਏ
 ਕੁਠੈ ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਮਰਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਮਾ

ਖਿਸੁ ਜੀ ਪਤ ਸਹੁ ਉਹਿ ਸ ਕੀ ਪੈ ਦਹਿ
 ਸਿ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਉਹਿ ਕਿ ਸ ਕੀ ਪੈ ਦਹਿ ਸਿ ਹੈ ॥
 ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਇ ਇਹੁ ਰਹਿ ਆ ਆਇ ਹੈ ॥
 ਅਤੇ ਉਹਿ ਪੈ ਗਤੇ ਉਹਿ ਪੈ ਹਟੇ ਗੀ ਹੈ ॥
 ਅਤੇ ਪੈ ਤੇ ਨਾਗੇ ਕਾ ਪੈ ਘੋਰੇ ਤੇ ਲੇਈ ਆ
 ਇਹੈ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਉਹਿ ਪੈ ਚੋਰੇ ਚੋਰੇ ਦਹਿ
 ਨਿ ॥ ਤਥਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ ਆ ॥ ਸਲੋਕਾ ਪੁ
 ਗ ਬਨਾ ਮਕੇ ਤਪੀਏ ਪਾਲੇ ਸਹਿ ਆ
 ਰੰਗਾ ਤਥਿ ਕੇ ਖੇਰੇ ਨਾ ਨ ਕਾ ਆ ਬਿਸੰ
 ਡਾ ਬਨਿ ਅੰਗੁ ॥ ਤਥਿ ਬਾਬਾ ਆਪਿ ਆ
 ਮਰਦਾ ਨਿ ਆ ਤ ਪਤੰਗ ਰੁਹੈ ॥ ਕਜ

ਤੇ ਨਗੁਰੈ ਭਾਮ ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਆਇਆ ਭੈਮ
 ਤਾਰੇ ਪੇਟੇ ਤੇ ਨਾਗਾ ਆਇਆ ਹੈ ਭਾਮ
 ਤੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪਿਛਲਾ ਲੇਖੁ ਚਲਿਆ
 ਜਾਇਆ ਤਵਿ ਮਰਦਾ ਨਾ ਪੈ ਗੀ ਪਇਆ ਭ
 ਬੁਝਾ ਲੇਖੁ ਨਾਗ ਸਿਆਈਆ ਤਵਿ ਆਇ
 ਚਾਉ ਕੇ ਦਿਲਿ ਬੈਠਾ ਤਵਿ ਬਨ ਮਕਾ ਪਵਿ
 ਤੁਰਤੁਰਾਸੁ ਬਾਸਿ ਇਸ ਨਾਗ ਕਉ ਆਇ
 ਆ ਬਾਘਾ ਆਇ ਧੁਰਾ ਸੁਰੀ ਤੀਓ ਸੁਰੇ ਭੁਰੇ
 ਖਿਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਏਭਗਤ
 ਤੇਰੇ ਸਾਧਿ ਸਿਮਾਨੀਆ ਤੁਲ ਸੀਕੀ ਮਾਧ
 ਨਾਹੀ ਸਾਲਹੀ ਗੁਮੁ ਨਾਹੀ ਸਿਮਰ

ਏਨਾ ਹੀ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਨ ਕਾਇਕਾ ਨਾ
 ਹੀ॥ ਅਤੈ ਤੁਭਗ ਤੁਕ ਹਾਵਦਾ ਹੈ॥ ਸੇਤੁ
 ਮਥਿ ਆਭਗੋਤੇ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਤਥਿ ਬੇਬੇ
 ਪਿਆਮਰਦਾਨਿ ਆਰਥਾ ਕੁ ਦੁਜਾਇ॥ ਤਾਮਰ
 ਦਾਨੇਰ ਬਾਕੁ ਦੁਜਾਇ ਆ॥ ਗੁਗੁਬੰਦੁ ਕੀ
 ਤਾ॥ ਬੇਬੇ ਸਬਦੁ ਭੁਗਾਇ ਆ॥ ਮ॥ ਸਾਧੁ
 ਮਥਿ ਪਿਪੁਰਾ ਮਨਾਵੁ ਸੁਰਿ ਗੁਤੁ ਗੁਮੀ
 ਮਾਯਾ॥ ਗਮਨਾ ਮੁਰਾਪਿ ਬੇਬੇ ਬਾਧੁ ਤੁਰ
 ਏ ਆਕਰੁ ਤੁਰ ਏ ਆਲਾ॥ ਕਾਠੇ ਕਲਾ
 ਸੇਰੁ ਤੁਰਾ ਮੁਗੁ ਬਾਵੁ ਤਾਕੀ ਚੈ ਏਦਿ
 ਵਾਲਾ ਕਾਠੇ ਗੁਗੁ ਬਾਵੁ ਤਾਕੀ ਚੈ ਏਦਿ
 ਇਹ ਪੰਥਿ ਤਕ ਏ ਆ॥ ਤੇਭਗਤ ਏ

ਬਸਤਤਾ ਕਾਲੁ ਕੇ ਸੰਚਣ ਤੇ ਇਆਪ
 ਹੁੰਦੁ ਬਸਤੁ ਕਉਣੁ ਹੈ। ਸਿਸਾਨਿ
 ਪਰਤੀ ਸੰਚੀਐ ਆ ਤੇ ਪਰਸੇ ਸੁਕੀ
 ਯੋ। ਤਬਿ ਬੋਥੇ ਤੁਜੀ ਪਓੜੀ ਆਖੀ। ਕਾਮੁ
 ਕੰਧੁ ਤੁਹਿ ਕਹੁ ਕੋਸੇ। ਗੋਰੁ ਪਰਤੀਤ
 ਈ॥ ਸਿਓਲਿਓ ਗੋਰੁ ਤੈਵੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੁ।
 ਰਤੁ ਨ ਮੇਰਿ ਆਜਾਈ॥ ੧॥ ਤਬਿ ਯੋਗਿ ਪ੍ਰਭ
 ਤਿ ਪੁਰਿ ਆਗੇ। ਏਕੁ ਗਤੁ ਪਰਤੀਤ। ਧਿਰੀ
 ਪਰਮਿ ਚੋਬਿ। ਬਿਓ ਕਹਿਹੀ ਤੈਵੇ। ਆ
 ਤੇ ਮਾਲੀ ਬਿਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਜਾਵੇ।
 ਤਬਿ ਬੋਥੇ ਪਓੜੀ ਤੀਜੀ ਆਖੀ। ਕਹਿਹੀ
 ਹੁੰਦੁ ਮਾਯਾ ਤਿਹੁ ਪਰਵਾਹ। ਤਿਸਤੀ

ਤਰਿ ਮਾਨੁ ਜੇ ਦੁਹਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੁ ਭਰਹੁ
 ਵਿਆਹੁ ਤਉ ਮਾਯੀ ਕੋ ਹੋਵੁ ॥ ੩ ॥ ਤਕਿ ਚ ਤ
 ਹਰਾ ਸਪੀਡੁ ਤਕਿ ਆਜੀਤੁ ਮਪਹੁ ਸੇਸੁ
 ਹਰੇ ਪਹੁ ਮੁੰਸੁ ਹੀਆ ਤੇਜੀਅ ਸਾਨੇ
 ਮਤਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਆਕੀ ਸਿਤੀ ਹੋਈ ਮਾਯੀ ਤੁ
 ਹੋ ॥ ਬਹੁ ਏਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਬਿ ਬੋਝੇ
 ਪਓ ਜੀਹ ਓਥੀਆ ਕੀ ॥ ਬਹੁ ਏਕੇ ਤੇ
 ਭਲਿ ਮੁਠਾ ਹੋਵੇ ਤੁਕਿ ਚਿੰਤਿ ਰਹਿ
 ਆਯਾ ਪ੍ਰਵਰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸੁ ਨ
 ਰਾਸਾ ਅੰਤਿ ਤੁਹੀ ਰਖਦਾ ਆਯਾ ॥ ਤੁ
 ਫਿਰਿ ਪੰਤੁ ਤਬੇ ਆਯਾ ਆਖਿ ਓ

ਸੁਜੀਤੁ ਮਪਰਥੇ ਸਰਕੇ ਕੁਗਤੁ ਤੇ ਪਕੁਜੀ
 ਇਸੁ ਨਗਰੀ ਕਉਤੀ ਪਵਿਤੁ ਕੁਗਾ ਕੁਝੁ ਇ
 ਸ ਕਾਭੀ ਗੁਨਾਏ ਦੁਹਾ ਤਵਿਗੁਨਾ ਨਾਨਕ
 ਪੁਛਿਯਾਇ ਸਕਾਗੁਨਾ ਕੈ ਸਾਹੇ ਤਵਿਪਤਿ
 ਤਕਠਿਆ ਸੀਇ ਸਕਾਗੁਨਾ ਦਿਇਆ ਹੈ
 ਸਿਸੁ ਪੜੇ ਤੇਰਿ ਖਿਆਇ ਰਹੈ ਨਾਨਕ ਤੇਰ
 ਹਾਥੈ ਚਹੁਤ ਹਾਸੰ ਸਾਹੁ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਤੇਰਿ
 ਸਮੁਤਾਨਾ ਏਤੈ ਮਹੰਤ ਤੇਰੇ ਦੁਹਾ ਤ
 ਵਿਖਾਖਾਥੇ ਯਿਆਸ ਬਖਸ਼ਾ ਗੁਗ ਬਖਸ਼ਤ
 ਦਿਇਮਾਨਾ ਗਾਥਾ ਬਾਇਕ ਨਗਰੀ ਕਾਥੀ
 ਰਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਯਾਗੈ ਰੁਇਆਈ

ਦੁਖ ਪ ਕਹੀ ਅਭਿ। ਪੈਰਿ ਤ ਕਹੁ ਹੁਕੀ ਚੋਗੇ॥
 ਸੁਆਮੀ ਪੈਰਿ ਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤਾ। ਰਿਨ
 ਬਿਖਿ ਪਾ ਦੁਖ ਪਾ ਨ ਪਤੀ। ਗਹਾਉ। ਭੀ ਤਰਿ
 ਅਗਿਨਿ ਬਨਾ ਸਪਤਿ ਮਊਲੀ ਸਾਗੁ ਪੈ
 ਭੈ ਪਇਆ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਪਟੀਰੀ
 ਤਰਿ ਲੇ ਸਾਗਿ ਨਾਨਾ ਅਭਿ। ਸਾਗੁ
 ਗਵੰਤਾ ਜਾਣੀ ਲੈਵਿ ਮਾਈ ਭ੍ਰਿਗੁ ਕਰੇ
 ਟਿ। ਤਾ ਕੇ ਪਟ ਸਾਧਿ ਮਾਧੀ ਗਜਾ
 ਸਿਉ ਟਿ। ਸ਼ਾਕਤਿ ਨਾਮੁ ਟਿ। ਪਾਇ
 ਮਾਨੋ ਤਿਨ ਹੀ ਸੇਤੀ ਦਸਾ ਪਟ ਬਤਿ
 ਨਾਨਕ ਦਸ ਨਾਮਾ ਪਿਨੁ ਤਾਯਾ

ਨੁਮਾਸਾਗਾ॥ ੨॥ ਤਵਿਟਿਰਿਤਤਰਦਾਸਪਤ
 ਤਵੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ ਅਖਿਉਸੁਜੀਘੁਜੇਅ
 ਸੀਸੀਸਾਹਕੇਤਾਈਪੜਾਵਤੇਭਾ॥ ਅਰੁ
 ਸੀਪੜਤੇਭਾ॥ ਰੁਧਪਾਪਤਿਤੈਵਗਾ॥
 ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਉ॥ ਤਵਿਗੁਰੁਨਾਨਕਪੁ
 ਫਿਰਾਏਸੁਆਮੀਤੁਮਰਿਆਪੜਤੇਤੁ
 ਅਰੁਕਵਾਨੁਦਸਤੁਸੀਸਾਹਜੇਗੁਪੜਾਇ
 ਤੇਚਾਟਹਿਆਜੇਗਾ॥ ਤਵਿਪੰਡਿਤਕਹਿ
 ਆਸੀਦਰਨਪਾਗਥੁਤਮਕੇਸਿਉਪਤਾਈਪ
 ਟੀਪੜਾਵਉਸੀਸਾਹਜੇਗਾ॥ ਤਵਿਕਾਕਾ
 ਫੇਰਿਆਆਗੁਰੁਮਕਲੀ॥ ਓਮਕਾਰੁਮ॥ ੧॥

ਓਲੰਕਰੁ ਕੁਝ ਮਾਉਤ ਪਤਿਆ ਓਲੰਕਰੁ ਕੀ ਆਸੀ ਨਿਥਿ
 ਤਿਆ ਓਲੰਕਰੁ ਸੈਯੁ ਜੁਗਤੁ ਏ॥ ਓਲੰਕਾਰੁ ਕੁਝ
 ਨਿਰਮਾ ਏ॥ ਓਲੰਕਾਰੁ ਸੁਭਿ ਉਪਗੋ ਓਲੰਕਾਰੁ
 ਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇਗਾਉ ਨਮਾ ਅਪਰਸੁਟ
 ਉਥੀਂ ਚਾਗਿਆ ਓਲੰਕਾਰੁ ਅਪਰਿਭਟੁ ਏਟੁ ਸਾ
 ਗਾ॥ ਸੁਭਿ ਪਾਏ ਕਿ ਆਇ ਖਤੁ ਜੀ ਜਾ
 ਯਾਗਾਇ ਖੁਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੋਪਾ
 ਯਾਗਾ ਰਹਿ॥ ਤਵਿ ਪਉੜੀ॥ ਓਲੰਕਾਰੁ ਰਾਤੁ ਪਾ
 ਓਲੰਕਾਰੁ ਤੇਇ ਆਗਾ ਤਵਿ ਪਉੜੀ ਆਇ ਪੈ
 ਗੀ ਪਇ ਆਗਾ ਨਾਉ ਪਗੀ ਕੋਤੁ ਆਗਾ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਗਾਨਾ ਪਇ॥ ਤਵਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਪਰੁ

ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਣਾ ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਇਨਿਕ ਲੇ।
 ਉਹ ਕੁਰਸੀ ਕਾ ਪੜ੍ਹ ਧਾਗਾ ਵੀ ਕਰਮਾ ਕਾ। ਉ
 ਥੈ ਧੁੰਦੀ ਪਾਈ ॥ ਤਕਿ ਉਹ ਉਹਿ ਆਉਂਦਾ ॥
 ਸਿਧਾਤਿ ਚਾਨਾਇ ਬੈਠਾ ਤਕਿ ਸਿਧਾ ਪੁਕਿ ॥
 ਏਕਾਗ੍ਰ ਕੇਤੁ ਸਿਮੇਕਾ ਸਿਖੁ ਹੋ ॥ ਦੀਖਿ ॥
 ਤੈ ਸਿਮੇਤਾ ਏ ਹੋ ॥ ਤਕਿ ਕੁਰਸੀ ਕੇ ਬਸ ਕੁਰ
 ਉਹ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਏ ਦਿਲਿ ॥ ਮ: ॥ ਕ ਵ ॥
 ਤਾਜੁ ਕ ਵ ॥ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਕ ਵ ॥ ਮਗਾ ॥
 ਕੁਰਸੀ ਕ ਵ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਪਾਤਿ ॥ ਦੀ
 ਆਮਾਗੁ ਉਸਿਖੁ ਪਾਤਿ ਮੁਕੁ ਕ ਵ ॥ ॥
 ਮੇਰਾ ਗਾਨੁ ਸੀ ਤੇਰਾ ਸੀ ਤੇਰਾ ਗਾਨੁ ॥

ਤੁਜਹਿ ਬਲਮ ਕੀਆਹਿ ਰਹਿ ਪੁਰਿ ਲੀਕ
 ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਣਾ ਗਏ ਭਾਮਨੁ ਤਗ
 ਲੁਭਿ ਤੁਭਾ ਤੇਗੀ ਸੇਵ ਸਗਾ ਲੁਕ ਪਾਏ
 ਅਟਹੀਭੀ ਤਹਿ ਸੇਸੁ ਤੇਲੀ ਇਨ ਬਿ
 ਸਿਭਿ ਤੁਹਾ ਏ॥ ਕਾ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੇਲੁ ਤਗ
 ਜੁ ਆਪੇ ਤੇਲੁ ਏ॥ ਗਾ ਆਪੇ ਲੈ ਏ॥
 ਪਦੈ ਏ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਏ॥ ਸਾਗਾ॥ ੩॥ ਅੰ ਪ
 ਲਾਗੀ ਚੁਜਾ ਭਿਪਰ ਰੇਸੀ ਪਿਨਾ
 ਏ॥ ਭਿਪਰ ਜਾ ਏ॥ ਭਿਸਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨ
 ਰੁਹਾ ਰਾਜਿ ਨਿਬਿਧਿ ਮੁੜਾ ਪਾਏ॥ ੧॥
 ਤਹਿਸਿ ਪਾ ਆਪਿ ਆਗਾ ਬਾਲੁ ਕੇ ਤੁਹਿ

ਗੀਤਿ ਰਹਸਾ ਨ ਭੇਖ ਲੇ ਓਤ ਥਿਕ
 ਬੇਸ ਬੰਦੁ ਓਹਿ ਆਗਾ ਗੁਮੁ ਭੀ ਲਾ
 ਲਤਾਇ ਲਾਮ: ਗਾਜੇ ਗੁਨ ਥਿ ਥਾਜੇ
 ਗੁਨ ਤੇ ਜੇ ਗੁਨਾਰੁ ਸਮਰ ਜੀਐ॥
 ਜੇ ਗੁਨ ਮੁੰਦ੍ਰੁ ਮੁਤੁ ਮੁਤਾਇ ਐ ਗੁਨ
 ਸਿਧੀ ਦਈ ਐ ਮਾਂ ਜਾਨ ਮਤਿ ਨਿਰੰਜਨ
 ਗੁਨੀਐ ਜੇ ਗੁਨ ਗਤਿ ਦਿਖਾਈ ਐ॥
 ਬੇਬੁਧਾ ਗਾਗਾ ਜੇ ਗੁਨ ਓਈ ਏ ਕੁ
 ਮਹਿ ਕਹਿ ਸਮ ਸਮਿ ਦੇ ਬੈ ਜੀ ਕਹੀ ਐ ਸੇ
 ਗੁਨ ਓ ਜੇ ਗੁਨ ਬਹਿ ਮਜੀ ਮਸਾ ਬਾਜੇ ਗੁਨ
 ਤਾ ਜੀਐ ਐ ਗੁਨ ਦੇ ਸਿਦਿ ਮੰਤ੍ਰੀ

ਭਵਿਐ ਜਗਤੀ ਗਥਿ ਨਾਈ ਮੋਆ ਅੰਜਨਾ
 ਭਿੰਨਿੰ ਜਗਤੀ ਮੋ ਜੋਗੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਈ ਮੋ॥੩॥
 ਮਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾਮਰੀ ਸਾਚੁ ਕੇ ਪਾਵਤੁ
 ਦੁ ਗੁਰਿ ਹੋਈ ਮੋ॥ ਨਿਰੁਤੁਰੈ ਸਾਧੀ
 ਪੁਨਿ ਉਪਜੇ ਪਾਗਿ ਹੀ ਪਰ ਜਾ ਪਾਈ ਮੋ॥
 ਅੰਜਨਾ ਭਿੰਨਿੰ ਜਗਤੀ ਮੋ ਜੋਗੁ ਜਗਤਿ
 ਦਿਖਾਈ ਮੋ॥ ਸਾਨਾ ਨ ਕਰੀ ਦੁਖਿ ਮਾ
 ਮਹਿ ਹੀ ਮੋ ਮੋ ਸਾ ਜੋਗੁ ਮਾਈ ਮੋ॥ ਦੋ
 ਵਾਹੁ ਮਿਥੀ ਦੋ ਤਉ ਨਿਰੁਤੁਰੈ ਪਦੁ ਪਾ
 ਈ ਮੋ॥ ਅੰਜਨਾ ਭਿੰਨਿੰ ਜਗਤੀ ਮੋ
 ਗੁਰੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਈ ਮੋ॥ ਸਾ ਤਖਿਓ

ਧਾਆਦੁਸੁਆਦੁਸੁਕੀਤਾਜਿਉਕੋਈਸ
 ਤਾਪੁਗੁਪੁਤਾਸਿਸਕੇਬੈਰੇਸਾਥਿਥਜੁ
 ਤਹਿਆਤੁਆਰੰਗਾਗੇਵਾ॥ਤਥਿਗੁਰੂਥਥ
 ਉਥਤੁਗਦਿਦਗਤਿਆ॥ਇਕਤੁਣੀਤੁਆ
 ਇਨਿਕਾਏਵਟਜਾਗਿਆਕੈ॥ਤਥਿਨਾਇਕ
 ਕੇਥਾਗਿਆਇਥੈਥੈ॥ਉਸਦੇਪਾਗਿਪੁਤੁਤੁਆ
 ਬਾਅਤੈਐਕਥਤੁਮੁਥਾਗਥੀਦੇਇ
 ਆਇਨਿ॥ਕੈਈਆਇਆਤਾਪਾਇਕੈਈ
 ਯਥਾਸੀਸਾਦੇਵੈ॥ਤਥਿਮਗਦਾਨਾਥੈ
 ਚਤੁਸਾਸਾਦੇਥੈ॥ਜਾਨਤੁਜਾਦਿਨੁਤੁਇ
 ਆਤਾਉਤੁਉਹਿਗਇਆਪਾਗਿਥਥਥ

ਭੀ ਤੀਆਨਹੀ॥ ਤਵਿ ਮਹਦਾਨੁ ਭੁਖਲਾ ਗਾ॥
 ਖਰੀ ਬਹੁਤਾ ਆਖਿਓ ਸੁਜੀ ਵੈ ਪਤ ਸਾਹਾ॥ ਇ
 ਸਤਾਨ ਸਾਂਡੀ ਬਥਰਿ ਰਿਝਨਾਲਾ ਈ॥ ਏਸ ਦੇ
 ਪਰਿਯਾਨੁ ਪੁਤੁ ਤੇ ਆਹੈ॥ ਆਪਸੈ ਹੁਇ ਹਵਾ
 ਨਾਹਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ਪਰਜਾ ਜੈ ਮੈਨੁ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੇ ਵੈ
 ਤਾਹਿ ਸੇ ਦੇ ਪਰਿਜਾ ਵਾ॥ ਇਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਧਾਈ
 ਮੈ ਗਤਿ ਆਲੋਕਾਨੁ ਦੇਦੈ॥ ਕੁਛੁ ਮੈ ਭੀ ਯੋਗਾ ਵਾ॥
 ਤਵਿ ਥਾਥਾ ਹਸਿਆ ਆਖਿਓ ਸੁਮਹਦਾਨਿ॥ ਆਇਸ
 ਦੇ ਪਰਿਪੁਤ੍ਰ ਨਾਹੀ ਤੇ ਆਹੈ॥ ਇਸ ਦੇ ਪਰਿਯੋਗ
 ਕਰ ਜਾਈ ਆਇਆਹੈ॥ ਚੁਪਾਤਾ ਹੁਗਤਿ ਹੋਗਾ॥
 ਰਾਹੁ ਵੇਉਠਿ ਜਾਵੈ॥ ਪਰੁ ਤੇਹੇ ਮਨਿ ਆਈ ਹੈ॥
 ਤਾਜਾਹੈ॥ ਪਰੁ ਮਸੀਸ ਦੇਈ ਨਹੀ॥ ਚੁਪਾਤਾ

ਇ. ਬੜਾ ਭੋਗਾਭਾਮਰਾਨੇ ਅਖਿਆਤ ਲਾਭੁ ਹੈ
 ਜੀ ਜਾਇ ਨੇ ਪਾਤਕਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕੁ
 ਜੋਤਾ ਦੁਪਤਾ ਪਥਰਿ ਸੇ ਨਾਹੀ ਤੀਉ ਭਿੰਨਿ ਮਇਆ
 ਤਥਿ ਬਾਬੇ ਅਖਿਆਮਰਦੀਆਰ ਬੁਝੁਣ ਜਾਇ
 ਤਾਮਰਦੀਆਰ ਬੁਝੁਣ ਜਾਇਆ ਗੁਰੂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਵੀ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਬਦਾ ਭੁਭਿਯਾ ਮ:॥ ਪਹਿਯੋ
 ਪਹਿਯੋ ਗੈਵੈ ਵੈਦਨਾ ਰਿਅਮਿ ਤੁਕਮਿ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰੂ ਦਸਾ ਭੁਭਿਯਤ ਪੁਨੀ ਤਰਿਕ ਰੋਵਨ ਜਾਇਆ
 ਮਤਾ ਪਸਮ ਸੇਤੀ ਮਰਦਾਸਿ ਪਸਮ ਸੇਤੀ ਮਰਦ
 ਸਿਵ ਖਾਣੈ ਭੁਭਿਯਿਯਾ ਰਿਦਾਨਾ ਗਾਗਾ ਮਰ
 ਜਨੇ ਨਾਇਆ ਕਾਏ ਤੀ ਤਰਿਕਾ ਭੁਭਿਯਤ ਸੀ ਨਾਗਾ
 ਜੈ ਸੀ ਕਾਮਦੁ ਜੀ ਹੈ ਮਸ ਤਰਿਕੇ ਸੀ ਸੀਆ

ਰੁਪਾਸਿਾਕੁ ਤੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਠਿਯੋ ਪਠਿਯੋ ਭਕਤੁ
 ਪਠਿਯੋ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਦੁਜੈ ਪਠੈ ਗੈਰੈ ਵਿਵੇਕੁ ਨ ਆਇ
 ਆਖਿ ਰਾਇ ਸਹਿਗਾਇ ਆਖਿ ਆਨਾ ॥ ਭਥੈ ਭਥੈ
 ਚਾਇਐ ਵੇਦੁ ਰਾਖਿ ਆਖਿ ਰਾਖਿ ਭਿਖਿਯੋ ਧਾਪਿ ਰਿਖਿਯੋ ॥
 ਭਥੈ ਭਥੈ ਚਾਇਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤਕੈ ਸੁਤੁ ਮੇ
 ਗਾਢੈ ਭਿਖਿਯੋ ਮੁਕੁ ਮਾਨ ਮੇਰੇ ਆਖਿ ਭੀ ਕੁਦੁ
 ਤੇਗਾ ਸਿਨਿਹਿ ਗਲਿ ਆਖਿ ਸਭਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਨਿ ਭੀ
 ਰਿਖਿਯੋ ਆਖਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਦੁਜੈ ਪਠਿਯੋ
 ਗੈਰੈ ਸਹਿਗਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੈ ਪਠੈ
 ਵਿਵੇਕੁ ਵੇਦੁ ਰਾਖਿ ਆਖਿ ਰਾਖਿ ਭਥੈ ਭਥੈ
 ਰਿਖਿਯੋ ਆਖਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਦੁਜੈ ਪਠਿਯੋ
 ਗੈਰੈ ਸਹਿਗਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ॥ ੩ ॥ ਚੌਥੈ ਪਠੈ

ਬਿਵਾਹੁ ਤੁਹਿ ਆਸੰਗਿ ਮਇਆ ਪਨੁ ਸਿਉ ਹੁਤਾ
 ਜੋ ਬਿਨਿ ਮਤਾ ਅਠਿਹਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਪ
 ਰਮ ਸੇਤੀ ਏ ਪਾਹੁ ਨਾਰੀ ਤੋ ਕਰਮੁ ਨਾਰੀ ਤੋ
 ਮਿਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੇ ਪਹਿ ਪ੍ਰਥੀ ਪਨੁ ਜੋ
 ਬਨਿ ਸਿਉ ਬਿਤੁ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੇ ਪਾਏ ਦਿਵੈ ਦੁਰਾ
 ਰਿਆ ਮਿਤੁ ਗਵਾਈਆ ਇਆ ਖੇਤੁ ॥ ਜਾਜ ਮਿਪ
 ਕਹਿ ਗਵਾਇਆ ਦੁਰਾ ਰਿਆ ਮਿਤੁ ਸੇਨਾ
 ਮਿਲਿਆ ਤੇਤੁ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਤੁ ਹਿਰਿ ਸੇਨਾ ਮਿਲਿ
 ਆ ਜਾਸਮੁ ਪੁਰਿ ਪਕਹਿ ਗਿਫ਼ਤੁ ॥ ੪ ॥ ਚਉਥੇ
 ਹੋਤੁ ਆਤਮਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮਤਿ ਤੁਹਿ ਆ ਪ
 ਗਇਆ ਸਾਈ ਦਸਤੁ ਪਰਪਤਿ ਠੀਲਿ ਸੇ
 ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਤੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਣੀ ਚਰ

ਥੇ ਪ੍ਰਭਾਗੀ ਬੀਲੁ ਲਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥ ਜਬਿ ਭਾਗੁ ਕੁ
 ਤੋ ਮਾਤਾ ਉਤ੍ਰਾ ਸਿਕਾ ਚਲਿਆ ਤਾਹੁ ਦੇਖਿ
 ਦਿਵੇ ਨਿਕਲੇ ਤਾਮਰ ਦੇ ਨੇ ਮਾਰ ਜਾਵੀ ਤੀ ॥੫॥
 ਖਿਓ ਮੁਜੀ ਇਸ ਦੇ ਬਾਬਿਕਿਆ ਵਰਤੀ ॥ ਕਲਿ
 ਮਾਲਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਮਾਹੇ ਹੁਸ ਦੇ ਥੋ ॥ ਖੇਡ ਦੇ
 ਥੋ ॥ ਤਬਿ ਥੋ ਬੇ ਮਲੁ ਕੁਦਿ ਤਾ ॥ ਸਿਤੁ ਮੁਹਿ ਪਿ
 ਲਾਨਿ ਮੁਬਾਰਖੀ ॥ ਪਮਿ ਲੈਆ ਸੀ ਸਾ ॥ ਤੇ
 ਮੁਹਿ ਗਿਪਟ ਹੀ ॥ ਨਿਮਨੁ ਤਨੁ ਮਠੇ
 ਕਸੀ ਸਾ ॥ ਇਕ ਮੁਹਿ ਇਕ ਕੁਛਿਆ ਇਕ
 ਦਿਤੇ ਨਦੀ ਵਹਾਇ ॥ ਗਇਆ ਮੁਬਾਰਖੀ
 ਨਾਨਕਾ ਭੀ ਸਚੇ ਨੁਮਾਇ ॥੧॥ ਤਬਿ

ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਸਤਾਨਾ ਓਥੇ ਹੁਚਲਾ ਤਬਿਗਤ (ਇਹ)
 ਇਕੁ ਚੰਦਿਆ ਚੀ ਵਲੀਆ ਈ ਓਸੁ ਤਬਿਪਾਲੀ
 ਕਾਲਗਾ ਤਾਗਾ ਕਹਿ। ਤਬਿ ਮਸਤਾਨੇ ਕੇ ਜੀ
 ਮਾਮਾ ਈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਚ ਲੈ ਤਾਨੁ ਇਕ ਕੁਏ
 ਲੈ ਠੀ। ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮੁਸਕਾਇਆ। ਜਾਇ ਬੇ
 ਠੀ। ਤਬਿ ਓਸ ਪਾਲੀ ਤੋ ਲੇ ਅਗੇ ਮਾਇ ਰਖੈ।
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਸਤਾਨੇ ਨੂਰੇ ਤੋ। ਤਾ ਓਸਾਨ ਕਰੇ
 ਦੇ ਜੀ ਮਾਮਾ ਈ। ਰੁਖਿ ਫੁਲ ਪਹਿਤੇ ਲੈ ਮਾਈ
 ਫਿਰੀ ਗੇਰੇ ਮੁਹਿ ਪਵਣ ਤੇ ਈ। ਤਬਿ ਓਹੁ
 ਚਿਤ ਲਿਆ। ਤਾ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ। ਤਾ ਮਾਇ
 ਓਸੁ ਜੀ ਕੁਛੁ ਫੁਲੇ ਮਾਈ ਤੇ ਮੁਹੁ ਪਾਏ
 ਨ ਤਾ ਈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੋ ਲੋਕ ਦਿਤਾ॥

ਸਬੁਭਤੇਗਾਏ ਯੁਨਿਟਾਯੀਥਕਾਉਤੇਗਪਕਵ
 ਨਾਨਾਨਕਸਿਧਤੀਫਿਪਤਿਮਾਥਤੁਹੇਸਾਯਤ
 ਨਾਨਾਤਵਿਪਤਸਤੀਮਿਯੀਚਹਿਮਾਦੀਮੁ
 ਚਿੰਦਾਸਰਕਾਤਵਿਥਾਥਾਓਥਤੁਹਦਰਾਗਤਿ
 ਆਗਤਮਰਦਾਨੇਮਾਥਿਮਾਜੀਥਿਥਓਥੈਓ
 ਜੈਚਉਮਸਾਤਥਿਥਵੇਮਾਥਿਮਾਰਲਾਨੁ
 ਵੇਗਾਸੇਰੇਈਗਓਆਏਤਹਥੈਓਣਾਤੁ
 ਸਤਹਤੇਰੇਸੇਏਰਉਪਹਿਆਇਥੈਓਗਓਇ
 ਚਿਤਵਿਉਸਗਓਇਚਿਏਕਸਖਤੀਦੀਲ
 ਗਯਾਹੀਉਤੁਏਕਦਿਨਆਇਰਗਸਤਿ
 ਰੇਖੇਏਆਇਆਰਗਸਨਰੇਖੇਏਨਾਥਿ
 ਨਿਤਪਤਿਮਾਏਵਾਸੇਏਕਗਨਿਤਵਿਓ

ਕਦੇ ਨੇ ਮੁਕੀ ਤੇ ਸੁਜੇ ਰਹ ਸਨ ਬਿਨਾ ਲੋਕ
 ਬਿਨਾ ਹੀ ਜ ਲੁ ਪਾ ਨਾ ਤ ਬਿਨੇ ਕੀ ਪਾ ਸ
 ਲੇ ਠਟ ਟਟੀ ਏ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਤਾ ਈ ਜੀ ਤੁੰ
 ਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਉਜਾਦਾ ਹਾ ਗਾਓ ਆ ਗੈ ਬਿਤੇ
 ਸੰਜੋਗ ਪਾਇ ਜਾਦਾ ਤਾ ਉਨਿ ਸਿਖ ਆਖਿ
 ਆਗਾ ਈ ਜੀ ਇਕੁ ਸਾਧੁ ਆਇ ਗਏ ਆਏ
 ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਜਾਦਾ ਹਾ ਤ ਬਿਉ ਸਕਹਿ
 ਆਜੀ ਉਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਮੈ ਨੁ ਭੀ ਕਗਇ
 ਤ ਬਿਉ ਕਦਿ ਨਿਉ ਭਰੀ ਨਹਿ ਆਇ ਆਗਾ
 ਵਰਿ ਆ ਆਇਰਿ ਆਇ ਕਾਏ ਉਭੀ ਸਾਖਿ
 ਆ ਟ ਬਿ ਆਗਾ ਤ ਬਿਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਤੇ ਇਕੇ
 ਆਇ ਨਿਤਾ ਉਤਾ ਵੇਲੇ ਲੀ ਧਾ ਨਾ ਆ

ਤੇਓਤੋਆਗੇਆਦਰਾਆਹਸੇਆਏਗੁਰੂਪ
 ਹਮੇਸਹਰੀਸੇਵਕਗਇ॥ਤਵਿਵਿਦਿਉਸਰ
 ਓਆਗਾਈਜੀਜ਼ਾਦਭੀਵਕਸਕਗਇ॥ਅਤੇ
 ਤੁਸਾਰਹੈਸਾਬੁਕੀਸੇਵਕਗਇ॥ਅਜਤੇਗਾ
 ਤੇਮੇਗਕਗੁਰੂਹੈਜੇਦੇਖਾਤੇਨਰਿਆਪੁਕ
 ਪਤਿਉਵਾਅਤੇਮੇਨਰਿਆਮਿਯੇਗਾਜੇਤੁੰ
 ਆਗੇਆਬਠਿਤਾਂਈਹਾਅਇਥੈਠਟਾਅ
 ਤੇਸੇਮੈਆਵਾਤਾਅਇਥੈਠਟਾਅਜ
 ਵਿਕਠੇਤੋਵਿਕਠਿਚਲਾਟਾ॥ਤਵਿਓਤੁਜਾ
 ਏਤਾਲੇਓਡੀਭੇਗਾਹੀ॥ਤਵਿਓਤੁਜਾ
 ਗੀਤੁਤੋਵਿਕਠਿਓਠਿਆਇਆਆਇ
 ਕਹਿਰਿਕਾਟੇਓਪਹਿਥੈਠਾ॥ਤਵਿਕਠਿ

ਅਮ੍ਰਿਤ

ਨਾਨਿਨਾਨਾ ਪਰਤੀ ਬੇਰੇ ਸੇਰੇ ਬੇਰੇ ਭਈ ਕੁਮ
 ਹਰ ਠਾਤ ਭੁਝੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਿਯਾ ਭੇਰ ਨਿਜੇ
 ਰੇ ਬੇਰੇ ਕੇਲੇ ਭੇਰਿ ਮਟਰਿ ਮਾਠੇ ਮਾਠੇ
 ਥਿਓ ਭੁਝੀ ਪਾਸੇ ਪੈਰੇ ਪੈਰਿ ਕਰਿ ਗਿਯਾ ॥
 ਤਾਰੇ ਭੇਰਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ ਤਾਰੇ
 ਕੇਸਾ ਥਿਓ ਭੁਝੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਿਯਾ ਭੁਝੀ
 ਜੁਤੀ ਚੜੀ ਭੁਝੀ ਜੁਤੀ ਭੁਝੀ ਤਾਰੇ
 ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ ਜੁਤੀ ਚੜੀ ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ
 ਕਰਿ ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ ਜੁਤੀ ਭੁਝੀ ਪੈਰਿ ਕਰਿ
 ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ ਕਰਿ ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ ਜੁਤੀ
 ਪਾਈ ਮੁਠਗਾ ਅਤੇ ਤੇ ਨੁਰ ਭੁਝੀ ਕਰਿ
 ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ ਭੁਝੀ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੇਧ ਕਰਿ ਗਿਆ ਅਤੈ ਮੈ ਸਾਧ ਪਾਪ
 ਕਮਾਵ ਨਿ॥ ਤਬਿ ਦੋਵੈ ਆਇ ਆਇ ਕਰਿ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕੀਤੀ॥ ਤਬੀ ਕਠਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ॥
 ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿ ਆਗਾਯੁ ਪਕਰਿ ਹਰੁ॥ ਤਾਭੁ
 ਨਿ ਆਖਿ ਆਗਾਸੀ ਬਹ ਗੀ ਕੀਚੈ॥ ਤਬਿ ਬਾ
 ਬਾ ਬੋਲਿ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓ ਸੁਭ ਹੁਜੈ ਮਤੁ ਕੇ
 ਲਿ ਆਗਾ ਬਾਸੈ ਸਰ ਮੁਹ ਗਾਥੀ ਆਗਾਖਿ
 ਫਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬੀਜ ਆਇ॥ ਫਿਰੁ ਮੁਹ
 ਸਾਧੁ ਕੇ ਹਥਿ ਰਿਤੀ ਬੀ॥ ਓ ਸਰਾਸ
 ਰ ਕਾ ਮੁਹ ਗਾਏ ਈ ਆ ਬੀ ਆਗਾ ਪ
 ਰੁਸਿ ਓਰਿ ਓਰਿ ਓਰਿ ਕਹ ਮਾਨੁ ਰੁਓ ਰਿਅ॥

ਤੇ ਉਤਿ ਉਮ ਤਗਾਰੇ ਕੇ ਹਿਲੇ ਤੇ ਹਿਲੇ ॥
 ਅ ਤੇ ਤੇ ਹੇ ਲੇਖਿ ਸੁਲੀ ਬੀ ॥ ਸਿ ਉਸ
 ਉ ਸੇ ਦਾ ਨੁਆ ਹਿ ਆ ਤੇ ਉਤਿ ਉਮੁਲੀ
 ਪਟਿ ਗਈ ॥ ਸੁਲੀ ਦਾ ਕੇ ਭਾ ਤੇ ਹਿ ਆ ॥
 ਸੇ ਦਾ ਕਾ ਮ ਕਾ ॥ ਤਵਿ ਉ ਉ ਉ ਪੇ ਗ
 ਪਏ ॥ ਨਾ ਉ ਪ ਗੀ ਕ ਤੇ ਏ ਗੁ ਗੁ ਗੁ
 ਗੇ ਰ ਪ ਲਿ ॥ ਤਵਿ ਬਾ ਬਾ ਬਾ ਲਿ ਆ ਮ ਕੁ
 ਗੁ ਗੁ ਮਾ ਰੁ ਹਿ ਲਿ ॥ ਮ ॥ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ
 ਨੁ ਮ ਮ ਦਾ ਕੀ ॥ ਬੁ ਗੁ ਰ ਲਾ ਰੁ ਹਿ
 ਲੇ ਕੁ ਪਏ ॥ ਸਿ ਉਸ ਉਸਿ ਗੁ ਰੁ
 ਲਾ ਉਤਿ ਦੀ ਰ ਲੀ ਮੇ ਤੇ ਉ

ਫਨਹੀ ਅੰਤਰਗੰਗਾ ਲਿਖਿ ਚੋਭਿ ਸਖੀ ਨਹੀ
 ਬਾਦਹਿ ਆਗਾ ਹਰਿਬਿਸਰਤ ਤੇ ਰੇਗੁ ਰੁਗਲਿ ਆਗਾ
 ਹਰੁ ਭਾਗਾ ਜਾਲੀ ਰੇਦਿ ਜਾਲਦਿ ਨੁਹੁ ਆਗਾ ਜੇਤੀ
 ਅਪੀ ਉਠੀ ਤੇਤੀ ਗਸਿਰਸਿ ਚਗੁ ਗਹਿਨਿ
 ਤਯਾਸ ਹਿਛੁਟਿ ਮਿਧੂ ਜੈਰਦੁ ਗੁਣੀ
 ਕਾਕਾ ਆਗਾ ਹਰਿਮੁ ਨੁਹਿਲਿ ਲਿਠਾ ਪੰਚ
 ਅਗਨਿ ਤਿਭੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਕੋਇਲੇ ਆਪ
 ਪੜੇਤਿ ਮੁਢੁ ਪਰਿਮਨੁ ਜਲਿ ਆਸੰਗੀ
 ਚਿਤੁਰ ਟੀਕਾ ਕੋਇਲਾ ਮਾਨੁ ਰਵੰਗਾ
 ਇਹਿ ਤੈਵੈ ਜਗੁ ਗੁਮਿ ਲੈਭਿ ਨਹਾ
 ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਪਿਤੁ ਰੇਦਨਾ

ਵਤਿਸਟਸਿਨੇਠਾ॥ ਅਤਵਿਓਬਹੁਚਯੋ॥ ਪੈ
 ਤੇਵਿਓਠਗਾ॥ ਮਿਲਿਗਏ॥ ਨੇਪਿਕਾਗੇ॥
 ਪਿਓਠਾ॥ ਸਿਸਰੇਮੁਹਿਵਿਓਐ॥ ਸੀਰੋਠੈ
 ਸੰਖਾਯੀਨਾਹੀ॥ ਇਸਰੇਪਐ॥
 ਤਤੁਰੁਗੀਅਠਾ॥ ਪਹੁਗੁਈਠਾ॥
 ਤਵਿਬਾਬੇਰੇਰੁਓਏਗੇ॥ ਅਇਪ
 ਤੇਠੈ॥ ਤਵਿਰਗਮੁਰੇਖੇਰੇ॥
 ਲਿਸਤਯਾਇ॥ ਅਰਗੁਰਿ
 ਬਾਹੁਰੇ॥ ਤਵਿਗੁਰੁਪੁਦਿਅਤੁ
 ਸੀਵਦਨਅਸਹਾ॥ ਤਵਿਓਇਕ
 ਤਿਨਿਅਸੀਠਗੁਠੈਰੇਮੁਰੇ

ਕਰੁ ਆਇਓਗਾ ਤਬਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਤੁ
 ਲਾਉਣੈ ॥ ਇਕੁ ਕੰਤੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹੁ ॥ ਓਤ
 ਜੋ ਧੁਆਨੁ ਰਹਿਆ ਵਰਾਏ ॥ ਤਹ ਤੇ ਅ
 ਗਿਆ ਆਇਓ ਮਾਹਿ ਰਾਗੁ ਦੇਹੁ ॥ ਤਬਿ ਚਗਾ
 ਆਖਿਆ ਕਹਾ ਆਗਿ ਕਹਾ ਹਮਿ ਮਸਿੰਦੁ ਰਿ
 ਹੁ ॥ ਤਬਿ ਇਕੁ ਨਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਬਹੁਤੁ
 ਜੀ ਅਮਰੇ ਹੈ ਨਿਪਤੁ ਹਮਿ ਕਰਿ ਸਿਮੇ ਨਹੀ
 ਕਹਿ ਆਜੇ ਮਾਗਾ ਅਸਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜਾਇਓ ॥ ਤ
 ਬਿੰਦੁ ਇੰਗੁ ਰਉੜੇ ਆਗਿ ਨਾ ਜਾ ਬਜਾ
 ਵ ਨਿਤਾ ਮਗੈ ਬਾਪੁ ਈਸਾ
 ਦੀਓ ॥ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੁ ਦੇਖੁ ਸੁ

ਵਤਿਸਟਸਿਨੇਠਾ॥ ਅਤਵਿਓਬਹੁਚਯੋ॥ ਪੈ
 ਤੇਵਿਓਛਗ॥ ਮਿਲਿਗਏ॥ ਨੇਖਿਕੋਗਿਓ
 ਪਿਓਯੋ॥ ਸਿਸਨੇਮੁਹਿਵਿਓਯੋ॥ ਸੀਰੋਓ
 ਸੋਖਾਯੀਨਾਭੀ॥ ਇਸਨੇਪਲੋਏ
 ਹੁਤੁਰੀਯਾਭੀ॥ ਪਹੁਗੁਏਭੀ॥
 ਤਵਿਓਬੋਰੇਰੁਓਯੋ॥ ਯਾਇਪ
 ਤੇਓਯੋ॥ ਤਵਿਰਗਮੁਰੇਖੇਰਾ
 ਲਿਸਤਯਾਇ॥ ਯਰਗੁਰਿ
 ਬਾਹੁਰੇਯੋ॥ ਤਵਿਗੁਰੁਪੁਦਿਯਾਤੁ
 ਸੀਵਦਨਾਮਸੁਹਾ॥ ਤਵਿਓਇਕ
 ਤਿਨਿਯਾਸੀਛਗ॥ ਤੇਰੇਮੁਰੁ

ਕਰੁ ਆਇਓਗਾ ਤਥਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਤੁ
 ਲਾਉਣੈ ॥ ਇਕੁ ਕੰਤੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹੁ ॥ ਓਤ
 ਜੋ ਧੁਆਨੁ ਰਹਿਆ ਵਰਾਏ ॥ ਤਹ ਤੇ ਆ
 ਗਿਐ ਆਇਓ ॥ ਮਾਹਿ ਦਾ ਗੁਰੇਹੁ ॥ ਤਥਿ ਚਗਾ
 ਆਖਿਆ ਕਹਾ ਆਗਿ ਕਹਾ ਹਮਿ ਮਸਿੰਦੁ ਰਿ
 ਹੁ ॥ ਤਥਿ ਇਕੁ ਨਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਬਹੁਤੁ
 ਜੀ ਅਮਾਹੈ ॥ ਨਿਪਤੁ ਹਮਿ ਕਰਿ ਸਿਮੇਨੁ ਤੀ
 ਕਹਿ ਆਜੇ ਮਾਗਾ ਆਸਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜਾਦਾ ॥ ਤੁ
 ਥਿ ਦੁਇ ਚਗੁ ਰਉੜੇ ਆਗਿ ਨਾ ॥ ਜਬ ਜਾ
 ਵ ਨਿਤਾ ਅਗੈ ॥ ਥਾਪੁ ਈ ਜਾਨ
 ਦੀ ॥ ਅਤੇ ਗਮੁ ਗੁਣੇ ਸਮੁ

ਕਤਿ ਸਟਸਿਨੇ ਠਾਗਾ ਤਖਿਉ ਬਹੁ ਰਯੋ ਆਪੈ
 ਤੇਵਲ ਚਗ ਮਿਲਿਗ ਏਨੇ ਪਿਕਾਰੇ ਮੁ
 ਖਿਉ ਠਾਗਿ ਸਿਮਰੇ ਮੁਹਿ ਵਲਿ ਐ ਸੀਰੀ ਚਉ
 ਸੰ ਖਾਯੀ ਨਾਹੀ ਇਸਰੇ ਪ ਲੇ ਥੁ
 ਤਤੁਰੁ ਨੀ ਆਹੈ ਆਪ ਹੁਗੁ ਵੀ ਠੈ
 ਤਖਿ ਬਾਬੇਰੇ ਚ ਉਠੇਗੇ ਆਇ ਪ
 ਤੇਰੇ ਏਨੇ ਤਖਿ ਰਹਿ ਸੁ ਨੁਰੇ ਪਦੇ ਨਾ
 ਲਿ ਸਤੁ ਆਇ — ਅਰਹੁ ਤਨਿ
 ਬਲੁ ਚ ਏਨੇ ਤਖਿ ਗੁਰੁ ਪੁਇ ਆਤੁ
 ਸੀ ਕਦਨ ਅਸੁ ਹਾਤਖਿਉ ਇਕ
 ਤਨਿ ਅਸੀ ਚਗ ਤੰਤੁ ਰੇ ਮਨੁ

ਕਉ ਆਇਓਗਾ ਤਥਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਤ
 ਯਾਤੈ ॥ ਇਕ ਕੰਧੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹੁ ॥ ਓਹ
 ਜੇ ਧੁਆਨੁ ਰਹਿਆ ਵਰਾਏ ॥ ਤਹ ਤੇ ਆ
 ਗਿਐ ਆਇਓ ॥ ਮਾਰਿ ਦਾਗੁ ਦੇਹੁ ॥ ਤਥਿ ਠਗਾ
 ਆਖਿਆ ਕਹਾ ਆਗਿ ਕਹਾ ਮਿਮਰਿ ਦੁਰਿ
 ਹੁ ॥ ਤਥਿ ਇਕ ਨਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾਥੁ ਤੁ
 ਜੀ ਅਮਰੈ ਨਿਪਟੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸਿਮੇਨੁ ॥
 ਕਹਿ ਆਜੇ ਮਾਗਾ ਅਸਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜਾਦੈ ॥ ਤ
 ਥਿ ਦੁਇ ਠਗੁ ਰਉੜੇ ਆਗਿ ਨਾ ਜਾ ਬਜਾ
 ਵ ਨਿਤਾ ਅਗੈਰੇ ਥਾਪੁ ਧੀ ਜਾ
 ਦੀਓ ॥ ਅਤੇ ਗਮੁ ਹੁਣੇ ਸਮੁ

ਗੁਣ ਪਦੇ ਪੁਗ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਤਬ ਚ ਗਾਪੁ
ਵਿਆ ॥ ਤੁਸੀ ਕਰਨ ॥ ਉਥਿ ਉਥਿ ਪੁਗ ਕਰੇ
ਉਥਾ ॥ ਤਬਿ ਉਥਾ ਕਰਿ ਆਮ ਸੀ ਕਮਰ
ਰੁਧਾ ॥ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਪਰਮੇ ਸਰੂਪੀ ਨਾਇ
ਇਸੀਆ ਕਰਿ ਕੁੰਭੀ ਨਰ ਸਿਧੈ ਚਾਲੇ ਹੈ ॥
ਅਤੇ ਪਿਛੁ ਪੁਗ ਕਰਨ ਆਏ ਉਥੀ ॥
ਸਭੇ ਬਸ ਲੈ ਚਾਲੇ ਹੈ ॥ ਤੁਮ ਪੁਛੋ ਜੇ
ਓਥੇ ਸਾਲੇ ਚਾਲੇ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਚਗਾਪੁ ਵਿਆ
ਤੁਸੀ ਬਿਉ ਪਸਿ ਲੈ ਚਾਲੇ ਉਥੀ ॥ ਇਨਾ ਪਸ
ਹਾ ॥ ਤਬਿ ਮਗੁ ਰਾਮਾ ਪਿਆ ॥ ਸਿਮਰ
ਰੁਪਰਮੇ ਸਰ ਕਰਿ ਤੁਮ ਮਾਰਨ ਆਏ

ਤੋ॥ ਤਿਸਕੀਰਿ ਸਦਿ ਇਸਕੀਰਿ ਧਾਕਾ ਧੁੰਮਾ
 ਪਇਆ ਹੈ॥ ਤਿਸਕਾ ਸੁਰਕਾ ਬੈਕੁੰ ਚਕੁੰ ਪੁਗ
 ਪਤਿਭਇਯੋ॥ ਤਥਿ ਚਗੁ ਸੁਣਤੇ ਹੀਰਭਕੇ
 ਆਏ॥ ਆਖਿਓ॥ ਸਿਸਕੀਰਿ ਸਦਿ ਧੁੰਮਾ
 ਪਵਤੇ ਸਗੁ ਮੁਕਤਿ ਪਗੁ ਪਤਿਭਇਯੋ॥ ਤਿ
 ਸਕੇ ਮਾਹੁ ਸੁਰਕੁ ਮਾ ਸੀ ਆਏ॥ ਤਥਿ
 ਓਤੁ ਆਇ ਪੈਗੀ ਪਏ॥ ਮਾ ਗਾਇਆ ਪੁਕਿ
 ਆ ਆਖਿ ਸੁਣੀ॥ ਤਥਿ ਓਤੁ ਭੀ ਆਇ ਪੈ
 ਗੀ ਪਏ॥ ਤਥੇ ਜੋ ਸਿਖੇ ਤੇ ਏ॥ ਲਗੈ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰਹਿਆ ਆਖਿਓ॥ ਜੀ ਮਾ ਸਾਕ
 ਓਨਾ ਓਧਗੀ ਕ ਵਗੁ॥ ਮਾ ਸਾਕੇ
 ਪਾਪ ਬਿਨਾ ਸੁਰਹੀ॥ ਮਾ ਸਾਮਨ

ॐ

ਘੋਰੁ ਪਾਪ ਕ ਮਾਏ ਭੈ ਤ ਬਿਗੁ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਤਰ ਫਾਨੁ ਤੇ ਆਮਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਤੁਸ
ਭੇ ਪਾਪ ਤ ਬਹੀ ਬਿਨਸੁ ਤੇ ਵਰਿ ਜਾਇ
ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਵੇਰੁ ਹੁਆ ਅਤੇ ਕਿਰਮਾਣੀ
ਕਹੁ ਹੁਆ ਤੇ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ ਹਰਦੀ ਭੈ
ਸੋ ਪਰਮੁ ਰਕੇ ਨਾਇਰੇ ਹੁਆ ਅਤੀ ਤਾ
ਕਹਤਾ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵੁ ਹੁਆ ਤ ਬਿਓਨਾ
ਆਗਿ ਆਮ ਨਿਯ ਈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ
ਸੀ ਸੋ ਆਇਆ ਗੈ ਗਈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਗੈ ਰਪਇਆ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਆ ਤ ਬਿ
ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ਆਮਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ

ਮਃ॥ ੧॥ ਭੁਕਤਾ ਰੁਕੁਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗਿਖਧਾ
 ਮੁਹਰਾਗਾ ਪਗਲਿ ਪੁਰਮਾਨੁ ਮੁਖਸੁ ਧੀਮ
 ਗਲਿ ਕੇਹਧ ਚੰਡਾਗਾ ਹਸਕਸਾ ਪੁਸ
 ਯਹ ਟਾਏ ਪੁਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ੧॥ ਬ
 ਥਾਥੇ ਯੀਐ ਪਤਿ ਤੇਇਆ ਉਤਮ ਸੇਵਕਿ
 ਉਤਮ ਕਹੀਯਾਨਿ ਨਿਰਕਰਮ ਬਡਿਕੇ
 ਟਿਗਾ ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਰਪਾਕਾਮੁ
 ਇਹੁ ਪੁਰਮਾਨੁ ਕੀਯਾ ਸੁਆਰਮੁ ਪੈਰੇ
 ਸੁਮੇਰੇ ਮੀਰਾ ਹਰਮੁ ਮੀਰਾ ਹਰਮੁ ਮਾਸੁ
 ਏਤੇ ਹਸਸੀ ਗਵੇ ਕੈ ਪਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਬ
 ਥਾ ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ

ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਦੁਖ ਭਰਿਆ ਬੋਲਿ ਦਿਹੁ
 ਚਰਮੁ ਸਿੰਧੁ ਰਖਮ ਨਾਨਕ ਜਾਣਾ ਜੋ ਤਿਸੁ
 ਭਾਇ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਦੁਖਿ ਕਰਤੁ ਦਖਿ ਆਣਾ
 ਭਾਤਿ ਨਾਮ ਭਤਿ ਨਾਪ ਭਤਿ ਨਾਪ ਨੁਪਾਏ
 ਸਿਨਾਠਿ ਰੋਗੁ ਗਠਿ ਆਸ ਮਾਇਆ ਭਿਨਕਾਇ
 ਆਸਾਗਾਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਆਰਿਓ ਕਾਇ
 ਨਾਨਕ ਨਰਗੀ ਬਾਹੁ ਰੋਗੁ ਚਰਿਦਾਇ
 ਨਾਨਕਿ ॥ ੧ ॥ ਸੋਭੇ ਕਾ ਬਲ ਰਮ
 ਸਾਇ ਕਰਤਾ ਸੋਭਿਆ ਪਰਤ ਕਤੇ ਕਠਿ
 ਜੀ ਲੇਖਾ ਚੋਟੀ ਕਾ ਪਰ ਸੋਭਿ ਅਗੀਜ
 ਈ ॥ ਤਾਰਾ ਪਦਿ ਆਸੁ ਭੁਕੇ ਪਾਇਆ

ਨਿਖਰਿਓ ਭਯੋ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਨ ਮੋਇ ॥
 ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਦੀਖੁ ਸੀਤਿ ॥ ਓਥੁ ਹੁਕਮੁ ਦੇਹੁ ॥
 ਬੋਲੁ ਹੁਕਮੁ ॥ ਤਬਿ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਆਇ
 ਨਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕਦਿ ਨ ਮਰਦਾ ਨੇਨੁ ਤੁਪ
 ਆਗੀਤਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਜਾਇ ਕਰਿ ਏਕ ਤੀ
 ਮਤ ਦੇਦਰਿ ਪੜਾਉ ਆਗਾ ॥ ਉਸ ਬਾਹਿਰਿ
 ਆਗਾ ਪੁਛਿ ਓਸੁ ਪਦੇ ਕਉ ਗਾਇ ॥ ਤਬਿ
 ਪਾਗ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਮੇਦਾ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ॥
 ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਪਾਣੀ ਨੁਗੁ ਈ ॥ ਤਬਿ ਬਾਕੁ
 ਈਆ ॥ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਗਾਗਾ ਮੈ ਆ ਕਇ ॥
 ਤਬਿ ਓਹੁ ਪੜਾਏ ਕਰਿ ਆਈ ॥ ਤਾਗੁ

ਨਾਨਕ ਉਤਪਦੀਆਖਿਆ ਅਸਤਾਮਾਦੁਮੀ
 ਇਥੈ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਉਸਿ ਕਹਿਓ॥ ਇਥੈ ਕੇ
 ਈ ਨਾ ਤੀਉਨਾ ਦੇਖਿਓ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋ
 ਲਿਆ॥ ਸਾਧੇ ਕਾ ਕਾਹਰੀ ਆਵਣ ਜਾਗੇ
 ਆ॥ ਤੂੰ ਗੈ ਮੁਸਕੁ ਮੰਗੇ ਨਾ॥ ਅਮਾਨਾ ਕ
 ਰੂ ਨਾਨਕਾ ਰਿਉ ਕਰਿਖ ਸਮਿ ਮਾਏ ਨਾ॥
 ॥ ਤਬਿ ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਘੜਾ ਗਏ
 ਆ॥ ਉਤਰੈ ਨਾਤੀ ਕੁੜਕਾਸ ਦ ਕਾ
 ਲਈ ਫਿਰੇ॥ ਤਬਿ ਨੂਹ ਸਾਠਿ ਨੂਪ ਬਰਿ
 ਤ ਈਰੇ॥ ਏਕੁ ਮੈ ਸਾਮੈ ੩੬ ਨ ਆਇਆ ਹੈ
 ਜਿਸਿ ਹੁਣੇ ਘੜਾ ਨਾਤੀ ਉਤਰਦਾ॥ ਤਬਿ

ਨੂਰਸਾਹਿਬ ਮੁਕੀਤਾ ਜੋ ਵੇਈ ਸਹਿਇ
 ਮੰਤਰਾਨੈ ਸੋਹਣੇ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਿ ਜਾ
 ਕਤਾਈ ਵੇਈ ਮੰਤਰਾਨੈ ਸੋ ਮਰਾ
 ਪਿਆਪਣੀ ਦਿਸਿਆ ਲੇਆਈ ਆਗਾ
 ਈਰਾਖਤ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ॥ ਕਾਈ
 ਮਿਸਰਾਫਾਨਾ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ॥ ਵੇਈ
 ਚੰਦ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ॥ ਕਾਈ ਵੇਈ
 ਚਿਨ੍ਹਿਆਈ॥ ਕਾਈ ਬਾਹੁ ਮਾਧਿ
 ਆਈ॥ ਕਾਈ ਚੋਲਾ ਲੇਵਾਇ ਦੀ
 ਆਈ॥ ਤਬਿ ਆਇ ਕਰਿ ਗੀਆ ਕੰਝ
 ਰੁਪਾਇ ਨਿ ਪਾਗੇ ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਗੀ॥

ਬਿਬਾਥੇ ਮਹਰਾਨੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ ਤਮ
 ਰਾਨਾ ਨਾਗਾ ਮੇਯਾ ਕਵਿ। ਤਬਿ ਗੁਰੂ
 ਬਾਤ ਸਿਆਮਾ ਆਖਿਓ ਸੁ ਮਹਰਾਨਿਆ ਦਾ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿ ਮਥਾਟੇ ਕੁ ਹਥਾ ਬੁਲੇ ਕਹਿਆ
 ਉਤਾ ਮਹਰਾਨੇ ਮਥਾਟੇ ਕਿਆ ਗਾਓ ਪਾ
 ਗਾਤੁ ਪਿਯਾਗਾ ਹਥਾ ਬੁਲੇ ਕਹਿਆ ਏ
 ਯਾਗਾ ਤਬਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ ਮਹਰਾਨਿਆ
 ਗਥਾ ਬੁਢਾਇ। ਤਬਿ ਮਹਰਾਨੇ ਹਥਾ
 ਫੁਲਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਫੁਲੁ ਤੰ ਸੁ। ਮਥਾ। ਮਥਾ
 ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਫੁਲੁ ਤੰ ਮਹਰਾਨਿਆ ਨਿ
 ਗੁਰੂ ਫੁਲੁ ਕੇ ਕਾਹਿ। ਰੇ ਗੁਰੂ ਫੁਲੁ ਤੰ ਧੀ

ਹੋਤਾ ਭੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾਓ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਕੀਤੀ
 ਸਾਧੂ ਕੀ ਪਾਠ ਅਵਗਾਹੈ ਜਾਓ ॥ ਗਠਾਓ ॥
 ਕਰਣੀ ਕਾਮ ਦਸੇ ਥੀਏ ਸੈ ਮਨੁ ਪਾਗਾ
 ਤੇਇ ॥ ਮਾਣੁ ਮੁਹਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇਲ
 ਚੈਓ ਤੇ ਪਰੇਇ ॥ ਸਾਗੁ ਦਸਾਈ ਨਾ ਜਾਯਾ
 ਆਖਾਮ ਮੁਕੀਆ ਮੁ ॥ ਤੈਸੁ ਨਾਹਿ
 ਅਰੁ ਵਲੀਕਿ ਓਥੀਏ ਪਾਇਆ ਮੁ ॥ ੩ ॥
 ਨਕਏ ਕੀ ਬਾਹੁ ਗੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥
 ਤੈਸੁ ਤਾਹੀ ਜੇਗੈ ਓਥੀ ਸੁਹਾਵੈ
 ਸੋਇ ॥ ਤਜ ਬਾਬੁ ਕੁਝੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ॥
 ਤਬਿ ਨੁਹ ਸਾਹੁ ਕਉ ਖਬਰਿ ਹੋਈ ॥ ਜੇ

ॐ

ਘੋਰ ਪਾਪ ਕ ਮਾਏ ਠੋ। ਤ ਬਿਗੁ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਤਰ ਵਾਨ ਠੋ। ਆਮਾ ਆਪਿ ਓਸੁ ਤੁਸ
ਤੋ ਪਾਪ ਤ ਬਹੀ ਬਿਨਾ ਸੁਠੋ। ਦ ਨਿਜਾਇ
ਪੁਰਿ ਹਠਿ ਵੇਰੁ ਹੁ। ਅਤੇ ਕਿਰਮਾਣੀ
ਕਹੁ। ਤੈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ ਹਰਦੀ ਠੋ।
ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਇਕੇ ਹੁ। ਅਤੀਤਾ
ਕਰਮ ਤਾਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵੁ ਹੁ। ਤ ਬਿਓਨਾ
ਆਗਿ ਆਮ ਨਿਯੁ ਈ। ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ
ਸੀ ਸੋ ਆਇਆ ਹੈ ਗਈ। ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਹੈ ਰਖਇ। ਜਨਮੁ ਮਦਾਰਿ ਆਮਾ ਤ ਬਿ
ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ਆਮਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ

ਮਃ॥ ੭॥ ਬੁਕਤਾ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਰਾਹ ਗਿਖਧਾ
 ਮੁਹਰਾਗਾ ਪਗਲਿ ਪੁਰਮਾ ਮੁਖ ਮੁਖੀ
 ਗਲਿ ਕੇਹਧ ਚੰਡੀ ਗਾਹ ਸਕਸਾ ਪੁਸ਼
 ਯਹ ਟਾਏ ਹੁਕਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾ ਗਾ॥ ੧॥
 ਬਾਬੇ ਜੀਐ ਪਤਿ ਤੇਇਆ ਉਤਮ ਸੇਵਕਿ
 ਉਤਮ ਕਰੀ ਅਨਿ ਨਿਰਕਰਮ ਬਡਿਰੇ
 ਏ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੁਖਿ ਨਾ ਗੁਰੁ ਪਾਕਮ
 ਇਹੁ ਪੁਰਮਾ ਕੀ ਬੁਧਾ ਗੁਰੁ ਪੇੜੇ
 ਮੁਸੇਰੇ ਮੰਦਾ ਗੁਰੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰੁ ਮਾਸੁ॥
 ਏਤੇ ਸਮਸੀ ਗਵੇ ਕੈ ਪਦਿ ਨਾ ਮੁਨਿ ਬ
 ਮੁ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ

ਸੇ

ਘੋਰੁ ਪਾਪਕ ਮਾਏ ਭੈ ਤਬਿਗੁਰੁ ਨਾਨ
ਕਮਿਤਰੁ ਵਾਨੁ ਤੇ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਤੁਸ
ਭੇ ਪਾਪਤ ਬਹੀ ਬਿਨਸੁ ਓ ਵਲਿਜਾਇ
ਪੁਰਿ ਹਭਿ ਵੇਰੁ ਹੁਆ ਅਤੇ ਕਿਰਮਾਣੀ
ਕਹੁ ਹੁਆ ਤੈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ ਹਰਦੀ ਭੈ
ਸੋ ਪਰਮੁ ਰਕੇ ਨਾਇਨੇ ਹੁਆ ਅਤੀਤਾ
ਕੁਗਤਾ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵੁ ਹੁਆ ਤਬਿਓ ਨਾ
ਆਗਿ ਆਮਨਿਯੁ ਈ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ
ਸੀ ਸੋ ਆਇਆ ਹੈ ਗਈ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਹੈ ਰਪਇ। ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਆਗਾ ਤਬਿ
ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ਆਗਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ

ਮਃ॥ ਗੁਰੂ ਤਾਰੂ ਤੁਰੂ, ਭਾਠ ਗਿਖਧਾ
 ਮੁਹਰਾਗਾ ਪਗਠਿ ਪੁਰਮਾਉ ਮੁਖ ਸੁਧੀਅ
 ਗਠਿ ਕੇਹਧ ਚੰਡੀ ਗਾਹ ਸਕਸਾ ਪੁਸ
 ਯਹ ਟਾਏ ਪੁਰਮ ਮੈਰੇ ਕਰਤਾ ਗਾ॥ ਥਾ
 ਥਾਥੀਯੈ ਪਤਿ ਭਇਆ ਉਤਮ ਸੇਵਕਿ
 ਉਤਮ ਕਰੀਅਨਿ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ
 ਭਾਗਤ ਭਾਗ ਸੁਮੰਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਧਾ ਕਾਮ
 ਦਿਸੁ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਾਸੁ ਭਾਗ ਸੁਧੇਰੇ
 ਸੁਮੇਰੇ ਸੰਦਾਹ ਸੁਮੀਠਾ ਸੁਮਾਸੁ
 ਏਤੇ ਸਸੀ ਗਵੇ ਕੈ ਪਦਿ ਨਾਨਕਿ ਦ
 ਸੁ॥ ੨॥ ਸਿਤ ਬੋਧਿਯੈ ਪਤਿ ਪਾਈਯੈ

ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਦੁਖ ਫਿਰ ਕੀ ਬੋਲਿ ਦਿਹੁ
 ਚਰਣ ਸੁਇ ਮੁਹ ਬਸਨਾਨ ਜਾਣਾ ਜੋ ਤਿਸੁ
 ਭਾਇ ਸੋ ਭਾਗਾਨਾ ਦੁਖਿ ਕਰਤੁ ਦੁਖਿ ਆਣਾ
 ਭਾਤਿ ਨਾਮ ਭਿਤਿ ਨਾਪ ਭਿਤਿ ਨਾਪ ਨੁਪਾਯੈ
 ਸਿਨਾ ਭਿਰੈ ਗਏ ਆਸ ਮਾਇਆ ਭਿਨ ਕਾ
 ਆਸਾਗਾ ਹੁਣਾਨਾ ਦੁਖੁ ਸੁਆਰਿਓ ਕਾਇ
 ਨਾਨਕ ਨਰਗੀ ਬਾਹੁ ਰੇਗਾ ਚਉਦਾਨਿ
 ਨਾਨਾਇ॥੧॥ ਸੋਲੈ ਕਾ ਬਲ ਰਮ
 ਸਾਇ ਕਹਾਣੀ ਸੋਖਿਆ ਪਰ ਤਕੇ ਤੇ ਬਾਓ
 ਜੀ ਲੇਖਾ ਚੋਟੀ ਕਾ ਪਰ ਸੋਓ ਅਗੀਜ
 ਈ॥ ਤਾ ਕਾ ਪਇਆ ਸੁਭੇ ਕੇ ਪਾਇਆ

ਨਿਖਰਿ ਫੁਲ ਭਰੇ ਇਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ॥
 ॥ ਤਾਗੁਰ ਦੀ ਖੁਸੀ ਭਈ ॥ ਓਥੇ ਹਰ ਦਰੇ ਹਰੇ
 ਬੋਲੁ ਭਈ ॥ ਤਬਿ ਕਉ ਹੁਰੇ ਸਿਆਇ
 ਨਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕ ਦਿਨ ਮਗਰ ਨੇ ਨੂਰੁ ਪ
 ਯਗੀਤ ਓਠਿ ਗਇਆ ॥ ਜਾਇ ਕਰਿ ਏਕ ਤੇ
 ਮਤਰੇ ਦਰਿ ਪੜਾਓ ਆਗਾਉ ਸਬਾਇ ਯੇ
 ਆਗਾ ਪੁਛਿ ਓਸੁ ਪਦੇ ਕਉ ਲਿੰਗਾਨਿ ॥ ਤਬਿ
 ਯਾਗ ਬੀਨਿ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ॥
 ਬੀਨਿ ਕਰਿ ਪਾਣੀ ਨੂਰੁ ਈ ॥ ਤਬਿ ਬਾਕਸ
 ਈ ਆਗਾ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਗਾਗਾ ਮੈ ਆ ਕਇ ॥
 ਤਬਿ ਓਹੁ ਪੜਾਓ ਕਰਿ ਆਈ ॥ ਤਾਗੁਰ

ਨਾਨਕ ਉਤਪਦੀਆਖਿਆ ਅਸਤਾਮਾਦੁਮੀ
 ਇਥੈਆਇਆਹੈ॥ ਤਬਿਉਸਿਕਹਿਯਾ॥ ਇਥੈ
 ਈਨਾਤੀਉਕਾ ਦੇਖਿਯੋ॥ ਤਬਿਬਾਬਾਬੇ
 ਯੋਆ॥ ਸਯੋਕਾ॥ ਕਾਯਹਰੀਆ॥ ਦੁਜਾਗੇ
 ਆ॥ ਭੁੰਗੈਮੁਸਕੁਮੰਗੇਨਾ॥ ਅਮਾਯਾਕ
 ਭੁਨਾਨਕਾ॥ ਰਿਉਕਰਿਖਸਮਿਮਾਯੋਨਾ॥
 ॥ ਤਬਿਉਸਕੇਸਿਰਭਪਰਿਘੜਾਗਹਿ
 ਆ॥ ਉਤਰੈਨਾਤੀ॥ ਕੁੜਕਾਸਦਕਾ
 ਯੋਏਯੋ॥ ਤਬਿਨੂਹਸਾਠਿਨੂਪਬਰਿ
 ਤਈਰੋਏਕੁਮੈਸਾਮੈ੩੬ਨਾ॥ ਆਇਆਉ
 ਰਿਸਿਰਤੇਘੜਾਨਾਤੀਉਤਰਦਾ॥ ਤਬਿ

ਨੂਰਮਾਤੁਕੁ ਮੁਕੀਤਾ ਜੋ ਕੇਈ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮੰਤਰਨੈ ਸੋਹਣੇ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਿ ਜਾ
 ਕਤਾਈ ਕੇਈ ਮੰਤਰਨਾ ਪੀਸੇ ਮਰਭਾ
 ਪਿਆਪਣੀ ਦਿਸਿਆ ਲੇਆਈ ਆਕਾ
 ਈਰਾਖਤ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ॥ ਕਾਈ
 ਮਿਰਗ ਫਾਲਾ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ॥ ਕੇਈ
 ਚੰਦਰ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆਈ॥ ਕਾਈ ਕੇ ਖਰਬ
 ਚਿਰ ਚੜਿਆਈ॥ ਕਾਈ ਬਾਕੁ ਮਾਧਿ ਲੇ
 ਆਈ॥ ਕਾਈ ਚੁਲਾ ਲੇ ਦੁਜਾਦ ਦੀ
 ਆਈ॥ ਤਬਿ ਆਇ ਕਰਿ ਗੀਆ ਕੰਮ
 ਰੁਪਾਇ ਨਿ ਯੋਗ ਬੰਨਿ ਬੰਨਿ ਕਰਿ ਗਿਤ

ਬਿਬਾਥੇ ਮਹਰਾਨੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ ਤਮ
 ਰਾਨਾ ਨਾਗਾ ਮੇਲਾ ਕਰਿ। ਤਬਿ ਗੁਰੂ
 ਬਾਤ ਸਿਆਮਾ ਆਖਿਓ ਸੁ ਮਹਰਾਨਿਆ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇਕੁ ਹਥਾ ਬੁਝੇ ਕਰਿ
 ਓ। ਤਮ ਮਹਰਾਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕੇ ਆਗਾਓ ਪਾ
 ਗਾ ਤੁਝਿ ਪਇਆ। ਹਥਾ ਬੁਝੇ ਕਰਿ ਆਇ
 ਆਗਾ ਤਬਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿਆ ਮਹਰਾਨਿਆ
 ਗਥਾ ਬੁਝ ਜਾਇ। ਤਬਿ ਮਹਰਾਨੇ ਹਥਾ
 ਟੇਕਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਟੁਕੁੰ ਸੁ। ਮਥਾ ਮਥਾ
 ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਟੁਕੁੰ ਸੁ ਮਹਰਾਨਿਆ ਨਿ
 ਗੁਰੂ ਟੁਕੁੰ ਕੇ ਕਾਹਿ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਟੁਕੁੰ ਸੁ

ਹੁਤਾਭੀ ਸੁਹਾਏ ਦਿਸਾਇੰ॥੧॥ ਮੇਗ ਕੰਤੁਰੀ
 ਸਾਹੁਕੀ ਪਨ ਅਫਗਾਨੈ ਜਾਓ॥ ਗਠਾਓ॥
 ਕਰਦੀ ਕਾਮ ਦਰੇ ਥੀਏ ਜੈ ਮਨੁ ਪਾਗਾ
 ਤਇ॥ ਮਾਣੁਕ ਮੁਹਿਨ ਪਾਈਐ ਜੈ
 ਰੈਓ ਤੇ ਪਰੇਇ॥ ਸਾਗੁ ਦਰਸਾਈ ਨਾ ਜਾਯਾ
 ਆਖਾਮ ਮਜ਼ੀਆਸੁ॥ ਤੈ ਸਹਨਾਇ
 ਅਕੁ ਵਲੀ ਕਉ ਥੀਏ ਪਾਇਦਾਸੁ॥ ਸਾਨਾ
 ਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹੁਗੁ ਜਾਨਾ ਜੀ ਕੋਇ॥
 ਤੈ ਸਹਾਯਗੀ ਜੈ ਰੋਏ ਕੀ ਸੁਹਾਏ
 ਸੋਇ॥ ਤਜ ਬਾਬੁਰੁ ਏਏ ਏਨਾ ਜੀ॥
 ਤਬਿ ਨੁਹ ਸਹਾਏ ਕਉ ਪਾਇਓ ਏ॥ ਜੈ

4

ਤੇ ਸੁਪੇਰੇ ਉਸ ਜੀ ਉਂ। ਬਿਆਹੁਣ ਤੇ ਹੋਇ ਬਾ
 ਬਿਆ ਬਿਆ ਪਿ ਨਾ ਤੇ ਹਾ ਨਾ ਉਂ ਜੀ ਉਂ। ਇਕਤੁ
 ਤੇ ਹਿ ਨ ਅੰ ਬੜਾ ਸਰਕੁਰ ਬਾਣੇ ਤੇ ਹੋ ਜਾਉ
 ਜੀ ਉਂ। ਸੈ ਨਾਹੁ ਪਾਹੁ ਹਾਹਾ ਮੇਰੀ ਤੇ ਮਾਏ
 ਕ ਜੀ ਉਂ। ਸੇ ਵਸਤੁ ਸੁ ਦਿਤੀਆ ਮੈਰਾ
 ਓ ਨ ਮਿਉਲਾਹਾ ਓਤੁ ਜੀ ਉਂ। ਮੰਦ
 ਗਮਿਟੀ ਸੰਦੜੈ ਪਥਰ ਕੀ ਤੇ ਗਮਿਟੀ
 ਉਂ। ਤਉ ਇਤੁ ਤੁਲਾਏ ਕੁਲੀਆਤਿ
 ਸੁਰੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀ ਉਂ। ਅੰਬ
 ਓਤੁ ਜਾ ਕੁਹਾਨੀਆ ਬਗ ਬਠਿ ਓਹਾ
 ਇ ਜੀ ਉਂ। ਸਾਧ ਨ ਹਾਲੀ ਸਾਹੇ

੨

ਸਿਆਮੁਹੁਰੇਸੀਆਗੈਜਾਇਜੀਓ॥ ਸੁਤੀ
 ਸੁਤੀ ਭਾਯੁਖੀਆ ਭਾਯੀ ਦੁਰਸ਼ੀਆ
 ਸੁਜੀਓ॥ ਤਉਸਤੁ ਨਾਨੁ ਸੁਤੀਆ
 ਤਿਨਾਰੁ ਖਾਕਉ ਪਗੀਆ ਸੁਜੀਓ॥ ਤੁਧੁ
 ਗੁਣਾ ਮੈ ਸਭਾ ਦੁਹੁਣਾ ਦਿਨਾਰੁ ਕਰ
 ਆਹ ਦਾਸਿ ਜੀਓ॥ ਸਭਿ ਗੰਭੀਰੇ ਹਰ
 ਈ ਮੈ ਰੁਹ ਗਵਿ ਗਤਿ ਜੀਓ॥ ੧॥
 ਤਖਿਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਦਾਹ ਦਾਹ ਕਰਿ ਉਚਿਅ
 ਤਖਿਗੁਰੁ ਸਤਗੁਰੀ ਮੰਤਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਕੀਸਿ ਦੁਹੈ ਦਾਹੀ॥ ਤਾਹੁ ਮੁਕਤਿ ਮੁ
 ਜੋਗ ਨਾਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਤ ਤਲੈ ਕਰਿਹੀ॥

ਛੋਲੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਤੇ ਟੀਆਂ ਗੀਆਂ
 ਨਚਦਿਗਾ ਵਹਿ। ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਗਰ
 ਨਿਆਰ ਬਾਬੁ ਵਹਿ। ਤਮਗਰੇ ਨੇ ਬਾਬੁ
 ਵਹਿ। ਗਗੁਸੀ ਗਗੁਕੀ ਤਮਗਰੇ ॥ ਬਾਬੇ
 ਸਬਤੁ ਭਇਆ ਤਾਨਾ ਮਦੀ ਰੇ ਪਾਵੇ
 ਪਾਟਾ ਦੋਲ ਪੁਤੁ ਗੀਆ ਵਹਿ। ਗਗੁ
 ਨੇ ਕਾਭ ਕੇ ਭਾਇ। ਸਤੀ ਸਤੀ ਕਰਾ ਗਾ
 ਪਾਓ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਦਿਵਤੁ ਰੁਕੁ
 ਮੈ ਪੀਤੁ ਗੀਆ ਮੇਗਸਤਿ ਬੁਝਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ॥
 ਰਗਸਤੁ ਰੇ ਖੇਬਿ ਨੁਰਦਿਆ ਨ ਤੇਇਆ
 ਟਿਰਿ ਤੇਬਿ ਨੁਰਦਿ ਨ ਕੇਇ। ਗਗੁ ਨਿਆਰ
 ਕਰੈ ਤਬਿ ਤੇਇ। ਕਰਿ ਪੁਰਦਿ ਨ ਮਾ

ਮਨੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰੀਆ ਧਾਰਿ ਚਿਤ੍ਰੀ ਸੀ

ਐਕੋਇ॥੨॥ ਜੋਗੁ ਪਾਸੁ ਤੁਰਾਯਾ ਖਾਇ॥ ਤਾਮੁ
 ਤੁਧੀ ਓਵੇ ਸੇ ਮਾਨਿ ਆਇ॥ ਜੇ ਸਭ ਕਰਮਾ
 ਪੈ ਨ ਟੁਕਾਵਾ ਪਸਮੁ ਪਛੋੜੇ ਤੇ ਗਮੈ
 ਰੁਪਾ ਹਵਾਵਾ॥੩॥ ਮਾਦਸ ਮੂਰਤ ਨਾ ਨਕ
 ਨਾ ਓਰੀ ਗਈ ਕੁਰੁਰ ਰਿਪਾ ਹਵਾਵਾ॥ ਗੁ
 ਰਪੁ ਸਦਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਵਾ॥ ਤਾ ਕੁ ਫੁਰ
 ਰਗੁ ਤਪਾਵੈ ਮਾਵਾ॥੪॥ ਤਖਿਗੁਰੁ ਕਬੇ
 ਸੋਭਿ ਕੁਦਿਤਾ॥ ਗਾਗੀ ਨ ਸੀ ਚੰਗੀਆ
 ਨ ਚਾਗੀ ਬੁਗੀਆਂ ਗੀ ਸਾਕਰ ਨਿਤਿ ਨਾਦੀ
 ਆਸੇਵ ਨਿਰਹਿ ਬੜੀਆਂ ਤੇਰੈ ਤਾ
 ਨਿਨਿ ਤਾਈ ਆਰ ਨਿਨਿ ਨਿਮਾੜੀਆਂ
 ਨਾਕਰ ਨਾਮੁ ਸਕਰ ਬਾਜੇ ਤੇ ਨੇਕੇ ਸੇਗਿ

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਗੁਰਮਤਿ

ਸਿ ਦਤੁ ॥ ੧ ॥ ਸਥਿਗੁਰੂ ਦੇਹੁ ਸਾਧੁ ਬੁਝਿ
 ਆਗੁ ਤਖਿਨੁ ਰਸਾਤਲਿ ਆਸਿ ਮਾਇਆ ਨਿਰਮਲੁ
 ਹਥਿ ਭਾਇ ਨੇਕ ਪਰਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਐਯੋ
 ਈਆ ਮੇਤੀ ਹੀ ਰੇ ਜ ਦਾਹੁ ਸੁੰਦਿ ਨਾਹੁ ਪਾਹੁ
 ਈਕ ਪੁਰਖ ਪੈਸੈ ਨਿਰੁ ਫੁਰ ਲੀਏ ਸਤੁ ਸੀਸੇ
 ਆਇਆ ਗੈਰਾਖੀ ਤਖਿਬਨੁ ਤੀਯਗੀ ਆਕਰ
 ਇਸੀ ਕੁਛੁ ਤ ਮਾਏ ਦਹੁ ॥ ਤਖਿਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
 ਆਮ ਮਰਾਨਿ ਆਰਥ ਬੁਝ ਜਾਇ ॥ ਤਾਮਰ
 ਨੇਰ ਬਾਬੁ ਦਜਾਇ ਆਗੁ ਗੁਰੂ ਤੀਨਿ ਗੁਰੀ ਤਾਮਰ
 ਦੁਖ ॥ ੧ ॥ ਇਯਾਨ ਜੀ ਮਾਨੁ ਜਕਾਇ ਕਰੇ ਹਿ ॥
 ਆਪ ਨੌਕੈ ਪਰਿ ਤਹਿ ਗੁਰੀ ਗਾਹੀ ਮਾਏ ਹਿ ॥
 ਸਤੁ ਨੌਕੈ ਪਾਨ ਕੰ ਮਾਯੀ ਏਕਾ ਤਹਿ ਬਿਆਨੁ ਦੇ
 ਹਿ ॥ ਭੈਏਕੀ ਦੇਹੁ ਸਾਧੀ ਈਆ ਨੈਣੀ ਕੁਛੁ

ਕਾਕ ਹਿਸੀ ਗਾਹੁ ॥ ਤਸੇ ਭਗਵਿਜਾਣੀ ਅਨਿਯ
 ਗੀਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ॥ ਇਆ ਨਦੀ ਬਾਹੀ
 ਕਿਆ ਕੇ ਜਾਪ ਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਇ ॥ ਕਰਨ ਪਾਯ
 ਹ ਕੈ ਬਹੁ ਸੁਖਾ ਪਾਮ ਹਾਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗਹਾਓ
 ਦਿਤੁ ਕਰਮਾ ਸਿੰਧੁ ਪਾਇ ਐ ਨਹੀ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇ ਗਯ
 ਏ ॥ ਯਥਾ ਬਹੁ ਭਾਉ ਕਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ॥ ਮਾਇਆ
 ਮਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਇ ਐ ਨਹੀ
 ਭਟੀ ਕਾ ਮਇਆ ਏ ॥ २ ॥ ਜਾਇ ਪੁਰੁ ਤੇ ਸੇਹ
 ਏ ਏ ਏ ਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਇ ਐ ਜੇ ਕੁਝ ਕੈ
 ਸੇਭ ਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐ ॥ ਭਿਕ ਮਭਿ ਪੁਕ ਮੁਕੁ
 ਏ ਐ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਹਰ ਪਾਈ ਐ ਤਾ ਸੁ
 ਚਰਣੀ ਚਿਤਾ ਏ ਐ ॥ ਸਹੁ ਕਸੇ ਕੀ ਜੇ ਭਾਨੁ ਮਾਨੁ
 ਦੀ ਜੇ ਇਥੇ ਮਾਯਾ ਏ ਐ ॥ ਇਉਂ ਕਹਿ ਭ

ਤਗਈਥੈ ਕੇਹਿ ਨੀਬਾਤੀ ਸੁਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥
 ਪੁਗਈਐ ਤਸੁਪਾਈਐ ॥ ਅਵੁਕੈ ਸੀਚ
 ਤੁਗਈ ॥ ਸੁਨਰਗਿ ਕਰਿ ਕੈ ਸੇਇ ਨੁਭੈ
 ਕਾਮਇ ਨਦਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਕੰਤ ਪਿਛ
 ਗੀ ਸਾਸੇ ਤਾਗਇ ਨਾਨਕ ਸਾਸੁ ਤੁਗਈ ॥ ਐ
 ਸੈ ਗੀਗਤੀ ਸੁਨਰੀ ਮਾਤੀ ॥ ਨਿਮਿਭਾਇ
 ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁਨਰ ਸਾਸੁ ਪਥਰ ਪਟਕ ਹੀਐ
 ਸਾਸਿ ਆਣੀ ॥ ਗਾਤ ਬਿਗੁਰੁ ਕੀ ਪੈ ਗੀ ਆਇ ਪਈ
 ਆਗਾ ਗਾਇਇ ਪਲਾਪਾਇ ਕਰਿ ਖੜੀ ਆਉਣੀ
 ਆਗਾ ਆਪਇ ਨੀਯਾ ਆਸਾਤੀ ਗਤਿ ਕਿਓਕ
 ਰਿਉਣੈ ॥ ਅਤੇ ਇਸਕਿ ਅਹੁਸਿਹੁ ਤਪੜਾ ਕਿਓ
 ਕਰਿਓ ਤੇਗਾ ਤਬਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿਆ ਆਇ ਤੁਗੁਰੁ
 ਕਰਿ ਕੈ ਇਸਦਿ ਆਹੁਸਿਹੁ ਤਪੜਾ ਉਤਾਰੁ ॥

ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੀ ਕੀ ਗੱਤੋ ਤੋਂ ਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਪੁਰਾਤਨ ਵਿਚੋਂ ਤੁਸਾਡੀ ਪੈਰੀ ਪਈਆ। ਨਾਉ ਪਰ
 ਕਰੋਈਆ। ਬੋਲਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਵਿ ਕਵਾਉ ਬਹੁ
 ਗਵਰਾ ਗਤਿਆ। ਜਾਨਾ ਜਾਨਾ ਉਦਿਆ। ਨਿਰਿ
 ਇਆ। ਜਾਇ ਬੋਲਾ। ਤਵਿ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੀਆ।
 ਨਾਉ ਕਲਾ ਜੁਗੁ ਵਾਹ। ਨਿਕਉਆ।
 ਇਹੁ ਪੁਰਾਤਨ। ਅੰਮੀ ਤੋਂ ਇਹੁ ਪਤਾ।
 ਤੁਸੀਂ ਤਵਿ ਮਗਰਾ। ਬਹੁਤ ਕੈਸਾ।
 ਖਿਉਸੀ ਉਪਾਤ ਸਾਹ। ਆਇਉ ਜਾ।
 ਰਿਪਾਇ ਮਾਗਿ। ਗੋਰ ਪਯਾਹੁ।
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਕਵਿ। ਮਗਰਾ।
 ਨਾਹੀ। ਤਵਿ ਮਗਰਾ।
 ਇਹੁ ਤੁਸਾਡਾ।

ਨੁਹਿਉਕਿਯਾਇਆਹੈਭਾਮਾਸਾਡੇਨੀਅਤੇਤਾਈ
 ਤਵਿਅਗਨਿਕਾਰੂਪੁਰਿਖਾਭਿਯਾਜਿਥੰਮਾਨੁਭੁਤ
 ਸਿਰਾਤੇਭੁਭਿਯਾਨਾਗੇਕੁਤਾਅਗਨਿਭੁਭੁਤਾਤਵਿਅ
 ਮਰਾਨਾਮੁਤੁਨੁਕਿਕੈਪੈਗਭਿਯਾਨਾਅਧਿਭੁਭੁਤੀ
 ਵਰਾਗਭਿਯਾਨਾਤਵਿਪਾਣੀਕਾਰੂਪੁਰਿਯਾਨਾਪੁ
 ਏਵੇਭਿਯਾਇਯਾਨਾਨਾਕਸ ਸਿਪਾਣੀਪੁਰ
 ਬੋਬੇਤੇਨੁਰਿਪੈਵਾਤਵਿਯੁਕੁਕਭਿਯਾਮਰਾ
 ਨਿਯਾਨਾਮੁਤੁਭੁਪੁਰੁਭੁਭਿਯੇਭੁਭੁਤਾਕੁਭੁਭੁਤਾ
 ਏਵਾਤਵਿਮਰਾਨਾਭੁਭਿਯੇਭੁਭੁਤਾਕੁਭੁਭੁਤਾਏਭੁ
 ਮਾਗੁਭੁਭੁਤੀਤਾਕੋਬੇਸਬਤੁਭੁਭੁਭਿਯਾਨਾਭੁਭੁਤਾ
 ਤਰਪੈਯਗੀਅਕਾਮੁਨਿਭੁਭੁਤੀਭੁਭੁਤੀਭੁਭੁਤੀ
 ਮਹੁਕਰਾਗਾਤਰਪੈਭੁਭੁਤੀਭੁਭੁਤੀਭੁਭੁਤੀ
 ਰਪੈਭੁਭੁਤੀਭੁਭੁਤੀਭੁਭੁਤੀਭੁਭੁਤੀਭੁਭੁਤੀ

(141)

ਜੇਜਾਨਦੇਹਗਦੀਧੇਗਤੀਕਗਾਮਗੁਲਾਗਾਰ
 ਜਾਨੁਕਿਗਤਾਇੰਦਰਦੀਆਮੇਤਈਆਏਮੁ
 ਫਾਤਵਿਗੁਪਭੁਜੀਤੁਜੀਆਖੀ।ਭੀਗੇਤਾਧ
 ਹਤੀਗਾਲਜਾਨਤੀਪਲਧਾਲਾਜਾਨਜਾਨਤੀ
 ਮੇਤਈਆਖਿਮਦੀਮੇਤੈਕਗੇਗਪਸਾਭਾਮ
 ਤੇਦੇਖਗੁਲਾਦੀਮੇਗੇਤਗਲਿਤਿਨਾਮੈਦੇਨਾਭੀ
 ਤਖਿਕਲਜਗਿਕਤਿਨਾਜੇਜੀਦੇਹਗੁਨਾਭੀ
 ਜਾਤਮਿਮਿਲੈਜੇਗਿਪਿਆਏਆਮੈਤਗੁਪਤਪ
 ਹਤੀਦਿਲਿਗਲਾਮਗੁਤਜਾਗੇਤਗਲਿਪ੍ਰਗ
 ਦਿਤੀਭੀਤਵਿਗੁਪਭੁਜੀਤੀਜੀਆਖੀ।ਮਿ
 ਧਿਤੈਦਮਿਪਿਲਾਈਗਿਪਿਆਖਾਭੀਗੁਪਤ
 ਪਗਗਟੇਤੈਥੈਗਲੇਕੁਗਾਥੈਭਾਭਾਮਤਦਿਖ
 ਕੁਲਾਦੀਮੇਗੇਤਗਲਿਤਿਨਾਮੈਦੇਨਾਭੀ।ਜਾਤਖਿਕ

ਲਗੁਨੀਆਖਿਆ॥ ਕੁਛੁਲੇ ਵਹੁ ਸੁਲਤਾਨੋਂ ਵਹੁ
 ਗੁਰੁਕਗੁਤ ਬਿਗੁਰੁ ਭੁਖੀ ਪਛੁੜੀ ਕਹੀ॥ ਸੁ
 ਲਤਾਨੋਂ ਏਵਾ ਮੋਲਾਲ ਸਕਰਤ ਖਤਿਗ ਪਛੁਪਾਓ॥
 ਹੁਕਮੁ ਤਸਲੁਕ ਗੀਥੈ ਚਾਨਾ ਨਾਮ ਸੁਭਾਓ
 ਮਤਦੇਖਿ ਭੁਲਾਈ ਸੇਰੇ ਤੇਗ ਬਿਤਿ ਨਾਮਾ ਏਨਕੁ
 ਮਤ ਬਿਕਲ ਜੁਗਿ ਪਰ ਪੜਾਕੀ ਤੀ॥ ਆਇਓ
 ਗੀ ਪਇਆ॥ ਅਖਿਉ ਸੁਜੀ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਲਿਖਿ
 ਕਹਿੰਦੈ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ॥ ਮੇਰਾ
 ਸਿਖੁ ਕੰਟ ਮਧੈ ਕਈ ਓਵੈ ਗਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰ ਕਾ
 ਤੇਰੀ ਗਿਤਿ ਓਵੈ ਗੀ॥ ਤਬ ਕਾਲ ਜੁਗੁ ਪੈ ਗੀ ਪਇ
 ਆ॥ ਥਾਥੈ ਵਿਚਾਰੀ ਤਾ ਬਿਯੁਤੁ ਦਾ ਤਗੁਰੁ॥
 ਗੁਰੁ ਮਤੇ ਮਰਨਾ ਗਾਇ ਗਏ ਗਏ॥ ਆਇਕੀ
 ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਗਟਾ॥ ਜਾਇ ਪੈਤਾ ਗੁਰੁ ਬਿਗ

ਏਸਭੁਸਿਆਹੁਨਰਹਿਐਏਯਹਤੀਸਾਹੀ
 ਤਖਿਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤਭੈਮਾਨੁਤੋਯਾਦਿਖਿਕ
 ਗਿਆਥਿਓਸੁਜੀਇਥੇਜਾਗੀਏਏਤਕਾਹਾ
 ਅਸਾਂਕੇਨਾਹੀਭਿਯਾਇਸੁਕਾਏਤਕਾਹਾ॥
 ਤਖਿਗੁਰੂਬੋਥਾਥਿਆਮਰਦਾਨਿਆਇਨ
 ਰੀਪਭਿਸਤੀਹੈਭਾਵੈਈਸਭੁਜੀਗਾਇਦਿ
 ਜਾਓਜੇਕੇਈਸਾਨਾਦਰਦਾਬਥਾਪੈਰਾਉਏ
 ਤਾਖਾਇਜਾਵਨਿਆਯੈਜੇਹਿਸੇਸਪਦਾਅ
 ਰਾਪੈਰਾਉਏਤਾਖਾਇਜਾਵਨਿਆਪਰੁਤੋਗੇਜੇ
 ਕੇਈਨਾਹੀਆਵਨਾਤਖਿਮਰਦਾਨੇਅਸਕੀ
 ਤੀਆਥਿਓਸੁਜੀਕਦੇਇਥੇਕੇਈਅਇਕੁ
 ਭੀਹੈਤਖਿਥਾਥਾਥਿਆਮਰਦਾਨਿਆਇਨ
 ਕਦਿਨਿਏਕਗਜਾਹਿਅਥਾਥਾਥਾਥੈਏਏ

ਤਲਸਾ ਮਕਰੁ ਲੇਕਰਿ ਇਕ ਗਜੇ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹਿ ਆ
 ਥਾਮੇ ਇਤੁ ਪਰਤੀ ਆਇ ਨਿਕਲਿ ਆਗ ਸੀਇ
 ਵੀੜੀ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਆਤਾ ਆਖਿ ਓਧੁ ਤੇਗ ਜਾਇ ਤੁ
 ਗਤਿ ਚਾਲੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਆ ਤੇਜੇ ਚਾਲੁ ਜਾਹੈ ਤਾ ਮੇਰੇ
 ਹ ਜਾਇ ਇਉਂ ਚਾਲੁ ॥ ਤਖਿ ਗਜੇ ਪੁਛਿ ਆ ਤੇਰੀ ਸਿਖ
 ਹ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਤਖਿ ਵੀੜੀ ਕਹਿ ਆਹਿ ਤੇਗ ਜਾ ਮੇਰੇ
 ਇਹ ਗਜਾਇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਹੋਈ ਖਾਇ ਕਰਿ ਜਾ
 ਹੈ ॥ ਤਖਿ ਗਜੇ ਕਹਿ ਆ ਮੈ ਬਾਛਾ ਨਿਖੁ ਤਲੀ ਕਾ
 ਗਜਾ ॥ ਮੈ ਤੇਰੇ ਹੋਈ ਕਿਉਂ ਕਹਿ ਖਾਢਾ ॥ ਤ
 ਥਿ ਵੀੜੀ ਕਹਿ ਆਹਿ ਤੇਗ ਜਾ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਜੁ ਏਕ
 ਕੇਰਾ ਹੈ ॥ ਤਖਿ ਗਜੇ ਕਹਿ ਆ ਭਲਾ ਤੇਰੇ ਵੀੜੀ
 ਤੇ ਮਗਰਾ ਨਿਯਾ ਤਖਿ ਗਜਾ ਜੁ ਪੁਛਾ ਗਾ ਕਹਿ
 ਬਾਛਾ ਨਿਖੁ ਤਲੀ ਕੇ ਕਹਿ ਵੀੜੀ ਸਾ ਖਿ

ਅਥਿਵਿਕਾਕੀਤੀਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕੀਤੀਆਤਾਈ॥
 ਲਾਇਕਗਿਥਿਖੁਏਆਵੁਹਾਤਥਿਕੀਤੀਆਗਈ॥
 ਆਪਿਆਲੇਤਥਿਖੁਮੁਹੁਕਮੁਹਿਏਆਈਆ॥
 ਜਿਸਕਉਲਾਇਨਿਸੇਸੇਅਹੁਤੈਜਾਇਹੁ॥
 ਮਹਨਨਿਆਬਵਾਪੁਣੀਲਮਕੁਤੁ ਮਤਿ॥
 ਭੁਆਪਮੇਸਰਕੀਆਲਿਸਾਖਿਆਤਥਿ॥
 ਏਕੇਗਜਾਹਤਿਆਤਥਿਉਤਕੀਤੀਗਈਆ॥
 ਖਿਓਤਾਹਗਜਾਬਾਤਮੁਆਬਮੇਗੰਝੇ॥
 ਮਾਹਿਗਾਤਥਿਗਜਾਹਥਿਜੇਲਿਖਜਾਹਤਾ॥
 ਆਖਿਓਮੁਕਾਹੁਏਈਆਤਥਿਉਮਕੀਤੀਤੁ॥
 ਕਮੁਕੀਤਾਕੀਤੀਆਜੇਗਾਜਾਹਆਖਿਤੁਏ॥
 ਆਵੁਹਾਅਤੇਸਤਕੁਤੀਅੰਮੁਤਕੈਹੈਨਿਯਾ॥
 ਤਾਲਵਿਖਾਅਤੇਸਤਕੁਤੀਰੁਥਿਖਕੈਏ॥

ਪਤਾਭਿਧੈਤਭੁਤਕੀਤੀਆਗਈਆਗਾ
 ਏਕਿਅੰਸਿਤਮੁਖੁਗਿਐਆਈਆਗਸਿਸਕੁ
 ਓਓਤਾਭਥਿਸੇਈਓਰਿਖੜੁਓਏ।ਤਕਿਥ
 ਏਨਪੁਤਈਯਸਕਰੁਓਓਖੜੁਓਏਆਪਰ
 ਮੇਸਕੀਆਗਿਆਗਿ।ਤਕਿਗਜਾਓਓਕਿਰਿਰਿ
 ਏਥਾਏਹਿਗਇਆਥਾਏਪੁਲਸਾਇਆਗ
 ਕਿਰੇਈਆਗਾਤਓਓਆਥਾਏਕਾਏਪ੍ਰਿਥਾਓ
 ਪਾਸੁਮਿਥਿਯਾਤਓਓਆਥਾਏਰਾਏ
 ਮਿਥਿਯਾਸੇਓਥਿਯਾਓਓਆਥਾਏਕੈਪੁਲਿ
 ਯਾਥਾਐਸਾਓਓਏਓਓਮਿਥਿਯਾਥਾਏ
 ਪਾਸੁਓਓਥਾਏਓਥਿਯਾਥਾਏਕਿਰੀਤੀਕ
 ਓਓਆਓਓਗਜਾਥਾਏਓਓਗਜਾਥਾਏਓਓ
 ਓਸਕਓਓਓਓਏਓਓਤੀਆਓਓਓਸਤਿਓ

ਗੁਣਿਯਾ ਬਾਸਿ ਮੈ ਤੇਰੇ ਸੁਰਗੁ ਭਯੋ ਸਿ ਆਪੇ ॥
 ਅਤੇ ਜੇ ਓ ਸਰਿ ਆਪੇ ਹਿ ਆਰਾ ਦਾ ਬਲਿਯ
 ਬੋਰੇ ਤੇਰਿ ਆਪੇ ਹਿ ਆਰਾ ਦਿ ਤਾ ਅਤੇ ਜੇ ਓ
 ਸਰਿ ਆਪੇ ਹਿ ਆਰਾ ਪਾਸੁ ਗੁਣਿ ਆ ਬਾ ॥
 ਸੇਤਿ ਹਿ ਆਪੇ ਹਿ ਆਤਾ ਈ ਪਹਿ ਆਰਾ ਜਾਇ
 ਗਜਾ ਜਾਇ ਕਰਿ ਦੇ ਬੇਤਾ ਕਈ ਅੰ ਕਰ ਹੀਤ
 ਹੋ ਪਹਿ ਹੋ ਨਿ। ਤਖਿ ਗੇਰੇ ਕਾ ਅਭਿ ਮਾਨੁ ਤੁਰਿ
 ਤੇ ਆਮ ਅਖਿ ਓ ਸੁ ਮੈ ਸੇ ਗੇਰੇ ਦਰੇ ਤੇਰੇ ਪ
 ਤਖਿ ਗੇਰੇ ਪਹਿ ਪਹਿ ਆਇਆ ਤਖਿ ਕਾ ਕਾ
 ਆਮਾ ਸੇ ਓ ਗਾ ਸੀ ਹ ਬਾ ਜਾਤੁ ਹੀ ਆਰਾ
 ਗਾਇਨਾ ਖ ਦਾ ਓ ਪਾਹਾ ਪਾਹੁ ਪਾਇਨਿ
 ਨਾਮਾ ਸੁਖ ਦਾ ਓ ਇ ਦੋਰਾ ਓ ਗਾਹਾ
 ਰਾਮਾ ਦਿਲਿ ਦੇ ਦੇ ਪਾਓ ਬਾਗੇ ਕੋ ਅਸੁਖ ॥

ਜੀਆਮਾਹਿਤੀਵਾਲੇਜੀਆਨਰੀਕਰੇਪਾਸਾਉ
 ਕੀਜੀਥਾਪਨੇਦੈਪਤਿਸਹੀਯਸਕਰਕੇਸੁਖਾ
 ਹਾਨਾਨਕਸੀਉਸਿਉਮਰੇਭਾਇਤਿਉਤਿਉਨੇ
 ਗਿਗਤਾ॥ਤਖਮਰਾਨਾਪੈਗੀਪਇਆਗੋਕੇਤੁ
 ਪਦਪੁਕੁਗੁ॥ਉਥਪੁਰਦਨੇਗੈਤਾਜਇਏਕ
 ਤਗਾਉਇਉਥੈਠਾਤਖਿਉਸਗਉਇਉਕੇਈਕਿਉ
 ਦਿਰੈਦੇਨਾਤਾ॥ਯਾਗੇਮਸਕਰੀਆਕਹਇਤਾਤ
 ਕੇਗੁਰੁਥਾਥੇਸਉਕਰਹਿਆਨੁਪਕਗਤਾਆਪੀਐ
 ਇਤੁਪਦਿਨਾਹੀਮਤਿਜਾਥਾਗਤਾਆਪੀਐਕਰ
 ਕਰਕੈਥਪੁਤਾਜਾਥੈਠਤਾਆਪੀਐਥੈਠਮਥ
 ਹੰਘਤਿ॥ਉਚਿਯਾਗਤਾਆਪੀਐਫੁਰੁਗਇਆ
 ਸਿਰਿਘਤਿ॥ਨਿਉਰਹਤਾਆਪੀਐਨਿਉਰਿਉ

ਕਰੇਗਤੀ॥ ਕਾਈ ਗਲੀ ਨ ਮੇਲੀ ਸਿਤੁ ਬਤਿ
 ਈ ਤੁਧਿ॥ ਏ ਬੈਠ ਬੈਠ ਨ ਨ ਕਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੈਧ
 ਤਿ॥ १॥ ਤਬ ਏ ਕਾਈ ਪਤੀ ਨਹੀ ਤਬ ਮਰਦ
 ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏ ਨਾ ਦੇ ਕਾ ਬਿਥਿਆ ਤੁਕ ਮੁੰਡਾ
 ਤਬਿ ਬੋਧ ਆਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆ ਏ ਤੁਸੁ ਤੁਰਦੁ
 ਦਾਹੈ॥ ਤਬ ਅਗਲੈ ਸਹਿ ਗਏ॥ ਤਬ ਏ ਨਾ ਕੁ
 ਤੁਸੇ ਵੀਤੀ॥ ਏ ਬੈਠ ਗਤਿ ਹੋਏ॥ ਭਾਗੁ ਕੇ ਏ ਚਿਹਾਣੇ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਏ ਤੁਸੁ ਤੁਰਦੁ ਜਾਇ ਤੈ ਗਾ
 ਮ ਚਾਣ ਤੈ॥ ਤਬ ਮਰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇ ਮੇ
 ਰਿ ਭਾਗ ਨਿਆ ਏ ਚਿਹਾਣੇ ਬੈਠੇ ਨਾ ਮਿਲਿ ਸੇ
 ਵਸਾਇਆ॥ ਅਤੇ ਜਿ ਨਾ ਮੇ ਵਰਗੀ ਬਹੁਤੀਤੀ
 ਜੇ ਸੁਭਿ ਜਾਇਆ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੋਧ ਆਖਿਆ

ਹਰਾਨਿਅਗਾਓਸਸਤਰਕਾਅਚਮੀਅਵਰਸਤਰਿਜਾਵੈ
 ਗਾਤਾਓਰਕੀਵਿਗਲਾਨਿਗਾਓਤੈਸਿਸਤਰਕਾਅਚਮੀ
 ਤੋਰਤਸਯੋਜਾਵੈਗਾਤਾਓਨਾਦੀਭੀਗਤਿਕਰੈਗਾਯਾਯੋਤੈ
 ਸੁਮਤਿਦੈਵਗਾਤਬਮਰਦਾਨੇਅਧਿਆਤੀਤਓਭਾ
 ਵੈਤਾਓਸਦੀਭੀਗਤਿਕਰਤੀ॥ਤਵਿਬਾਥੇਸਬਦੁਬੀਜਾ
 ਗੁਗਮਾਗਵਿਲਿ॥ਮਃ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਤਸਦਾਸੁਖੁਲ
 ਵਿਸਰਿਗਵਿਲਾਹੈਮਰਦਾਪਸਮੁਵਿਸਰਿਖੁਆਗੀਕ
 ਭੀਪ੍ਰਿਯੁਜੀਵੁਦਾਨੀਰਤਲਾ॥੧॥ਪ੍ਰਣੀਵਿਭੁਭੁ
 ਧਿਯਾਵੁਗਾਯਾਪਦਪਤਿਸੇਭੀਅਰਿਜਾਵੁਗਾਭੁਭੁ
 ਜਿਤੁਪੁਸੈਵਸੇਤੁਪੁਰਿਯਾਨੇਵਤਿਸਾਗਤਿਦੈਵਤਿਹਤ
 ਤਿਨਾਹੀ॥ਤੁਰਾਤਾ ਸਭਨਕਲੀਆਮੁਰਹਿਜਾਓ
 ਤੁਹੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈਸੇਈ
 ਸੁਖੇਓਹੀ॥ਅਤਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਤੁਰੇਪ੍ਰਣੀਸੈਯ

ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹੀ ਕੁਝ ਵਧਿਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਸੁਭਾਈ ਸਾਈ ॥ ਦਿਤੁ ਨਾਇਕੁ ਤਿਕੇ
 ਭਾਵੇਂ ॥ ੫ ॥ ਤਖਿਯੋਹਿ ਆਸਾਨੇ ਸਕਉ ਆਇਆ ॥ ਆਗੇ
 ਸੇਖੁ ਯੋਗੀਨੁ ਬਾਸੀ ਗਾਇਕੈ ਭਾਵੇਂ ॥ ਤਖਿਯੋਹਿ ਭਾਵੇਂ
 ਬਾਭੀ ਆਇਆ ॥ ਤਖਿਯੋਹਿ ਭਾਵੇਂ ॥ ਆਗੇ
 ਭਾਵੇਂ ॥ ਰਹੇ ਸਾ ॥ ਤਖਿਯੋਹਿ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ
 ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥
 ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥
 ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥
 ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥
 ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥
 ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥ ਭਾਵੇਂ ॥

ਸਾਭਿਕਾ ਸੁਭੀ ਬਿਬੀ ॥ ਤਪਹੁ ਰੁਭੀ ਵਖਰੁ ਚਰਿਅੰ ਵੀ ਬੇ
 ਜੀ ਰੁਖਸੀ ਕੋਈ ਯਥੇ ਪਾਗਿ ॥ ਨਾਪਾਣੀ ਨਾ ਬਿਬੀ ॥
 ਨਾ ਰੁਖੀ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਨਾ ਵਖਰੁ ਮੁਖੁ ਪਾਸੁ ਮਨੋਰ
 ਤਿਯਾਸ ਮਾਇ ॥ ॥ ਤਬ ਸੇਖਰੀ ਨਵ ਭਿਯਾ ॥ ਸਾਭਿਕਾ ॥
 ਯਹੀ ਰਾਜੁ ਰਾਜੀ ਮਿਓ ਰੁਭੀ ॥ ਰੁਭੀ ਯਾ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥
 ਨਾ ਨਾ ਵਖਰੁ ਯਾ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥ ॥ ਤ
 ਬ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥
 ਤੁ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥
 ਨਾ ਨਾ ਵਖਰੁ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥
 ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥
 ਸਾਭਿਕਾ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥
 ਤਿਹੀ ਨਾ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥
 ਤਬ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥
 ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ਰੁਖੀ ॥

ਹੁਲਖਤੁ ਪਹੁਤੁਰਿ ਨਾਮੁ ਪਗੀ॥॥॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਯਹੀ ਦੁਖ
 ਲਿਖਾ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਦਿਆ ਬੇੜਾ ਬੰਨਿ ਨਾਮੁ ਹਿੰਦੁ
 ਬੰਨਿ ਵਿਦਿਆ॥ ਕਰਿ ਸਰਹੰਦੁ ਨਾਮੁ ਬੰਨਿ ਦੁਖੈ ਤ ਕਤ
 ਰਹੁਤੁ ਤੇਲਾ॥॥॥ ਤਬ ਨਾਨਾ ਵਿਕਸੰਤੁ ਤੇਜਾ ਪਿਆ
 ਸੀ ਦੁਖੈ॥ ਵਿਕਸੰਤੁ ਪਨਾਪਤਾਨੀ ਵਿਆਸੁ ਤੇ
 ਬੇਲਾ॥ ਤੁਧਾ ਬਣੀ॥ ਨਾਵਹੀ ਵਿਗਿਤਿ ਤਿਨਾ ਮੇ
 ਰਾ॥॥ ਕਹੈ ਯਹੀ ਦੁਸੁ ਤੇਲਾ॥ ਉਸੁ ਤੇਲਾ॥ ਤੇਲਾ॥
 ਤੇਲਾ॥ ਗੁਰਮਾਣਿ ਤੇਲਾ॥ ਪਾਕੁ ਗੋਲੀ॥॥॥ ਤਬ
 ਗੁਰਮਾਣਿ ਤੇਲਾ॥ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਦਿਆ॥ ਮਨਾ॥
 ਜਪਤੁ ਪਕਾਵੈ ਪੁੰਝਾ॥ ਸਿਤਾਉ ਪਾਠਿ ਵੇਤਾ॥ ਨਾਮੁ
 ਰਹੁਤੁ ਤੇਲਾ॥॥॥ ਤੇਲਾ॥॥॥ ਤੇਲਾ॥॥॥ ਤੇਲਾ॥॥॥
 ਰੇਨਾ॥ ਮੰਜੀ ਰਾਜਾ॥ ਸਿਤਾਉ ਮੇਰਾ॥ ਮਨਾ॥
 ਗੁਰਮਾਣਿ॥ ਰਹੁਤੁ॥ ਮਨਾ॥ ਰੇਨਾ॥ ਮਨਾ॥

ਗੈਰੇ ਪੈਰੁ ਦੀ ਜੈ ਬੰਦ ਗੀ॥੩॥ ਤਖਿ ਬਾ ਬੋਧਿ ਆਸ
 ਬੰਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ॥੧॥ ਜਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਸੁਭੇ ਕੀ॥ ਤੁ
 ਸਾਠਿ ਬੁਧੇ ਗੰਗਿ ਜੀਉ॥ ਤੁਧੁ ਅੰ ਤਰਿ ਹੁੰਦੁ ਸੁਖਿ
 ਸਾ ਤੁਧੁ ਅੰ ਤਰਿ ਸੁਖਿ ਜੀਉ॥ ਭਾਵੈ ਤਖਤੁ ਦੁਖਿ
 ਧੀਆ॥ ਭਾਵੈ ਭੀ ਪੁਰਿ ਜੀਉ॥ ਭਾਵੈ ਧਾਨਿ ਮਿ
 ਸਰੁ ਦੁਖੈ ਕਵਹੁ ਧੁਲੈ ਕਾ ਕਾ ਜੀਉ॥ ਭਾਵੈ
 ਭਵਨਾ ਧੁਲਾ ਪੀਐ ਭਾਵੈ ਮਸਤੂਰੀ ਆ ਜੀਉ
 ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਹੁੰ ਗਾਇ ਲਓ ਗੋਤੁ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਜੀਉ॥ ਭਾਵੈ ਸੁਹੰ ਭੀ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਦੁਖਿ
 ਦਿਸੁ ਧੀਆ ਸੁਜੀਉ॥ ਰਿਆ ਮਾਗੁ ਰਿਆ ਕਹਿ
 ਸੁਭੁ ਮੈ ਰਸਨਾ ਭੁਪਿ ਆ ਜੀਉ॥ ਭੁ
 ਰਸ ਕਰੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ
 ਰਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਤਖਿ ਬਾ ਬੋਧਿ ਆਸ
 ਇਕੋ ਕਹਾਇ ਇਕੋ ਹੋਰੀ ਗਾਇ॥ ਤਖਿ

ਕੁਥੈ ਰਾਖੁ ਰਾਇ ਦਾ ਆਇ ਨਿਕਾਇਆ ਉਤ੍ਰੇ ਬਿਕ
 ਰਿਘਾਇ ਉਠਿ ਗਇਆ ਤਬ ਏਕੁ ਤਬ ਆਬਾਜੁ ਪਕ
 ਤੁਠਿ ਕੋਏ ਆਇਆ ਦਿਲਿ ਰਹਿ ਮੁਤ ਗਾਪਾਇ ਕਰਿ
 ਪਿਛਾਈ ਗਤਿ ਯੁਧੇ ਆਇਆ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ
 ਰਾਖਾ ਪਣਾ ਬਖਸ਼ਾਇਆ ਆਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰ
 ਬਖਸ਼ਾ ਗਏ ਫਿਰਿ ਉਠਾ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ ਰੋਥ
 ਗਿਆ ਸਾਧਿਕਾ ਜੋ ਜਾਗਿ ਮੇਸਾਈ ਪਸਹ
 ਯੋਧਿ ਰਾਇ ਪਾਇ ਗਤਿ ਯੁਧੇ ਜਾ ਯਹ
 ਤੀ ਪਿਛਾਈ ਗਤਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਸਥਾ ਬੁਢਿ
 ਸਾਧਿਕਾ ਰਾਤੀ ਸੀਈ ਸੀਆ ਬਿਆਚ
 ਯੋਧਿ ਮੁਨਾਯੋ ਆਇ ਕਾਗੇ ਰੇ ਨਾਲੈ ॥
 ਏਕੁ ਮੁਤਿ ਆਇ ਉਠਾਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾ

ਬਾਬਾ ਮੇਧ ਠਗੀ ਦਾ ਇਸ ਦੁਇਓ ਠਾਥਾ
 ਠੇਠੀ ਕੋਰੇ ਪੁਰਿ ਆਏ ॥ ਸਾਮੇ ਪੁਠਗੀ ਦੁਰੇ
 ਥੇਤਾ ਮੁਹਾਨਾ ਰਿਅਸਾਨਿ ॥ ਤਖਿ ਓਹੁ ਤਥਾ
 ਬਜੇ ਠੇਠੀ ਕਰਿ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ਠਿਯਾ ॥ ਤਥਾ ਕੁਥ
 ਰਿਯਾ ਸਥਾ ਗੁਰੁ ਪਾਗੀ ॥ ਵਤੁ ਮ: ੧॥੫ +
 + ਠਿਯੈ ਪਾਏ ਨੇ ਰੁਸਾਏ ਨੀਏ ਗੇਇ ਮਧਿ
 ਆਗੀ ਗੁਰੁ ॥ ਵਖਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਈਯੋ ਆਏ ਵ
 ਗੀ ਗੁਰੁ ॥ ਵਗੀ ਆਏ ਵ ਵਤੁ ਜਗੈ ਸੁਤੀ
 ਜਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਈਯੋ ਗੇਇ ਮਧੇ ਗੀ ਰਿਯਾ ਗਤਿ
 ਤੁਗੀ ਕੇ ਰੁਪੈ ਪੁਰੁ ਮੁਈਯੋ ਗੁਰੁ ॥ ਵਤੁ ਹੋਰੁ
 ਗੁਰੁ ਮਧੇ ਮੁਇਥੇ ਨੀਯੋ ਗੀ ਆਨਾ ॥
 ਕਮੁ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਨਚੈ ਰਿਯਾ ਮੁਈਯੋ ਗੇਇ

ਅੰਧਰੀਆ॥ ਰੂਪਾਪੁਰੁਤਿਅਾ ਜਾਗੁਅਚੇ
 ਤੀਗੁਆਵਾਸੀਗੁਪੁਟੀਭੇਖਾਜੈਖੇਤੀਗੁਆ॥
 ਗੁਪੁਖੇਤੀਤਿਗੁਕੁਭੇਤੀ॥ ਜਾਗੁਤਚੇਗੁਆ॥
 ਗੋ॥ ਸਮਮਧਿਨਾ ਜਾਵੁਨਾਦੁਖੁਪਾਵੁਨਾ
 ਸਮਕਰੁਗੁਭਉਗੋ॥ ਗਵਿਸਮਿਦੀਪਕਰੁ
 ਰਗਤਿਦੁਆਰੇਮਾਨਿਸਚਾਮੁਖਿਪਿਆਏ॥
 ਨਕਮੁਰਖਾਜਾਨਾਚੇਤੇਕਿਉਦਜੈਸੁਖੁ
 ਪਾਏ॥ ਜਾਤੀਜਾਪੁਰੁਤਿਅਾਨੀਰਇਕ
 ਪੀਗੁਆਮਾਇਆਸੁਤਦਗਾਦੁਖੁਸੰਤਾਪੁ
 ਗੁਆਮਾਇਆਸੁਤਦਾਗਜਗਤੁਪਿਆ
 ਗੁਭੇਗੁਗੋਨਿਤਕਾਸੋ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਏ
 ਤਾਸੁਖੁਪਾਏਗੁਰਮਤਿਕਾਲੁ॥ ਗਸੈ॥

ਰਾਮ॥ ਬਿਨਾਯਾਇਆਸਾ ਪ੍ਰਭਿਕਾਇਆ
 ਨਾਨਕ ਸੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ ਅਪਣੀ ਵਾਗੀਸਰ
 ਸੈਐ ਪਵੀਥੇਤੀਐ॥ ਏਐ ਪ੍ਰਤੀ
 ਚ ਸੇਵਾਏ ਖਾਲੀ ਸੈਐ ਕੁਭਾਗਾਸੁਤੀ
 ਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰਗ ਸਥਾਇਆ ਏ॥
 ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿਕਾਰੁ ਕੀਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ
 ਅਤੈ ਸੇਖਰ ਗੁਰੂ ਏ॥ ਏਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭਾਇ ਕੈਰੋ ਥੈ ਤਾਤ ਬਾਬਾ ਪਾਇਆ
 ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਹੋਵੈ ਤਾਸੁ ਏ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਗਾਏ ਰਾਗਿ ਰਾਗੇ॥ ਤਬ ਏਹੁ
 ਗਾਪੜੇ ਤਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਹੋਵੈ
 ਨਾਨਕ ਰਾਗੇ ਕੀਰਤੀ॥ ਏਹੁ ਤੈ

[illegible]

ਬੀਜਰਾਏਆ ਹੁਗਤਿਕਓਲੁਇਰਿਨਕਓ
 ਲੁਟਕਰਾਏ॥ਤਬਆਸਾਰੇਸਕੇਲੋਕਾਗਾ
 ਗੇਤਾਇਹਾਇਕਗਣਿ॥ਤਾਜੋਤਕੀਆਆਖੇ
 ਆਜੋਇਸਕੀਮੁਕਤਿਤਬਓਏਜਾਸਾਪੁ
 ਕੇਠਗਣਾਗਾਨਿ॥ਤਬਆਸਾਰੇਸਕੇ
 ਤਬੰਧਕਰਿਸ਼ਾ॥ਏਕੁਰਗਣਾਗਧਿਆ
 ਆਜੋਕੇਈਯਕੀਹੁਆਏਤਾਓਤੈਰ
 ਏਜੋਕਣੀਯੋ॥ਤਬਬਾਬਾਅਤੈਸੇਖ
 ਯਗੀਰੁਜਾਇਨਿਕਾਏ॥ਜਬਓਜੈਗਏ
 ਤਬਹੁਰੁ॥ਨਕਕਰਿਆਸੇਖਯਗੀਰੁ
 ਪੈਰਪਗਿ॥ਤਬਸੇਖਿਯਗੀਰਿਕਤਿਆ
 ਜੀਮੇਗੀਰਿਆਮਜਾਗਏ॥ਜੈਮੈਅ

ਗੈਪੈਰੁਪਗਾਤ ਬਥਾਬੈਪੈਰੁਪਭਿਆਤਾਬੈਪ੍ਰ
 ਗੀਯੁਟਿਗ ਈ॥ਓਸਕੀਅਕੀਮੁਕਤਿਓਈ॥
 ਤਬਸਾਗਆਸਾਦੇਸੁਆਇਪੈਗੀਪਇ
 ਆਗਤਬਥਾਬਾਬੈਐਆਗਸਥਦੁਗੁ
 ਮਾਹੁਇਲਿ॥ਮਃ॥ਮਿਲਿਮਾਤਿਪਿਤਾਪਿਤੁ
 ਕਮਾਇਆਤਿਨਿਕਰਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇ
 ਆਲੇਖੁਨਾਮੇਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ਮਿਲਿ
 ਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਏਈ॥॥ਮੁਰਖਮਨੁ
 ਕਾਏਕਰਸੀਮਾਣਾ॥ਓਹਿਗਣਾਖਸਮੈ
 ਭਾਣਾਗੁਓ॥ਤਸਿਸਾਰਸਤਰਿਪੁਖੁ
 ਤਈ॥ਘਰਛੁਡੇਰੈਗੈਨਕਈ॥ਸਿਛੁਘ
 ਈਐਸਿਛੁਪਰਿਜਾਈਐਕੇਬਾਹੁਰਿਤੁ

ਸੀਆਆਖੀਐਸਾਸੇਜਕਾਇਆਪਟੁਤਰ
 ਏ।ਭਰਮਾਇਸਿਬਤੁਤੁਰਾਏ।ਕਰਿਸੇਜਮ
 ਖਾਲੀਸੇਏ।ਹਾਥੀਪਓਦੀਕਾਹੈਏ।ਸਾਖਰੁ
 ਪ੍ਰਮਦਦਾਸੇਭਈ।ਪਾਪਾਪਥਰੁਤਰੁ
 ਨਜਾਈ।ਭਓਥੇਜਾਜੀਓਚਜਾਓ।ਕਰੁਨ
 ਨਕਰੇਏਕਾਹੁ।ਗਾਗਾਤਥੇਏਸੀਆਲੇਲੇਆਈ
 ਨਿ।ਜੇਸੇਭਗੀਰਕਰੇਦੁਨਿ।ਤਿਸਕਓਆਖਿਐ
 ਖਾਪੀਏ।ਅਤੇਪਾਓਭੀਥੀਪਾਏ।ਤਥਾ
 ਸਾਰੇਸਥਿਆਓਕਾਥਿਆ।ਤੇਥੇਏਖੁਦਾਏ
 ਕੇਤੁਥੇਏਓਸੀਮੁਲਕਾਕੁਰਿਓਏ।ਸਿਮੁਤੁ
 ਲਖਕੁਮੀਦੁਹਤਏ।ਜੇਏਦੀਕਾਠਕੀਏਮੁ
 ਅਤੇਏਕੇਏਏਏਏਏਮੁ।ਤਾਥਾਖਦਏਏ।

ਜੇ ਮੈ ਪਾਧੀ ਠਾਯਾ ਤੇ ਪੈਲੇ ਤੀਵੀ ਧੀ ਠਾਯਾ ਤਬ ਸੇਖ
 ਯਹੀ ਰਹੇ ਦੀ ਕਾਠਿ ਕੀ ਸੁਇ ਪਾਧੀ ਆਖਿ ਓਥੇ
 ਫਿਰ ਵਾਗੀ ਕੁਝ ਆਖੇ ਰਾਸ ਨਕਾ ਗਏ ਫਿਰ ਤੀ ਸੁ
 ਜਾਇ ਪਾਧੀ ਠਾਯਾ ਤਬ ਬਾਥੇ ਦੀ ਖੁਸੀ ਠਾਯਾ ਸੇਖ
 ਯਹੀ ਫਿਰ ਆਵੀ ਆ ਤਬ ਬਾਥੇ ਬੋਲਿ ਆਯਾ ਸੇਖ ਯਹ
 ਗੀ ਰਤੁ ਸਾਇਲਿ ਪੁਰਾਇ ਸੁਧੀ ਠਾਯਾ ਪਰਤੁ ਪੀਤੁ
 ਗੁਯਾ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ ਰਾਖਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਗਾਏ ਫਿਰੀ ਤਬ
 ਸੇਖ ਯਹੀ ਰੁਇ ਰਾਏ ਆਯਾ ਗਾਏ ਫਿਰੀ ਗਿਮਿਲ
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਥੇ ਬੋਲਿ ਆਯਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਫਿਰੀ ਮਃ ੧॥ ਆਵੁ ਭੈ ਟੇ ਗਾਏ ਮਿਲਾਓ ਅੰਧੀ ਸੋਧ
 ਫਿਰੀ ਆਯਾ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰ ਭਰ ਭਰ ਆਯਾ ਸੇਖ ਸੇਖ
 ਮਰਥ ਕੀ ਆਯਾ ਸੇਖ ਸਾਧਿ ਬਸਤੁ ਗੁਇ

ਵਗੁਟਸਭਿਅਸਾਗਾ॥ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰੇ ਜਗਿ॥ ਏ
 ਕੁਸਥਦੁ ਦੀਰਾਗੀਯੋ॥ ਜਾਤੁਤਾ ਵਿਯਾਤੁ ਗਾਹੁ॥
 ਜਾਇ ਪੁਕੁਤੁ ਸੁਭਾ ਸੀਸੁ ਹੁਦੀਯੋ ਬਿਨਿਗੁਦੀ॥
 ਸਹਸਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਗੀ ਅਖਿ ਠਾਥੈ ਯਦੀ॥ ਆਪਿ
 ਭੁਗੀ ਸਾਹੁ ਤਾਸਿ ਯੈ ਜਾਗੁਰਕਾ ਸਥਦੁ ਸੁਦੀ॥
 ਕੇਤਾਯਾਤੁ ਗੀਯਾ ਕੁਰਗੀ ਕੇ ਵਰੁਤੇ ਗੀਯਾ॥ ਕੇਤੇ
 ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਿਧਿ ਕਰਿ ਨਿਰਿਨੁ ਗੀਯਾ॥ ਕੇਤੇ
 ਹੇਠੁ ਪਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਇ ਅਜਾਇ॥ ਭਾਸੁ ਚੁਧਿ ਲੈਸ
 ਭੁਧੁ ਪਰੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇ॥ ਸੁਗਤਿ ਤੈ
 ਪਾਤਿ ਭੁਧੁ ਪਰੈ ਗੁਰੁ ਸਥਰੀ ਭੁਧੁ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਚਾਪਸਿ ਸਾਹੁ ਆਪੋ ਯੋਇ ਮਿਯਾਇ॥ ਗਾ॥ ਤਖ
 ਵਾਜੀ ਕੇ ਟੀਰਿਨੁ ਆਸਾਇ ਹਿਰਦਿ ਆਸਾ॥ ਸਾਹੁ

੨੨

ਸਾਨੇ ਸੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗਾਤ ਪਇ ॥ ਨਉ ਮਹੀ ਕਰ ਤੇ ਏ ॥
 ਕਮੀ ਜੀ ਆਸਾਨੇ ਦਿਓ ॥ ਤਬ ਬੇਬੇ ਪੁਸੀ ਓਈ ॥
 ਆਸਾਨੇ ਸਉ ਪਗਿ ਬਿਓ ॥ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ॥ ਓਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹ
 ਓ ॥ ਤਬ ਬਿਸੀ ਆਸਾਨੇ ਸਭ ਆਇ ਪ੍ਰਗਣੇ ॥ ਤਬ ਓਥੇ
 ਏ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ॥ ਓ ॥ ਜਤਨ ਦਿਖੇ ਕੇ ਦਿ ॥ ਤਭਾ
 ਕਰ ਓਥੇ ਕਾਨੇ ॥ ਰਾਸਾਨੇ ਖਿਕ ਗਿ ॥ ਤਬ ਤੇਰਾ
 ਬੰਦੀ ਆਇ ॥ ਰਿਕ ਆਸਾ ॥ ਤਬ ਓਥੇ ਪਗਿ ਗਇ ਆ
 ਪੈਰ ਬੈਠੇ ॥ ਰਿਪੀ ਤਿ ਆਸਾ ॥ ਮੀ ਦੇ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰੁ ॥
 ਦਰਿ ਆਇ ॥ ਓਸਾ ॥ ਓਨੇ ਸੀ ॥ ਓ ਆ ॥ ਰਿਯਾ ਗਾਇ
 ਦਿ ॥ ਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਸਾਇ ॥ ਰਿਖ ਤੇਰਾ ਗਾਇ ॥
 ਮ ॥ ॥ ਤਿਤੁ ਸਮੇ ਬੈਠੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰੀ ਬਹੇ ਤੀ ਮਹਿ ॥
 ਪਉਟੁ ॥ ਆਹੁ ਕੀ ਆ ॥ ਆਹੁ ਕੀ ਬੰਦੀ ਬਿ

ੴ

ਮੀਰੇ ਸਕਾ॥ ਮਿਸਕੁੰਨੁ ਗਵਾਈ ਪਰਪਤਿ ਤੇਈ॥
 ਏਤਾ ਨਹਿ ਨਿਬਿਡਿ ਆ॥ ਨਗਰੁ ਦੁਰਘਾਟਕਾ॥ ਭਿਤ੍ਰ
 ਸਮੈ ਬਿਸਮੁ ਪੁਕੀਰਾ ਧਾ॥ ਆਗੈ ਨੁਗਾਈ ਨ
 ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਗੁਰੂ ਕੀ ਮਿਸਤਾਨਾ॥
 ਚਹੁ ਆਖਗਾ ਮਖੰਤੁ॥ ਜੁਗਾਚਾਲੀ ਹਇ ਚੋਰ
 ਆ॥ ੪॥ ਆਗੈ ਹੁਜੁ ਗੈ ਬੰਸਿ ਤਨੁ ਕੀਤੀ॥ ੧॥
 ਆਗੈ ਪਉੜੀ ਆਈ॥ ਏਕ ਕਰੈ ਬਿਭਤਿ ਗਿਲਾਖ॥
 ਆਹਾ ਏਹ ਜਗ॥ ੧੭ ਕਵਟ...॥ ਆਨਿ ਤਜੁ ਗਏ ਤੇ
 ਜੁਗ ਆਨਿ ਤਮਤਿ ਰਹਿ ਆ॥ ਸਹਿਦਾਇ ਮਹਿਦਾ
 ਹਵਾ ਭਰਿ ਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਨਿ ਤਜੁ ਗਵੀਏ
 ਆ॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਪਤਿ ਆ॥ ਸਕੁੰਦੁ ਖਾਤਾ ਆ॥ ੧॥
 ਏਕ ਕਰੈ ਬਿਭਤਿ ਆ॥ ਗਹਿ ਗਿਲਾਖ॥ ਆਹਾ ਏਹ ਜਗ॥

१६८४२००॥ दुगलीबिभासुगदाउदाउवीग
 मउसिदादिदाउदाउसधियाणीगावउगाव
 दुगलीबिभासुगवीगायाइउदाउसपति
 मामउरुधुगाया॥३॥टिक्कैसिउरुगजग
 पचरुगमीउउसागा॥१५८४००॥ विसरुग
 मठिबीरुगगटिमागामउसिदादिदाउदाउ
 वमाटिमागवउगावविसरुगवीगाया॥
 इउदाउसपतिमामउरुधुगाया॥३॥टिक्कै
 गैसिपचरुगजगपचरुगजगउउसागा॥१५५५२०॥
 पममसुगपिमागुयुठियगिमागामउसिदा
 दिदाउदाउरुगिमागवउगावपममसुग
 वीगायाइउदाउसपतिमामउरुधुगा

ਥਾ॥ ਗ॥ ਏਕਕਰੇ ਸਿੰਘੜੀ ਜਾਤਾ ਖਤੀ ਸਤਨਾਮ
 ੧੫੪੩.....॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾ ਦਿਵਾ ਹੁਣਾ ਹੁਣਾ ਤਾਗਾਰ ਹੁਣਾ ਹੁਣਾ
 ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਦਿਹਾ ਹੁਣਾ ਹੁਣਾ ਪ
 ਭਿਆਮ ਮਭੁਰੁ ਪੁਰਾਣਾ ਥਾ॥ ਪ॥ ਏਕਕਰੇ ਸਿੰਘੜੀ ਜਾਤਾ
 ਹਾਥਾ ਥਾ॥ ਹਮੀਰ ਹੁਣਾ ਗ॥ ੧੫੨੨.....॥ ਨੁਹਿ
 ਭਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਦਿਹਾ ਹੁਣਾ ਹੁਣਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ
 ਮਹਿ ਦਿਹਾ ਹੁਣਾ ਹੁਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਭਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਦਿਹਾ ਹੁਣਾ ਹੁਣਾ ਪਤਿ ਆਮ
 ਕੁਰੁ ਪੁਰਾਣਾ ਥਾ॥ ਫ॥ ਏਕਕਰੇ ਸਿੰਘੜੀ ਜਾਤਾ ਥਾ॥
 ਪੰਛੰਜ ਹੁਣਾ ਗ॥ ੧੫੨੪.....॥ ਗੇਰੁ ਕੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਭਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਦਿਹਾ ਹੁਣਾ ਹੁਣਾ ਪਤਿ

ਜਾਗੀ॥ ਕੁਠਾਨ ਕੇ ਸੁਗਰੀ ਗਾਥਾ॥ ੧੫੬੬
 ਪਤਿਮਾਸਕੁਰੁ ਪੁਰਾਣਾ॥ ੧॥ ਇਕ ਕੋ ਹਿੰਮੁ ਠੀ
 ਤਾਪ ਥੈ ਤਾਪੀ ਤੁਸਾਗਾ॥ ੧੩੮੨੦੦੦॥ ਨਕਰੁ
 ਗਏ ਤੁਹਿ ਮਿਠੁ ਗਏ ਮਾਸੁ ਤਿਥਾ ਦਿ ੬੬੬
 ਤੁਥਾ ਮਾਸੁ ਕੁਠਾਨ ਕੇ ਸੁਗਰੀ ਗਾਥਾ॥ ੧੫੬੬
 ਤੁਥਾ ਤੁਸਾ ਪਤਿਮਾਸਕੁਰੁ ਪੁਰਾਣਾ॥ ੨॥ ਇਕ ਕੋ
 ਕ੍ਰਿਤੀ ਤਾਪ ਥੈ ਤੁਸਾਗਾ॥ ੧੩੩੬੨੦੦੦॥ ਮਾ
 ਮਾਸੁ ਸੁਗਰੀ ਮਿਥਾ ਮਾਸੁ ਤਿਥਾ ਦਿ ੬੬੬
 ਤਿਥਾ ਤੁਥਾ ਮਿਥਿਸਾਗਾ ਕੁਠਾਨ ਕੇ ਮਾਸੁ
 ਸੁਗਰੀ ਗਾਥਾ॥ ੧੫੬੬ ਤੁਸਾ ਪਤਿਮਾਸਕੁਰੁ ਪੁਰਾ
 ਣਾ॥ ੨॥ ਨਰੁ ਸੁਗਰੀ ਥੈ ਥੈ ਵੇ॥ ਵੇ॥ ਨਰਿ ਮਿਥਿ
 ਤੁਕੀਤੀ॥ ਮਾਸੁ ਥੈ ਵੇਰੀ ਪਠਿ ਕੀਤੀ॥ ਵੇ॥ ਗੋਰੁ

ਤੇਤਵਸੇਰਵਾਅਪੇਰਾਅਪੇਕੇਸੇਵਾਵੇਵੇ
 ਹਵਹੁਪਾਧੀਨਾਨੁਰੁਗਵਵਾਮਥਿਮਥਿਕੀਨਾ
 ਅਖਰੁਰੁਫਿਵਵਨੀਉਧਰਿਅਨਾਨਾਨਕਨੁਰੁ
 ਗੁਰੁਹੁਰੁਕਿਅਨਾ॥੧੦॥੧॥ਪਿਆਉਵੇਵੇਕਨਿਬਕਿਅ॥
 ਤੇਗਕੀਰੀਚਉਤਹਿਲਾਖਬਤੀਸਹਜਾ॥੧੩੭॥੧੩੭
 ਪਿਆਉਵੇਵੇਕਿਅਨੁਗਵਾਨੋਰੁ॥ਸਹਜੇਵੇਵੇਮਠਿਉ
 ਵਾਂਕੀਤਾ॥ਅਗੈਹੁਰੁਕਿਅਨਾਇਕਕੇਰੁਉਤਹੁਰੁ
 ਅਸਠਿਹਜਾ॥੧੨੮੬॥੧॥ਵਿਦਿਆਨੁਗਮਠਿਕਿਉ
 ਬੀਚਾਰੀ॥ਹੁਰੁਮਿਉਕੀਨੀਰੁਜਗੀ॥ਹੁਰੁਮੀਉਰੁ
 ਤਵੈਹੁਰੁਬੋਲਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨੁਮੰਜਮਵੇਵੇਕੀਬਤਾ
 ॥ਇਕਕੇਰੁਪੀਸਾਧਾਖਅਠੀਸਹਜਾ॥੧੨੫
 ੨੨੦॥ਅੰਪਰੁਗਮੰਧਕਾਰੁਗਵੇਵੇਅਨਾਅਗਿ

ਬਾਤਾ॥੫॥ਇਕਕੋਰਿਫਿਪੰਨਾਹਾ ਥਿਰਉਗਮੀਤਸਾ॥
 ੧੫੬੨੪੦੦॥ਗੋਰੰਜੁਗਮਠਿਤਹਿਤਹਿਮੁਖਿਕਰਤਾ॥
 ਮਾਖਿਅਲੇਖੁਨਿਗਣਤੁਰਤਾ॥ਬੈਰਤਉਚਤਾ॥
 ਤਿਵਿਸਗਤਾ॥ਕਰਤਾਨਕਮੰਜਮਏਵੀਬਾਤਾ॥੬॥
 ਨਕੈਨੈਏਯਥਫਤੀਸਤਾਗਾ॥੨੨੩੬੦੦॥
 ਗਤਿਜੁਗਮਠਿਗਏਤਗੋਬਿੰਦਾ॥ਤੈਪਸਿਐਤਹਿ
 ਤਨਿਥਿੰਦਾ॥ਤਹਿਪੁਜੀਤਹਿਭੋਜਨਾਥਾਤਾ॥ਕਰਤਾ
 ਨਕਮੰਜਮਏਵੀਬਾਤਾ॥੭॥ਬਾਨੈਏਯਥਫਤੀ
 ਸਤਾਗਾ॥੨੨੪੦੦੦॥ਬਿਨੈਰਜੁਗਮਠਿਏਕਥਾਤੁ
 ਬਾਨਈ॥ਕਥਿਥਿਨੈਰਜਰਗਜਏਤਈ॥ਕਥਿਥਿਨੈ
 ਰਸਾਧੁਪਗਿਥਾਤਾ॥ਕਰਤਾਨਕਮੰਜਮਏਵੀ
 ਬਾਤਾ॥੮॥ਭੁਣਾਨੈਏਯਥਫਤਹਿਤਸਾਗਾ॥੨੨੩॥

(177)

ਘੋਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਖੁ ਪਦਾਤਾ ਗੁਰਗਣਾ
 ਗਿਰੀਤਿ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਾਤਾ ਗਿਰੀਨਾਥੀ ਨਰ
 ਆਕਾਸ ਪਦਾਤੀ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਵਹਿ
 ਕੀਰਕਾਣਾ ਪਾਤੀ ॥ ਬਿਆਸੀ ਹਲਾਖਾ
 ਠਹਰੁ ਠਹਰਾਗਾ ॥ ੮੧੮੦੦ ॥ ਅਰਧਜਗੁਰਮਤਿ
 ਅਰਧਖੀਰੀ ਨਾਮਾਪਨੇ ਚਲਿਤੁ ਆਪੇ
 ਭੀਨੀ ਨਾਮਾਗੈ ਪਰਿਐ ਭਇਆ ਗਿਰੀਨਾਥੀ
 ਸੁਪਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈਰਵੀ ॥ ਕਾਸਤੁ ਠਹਰਿਐ
 ਪਦਿਠਤੁ ਠਹਰਾਗਾ ॥ ੮੧੮੦੦ ॥ ਭੀਨਾਥੀ
 ਗਰਿਧਰ ਬਾਨਾਜੀ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਵਹਿ
 ਸਾਮਾਜੀ ॥ ਸੁਪਾਵਹਿ ਭੈਰਵੀ ਸੁਪਾਵਹਿ ॥
 ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਭੀਨਾਥੀ ਭੈਰਵੀ ॥ ੩ ॥

ਬਤਰਿਯਾਖਰਓਗਾਸੀਹਤਾਗਾ॥੧੨੮੦੦॥ਸਿ
 ਦਿਜਗਮੇਇਹਓਗਾਅਜੇਗੀ॥ਅੰਤਮਿਮਰੈ
 ਥਾਹਿਤਰਿਯਾਮੇਗੀ॥ਅਨੁਰਮਥਰਿਜਾ
 ਕਾਮਨੁਗਓਗਾ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਕਾਇਹੁ
 ਮੰਤੁਕਓਗਾ॥ਗਾਮਤਾਹਿਓਖਥਤੀਸਹਤ
 ਜਾਗਾ॥੬੭੩੨॥ਇਯਾਕੁਗਓਗਾਮਾਨਿਯਾਈ॥
 ਨਾਨਕਿਦੀਵੀਵਥਾਸੁਨਾਈ॥ਗਿਯਾਨੁਰਤਨੁ
 ਮਾਨਮਓਕੀਨਾਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਮੁ
 ਓਨਾਨਕਿਦੀਵੀ॥ਪਾਨਕੁਉਸਓਗਾਖਾਯ
 ਹੁਤਾਗਾ॥੬੭੯੦੦॥ਮੇਘਪੁਰੁਗਯਓ
 ਪਟਾਥਨਾਈ॥ਨਾਮੁਕਰਕੁਥਾਥਾਪੁ

ਨਾਗਾ ੫੧੮੪੦੦॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੋਆਏ ਪ੍ਰਭੁ
 ਆਖੀ॥ ਸਭ ਬਿਦੁਜਾਨੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਖੀ॥ ਵਿਗ
 ਦਿਕੁ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦੁ
 ਦਿਗਾ ਗਾਇਤਾ॥ ੯॥ ਆਗੈ ਗੋਗੈ ਵੀ ਪਉੜੀ
 ਚਾਖੀ॥ ਗੋਗੈ ਗਦਤੀ ਸਭ ਮਿਏ ਗਿਆਨ
 ਬੀਚਾਰੁ ਮੀਤਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰ
 ਜੁ ਹਰਿ ਗਾਥਾ ਹੁਰੀਤਾ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਰੁਣ
 ਗਾਵੀ॥ ਨਿਗਹਿ ਗਹਿ ਗਹਿ ਇਕ ਗੋਗੀ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਉ ਜਗਹਿ ਗਹਿ ਗਿਆ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋ
 ਸੰਗੀ॥ ੧॥ ੧॥ ੩॥ ਪਿਆਉ ਸੋਗੈ ਕਾਨਿ ਬਹਿ ਆ
 ਦਿਅ ਕੋਰੀ॥ ਇਕੀ ਸਾਧਾ ਪਤੀ ਸੁਤਾ ਗਾ

੬੨੧੩...॥ ਗੋਗੁ ਆਜੁ ਗੁਕਾ ਜੋਤੁ ਸੁਖਾ ਏ
 ਦਿਵਿਗਿਗਾਗੀਤਾ॥ ਅਗੈਰਾ ਰਹਿਅਾ॥
 ਅਤੀ ਤਵ ਦਿਵਿਗਿਗਾਗੀਤਾ॥ ਸੈਤਾ ਲੀਹਾ
 ਖਬੈਤਾ ਲੀਹਾ ਜਾਗਾ॥ ੪੭੪੬...॥ ਸੈਲੁ ਜੁਗਿ
 ਕੁ ਸੈਲੁ ਬਨਾਇਅਾ॥ ਲਾਹਤਾ ਨਮੰਤਰਿ
 ਪਾਇਅਾ॥ ਗੁਮਾਸਤਾ ਪਿਸਤੁ ਪਗਇਅਾ॥
 ਨਾਨਕ ਅਤੀ ਤਵ ਦਿਗੁਰਾ ਪਿਲਾਇਅਾ॥ ੧॥
 ਚਾਲੀ ਸਾਲਾ ਖਬਤੀ ਸਹਜਾਗਾ॥ ੪੭੩੨...॥
 ਪਸੁ ਆਜੁ ਗੋਰੇ ਰਹਿਅਾ॥ ਅਜਾਨਾ ਸੁਖਾ
 ਹਨ ਬੋਲੈ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਨਾ॥ ਗੈਰ ਹਤ ਪੁ
 ਸੁਕੀ ਕੀ ਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀ ਤਵ ਦਿਸਹਿ
 ਸਭ ਬਿਧਿ ਦੀ ਨੀ॥ ੨॥ ਅਚਤ ਹਾਥਾ ਖਮ

ਠਾਸੀਠਕਗਾ॥੩੨੨੨...॥ਸ਼ੀਸਾਮਜੁਗਸ਼ੀਜਾ
 ਮਥਾਨਾਇਆ॥ਦੀਰੀਭਗਤਿਨਦਰਿਧਿਮਾਇ
 ਆਪਾਪਿਮਾਹਿਤਿਤੁਹਿਮਿਓਕਰਿਆ॥ਨਾਨਕ
 ਗੋਗਮਨਾਮੁਅਖਿਆ॥੩੩ਚਉਤੀਸਲਾਖਫ
 ਮੰਜਰਠਠਜਾਗਾ॥੩੪ਖਫ...॥ਅਖਿਗਤਿਜੁਗਅਖਿ
 ਗਤਿਘਣਮੋਗਾ॥ਅਭਿਸਭਿਕੀਨਦੀਏਰਿਵ
 ਗੇ॥ਸਿਮੁਭੈਏਤਿਮੁਜੰਦੇਥਲੇ॥ਨਾਨਕਅਤੰ
 ਤਵਦਿਮਭਿਸਤਿਗੁਰੇਟੇਲੇ॥੩੫ਪਰੀਸਲਾ
 ਖਥਾਨੈਦਠਜਾਗਾ॥੩੬੨...॥ਨਿਸੰਕਜੁਗੇ
 ਏਗਤਿਆਨਿਸੰਕਾਜਪੀਐਤਹਿਤਹਿਮਿਧਯਿ
 ਲੰਕਾ॥ਨਮਾਨਿਕਸੰਨਾਮੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕ
 ਕਮਾਏਦਿਗੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩੭ਚਉਦੇ

ਸਾਗ ਬਚਿ ਮਹਿ ਭਜਾਗ ॥ ੨੪੫ ॥ ਸੋਭਿਕਾ
 ਭਵਿਕਾ ਤਸੋਭਿਕਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਨਾ ਮਨਾ ਨਹਿ
 ਭਵਿਕਾ ॥ ਕੁਨਾਨਾ ਨਹਿ ਭਵਿਕਾ ॥ ਕੁਨਾਨਾ ਮਨੀਤ
 ਦਇਮ ਭਿਗਮਾ ਮਨੀਤਾ ॥ ੨੪੬ ॥ ਤੇਈ ਸਾਗ ਬਪੈ
 ਤਾਲੀ ਭਭਾਗ ॥ ੨੪੭ ॥ ਤਗਲ ਜਗਤਿ ਤੁਮ
 ਭਿਪਗਾ ॥ ਪਚਾਸੇ ਤੀਰਸਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਦਰ
 ਹਰਪਤੇ ਮਦਰਸਤਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੀਤ ਦਇਲੈ
 ਸੀਮਿਤਿ ਪਈ ॥ ੨੪੮ ॥ ਬਈ ਸਾਗ ਬਦ੍ਰਖੀ ਰਹਭਾ
 ਗ ॥ ੨੪੯ ॥ ਬਾਗਲ ਜਗ ਬਾਗਲ ਪ੍ਰਭਿ
 ਕਰਿ ਧਰਿ ॥ ਕੁਨਾਨਾ ਬਾਗਲ ਕੁਰੀਨਾ ॥
 ਮਨੀਤ ਜਗ ਕਾ ਮਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ੨੫੦ ॥ ਫਿਰੀ ਸਾਗ ਬਾ
 ਮਹਿ ਭਜਾਗ ॥ ੨੫੧ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨਾ ਮਨੀਤ ਕਾਇ
 ਕੁਭ ਮਾਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਮਠਿ ਪਈ ॥ ੨੫੨ ॥

ਤੀਗਨੀ ਨਾਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਗਰੂਜੀ ਸਾਖਸੁ
 ਨਾਈ॥ ੮॥ ਅਗੈ ਗੇਰੇ ਵੀ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ਗਗ
 ਰੇ ਮਨੁ ਪਤੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਗੋ ਤੇ ਦੁਸਤਰੁ
 ਨਾਗਿ ਦਿਵਾਰੁ ਏਕੁ ਬੁਝੈ ਕਹਾਵੀ ਚਹੁ ਦੁਗੁ॥
 ਦੁਗੁ ਅਦੁਗੁ ਸਤੁ ਆਪੇ ਕੀਏ ਸਤੁ ਮਹਿ ਆਪੇ
 ਬਸਿ ਆਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਦੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੇਸੀ
 ਸਿਰਿ ਸਿਧਾ॥ ਗਾਪਿ ਆਉ ਗੇਰੇ ਕਾ ਨਿਬਰਿ ਆ॥
 ਦੁਇ ਕਰੋੜੀ ਬਿਧਿ ਸੀ॥ ਤਾਪ ਅਗਾਈ ਤਤੁ ਜਾ
 ੨੮੨੬੦੦॥ ਗੇਰੇ ਬਿਜੁਗ ਕੀ ਜੀਤਾ ਅਤੀ ਤਦੁ ਦਿ
 ਦਿਉ ਗਗਾ ਤਾ ਅਪਗੁ ਅਪਗੁ ਕੀ ਜੀਤਾ ਮਿਸਾ
 ਦਾ ਨਦਾ ਦੁਜਗੁ ਕੀ ਜੀਤੁ ਮੰ ਪ੍ਰਗੁ ਮਹੀ ਦੁਇ
 ਤੇਗੁ ਗੇਰੇ ਕੀ ਜੀਤੁ॥ ਤੇਗੁ ਕਰੋੜੀ ਚਉਤਰਿ
 ਆਖ ਬੀਤੀ ਸਹਜਾ ਰਦੁ ਦੇਵਾ ਜੀਤੁ॥ ੧੩੭੪ ੩੨੦॥

ਰਮ੍ਹਤੁਇਮੰਤਰਿਮਾਨੇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਜੁਗਿਥੈਪ੍ਰਗਿਯੋ॥
 ੧॥ ਬਾਹਰਲਖਦਿਨੈਦੇਹਜਗਾ॥ ੧੨੨੨੦੦॥ ਤੇਤੈਜੁਗਿ
 ੩੧॥
 ਤੇਗੁਟਪਗਟੇ॥ ਸਤੁਪਰਮੁਆਨਿਰਖੇਸਮਾ
 ਨੇ॥ ਭਿਸੇਤੀਨਸਭੇਰਿਦੁਰਭਿਯਾ॥ ਨਾਨਕਤੇਤੇ
 ਜੁਗਿਓਭੁਰਭਿਯਾ॥ ੩੮॥ ਅਛਾਯਖਚਉਸਭਿਯੋ
 ਗਾ८੬੪੦੦॥ ਤੁਆਪੁਰਿਜੁਗਮਭਿਤੁਇਚਤੁਰੀਯੋ॥
 ਯੁਟੁਗੁਟੁਰੁਇਦੇਵੀਦੀਨੇ॥ ਮਸਤੁਇਰੁ
 ਨੈਗੇਓਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਤੁਆਪੁਰਿਅਖਿਸੁਟੁ
 ਯਿ॥ ੩੯॥ ਅਛਾਯਖਬਤੀਸਭਜਗਾ॥ ੩੨੦੦॥ ਵ
 ਯਿਜੁਗਮਭਿਸਚਰਾਯਪਟਾਈ॥ ਬੀਸੈਬੀਜ
 ਕਿੰਕਰਮੀਖਾਈ॥ ਕਯਿਕਾਗੀਮਭਿਸਪੁਰੇਗੁੰਤਾ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਓਭੁਰਯਿਜੁਗਕਹਤਾ॥ ੪॥ ਗਾਚ

ਉਤੁਗਾਕੋਜੇਜੁ॥ਤਿਤਾਗੀਤਾਪਦੀਸਤੁਤਾਗਾ॥੩੨੦੦॥
 ਸਤੁਗਾਕੋਜੇਜੁਸਤਾਗਤਾਪਦੀਸਤੁਤਾਗਾ
 ॥੧੧੭੫੮੦੦॥ਤੈਤਵੇਜੇਜੁਬਗਤਾਪਦਿਨੈਦੇਤੁ
 ॥੧੨੮੩੦੦॥ਦੁਆਪੁਰਿਕਾਜੇਜੁਮਾਗਤਾਪ
 ਦਿਸਤਿਤੁਤਾਗਾ॥੮੬੪੦੦॥ਕਾਜਿਤੁਗਾਕੋਜੇਜੁ
 ਚਰਿਤਪਥਤੀਸਤੁਤਾਗਾ॥੩੨੦੦॥ਆਗੇਚ
 ਤੁਮਪਕੀਸਿਅਮਿਭਿਸਾਨਾਚਰਿਅਪਰਰ
 ਗਤਪਰਦਾਨਾਦਿਦੇਤੈਤਗੇਗੇਗੇਅਪਰ
 ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਿਓਗੇਅਪੇਗਰਮੁਖਿਆਪੇ
 ਸਿਖਿਆਨਾਨਵਦੁਤਦੁਗੁਰੁਕਰਿਗਾਖਿਆ॥੧॥
 ਗਾਗੀਸਤੁਗਾਚਰਿਅਪਰਮਥੋਆਗੇਨਾ
 ਕਰਾਨਾਉਏਆਖਿਧਰਦਿਆਨਾਨਵਉਏ

ਭਿਨਾਏਧਗਇਆਗਾਏਠਗ੍ਰਸਿਉਕਰਿਜਪਇਆ॥
 ਕਰਿਜੁਗਮਹਿਉਕਰਿਪ੍ਰਗਇਆਇਆਮਾਨਾ॥
 ਨਾਨਦਨਦੁਗਨਾਨਾਨੇਹੁਨਿਠਹੇਨੀਤਿ॥
 ਨਾਨਾਨੇਹਿਗਹਿਨਾਨਾਗਇਸਿਮੇਭੀਪੀਤਿ॥
 ਨਾਥਿਪਿਲਧਿਆਨਾਜਾਇਨੀਵੀਭੁਤੇਨਾਨਾ॥
 ਨਾਨੇਕਭੁਜਾਥਿਸਿਐਤਥਿਨਾਨਕਧਿਆਨਾ॥
 ਮੁ॥ ੩॥ ਸਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਖਿਵੀਨਾਮਸਤਿਸ
 ਤਿਥਹਿਯਾਪੇਯੰਨਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਲੇਸਮਸਰੇ
 ਯਾਨਾਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਕਹਿਲੀਯਾਨਾਨਾਨਕ
 ਸਤਿਨਾਮੁਗਤਿਕਾਮਾਈ॥ ਸਤਿਸਤਿਕਹਿ
 ਹਰਿਨਿਦਲਾਈ॥ ਤਤਾਤੇਤੇਰੁਪਿਧਯਾਨਾ॥
 ਤੇਗੁਰੁਪ੍ਰਗਟੇਏਕਸਮਾਨਾਨਾਨਕਸ

ਭਗਤੁ ਲੋ ਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਮਾਈ ॥ ਤੇ ਤੇ ਸੁਰ
 ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪਾਦੁ ਪੁਰਿ ਕਾ ਮੁਕੇ
 ਪੁਦੁਇ ਮਾਗੀ ॥ ਨਿਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰਹਿ ਬ
 ਹਿ ॥ ਨਿਰਿ ਕੁੰ ਚੁਕਤੁ ਲੋ ਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਮਾਖਿ ਸੁਣਾਇ ॥ ੬੯ ॥
 ਕਲਿ ਜੁਗ ਮਠਿ ਕੀ ਰਤੰ ॥ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਹਿ
 ਮਾਨੁ ਮੇਸਤੁ ॥ ਤੁਮਹਿ ਸਨਾਨਾ ਕਰਿ ॥
 ਜੁਗ ਮਠਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ॥ ੭੦ ॥
 ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ॥ ਮਾਖਿ
 ਮਾਸ ਘੋਰਿ ॥ ਪਦ੍ਮਾਨਿ ਮਾਖਿ ॥ ਤੁਮਾ ॥ ਮਾਖਿ
 ਪੰਥੀ ॥ ਕੀ ਕਥਾ ਕਉ ਬਿਗਨਾ ॥ ੭੯ ॥

ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੇ ਅੰਗ ਦੁਹਾ ਅੰਗ ਤੇ ਅੰਗ ਤੇ ਅੰਗ
 ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਅੰਗ ਪੰਥ ਕੇ ਕੇ ਅੰਗ ਨਾਨਕ
 ਹਮ ਨਾਇਆ ਅੰਗ ਪੰਥ ਕੀ ਕਾਮੁ ਨਾਨਕ
 ਨਾਨਕ ਨਿਤਾ ਜੁਗਾਦ ਲਾਇ ਪਿਸ ਪੁਰਾ
 ਹੋਈ ਬੋਲੁ ਹੁਣ ਹੁਣੁ ਗੁਰੂ ਮਹਿ ਹੁਣੁ ਪੁਸ
 ਦਿ। ਤਬ ਬੋਲੀ ਪੁਸੀ ਹੋਈ। ਤਬ ਫੁੱਲ
 ਬਾਦੀ ਬਿਸਰੇ ਸਕਉ ਬਿਦਾ ਕੀ ਭਾ।
 ਫੁੱਲ ਬਾਦੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਬਿਸੀ ਆਰੇ ਸਦਿ
 ਲਿਭੈ। ਕਹਿ ਜੁਗਾਦ ਹਿਤ ਨਾਨਕ ਮਤ ਮੈਂ ਪੈ
 ਤੀ ਸਬ ਸਦ ਹੁਇਆ ਹੈ। ੪੭੩੫॥ ਕਹਿ
 ਜੁਗਾਦ ਹਿਤ ਨਾਨਕ ਰਿਹਾ ਪਸਤਾਈ ਹੁਣ

गुरुमैयै उठि वगम गठि आगा ॥ ४२९२६५ ॥
 गली मसुग वी भिग जारामें तुलि पी ॥ ६
 उगुगु वी भिग ठि डि ॥ ७ गै ह उगुगु व
 जेनु म उ सि द दि व जेनु ॥ १३७४३२००० ॥
 मंसम द दि व जेनु ॥ ९७९१४००० ॥ मुपा ह
 दि व जेनु ॥ ६२१३०००० ॥ अती उ द दि व
 जेनु ॥ २८२२८०००० ॥ मठि जग व जेनु ॥ १७
 २८००० ॥ उते कु ग व जेनु ॥ १२४२६००० ॥
 दमा पु रि जे ग व जेनु ॥ ८६४००० ॥ व
 लि कु ग व जेनु ॥ ४३२१००० ॥ उगुगु व
 जेनु ४३००० ॥ सुगा द गी व जेनु ॥
 उते व व ॥ म उ सि द दि व भिग जारामें ॥

ਮੰਜਮਵਾਇਕੀਮਿਰਜਾਨਾਅਤੀਤਏ
 ਕੀਮਿਰਜਾਨਾਸਤੁਗਕੀਮਿਰਜਾਨਾਤੇ
 ਜੁਗਕੀਮਿਰਜਾਨਾਦੁਆਪੁਰਿਜੁਗਕੀਮਿ
 ਰਜਾਨਾਕੀਜੁਗਕੀਮਿਰਜਾਨਾਇਤੁ
 ਗੁਰੁਕੀਮਿਰਿਨਤਤੋਇਪੁਤੀਆਇ
 ਬਿਸਆਰੇਸੇਕੇਨਗਰਫਨਪਾਟਕੇ
 ਤਬਥਾਥਾਅਤੈਮਗਰਾਓਥਹੁਗਏ
 ਨੇਗੇਯੋਜੋਜਾਨੇਜਾਨੇਦੀਓਜਾਇਦਿ
 ਰਿਜਾਇਪੇਯਾਤਬਓਥੈਕੇਈਮਿਯੋ
 ਯੋਤਬਿਮਗਰਾਨਾਥਹੁਤੁਕੁਪਿਯ
 ਗੀਤਮਗਰਾਨੇਅਪਿਯਾਸੁਓਇ
 ਤੇਗੀਕੁਗਤਿਨਾਅਸੀਨੁਮਸੇਯੁਲ

ਖਰੇਤੁਕੇਸੇਮੰਗਿਖਰੇਖੋ। ਓਥਹੁਭੀਗਏ
 ਇਯਾਅਸੀਤਾਏਡੀਉਜਾਸਿਦਿਉਯਾਇਪੈ
 ਇਯਾਕਰੇਖੁਰਾਇਕਾਰੈਤਾਨਿਕਲਾਹਿ॥
 ਹੁਇਕਈਸੀਉਬੁਕਿਪੈਏਗਾਤਮਾਹਿਜਾ
 ਏਗਾਤਬਥਾਥੇਆਖਿਯਾਮਰਦਾਨਿਯਾ॥
 ਤੇਗੇਨੈਕਈਨਾਹੀਆਏਰਾਪਹੁਤੁ
 ਉਸੀਆਹੁਤੁਯਾ। ਆਖਿਉਸੁਜੀਕਿਉਕਰ
 ਉਸੀਆਹੁਤੁਏਯਾ। ਉਜਾਸਿਦਿਉਯਾਇਪਾ
 ਇਯਾਤਬਥਾਥੇਆਖਿਯਾਮਰਦਾਨਿਯਾ
 ਅਸੀਉਜਾਸਿਦਿਉਨਾਹੀ॥ ਅਸੀਏਸਦੇ
 ਦਿਉਯਾਸਿਥੇਨਾਉਉਤਿਯਾਏਰਾਤਾਉ
 ਥੇਥਾਥੇਸਬਦੁਬੈਯਿਯਾਗੁਯਾਅਸਾ

ਦਿਲਿ॥ ਮ: ੧॥ ਰੇਦਤਿਕਾਰੁ ਮ ਨ ਕੇਤਾਈ॥
 ਤੁਖੁ ਖਤੀ ਰਖਵੀਏ ਜੀਤਤੀ ਜੁਗਤਿ
 ਮਹਿ ਰਹਿਤ ਕਰਿ ਰਿਗੈ ਦੇਵ ਮਭੈ॥ ੧॥
 ਤਉ ਕਾਰਿ ਮਹਿ ਬਾਗੈ ਰਹੇ ਦੇਵ ਮਭੈ॥
 ਤੇਗਾ ਮਭੈ ਕਰੁ ਪਾਨ ਨਿਤਾ ਕਰੁ ਤੁ
 ਜਾਈ ਤੇਗੁ ਤੁ ਕੇਤਾ ਰਹੈ ਰਿਪੁ
 ਮਹਿ ਰਹਿਤ ਮਤੀ ਪੈ ਕੈ ਦੇਵਿ ਦਿਲਿ ਰਿ
 ਮਿਗ ਏਪੀ ਪੈ ਕੈ ਬਰਸਾਨ ਕਮਰ ਕ
 ਵੀਤੀ ਨੁਨੀਆ ਖਾਇ ਪਏ॥ ਰਾਮੁ ਮਾਰ
 ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਸਿ
 ਦੇਤੁ ਰਮ ਰਿਲੀ ਏ॥ ਤੁਖੀ ਏਰੁ ਰਹੈ

ਵਰ੍ਹਿਤੈਗੰਮਿਰਤੇਰਗਦਸਭਏ॥੩॥
 ਕਰੀਰਮਰੀ ਪਾਲਰੀਖਪਰੀਖਿਖਾਮੁਤਧੇ
 ਤੀਕੀਨੀ॥ਤੁੰਮਾਹਿਭੁਹੁੰਮੁਆਗੀਤੁਗ
 ਨਾਨਕਰਗਤਾਜਾਤਿਕੈਸੀ॥ਗਾਤਥਿਥਾਥੇ
 ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਮਥਦੁਹਿਤਿਕਰਿ
 ਤੁਭੁਥੁਥੁਥਾਣੀਸਹਿਨਾਹੀਆਵਰੀ॥
 ਤਥਿਗੁਰੁਥਾਥੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ॥
 ਹਥਥੁਦਜਾਇ॥ਤਥਮਰਦਾਨੈਆਖਿਆ
 ਜੀਮੇਗਘਟੁਰੁਪਰੈਨਾਹਿਮਿਐਗ
 ਇਐਐ॥ਮੈਇਹੁਰਥਥੁਦਜਾਇਨਾਹੀਸ
 ਕਦਾ॥ਤਥਥਾਥੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿ

ਆਰਾਧਿਏ ਸਿਸੈ ਸਦਾ ਸਦੀ ਜਾਤਾ ਅਰ
 ਸੈ ਸਦੀ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦਾ ਮੇਰਾ ਭਾਖਾ
 ਲਿਖਤ ਮੇਰਾ ਲਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਭ੍ਹਮ ਸਦਾ ਹੀ ਤਖਿ
 ਬੋਝੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆ। ਤੁਭ੍ਹ ਤੇ ਨਾ ਆਈ
 ਨਾ ਮਰਦ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵਾ। ਭੁਸੀ ਆਹੁ ਤੁਹਾ ਤਖਿ ਮ
 ਦਾ ਨੇ ਆਖਿ ਸੁਨੀ। ਤੁਭ੍ਹ ਕਿਓਂ ਕਹਿ ਭੁਸੀ ਆਹੁ
 ਫਾ। ਤੁਭ੍ਹ ਮਰਦ ਨਾ ਜੀ ਵੈਦੀ ਗਲ ਹੀ। ਤ
 ਬੋਝੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆ। ਇਸੁ ਖਰੇ ਘਾ
 ਖਾਇ। ਪੁਰੁ ਲੈ ਕੈ ਖਾਇ। ਜਿਤ ਨੇ ਖਾਇ ਸਕਦਾ
 ਤੈ। ਪਹੁੰਚੁ ਪਲੈ ਬੈਠਿ ਨਾ ਹੀ। ਤਖਿ ਮਰਦ ਨੇ
 ਖਿਆ। ਜੀਤ ਨਾ ਹੋਵੈ। ਤਾ ਮਰਦ ਨਾ ਲਾਗਾ ਖਾਇ॥
 ਘਾਗਾ ਕਾ ਸੁਆਤੁ ਆਇ ਭੁਸੀ ਆਹੁ ਤੈ

ਸਭੈ ਖਾਇਲਾਈ ਭਿਰਿ ਤਖਿਆਵ ਨਿਰਿ ਨਾ ਆਵ ਨਿ
 ਕੁਤੁ ਪਾਇਓ ਭੀ ਬਨਿਲਾਈ ਮੁਤੁ ਤਖਿਆਵ ਨਿਰਿ ਨਾ ਆਵ
 ਨਿ। ਤਖਿ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਕੁਧਾ ਗੋਗੀ ਤਾਖਾਵੁ
 ਮਰਦਾਨੈ ਪਾਇਓ ਭੀ ਬਨਿਲਾਈ ਮਰਦਾਨੈ ਕੁਧਾ
 ਗੀ। ਤਾ ਆਖਿ ਉਸ ਕੁਤੁ ਖਾਵਾਜਾ ਮੁਤਿ ਪਾਇਓ ਤਾਓ ਤੈ
 ਵੇਲੈ ਚੁਠਿ ਪਇਆ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ। ਸਿਓ ਠੇਕਾ
 ਵੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੀ ਉਪਾਤਿ ਸਹਤੁ ਪੁਆਖਿਆ ਸੀ ਜੋ
 ਖਾਤਿ ਸੋ ਖਾਤਿ ਵਧੇਰੇ ਪਾਇਓ ਬਨਿਲਾਈ। ਮੈ ਆਖਿਆ
 ਕੁਤੁ ਪਾਇਓ ਭੀ ਬਨਿਲਾਈ। ਮੁਤੁ ਤਖਿਆਵ ਨਿਰਿ ਨਾ ਆ
 ਵ ਨਿ। ਸੇ ਮੈ ਮੁਤੁ ਪਾਇਸਿ। ਮੇ ਗਏ ਉਤਵਾਉ ਚੁਠਿ
 ਗਇਆ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੁਧੁ
 ਗਕੀ ਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁਤਿ ਪਾਇਸਿ। ਏਤੁ ਬਿਖਯ

ਨਾਮ ਨਿਪਰਬਰਨ ਕਰਿ ਕੈ ਅਖਿਤ ਯਹੋ ਹੋਇ ਸਨਿ
 ਤਬ ਬਾਝੈ ਮਥੈ ਪਰਿ ਪੈਰੁ ਸਿਆਨਾ ਤਬ ਨ ਗਭਾਯੋ
 ਆਯੋ ਭੈ ਬੈਠਾ ਤਬਿ ਮਰਦਾ ਨੈ ਆਖਿਆ ਸੁਭ ਤੁਝੇ
 ਰਗ ਬਿਨੁ ਆਯੋ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨੁ ਆਸੀ ਤਨੁ ਮਮੰ
 ਪਿਨਿ ਖਾਧਾ ਭੋਜਨਾ ਤੁਝੀ ਤੁਮਹਾਰੁ ਖੁਬਾਇ ਪੈ
 ਦਿਉ ਬਿਛੋਰੀ ਆਯੋ ਤੇਰੇ ਮਨੀ ਦੜੇ ਨ ਭੀ ਭਉ ਬਿਛੋ
 ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਨਾਹਿ ਰਹਾ ਆਸਾ ਨੁ ਦਿਨ ਕਰਿ ਤਬਿ ਬਾਝੈ
 ਆਸਾ ਮਰਦਾ ਨਿਯਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਭੀ ਤੁਧੁ ਭੈ ਪਰਿ
 ਭਉ ਬਿਛੋਰੀ ਮਰਦਾ ਭੈ ਮੈਥਾ ਵਹਾ ਤਬ ਮਰਦਾ ਨੈ ਆ
 ਆਸਾ ਸੁਭ ਤੁਝੇ ਰੀ ਖੁਸੀ ਨੁ ਪਰ ਮੇਰੀ ਦਿਨ ਕਰਿ
 ਭਉ ਆਪਣੇ ਪਰਿ ਰਾਵਾ ਤਬ ਬਾਝੈ ਆਸਾ ਮਰਦਾ
 ਨਿਯਾ ਬਿਛੋਰੀ ਭੈ ਭੀ ਤਮਰਦਾ ਨੈ ਆਖਿਆ ਭਉ

ਤਾਂਗੁਲੇਸੇਮੀਭੁਖਗਵਾਹਿਜਿਤੇਗਾਘੁਰੁਓਏ
 ਸੇਮੇਗੁਓਏਸੇਮੇਗਾਘੁਰੁਕਗਿਜਿਤੁਏਓਏ
 ਮੁਕਗਿਤਤੇਗੇਨਾਹਿਗੰਗਾਜਾਇਓਥਚਨੁਕਗਿ
 ਜੇਮੇਗਕਮਭੀਜਾਬੀਚਾਗਿਤਾਓਓਤੇਗੇਨਾਏ
 ਰਘਾਜੇਓਓਤੁਕੰਮੁਕਗੇਨਾਹੀਤਾਂਸੈਨੁਦਿਦਾ
 ਬਹਿਅਥਿਗੁਰੁਬਾਬੇਆਖਿਆਜਾਓਏਮਰਦਾਨਿਯਾ
 ਭੁਦੀਨਦਨੀਆਨਿਓਏਓਏਆਤਥਿਮਰਦਾਨਾਓ
 ਕਰਿਪੇਸੀਪਇਆਗੁਰੁਬਾਬੇਓਤਨੀਆਵਸਤੁਦਿਤੀ
 ਆਮਥਾਦੁਕਦਿਆਨਾਹਿਅਗਮਨਿਕਮਕੀਸੇਤੁ
 ਓਇਆਈਤਾਮਰਦਾਨਾਬਾਬੇਨਾਹਿਓਗਾਓਗਦਿ
 ਜਬਓਦਸੀਕਰਿਵੈਆਏਥਾਗਹੀਬਰਸੀਤਥਾ
 ਏਕਰਿਤਾਓਵੇਤੀਤੇਕੇਸੰਦੁਇਥਾਹਰਿਆਏਥੇਓ

ਉਤਾਇਵਿਯਾਤਥਿਘਰੀਉਕੁਸਮਤਾਇਕਰਿਮਰਦੈ
 ਅਰਜੁਕੀਤੀਜਿਮੈਨੂਹਕਮੁਭੈਤਾਪਰਿਜਾਣਾ
 ਪਰਿਕੀਖਕਰਿਯੋਯਾਣਾਇਖਾਅਸਭੇਅਰਮੀਜਿ
 ਉਕਰਿਭੈਨਿਕੋਈਗਠਿਆਭੈਕੋਈਨਾਠੀਗਠਿਆ
 ਤਬਥਾਥਾਤਸਿਯਾਤਸਿਕਰਿਕਠਿਆਮਰਦਨਿਯਾ
 ਤੇਰੇਅਰਮੀਮਰੇਗੇ ॥ ਤੂੰਸੰਸਾਰਕਿਉਕਰਿਗਠਿ
 ਗਾਪਰੁਤੇਰੇਅੰਤਮੈਆਵਦੀਭੈਤਾਤੁਜਾਠਿਮਿਲਿ
 ਆਊਪਰੁਤੁਗਠਾਈਅਭੈਕਾਲੁਰੇਪਰਿਭੀਜਾਵੈ
 ਅਸਾਡਾਨਾਉਲੰਈਨਾਠੀਤਥਿਮਰਦਾਨਾਪੈਗੀਪੈਇ
 ਕਰਿਗਠਿਆਤਾਹਵੰਤੀਆਇਆਜਾਇਪਰਿਵਰਿਯਾ
 ਤਥਿਯੋਕੁਥਪਤੁਜੁਗਿਯੋਯਾਸਭਕੋਈਆਇਪੈਗੀ
 ਯੋਯਾਭੈਸਭਕੋਕਯਾਖਿਨਿਜੋਮਰਦਾਨਾਤੁਮਭੈ॥

ਠਿਆਈਐਕਰਿਖਿਛੁਹੁਆਇਮਰਦੋਨਨੁਆਇਮਿਯੀ॥
 ਤਾਮਾਖਿਓਤੁਮਰਦੁਨਿਆਮੈਨੁਨਨਕੁਸਿਲਾਇ॥ਤਾ
 ਮਰਦਾਨਾਪਕਰਿਗਠਿਆਓਥਹੁਚਲੇ॥ਆਵੁਰੇ
 ਆਵੁਰੇਜਾਕੋਹੁਤੁਓਪਰਿਆਏ॥ਤਾਥਾਥਾਥੈਰਾਏ॥
 ਤਥਥਾਥੈਰਾਥੈਰਾਮਤਾਤੇਮਰਦਾਨੁਏ॥ਤਥਥਾਥਾਥਾ
 ਇਕਰਿਧੈਗੀਪਇਆਤਾਮਤਾਯਗੀਥੈਗਗਕਹਇ॥
 ਸਿਰੁਚਮਿਓਤੁਆਖਿਓਤੁਓਓਵਗੀਓਓਵਗੀਬੇਦਾ
 ਓਓਤੁਧਇਟੁਓਵਗੀ॥ਤੇਰਾਨੁਓਇਟੁਓਵਗੀ॥
 ਰੇਰੇਰਗਸਾਨਇਟੁਓਵਗੀ॥ਸਿਥੇਤੁਓਰਦਾਓ
 ਓਸੁਥਾਓਇਟੁਓਓਵਗੀ॥ਤੁਪੁਨਿਯਾਤੀਤੀ॥
 ਮੈਨੁਆਪਣਾਤੁਓਇਕਾਇਓਓਤਥਥਾਥਾਮਤਾ
 ਕਾਤੇਤੁਰੇਖਕਰਿਗੁਤੁਓਓਓਇਗਇਆ॥

ਭਗਵੰਤ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕੈ ਭਸਿਅਗਾਤਾ ਬ
 ਥਿਆ ਧਿਆਮ ਮਰਦਾਨਿਆਗੁ ਬ ਬੁਢ ਜਾਇ। ਤਾਮ
 ਰਦੇਨੇ ਬਾਭੁਏ ਜਾਇਆ ਬਾਥੇ ਸਬਤੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੁ
 ਰੁੱਸਮ: ॥ ਸਬਤੁ ॥ ਅਮਲੀਅਮਾਨੁ ਅੰਕੇ
 ਵਗੀਅਮਦੀਨੀਗੁਰੁ ਭਇਆ ਜੋਗੇ ਸਹਾਯ ਪੈਏਤਿ
 ਰਾਇ ਸਤੁ ਕੋਇ। ਭੁਭਗੀਏ ਜਾਖਨੀ ਐਵੇਂ ਜਾਤ
 ਉਸਾਹਿ ਬਕੇ ਨਾਇ। ਗੁਰੁ। ਸਾਹਿਬ ਸਫਲਿ ਭੁਰੁ
 ਮਜਾਮੀਤੁ ਜਾਕਾ ਨਾਉ। ਸਿਨਪੀਆਤੇਇਪ
 ਤੇਰੇ ਭੁਭਗੀਏ ਜਾਖਨੀ। ਕਾਮੈ ਕੀਨਰ
 ਰਿਨਾ ਵਹੀਏ ਸਹਿਭੀਆਨਾ। ਭਿਖਾਤਿ
 ਇਆਵਿਭੁਭਾਏ ਜਾਮਰੀਤ ਰਿਖਾਇ। ॥ ३ ॥ ਨਾਨਕ
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਗਸਿਆਮਨਿ ਤੇਧੇਖਾਤ

ਲਏ ਸਿ ਦਰਿਕੀ ਅਰੁ ਸਿ ॥ ਗਤ ਕਠਿ ਰਿਮ
 ਤਕ ਪੜੇ ਸਿ ਰਿਮਾਈ ਅਗੇ ਗਈ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਅਖਿ
 ਅਬ ਚਾਤੁ ਪਾਇ ॥ ਤਾਬੋ ਥੇ ਅਖਿ ਅਗਾ ਮਾਤਾ ਤਉ ਹਰਿ
 ਆਹੰ ॥ ਤਮਾਤਾ ਅਖਿ ਅਗਾ ਬੇਟਾ ਤਉ ਸਿਤੁ ਖਯੈ
 ਹਰਿ ਆਹੰ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਅਖਿ ਅਗਾ ਮਰਦ
 ਨਿਕਾਰ ਬਾਬੁ ਦ ਜਾਇ ॥ ਤਮਰਦ ਨੇਹ ਬਾਬੁ ਦ
 ਜਾਇ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਗਗਨੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਏ
 ਮ ॥ ਸਭੁ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੇਰਿ ਆਗਾ ਸੁਣਿ ਆਸਾ ॥
 ਏ ॥ ਖਟਤੁ ਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲ ਨਾਮਾ ਰਦਨ
 ਕੀਏ ॥ ਵਤੀ ਤਨੀ ਸੁਤੁ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾਕੁ ਏਨ
 ਦਰਿਕੇਗਾ ॥ ਮਾਤਾ ਤਉ ਪਦਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਹ ॥
 ਸਿਤੁ ਖਯੈ ਤਨੁ ਪਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਾਇ

ਬਿਕਾਗਾਗੁਰੂ॥ ਤਬ ਇਹਿ ਮਾਤਾ ਕਹਿਯਾ॥ ਇਹੁ
 ਬਿਕਾਗਾਗੁਰੂ ਤਾਰਿ ਨੈਵ ਪੜੇ ਪਉਗਾ॥ ਤਬ
 ਬਾਬੇ ਪਉਰੀ ਦੁਜੀ ਯਾਪੀ॥ ਪੈ ਨਤੁ ਰਤ ਮਨ
 ਰਤਾ ਸੁਧੇਰੀ ਸਤੁ ਦਾਨਾ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ
 ਕਰਾ ਕਰੀ ਪੈ ਨਤੁ ਪਰਿ ਯਾਗਾ॥ ਕ ਮ
 ਰਬੰਧੁ ਮੰਤੋ ਪਕਾਪ ਨੈਵ ਨਤੋ ਗਾਉ॥ ੨॥
 ਮਾਤਾ ਤੇਰੁ ਪੈ ਨਤੁ ਪੁਸੀ ਪੁਆਰਾ॥ ਜਿਤੁ ਪੈ ਧੈ
 ਤਾ ਪੀਤੀ ਯੈ ਮਾਨ ਮਹਿ ਗਾਉ ਬਿਕਾਗਾਗੁਰੂ॥
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾਨੁ ਨੁਖ ਬਹਿੰਦੀ॥ ਤਕਾਨੁ ਧੈ
 ਰੈ ਰਹਿ ਕਹਿਯਾਇਯਾ॥ ਜਾ ਯਾਇਯਾ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ
 ਯਾਇ ਪੈਰੀ ਪਇਯਾ॥ ਨ ਮ ਸਕਾਰੁ ਕੀਤੇ ਜੁ॥

ਤਬ ਕਾਲੁ ਗਾਥੈ ਗੁਰ ਗਿਆ ਤਬ ਕਾਲੁ ਕਹਿਯਾ
 ਨਾਨਕ ਤੁਧੈ ਤੈਚ ਸਿਕੈਧ ਚਿਹਾਨੁ ਤਬ ਕੁ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿਯਾ ਪਿਤਾ ਸੀਧੈ ਤੈਚੈ ਮੈਕੈ ਮਿਨ
 ਹੀਆ ਵੇਰੋ ਤਬ ਗੁਰੁ ਪੁਰੀ ਤੀਜੀਆ ਪੀ
 ਧੈ ਤੈ ਪਾਖ ਗਸੁ ਨੈਸਾਖਤ ਬੁਝੁ ਤੇਗੀ ਦ
 ਿਆ ਤਗੁ ਸਤੀ ਗੁਰ ਮਾਟੁ ਸੰਗ ਬੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪ
 ਤਾ ਵੇਰੋ ਨੇਰੇ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਗੁ ਹਿਕ ਗੁਰੁ ਤੇ
 ਗ ਮੇਰੀ ਰਾਇ ॥ ੩॥ ਥਾਥੈ ਹੁਰੁ ਚੜ੍ਹਾਨੁ ਪੁਸੀ
 ਧੁਆ ਗੁਸਿ ਤੁਹਿ ਸਿਯਾਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ
 ਮ ਚਿਹਾਨੁ ਚਿਥਿ ਕਗਾ ਗੁਰੁ ਤਬ ਦਿਹਿ ਕਾਲੁ
 ਕਹਿਯਾ ਬਚਾਤੁ ਦਿਵਨੀਧ ਚਿਹਾਨੁ ਨੈ

ਅਗਉਸੇਗੈਗਿਆਤੁੰਦੁਪਉਰਪਿੰਦੁਆਇਆਤੈ॥
 ਤੇਗਪਰਦੁਹੈ॥ਤੁਮਿਯੁਥੁਤੁਮਤੈਜੇਤੁਪੁਤਾ
 ਦਸੀਤੋਘਰਿਸਾਇ॥ਤਥਹਿਰਿਥਾਥੇਰਉਥੀ
 ਪਉਸੀਆਖੀ॥ਅਗਮਰਗੁਪੁਸੀਆਨਾਮ
 ਕੀਨਰਹਿਤੇਗੀਪਰਦੁਹਾ॥ਉਕਮੁਸੀਈ
 ਤੁਪੁਤਾਦਸੀ॥ਉਗਾਥਤੁਥੁਤੁਮਪਾਗੁ
 ਨਾਨਕਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾ॥ਉਪੁਦਿਨਕਰੈਕੀ
 ਚਾਗੁ॥ਗਾਥਾਥਾਉਸਦੁਆਪੁਸੀਪੁਆਗੁ
 ਸਿਤੁਸੁਤੇਤਨੁਪੀਸੀਐਮਾਨਮਹਿਚਲਾ
 ਹਿਥੇਕਾਗੁਤਥਿਥਿਰਿਕਾਨੁਆਖਿਆਥਚ
 ਤੇਗਸੀਉਸਿਤੁਗਾਐਪਟੋਤਿਆਉਤੁਮੈ

ਨੁਰਸਿਰੋਆਖਹਿਤਾਤੁਦੀਦੁਹੁਕਗੀ॥ਗਾਯੀ
 ਹਿਰਾਤੀ॥ਅੰਬਰਗਾਹਿਦੀਦੁਹੁਕਗੀ॥
 ਤਬਥਾਥਾਬਹਿਅਗਾਸਬਧਾਗਾਮੁਹੀਦਿ
 ਚੰਦੁ॥੫:੧॥ਸਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਰੇਖਿਆਜਗੁ
 ਧੰਧੜੈਲਾਇਆਗਾਦਨਿਤੈਰੈਪਦਿਨਾਨਕ
 ਮੁਖਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆਗਾਚੰਦੀਪਾਇਆ
 ਦਾਨੁਹਿਕੈਰੁਖਮੀਧੋਗਮਿਦਿਗਇਆ
 ਗੁਣੀਫੁਲਾਝੇਨਾਹਿਸੇਭੈਪਗਧਿਸੇਤਰੇ
 ਵਗਾਇਆਦੀਦੁਹੁਕਾਮੁਕਸੇਤਾਧਿ
 ਰਸਬਦੀਗਇਆ॥ਸਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਰੇਖਿ
 ਆਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਤਉਬਹਿਤ

ਸੀਸਾਨਾਮੀਤਾ ਅਭੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀਮਾਨ
 ਗਤਿਅਭਿਤੁਲਾਇਅਭੀਤਾਅਭਿਤੁਲਾਇ
 ਯੀਤਾਸਿਨਾਮੇਤੀਮੇਸਰਵਿਭਵਿਭਵੀਸਰ
 ਭਿਨਾਸਿਨਾਨਰਭਿਨਾਇਕਾਂ ਤੇਭਿਨਾਯੀਕਾਂ
 ਜੀਅਮੇਤੀਗਤਿਮਿਲੇਮਾਸਕੁਲੁਅਭਿਨੁ
 ਤਨਾਯੀਕੇਇਤੇਭਿਨੀਤਾਨੀਤਾਤਭਿਥਾ
 ਲਿਭੀਸਾਨਾਮਭਿਨੁਕੇਮੀਤਾਨਾਨਾ
 ਮਲੇਕਾਮੁਯੀਏਨਿਮਣੀਏਮੇਸੁਤਮ
 ਰਸਮਾਨਾਨਾਨਕਸਾਨਮੁਸਵਾਰੈਕਾ
 ਪਦਾਨੁਭੀਕੁਟੈਨਾਨਾਨਾਗੁਣਕੰਠ
 ਵੈਦਮੁਯਾਕਫਿਦਮੁਯਾਈਰਾਜੇਕੁ

ਤਤੁਦੇਨਸਾਜਾਪਿਲਿਸਾਇਕੀਸੋ। ਸਾਇ
 ਕੀਸੋਗੁਣਾਕੇਗੀਵੇਰਿਅਦੁਗੁਣਚਲੀਐ
 ਪਤਿਗਿਪਟੇਬਰਕਰਿਅਤੇਬਰਕਾਪਣਾਪਿ
 ਕੁਮਾਗੀਐ। ਸਿਥੈਸਾਇਬੀਐਕਾਕੀ
 ਐਤੁਲਿਅਮੁਤਪੀਸੋ। ਗੁਣਾਕਾਤੈਦੇ
 ਮੁਲਾਕਵਿਦਮੁਲਾਈਸੋ। ਭਾਮਾਪਿਕ
 ਗੇਰਿਸੁਮਾਖੀਐਤੁਕਰੇਗਾਕੇਈਅ
 ਕਦਿਉਸੁਪਤਿਸਾਈਐਜਗੁਕੁਲਾਕਾਤੈ
 ਟੀਸੇਤੈਤੁਲਾਜਾਇਕੀਐਮਾਪਿਕ
 ਰਤਾਕਿਉਤੁਲਾਮਾਕਮਗਿਮਾਮਾਕਪੁ
 ਵਿਮਾਕਾਨੁਤਰਿਕਾਇਉਪਿਲੋਕਾਦੁ

ਦੇਹਿ-ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
 ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐਂ ਤੁਹ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥
 ਗਾਨਾ ਤਬ ਥਾਥੇ ਆਪਿ ਆਪਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ॥
 ਓਤ ਬਿਧਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ॥ ਓਹੁ ਭੁਲੈ ਵੇਦਿ ॥
 ਨਾ ਹੀ ॥ ਜਿਉ ਸਿਸੈ ਜੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤਲਾ ਕੀ ॥
 ਤਾ ਹੈ ॥ ਤਮਾ ਤਮਾ ਆਪਿ ਆਖ ਰਾਤੁ ਓਹਿ ਚਾ ॥
 ਲਾਮਾ ਵਾਈ ਆਵੈ ॥ ਏਹਿ ਸਿ ਆਸੈ ਜੋਗ ॥
 ਬੈਠੈ ਗਾ ॥ ਸਿਤੁ ਦਿ ਗਿਮ ਲਹਿ ਗਾ ॥ ਤਬ ਥੇ ॥
 ਸਬ ਤੁਕੀਤਾ ॥ ਗੁਮਾਸਤੁ ਮਃ ॥ ਪਿਵਹੁ ਗਤੈ ॥
 ਸਰਗ ਨਾਉ ਖਸਮ ਕਾਲੇ ॥ ਆਖਿ ਮਾਫੁ ॥
 ਸਗਹਿ ਯੇਰਿ ਸਨਿਹ ਥਪੀ ॥ ਰਾਇ ਨਾ ਤੇ ॥

ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਭਿਨਕੁ ਮਦਿ ਮਿਧੇ ਹੁ
 ਥਾਥਾ ਮੈਰਗ ਮਹੀ ਤੁਬੁ ਰਿਆਗੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨ
 ਪਾਇਆ ਤੇਗਾ ॥ ਅੰਧਾਰੁ ਮੁਕੁੰਗੁ ਮਨੁ ਮੇ
 ਗਾਰੁ ਹੁੰਦਾ ॥ ਸਾਦੁ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਯਤੁ ਪੁਰ
 ਥਿਉ ਥੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੁਖ ਥੇ ਤੇ ਦੁਖ ਆ
 ਗ ਲੇਤੁ ਪੀਤੁ ਖਵਿਹੁ ਧਿਜਾ ॥ ਦਿਛੁ ਰਿਆ
 ਕਾਰਿਆ ਦਿਛੁ ਤੇ ਮਿਧਿਆ ਕਾਰਿਆ ਮੇਲੁ
 ਸਾਭਿ ਥੇ ਸੇ ਸੁਲਾਹੀ ਐ ਸਿਠਿ ਕਰਿ ਰੇਖਿ
 ਆਖਾਹੁ ॥ ਕਾਸੀ ਜੋਗੀ ਮਿਧਾਵੁ ਤਾਇਨਿ ਤਨਿ
 ਕੀਤੇ ਭਗਾ ॥ ਦਿਜੋਗੀ ਮਿਧਿ ਦਿਛੁ ਤੇ ਨਾਨਕ
 ਕਰੀ ਸੇ ਜੋਗੀ ॥ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਮਾਇਆ ॥

ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜੋ ਆਏ ਹਾਂ ਸੇਵ
 ਭਿਖਾਯਾ ਦਿਸਾ ਪੁਰਤੁ ਸੀ ਹੁਇ ਆਗਿਆ
 ਮੰਨਿ ਲੈ ਹੁਆ ਸੀ ਉਦਾਸ ਹਾਤ ਬਮਾਤਾ ਕ
 ਭਿਆਵੇ ਹਾਮੇਰੇ ਮਾਨਿਸੈ ਤੇ ਪਰਿਓਕਰਿ ਤੇ ਵੇਗਾ
 ਜੋ ਤੁਥੁ ਪਤੀ ਵਹੀ ਉਦਾਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਆਇਆ ਹੈ
 ਤੁਥੁ ਬਾਬੈ ਕਭਿਆ ਮਾਤਾ ਤੁਥੁ ਚਨੁ ਮੰਨੁ ਤੇ
 ਸੰਤੋਖੁ ਆਵੇਗਾ ਤਾ ਮਾਤਾ ਚਪਕਰਿ ਹੀ ਤ
 ਬਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਥੁ ਚਲਿਆ ਗਈ ਚਨਾ
 ਉਦੇਖਿ ਕਰਿ ਉਜਾਹਿ ਉਜਾਹਿ ਪੈ ਚਲਿਆ ਪ
 ਦਦੇ ਸਦਿਉ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਪਦਦੇ
 ਕੇ ਸਤਿਨਿ ਉਜਾਹਿ ਖੀ ਓਥੈ ਆਇ ਬੈਠਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਨਾਇਆ ਹਾਮਦਦ ਕਪੀਰੁ

ਸੇਖਣਗੀਰੁਥਾ॥ ਤਿਸਕੈ ਤਖਤਿ ਸੇਖੁਇਤੁ ਮੁਖਾ॥
 ਤਿਸਕਾ ਸਿੰਘੁ ਮੁਗੀਰੁ ਮੁਖਕੈ ਵੇਲੇ ਯਕਤੀਆਚੁ
 ਕਹਿਯਾਇਆਥਾ॥ ਤਿਸਕਾ ਆਉ ਸੇਖੁਕ ਮਾਯੁਥਾ॥
 ਸੇਖੀਗੇ ਮੁਰਬਾਖਾ ਦੇਵੀਆ ਯਕਤੀਆਚੁ
 ਕਹਿਯਾਇਯਾ॥ ਦੇਖੈ ਤਾਯਕੈ ਕੇ ਯਿਥਾਥਾ ਅਤੇ ਮਗਰ
 ਨਦੈ ਵੇਖਿਓ ਯਨਿ॥ ਤਾ ਮਗਰ ਨੈਗ ਥਾਥੁ ਦਰਾਇ
 ਯਾਮ ਬਦੁਗਾ ਵਹਿਯਾ ਯਾਮ ਲੋਕੁ ਦਿਤੁ ਮੁਗਾ
 ਯਾਮਾਇਯਾ ਗੇਸਦਿ ਸੇਖੁਇਤੁ ਮੁਖਾਥੇ ਯਾਇਕੀ
 ਤੀ॥ ਸਾਯਕੁ ਯਾਪੇਪਤੀ ਕਾਯ ਮਾਯਾ ਪਿਉਪਰਿ
 ਲੇਖੁਤੀਤੁ॥ ਏਕੈ ਕਹੀਯੋ ਨਾਨਕਾ ਤੁਜਾ ਕਹੇ
 ਕੁੰ॥॥ ਜਥੇ ਏਹੁ ਸਾਯਕੁ ਮਾਯਾ ਯਕੀਰੁ ਸੁ
 ਦਿਯਾ॥ ਤਖਿਯਕਤੀ ਯਾ ਵੇਖਿ ਕਹੀਯਾਇ

ਗਇਆ ਅਰਜੁਨ ਪੀਯੁਸ਼ਾ ਜੀ ਉਇ ਸਰਬਾ ਬੀਰ
 ਉਤਕੁਸ਼ੁਕੀ ਜੈ ਜੈ ਉਥੈ ਤੁਢਿ ਰਿਆ ਬੈਠਾ ਤੁਧੁ
 ਹਰਾਏ ਨੁਹੁ ਕੁਸੁ ਤੇ ਆਗੇ ਜੈ ਉਸ ਲੋਕ ਚਿਹਿ
 ਦੇਹਿ। ਤਾ ਮਹਾਏ ਸਲੋਕੁ ਚਿਹਿ ਦਿਤਾ ਬਸੁ
 ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਏਕਾ ਜੈ ਕੁਛੁ ਲਕੜੀ ਆਚੁ ਟੀਕਾ
 ਬੀਆ ਸੇਈ ਪਾਠਿ ਕਰਿ ਸਾਧਾ ਮੁਕੀ ਤੇ ਸੁਪਦ
 ਦਿਖਾਇਆ ਲਕੜੀ ਆਸੁ ਦਿਕਰਿ ਜਾਇਆ ਪੁ
 ਰੀ ਹਰਕੁ ਸਾਧਾ ਮੁਕੀ ਤੀ ਮਸ਼ਾ ਤਾ ਆਖਿ
 ਓਸੁ ਪੀਰ ਸਾਧਾ ਮਤਿ ਮੈ ਨੁਹੇ ਕੁਖੁ ਦਾਇਰ
 ਪਿਆਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਪੀਰ ਕਹਿ ਆਕ ਮੁਹਿ
 ਬਿਬਤੁ ਮਿਲਿਓ। ਤਾ ਕੁ ਮਲਿਕ ਹਿਯਾ ਪੀਰ ਸੁ
 ਲਾ ਮਤਿ ਮੈ ਲਕੜੀ ਆਚੁ ਦੁਇ ਗਇਆ ਬਾ

ਉਸਕੈ ਨਹਿ ਏਕੁ ਰਬਾ ਬੀਠਾ ਅਤੇ ਨਾਉ ਨਾ
 ਕੁਹੈ ਤਾ ਆਪਣੇ ਸਲੋਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਥ
 ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਬਚਾਵੇ ਟੀਤੈ ਗੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ
 ਆਨਾ ਤਥ ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਵੇ ਪੀਰ ਸਾਹਮਣ
 ਤਿਉ ਕੁਥੈ ਤੁਸੈ ਨੌਰੀ ਹਮਲੁ ਭੀ ਆਹੈ ਤ
 ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਉ ਤੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪੇ
 ਪਟੀ ਕਾਹਮ ਆਖਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭੀ ਤੁਏ ਕ
 ਕਹੈ ਨਾ ਨਕਦੁ ਜਾ ਕਹੈ ਕੁੰਨਾ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਬਚਾਵਿ ਫਿਸਮ ਇਉਂ ਕਿਨਾ ਇਸ ਬੈਤ ਦਾ ਥਿ
 ਆਨਾ ਤਾ ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਸਾਹਮਣ
 ਤੈ ਨੇ ਸਭ ਕੁਛੁ ਸਨਾਹੈ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਬਚਾਵਿ ਨਾਦ ਆਖਿਆ ਤੇ ਸਾ ਇਉਂ ਬੈ

ਤੇ ਤਿਸਦੀ ਦੁਰਦੇਖੀ ਤੋ ਭੁਖੁ ਦਇ
 ਠਕੀ ਹੋਯਾ ਮੈ ਨੁਕੀ ਲੈ ਚਾਯਾ ਭੁਖਿ ਤਾ ਖੁਰਾ
 ਫਿਰੀਆ ਗਲਾ ਕਰੀਆ ਹਨਿ। ਤਬ ਸੇ ਖੁਖਿ
 ਹੁਮੁਖ ਵਸਦਿ ਚਰਿ ਚਹਿ ਆਕ ਮਾਯਾ
 ਲਿਹੀ ਤਾ ਆਵਰਾ ਆਵਰਾ ਰੋਹ ਤਿਉ ਭੁਖਿ
 ਆਇਆ। ਜਾਦੇ ਖੈਤਾ ਬਾਬੋ ਬੈਠੈ। ਤਬ ਸੇ ਖੁਖਿ
 ਹੁਮੁਖਾਇ ਖੜੋਏ ਆ। ਅਖਿ ਭੁਖਾ ਨਕ ਸਾਯਾ
 ਆਯੋਕ ਮਾ। ਤਬ ਭੁਖਾ ਬੈਠੈ ਆ ਆਯੋ
 ਮਮ ਸਾਯਾ ਮਾ ਪੀਰੀ ਸਾਯਾ ਮਤਿ ਆਈ ਆਪੁ
 ਦਾਇ ਮਸਾਨੁ ਮਿਤਰ ਵਾਨੇ ਆ। ਤਸੁ ਭਾਵੀ
 ਰੁਪਾਇਆ ਤਬ ਫਿਰੇ ਭੁਖਿ ਰਸ ਤਪੇ ਸੀ ਕਰਿ
 ਹਿਸਾਇਏ। ਤਬ ਪਰੀ ਪੁਛਵਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਨਾ

ਕਤੇਗੈ ਕਥੈ ਤਸੁ ਵਿਕਰਿ ਤੈਸਾ ਨਿਯਾਨਾ ਮਾਸਾ ਮਾਸਿ
 * ਸੁਇਓ ਕੈ ਤਾ ਮਾਸਿ
 ਸਿਆਨਾ ਤਿਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਦੇਖਾਏ ॥ ਤਬ ਬਥੇ
 ਸਿਆਨੀ ਭੁਯਾਨਾ ਨਿਵਾਜ ਸਤਿ ਏਏ ॥ ਜੋ
 ਤੁਸਾਰੀ ਦਾਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਬ ਪੀਰ ਕਹਿਆ
 ਨਾਨਕ ਦਿਸੁ ਬੈਰਾਬਾਨਾ ਨਰੇ ਹਿ ॥ ਤੁਜੇ
 ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਿਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਜਾ ਕਾ ਹੈ ਕੁੰ ॥ ੫
 ਭਏ ਸਾਧਿਓ ਤੇ ਤੁਏ ਹਰੀ ॥ ਕੇਹੜਾ ਸੇਵੀ
 ਤੇ ਕੇਹੜਾ ਹਰੀ ॥ ਤੁਯਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਿਕਾਰੀ ॥ ਭਿਕਾਰੀ
 ਹੈ ॥ ਪਹੁੰਚਿ ਤੁਯਾ ਖਰੇ ਹਰਿ ਜੇ ਆਸਾ ਵਿਚ
 ਸਹੀ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਮੁਸਾਭ ਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨ
 ਜੇ ਆਸਾ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ॥ ਆਖਦੇ ਖਾਰਿ ਸੁਣ
 ਹਿ ਸਹੀ ਕੇਹੜਾ ਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਆਨ ਸਹੀ

वेगजाउषवाषेनाकवठिआसीठिवेसाठि
 वठिवाठदि॥ठिवेमोहतेडुतागदि॥मलक
 डुताकाउमेहीअैसंमैतेमठिताठि॥ऐ
 वेसिमरुठनाकवपेसठिषठिगठिआमम
 ठि॥१॥तवठिठुमाठिबवठिरेउगाउषपीठु
 थद्वरवीउगापासुपठेठापसिवगीकम
 लजीपठिठेठासिगीदेमीमठुपाठिमे
 मेठीदेमवठेठाउषठिठिठुठुवाषेसव
 वठिउगावठिपठेठापासुठिठिवाठि
 पठिठिवाठि॥पठिठिठिठिठिठिठिठिठिठि
 तेठिठिठिठिठिठि॥१॥पठिठिठिठिठिठिठिठि
 पठिठिठिठिठिठिठिठिठिठिठिठिठिठिठि

ਆਇਓਨਾਨਾਗਈਜੇਨੀਗਤਿਗਮਿਕੋਗਈ॥
 ਜਾਏਹੁਜਾਬਾਬਬਾਬੈਤਾਤਾਪੀਗਪੁਛੁ
 ਕੀਤਾਮਲੇਕੁ॥ ਨੀਚੀਧੀਨਗਦਿਆਏਤੀ
 ਧੀਗਈਆਪਾਪਹਿਕੁਵੇਦੀਗੋਪਈਤੈਸਾ
 ਓਥਨਾਮਿਲੀਆਮ॥੧॥ਤਬਬਾਬੈਤਾਬਾਬੁਦਿ
 ਤਾਮਲੇਕੁਮਹਿਲਿਕੁਰਨੀਮਾਜਦੁਰ
 ਕਾਲੀਮਾਨਹੁਕਸੁਪਾਜੇਗੁਦੋਓਧਨਿਤ
 ਮਿਹੁਗੈਨਾਨਕਆਦੁਗੁਰੁਮੁਖਾ॥੧॥ਤਾ
 ਏਹੀਪੀਗਪੁਛੁਦਾਕੀਤਾਮਲੇਕੁਕਾਕਦੁਰ
 ਮੁਖਾਪਹੁਕਦੁਰਗੁਰੁਕਦੁਰਮੁਖੀਮੰ
 ਤਾਕਦੁਰਮੁਖੈਦੇਦਸਿਕਗੀਲਿਤਦਸਿ
 ਆਏਕੀਤਾ॥ਤਾਏਹੀਬਾਬੈਤਾਬਾਬੈਤਾ॥

ਸਲੋਕ॥ ਨਿਵਰੁ ਸੁਆਖੁ ਖਿਵਰੁ ਗੁਣ ਸਿਧਾ
 ਮਣੀਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ਏਹੈ ਭੈਣੇ ਵਸਿਕ ਹਉਸਿਤ
 ਵਸਿਆ ਵੈਰੰਤ੍ਰਾ॥१॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕੰਤ ਕੀਰਤ
 ਤੇਜੀ ਕੋ ਹਉ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਸਹੀ ਆਵੈ ਭਿਕ
 ਭਿਕੇਤਿ ਤੇਜੀ ਪਹਿ ਹਉ॥ ਜਾਥੈ ਥੈ ਹੁਜਾ ਬਾਬੁ
 ਦਿਤਾ ਤਾਇਓ ਪੀਠਿਆ ਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ
 ਹਉ ਕੁਰਾਤੀ ਜੀਤੀ ਹਉ॥ ਓਹੁ ਕਾਤੀ ਮੈ ਨੁ
 ਹੀ ਸੇ ਸਦਾ ਕੁਰਾਤੀ ਮੀਤ ਲਾਲ ਹਉ॥
 ਇਹ ਜੋ ਕਾਤੀ ਹਉ ਸਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਵਹੁ
 ਸਦੇ ਹੋਆ ਤੇ ਆਰ ਮੀਰੇ ਗਾਇ ਵੈਰੰਤ੍ਰਾ
 ਹਉ ਹਉ॥ ਮੈ ਨੁ ਓਹੁ ਕਾਤੀ ਦਿਹਿ ਸਦਾ
 ਕੁਰਾਤੀ ਹਉ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ

ਵਾਧੁਇਤਾ ਪੀਰਜੀਲਾਈਐਸਾ ਸੋਭੇ ਕਾ ਸਭਿਕ
 ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਗਾ ਘਾਤੁ ਤਤਿ ਸਕੀਯ
 ਹਯਾ ਪਗਾ ਸਭਿਕੀ ਸੁਇਲਾਇਲਿ ਕਾਇ
 ਗੁਣ ਕੀ ਬੇਕਤਿ ਸੁਇਲਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਸਕਾ
 ਕੁਠਾ ਤੈਸੇ ਪੁਆਲੇ ਹੁਯੁ ਬੁਠਿ ਕਬਾਨੇ ਪੁ ॥
 ਤੇਇਤਾਨਾਨੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਿਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਇ ਤੈ ਕਾਤੀ ਬਾਧੇ
 ਦਿਤਾ ॥ ਤਾ ਪੀਰ ਸਿਰੁ ਧਿਰਿ ਯਾਗਾ ਅਖਿਉ ਸੁ
 ਏਹੁ ਏਹੁ ਪੁਰਾਇ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਪੁਰਾਇ
 ਏਹੀ ਨਿਵਾਰ ਸਕੀਤੀ ॥ ਤਾਇਰਿ ਪੀਰਿ
 ਕਹਿਯਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਕੁਰਾਇ ਕੀ ਏਹੁ
 ਏਹੀ ਯਾਗਾ ਸਾਨੇ ਏਹੁ ਮਖਮੁਰੁ ਤੈਜੇ

ਉਸਕੈ ਨਹਿ ਇਕੁ ਰਥਾ ਥੀ ਭਾਯੋ ਤੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ
 ਕੁਹੈ ਸੁਆਯਾ ਪਦੇ ਸਲੋਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਾਤ ਥ
 ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਥ ਗੋਰੇ ਟੀ ਤੈਰੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ
 ਆਯਾ ਤਬ ਕਮਾਇਆ ਥਿਆ ਜੀਵ ਪੀਰ ਸਾਧਾ ਸੁ
 ਤਿਉ ਕੁਥੈ ਤੁਸੈ ਨੌਰੀ ਹਮਲੁ ਥੀ ਆਹੈ ਭਾਤ
 ਕਮਾਇਆ ਥਿਆ ਜੀਉ ਭਾਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪੇ
 ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਖਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਕੀਤੁ ਆਇਕੋ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦੁਜਾ ਕਹੈ ਕੁੰਭੀ ਭਾਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਥ ਗੋਰੇ ਟੀ ਤੈਰੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ ਆਇਸੈ ਬੈਤੁ ਦਾਇ
 ਆਨਾ ਭਾਕਮਾਇਆ ਥਿਆ ਪੀਰ ਸਾਧਾ ਸੁ
 ਤੈ ਨੌਰੀ ਕੁਥੈ ਤੁਸੈ ਨੌਰੀ ਭਾਤ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਥ ਗੋਰੇ ਟੀ ਤੈਰੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ ਆਇਸੈ ਬੈਤੁ ਦਾਇ

ਤੈਥੇ ਤਿਸਦੀ ਦੁਰਦੇਖਾਏ। ਉਹ ਖੁਦ ਇਹ
 ਠਕੀਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਲੈ ਚਾਹੁ। ਉਸਿਤਾ ਖੁਦ
 ਇੰਦੀਆਂ ਗਾਥਾਂ ਵਗੀਆਂ ਹਨ। ਤਬ ਸੇਖਰਿ
 ਹਮੁ ਸੁਖਵਾਸ ਇਹ ਰਿਹਾ। ਆਕਸਾਨੁ ਨ
 ਲਿਖੀਤਾ। ਆਵਦਾ ਅਵਦਾ ਰੇ ਹਤਿ ਉਪਰਿ
 ਅਇਆ। ਜਾਨੈ ਖੈਤਾ ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ। ਤਬ ਸੇਖਰਿ
 ਹਮੁ ਜਾਇ ਪੜ੍ਹਾਏ। ਆਖਿਓ ਮੁਨਾਨ ਕਸਾਨਾ ਮੁ
 ਆਯੋਕ ਮਾ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਓ ਆ ਆਯੋ ਮੁ
 ਮਾਸਾਨਾ ਮਾ ਪੀਰੀ ਸਾਨਾ ਮਤਿ ਆਈ ਮੈ। ਖੁ
 ਦਾਇ ਅਸਾਨੁ ਸਿਤਰਵਾਨੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਾ
 ਰੁਪਾਇਆ। ਤਬ ਇਹੋ ਉਨ੍ਹੇ ਰਸ ਤਪੋ ਸੀ ਕਰਿ
 ਹਿਗਇਓ। ਤਬ ਪਰੀ ਪੁਰਖਾ ਕੀਤਾ। ਜੇਨਾ

ਕਤੇਗੈ ਕਥੈ ਤਸਵਿਕਰਿ ਹੈਗਾ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮਾ ਸਮਾਜਿ
 * ਸਵਿਕਰਿ ਕਥੈ ਤਸਵਿਕਰਿ
 + ਸਿਮਾਨਾ ਰਿਸਦੀ ਦਾਹੁ ਦੇਖਾਏ ਤਬ ਬਥੇ
 ਸਿਮਾਨੀ ਉਘਾਸਾ ਨਿਵਾਜ ਸਤਿ ਏਏ ਜੀ
 ਤੁਸਾਰੀ ਦਾਹੁ ਪਇਆ ਤਬ ਪੀਰ ਕਹਿਯਾ
 ਨਾਨਕ ਵਿਸੁਥੈ ਤਦ ਬੇਆਨੁ ਦੇਹਿ ਤੁਜਿ
 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿਹਾ ਨਾਨਕ ਤੁਜਾ ਕਾਹੈ ਕੁੰਝ
 ਭਏ ਕੁਸਾਇਓ ਤੇ ਦੁਇ ਹਰੀ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰੇ
 ਤੇ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰੀ ਤੁਝ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿਹਾ ਜੇ ਇਕ ਤੇ
 ਹੋ ਪਹੁੰਚਿ ਤੁਝ ਆਖਦੇ ਹਨਿ ਜੇ ਆਸਾ ਵਿਚ
 ਸਹੀਏ ਮਾਏ ਮੁਸਾਹ ਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨਿ
 ਜੇ ਆਸਾ ਵਿਚ ਸਹੀਏ ਆਖਦੇ ਖਾਕਿ ਸੁਣ
 ਰਿਸਹੀ ਕੇਹਾ ਮਾਏ ਸੁਣਿ ਆਸਾ ਸਹੀ

वेगडाउधवाधेनाकवठिआसीठिवेसाठि
 बुठिवाठदि॥ठिवेमोदेतेडुतागदि॥मलक
 डुताकाठमेदीमेसमेतेमठिताठि॥ऐ
 वेसिमगठनाकवसेतठिषठिगठिआमम
 ठि॥गातवाठिठुमाठेवधेवेरेताउधपीठु
 पुद्वरकीतापासिपटेगापसिवगीकम
 एजीपठिगेठासिगीदेमीसठुपाठिमे
 मेठीदेमवगेठाउधठिठिगठुवाधेसध
 वुरितावाठिपटेगापाज्ञाठिवाकमागज्ञ
 पठिगठिवाठि॥पाठिगीवैठेसठुपाठिमे
 तेठिउगधेवाठि॥१॥पाठिगीमुवदिरेसि
 धठिठिउठुगेसमाठा॥नाकमिठिठि

ਆਇਓਨਾਨਾਗਈਸੇਨੀਨਤਿਗਸਿਕੋਗੇਇ॥
 ਜਾਇਹੁਜਥਾਥਥਾਥੈਤਾਤਾਪੀਗਪੁਛੁਛੁ
 ਕੀਤਾਮਲੇਕੁ॥ ਨਿੰਦੀਥੀਨਕਦਿਯਾਦਤੀ
 ਥੀਗਈਯਾਯਾਪਰਿਕੁਵੇਦੀਗੇਪਈਤੈਸ
 ਓਥਨਸਿਲੀਯਾਨਾ॥੧॥ਤਥਥਾਥੈਤਥਥਾਥੈ
 ਤਾਮਲੇਕੁਮਰਿਕਿਕੁਰਜੀਮਕੁਦਰੁ
 ਕਾਲੀਮਨਹੁਕਸੁਪਾਜੇਗੁਦੋਓਧਨਿਤੁ
 ਸਿਰੁਗੈਦਨਾਨਕਆਦਗੁਰੁਮੁਖਾ॥੧॥ਤਾ
 ਇਹਿਪੀਗਪੁਛੁਛੁਕੀਤਾਮਲੇਕੁਕਾਕਦਰੁ
 ਸੁਮਾਖਗੁਰੁਦਰੁਗੁਰੁਕਦਰੁਸੁਮਾਦੀਮੰ
 ਤਾਕਦਰੁਸੁਰੈਦੇਦਸਿਕਗੀਲਿਤੁਦਸਿ
 ਆਇਕੈਤਾ॥ਤਾਧਿਰਿਥਾਥੈਤਥਾਥੈਤਾ॥

ਸਲੋਕ॥ ਨਿਵਰੁ ਸੁਆਖੁ ਖਿਵਰੁ ਗੁਣ ਸਿਰਭਾ
 ਮਣੀਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ਏਹੈ ਭੈਰਵੈ ਸਿਰਗੁ ਹਿਰਿਤ
 ਵਸਿਆ ਵੈਰੰਤ੍ਰਾ॥੧॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕੰਤ ਕੀਰੰਤ੍ਰ
 ਤੇ ਸੀ ਕੋਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਸਹੀ ਆਵੈ ਭਿੰ
 ਰਿ ਕੋਇ ਤੇ ਸੀ ਪਹਿਰੇ॥ ਜਾਥੈ ਬੈਠਿ ਹੁਜਾ ਬਾਬੁ
 ਦਿਤਾ॥ ਤਾਇਓ ਪੀਰਿਆ ਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
 ਹੁ ਏਕੁ ਕਾਤੀ ਜੀਤੀ ਹੈ॥ ਓਹੁ ਕਾਤੀ ਮੈ ਨੁ
 ਹੀ ਸਿਸਰਾ ਕੁਰਾ ਆਰ ਮੀਤ ਲਾਲੁ ਹੋਵੈ॥
 ਇਹ ਜੋ ਕਾਤੀ ਹੈ ਤਿਸੇ ਨਾਹਿ ਸਨਾਵਹੁ
 ਸਦੇ ਹੋ॥ ਆਤਮਾ ਆਰ ਮੀਰੇ ਗਾਇ ਵੈਰੰਤ੍ਰ
 ਤਾਲਾ ਹੋਵੈ॥ ਮੈਨੂੰ ਓਹੁ ਕਾਤੀ ਦਿਹਿ ਸਿਸਰਾ
 ਕੁਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਲਾ ਹੋਵੈ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ

ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ਪੀਰ ਜੀ ਲਈ ਐਸਾ ਸੋਚੇ ਕਾ ਸਭਿਕ
 ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਗਾ ਘਾਤੁ ਤਤਿ ਸਕੀ ਆਪ
 ਹ ਆਪਗਾ ਸਭਿਕੀ ਸੁਦਿ ਲਾਇ ਸਿ ਲਾ ਕਾਇ
 ਗੁਣ ਕੀ ਬੇਰਤਿ ਸੁਦਿ ਲਿਖਿ ਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ
 ਕੁਠਾ ਭੈ ਸੇਖਾ ਲੈ ਹੁਭੁ ਬੁਧਿ ਕ ਬਾਨੇਖੁ ॥
 ਤੇਇ ਤਾਨਾ ਲਗੈ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਿਰੀ ਰਾਗ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਇ ਤੇ ਕਾਤੀ ਬਾਬੇ
 ਦਿਤਾ ਤਾ ਪੀਰ ਸਿਉ ਧਿਰਿ ਆਗਾ ਅਖਿ ਭਉ
 ਏਹ ਏਹ ਪੁਰਾਇ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਏਹਾ ਪੁਰਾਇ
 ਏਹੀ ਨਿਵਰ ਸਕੀ ਤੀਐ ॥ ਤਾਇ ਰਿਪਾਇ
 ਕਹਿ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਭਉ ਪੁਰਾਇ ਕੀ ਏਹੁ
 ਏਹੀ ਆਸਾ ਨਿਏਹੁ ਮਖ ਸੁਰ ਏਹੀ ਜੀ

ਏਹੁਤੁਥਾਪੁਤੁੰਦੀਨਾਹੀ॥ ਅਤੇਤੁਭਿਕਿ
 ਰੁਆਖਰਾਹੈ॥ ਏਥਾਪੁਰਦਿਰਾਸਰੀਰੁਤੁਕਦ
 ਏਕਰਮੀ॥ ਤਥਥਥਥਾਪਿਯਾਮਰਦਾਨਿਯਾਮ
 ਥਾਥੁਦਰਾਇ॥ ਤਮਰਦਾਨੇਥਥੁਦਰਾਇ॥
 ਗੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ ਥਾਥੇਸੋਲਿਕੁਦਿਤਾ॥ ਸੋਲੁ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਪਸਦਿ॥ ਆਸਾਕੀਏਹਮਠਾ॥ १॥
 ਸੋਲਿਕੁ॥ ਥਾਪਿਤਾਹੀਗੁਰੁਆਪਣੇਦਿਓਤਾੜੀ
 ਮਰਦਾਗਿ॥ ਸਿਨਿਮਾਣਸਤੇਰੇਏਤੇਕੀ
 ਏਕਰਤਨਾਨਾਹੀਏਹਾ॥ ਸੇਸਓਰੰਦਾਓ
 ਗਵਡਿਸੁਰਦਾਚੜ੍ਹਤਿਓਤਾਗਾ॥ ਏਤੇਚ
 ਨਾਣੁਓਦਿਆਗੁਰੁਕਿਨੁਪ੍ਰੇਰਮੀਯਾਗਾ॥
 ਨਾਨਕੁਗੁਰੁ॥ ਨਚੇਤਨੀਮਨਿਯਾਪਣੇਸੁ

ਚੇਤਾ ਫੇਰੇ ਭਿਲਾ ਬੁਝਾ ਕੁ ਸਿਓ ਸੁੰ ਫੁਲੀ ਰਹਿ
 ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਮੀਰਹਿ ਫੁਲਿ ਮਾਕੁ ਪੁਨਾਨ ਕਸਰੁ
 ਨਾਹਿ। ਘੋਲੀ ਮਹਿ ਘੋਲੀ ਮਹਿ ਬਖੁ ਰੇਰੁ
 ਤਨ ਦਿਲਿ ਸੁਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀ ਦੇ
 ਆਪੁ ਸਾਸਿ ਕਰਿ ਆਪੀ ਦੇਹ ਓਠਾ ਓਠਾ ਨੁਹੀ
 ਰਹਿਤਿ ਸਜੀਅ ਕਰਿ ਆਸ ਤੁਰਿ ਓਠਾ ਓਠਾ
 ਤਕਰ ਤਾ ਆਪਿ ਤੁੰ ਤੁਸਿ ਦੇਹ ਓਠਿ ਕਰਿ ਓਠਿ
 ਸਾਓ। ਤੁੰ ਜਾ ਦੇਈ ਸਰ ਸੈ ਦੇਈ ਸੀ ਸਿਰੁ
 ਕ ਵਢੀ। ਕਰਿ ਆਸ ਤੁਰਿ ਓਠਾ ਓਠਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ਆਨ ਓਠੀ ਆਏ ਤੁਪ ਗਥਾਇ। ਤ
 ਬਧਿ ਰਿਪੀ ਰੁਠਿ ਬੜਾ ਓਠਾ ਆਇ ਰਸ
 ਤਪੇ ਸੀ ਕੀਤੀ ਮੁਆ ਆਪਿ ਓਠਾ ਨਾਨਕ

ਤੁਧੁਪੁਦਇਪਾਇਆਐਤੁਧੁਮੁਪੁਦਇ
 ਵਿਭੇਤਨਾਭੀਪੁਤੁਸਿਤਗਵਾਨੋਤੁ
 ਜੋਮਸਾਡੀਭੀਪਦਇਨਾਹਿਗਤਿਐਵੇ
 ਤਬਥਾਥੇਆਖਿਆਸੇਪਥੁਤਮਤੇਗੀਥੇ
 ਪਪੁਦਇਨਿਥਾਐਤਬਥੁ ਮਿਆਖਿਆ
 ਜੀਥੁਨੁਰੇਹਿਤਬਥੇਥੇਕਤਿਆਜਾਇ
 ਥੁਨੁਐਤਬਸੇਪੁਭਿਥਿਥੁਤਮਾ
 ਥਾਥੇਸੇਪੁਦਿਥੁਤਮਾਥਾਥਾਭੀਭੁਭਿਥੁ
 ਆਇਪਾਪੁਪੁਪਾਸੇਰੋਕਥੁ
 ਪੁਗਦਿਥੁਕਥੁਕਥੁਪੁਗਦਿਥੁਪੁ
 ਚਰੋਗੇਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁ
 ਕੇਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁ

[illegible]

ਹਿਰਾਇ। ਸਿਉ ਪਕਰੇ ਗੀ ਬਿਲਾਯਾਇ॥੧॥ ਥੁਤਾ
 ਬੋਲਾ ਤੁਧੁ ਤੁਧੁ ਤੁਧੁ ਤੁਧੁ॥ ਦਿਤੁ ਬੋਲਿ ਮਾਜਾ ਦੇ
 ਸਤੁ ਸੋਇ। ਗੁਰੂ॥ ਸਿਰਿ ਵੇਰਾ ਵੀਤੇ ਆਖੀ
 ਨਾਕੁ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਬਿਅਕਤੀ ਬੋਲੈ ਤਾਤਾ॥ ਸਿਰਿ
 ਮਾਨੁ ਰਖਿ ਮਾਮਗੀ ਪਾਇ॥ ਦੋਨੈ ਪੁਰੁ
 ਤੁਆਖੈ ਸਤੁ ਜਾਇ॥ ਵਾਜੇ ਤਾ ਮੇਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਸੁਆਰਾ॥ ਸੇਰੇ ਕਾਯਾ ਪਦਾਗੇ ਦਾਗਾਰਾ
 ਗਰੇਖੁ ਮੁਠਿ ਚਲਿ ਮਾਯਾਇ। ਰਗ ਗਠ
 ਥੈ ਸਤੁ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਸ਼ਾਕ ਗਮਿ ਮਿਲੈ
 ਖਣਿ ਤੇਗਾ ਨਾਉ॥ ਸਿਤਾ ਲਗੀ ਤਗੁਰੂ ਭਰੁ
 ਨਾਹੀ ਧਾਉ॥ ਜੇ ਕੇਰੁ ਥੈ ਤੈ ਏਧਿ ਸਾਹੁ॥

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਰਬ ਰਤਾ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਿਰ
 ਰਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਖਿਉ ਮੁਖ ਰਾਨਿ ਆ ॥
 ਰਬਾ ਬੁਝਿ ਜਾਇ ॥ ਤਮ ਰਾਗ ਬਾਬੁ ਏ ॥
 ਇਕਾ ਗੁਰੂ ਉਦੀ ਕੀਤੀ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਉ
 ਠਾਇਆ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਪਰੇਸ
 ਆਖਿ ਉਸਾਸੀ ਲੈ ਤਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਪੁਰੈ ਪਾਇਆ ਗਹਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰ
 ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰ
 ਖੁਦਿਆਇ ॥ ਰਤਾਇ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਬੀ
 ਰਾਹੀ ਆਤਮਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਸਿਖੈ
 ਲਖਾ ਮੰਗੀ ਲੈ ਤਰਿਆ ਪੈਲੇ ਏਕੁ ਏਕੁ

॥ ਮਾਨਵਗਤਾਮਾ ਤਿਨਿ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾਮੀ
 ਤਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਪਸਤਖਿ ਪੁਰਖਾਹਿ ਨਾਹਿ ਪਿਛ
 ਗਵਿ ਤੁਹਿ ਚੋਰਾ ਖਾਇ ॥ ३ ॥ ਮਾਨਵਗਤਾਮੇ
 ਪ੍ਰੀਤਮਾਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਇਓ ਭਾਇਆ ਉਪਾਇ
 ਕਿਤੇ ਨਾਹ ਭਈ ਗੁਰਹਿ ਰਹੈ ਤਹਿ ਰਿਦੈ ਖਾਇ ॥ ੪ ॥
 ਮਾਨਵਗਤਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾਹਿ ਨਹੈ ਰਿਦੈ
 ਲਿਵਾਇਆ ਪੁਰਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰਿਦੈ ਮਹਾਨ
 ਗੁਰੁ ਮੋਹੈ ਤਹਿ ਮਿਲਾਇਆ ਪਾਮਾਨਵਗਤਾ
 ਤੁਮੀ ਤੁਮੇਗਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇਆ ਪਾ
 ਖਡ ਲੋਭੀ ਮਾਗੀ ਐਸਾ ਮੁੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇਆ
 ॥ ਮਾਨਵਗਤਾਮੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੁਮੈ ਲਾਪਾਖੰ

ਰੁਕੁਮੁਗ ਬਣਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਰਗੁਰਿ ਪੂਰਿ
 ਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮੈਯੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਾ
 ਕਰ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰ ਵੀਸਿ
 ਪਿਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੇਰੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ
 ਅਤਿ ਸਖਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਾ ਕਰ ਤਾ
 ਮੇਰੇ ਸਾਜ ਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਯਾਗੀਆ ਪਤਿ
 ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਗ ਪੈ ਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ
 ਲੀਆ ਗਲਿ ਯਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਾ ਕਰ ਤਾ
 ਰਮੀ ਨਿਯਾਗੁ ਰਮੁ ਖਿਕਾਰੁ ਮਾਇਆ ਗੁਰ
 ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਰੁ ਜੀਤ ਨਾਨਾ ਕਰੁ ਹਰਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਤਬ ਰਾਮ ਕ੍ਰਮ ਸਰ ਕਰੇ ਝੁਝਰਿ

ਤੇ ਹਿਗਇਆ ਦੇ ਹੀ ਹ ਵੀ ਤੇ ਈਆ ਆਇਐ ਐ ਪ
 ਈਆ ਨਾਉ ਪਰੀ ਕੁ ਤੇ ਆਆ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਜਪਇ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਭੁਭੁਰੁ ਰੁਦਰਾ ਗਤਿਆ
 ਮੁਖਤਾਨ ਪੁਰੁ ਵਿਦਿ ਦੋ। ਦੋਰੁ ਦੁਲ ਜਲੁ
 ਦਾਦੁ ਵਿਚ ਦੋ। ਬਿਸ਼ੀਆ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਆਵਹਿ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ। ਭੁਭੇ ਪਖ
 ਦੁਲੈ ਕੁਮਰ ਕੀ ਰਿਆ। ਮੁ। ਤਬ ਭੁਭੁ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੈ ਲੈ ਮਗਰੁ ਵਿਰਗੇ ਭਲਾ
 ਗੇਵ ਜਾਵਇ। ਆਖਾ ਨਿਰਮ ਸਾਹ
 ਨਾਨਕਾ। ਤਬ ਮਗਰੁ ਨਿਨੁ ਕੁਮਰੁ ਤੇ ਆ
 ਗ ਬਾਬਾ ਦੁਲਾਇ। ਤਾਮਗਰੁ ਗ ਬਾਬਾ ਦੁਲਾ

ਗੁਰਤੀ ਗਰੀਤਾ ਥਾਥੈ ਸਬਦੁ ਭਇ
 ਆਗਾਇਸਾ ਮ: ੧॥ ਸਿਨੀ ਕੀ ਆਤਿ ਨਿ
 ਰੇਖਿ ਆਰਿ ਆ ਕ ਹੀ ਐ ਰੇਤਾ ਈ ਆਪੇ
 ਜਾਣੈ ਕਰੈ ਆਪਿ ਸਿਨਿ ਦਾ ਕੀ ਭੋਲਾ ਈ
 ੧॥ ਗਇਸਾ ਪਿ ਆਰੇ ਕਾ ਗਇਸਾ ਸਿਤੁ ਸ
 ਦਾ ਸੁਖੁ ਭਈ ਗਾਠਾ॥ ਸਿਨਿ ਹੀ ਕੰਤੁ
 ਗਇਆ ਸਾਧੈ ਦੋਰੇਤਾ ਈ॥ ਭਥ ਪੈਦੁ
 ਰੇਸਿ ਰੁਖੁ ਟੇਰਾ ਬਹੈ ਫਿਰਿ ਭਈ॥ ਆਪੈ
 ਰੇਤਾ ਦਾ ਨਾਮਿ ਐ ਰਾਖੁ ਕੁਵੈ ਗੀ ਸਾਗੀ
 ਤਾਇ ਗਿਪਿ ਆਗਾਈ ਐ ਰਾਖ ਆਈ
 ਦੁਗੀ॥ ਕੀਤੁ ਆਸੇ ਭਗਈ ਮੈ

ਫਾਧਈ ਏਯਾ ਸੇਗੁਰੁ ਮੁਖਾ ਆਵ ਨੀ
 ਵੈਜੀ ਦੇਸੁ ਧਰੇ ਯਾ ॥ ਸਿਰੀਸ ਧੀ ਸੁਤ
 ਗਵਿਯਾ ਤਿਨਿ ਪੁਕੁਰੁ ਗੀ ਜਾਏ ॥ ਪਾਇਯ
 ਗਾ ਵੇਨੀ ਤੀਰੁ ਗਉਯਿਯੁ ਗੀ ਪੈ ਥੁਕਤ ਏਯਾ ॥
 ਏਕੁ ਮੁਖ ਫਾਏ ॥ ਨਕਰੁ ਭਉਚੰਦੁ ਯਾ
 ਏਯਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾਮੁ ਕੁਰੁ ਕਾਮੁ ਨਿਕਰੈ ਤਉ ਕਾ
 ਨ ਭਉਯਾਏ ॥ ਫਾਨੈ ਦਿਯੁ ਮਿਯਿ ਕਾਸੇ
 ਮਿਯਿ ਗਉਯਾ ॥ ਮਿਯਿ ਕਾਕਤੀ ਮੋਹੈ ਸੇਧੀ ॥
 ਜੇ ਬੁਝਤੇ ਗਾਯੇ ਚੀਯੈ ਬਤੀ ਮੇਯਾ
 ਤੇਧੀ ॥ ॥ ਧਤੁ ਮਿਯੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ
 ਲਿਏ ਫਾਯਾ ਫਾਕਉ ਧਾਏ ॥ ਯਹੁ ਪਸਦੀ

ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਮਾਨਤਉ ਪਾਇਆ ਪਾਨਤਉ
 ਜੀਉ ਭਇਖਿਖਰੁ ਸਾਗਰ ਜੇਇ ॥ ਹਮੀ ਅਤ
 ਏਮੁ ਸਕਰਤ ਬੁਢੁ ਉਪਦ੍ਰਾਵੇ ॥ ੮ ॥ ਅਪਿ
 ਉਪਾਇ ਜੋਗਾਨ ਕਰੁ ਮੁਕੁ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ਸ
 ਤੇ ਸਤਿ ਜੇ ਸਿਧਿ ਗਤਿ ਮਾਮਗ ਪਦੁ ਪਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਪਗਣੁ ਕਰਮ ਗਦੋ ਭਇਆ ਭੋਰ
 ਮਸਾਹਨਾਨ ਕਰ ਗਇ ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਥੁ ਬਖਸਿ
 ਗਦਨਾ ਗਤਿ ਮਾਇ ॥ ਭਿਟਿਟਾਏ ਵਿਰਿਟਿ
 ਸੈਨ ਪੁਰਿ ਸੰਤੋ ਭਾਈ ਨਾਇਕ ਲੋਭਾ ਮਯੋਪ
 ਚਾਣੀ ਪਗੀ ਵੀ ਵਟੋ ਤੇਰੇ ਭਿਨਿਆ ਮੁਰ
 ਬਾਬਾ ਗਿਰੁਤੁ ਫਰੀਰੁ ਗੀਬਾ ਪਰੁਖਾਇ

ਆਰਥੁ ਬੋਥੈ ਬੇਬਾਬਾ ਜਾਇ ਵੈ ਠਾਠਾ ਤਾਖਬ ਭਿੰਨਿ
 ਮੈ ਨਾਹੀ ਧੀ ॥ ਅਤੇ ਯਕੀਨੁ ਖਮਾਜ ਜੁ ਕੀਤੇ
 ਤਬ ਬਾਬਾ ਉਠਿ ਪੜ੍ਹਾਓ ਠਾਠਾ ਯਕੀਨ ਨਾਲੇ ॥
 ਤੋਨਾ ਨਾਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਤਾਜਾਇ ਸੁਆਲੁ
 ਪਾਇਆ ਪਰਸਆਲੁ ਕਿਨੇ ਮੰਨਿ ਉਨਾ ॥
 ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤੁ ਕਹੈ ਫਿਰਿ ਠਾਠਾ ਆਖਿ ਓਸੁ
 ਹਰਾਨਿਆਰ ਬਾਬਾ ਦੁਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬ
 ਬੁਟ ਜਾਇਆ ਗੁਣੈ ਯਕੀਨਾ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ
 ਉਠਾਇਆ ਕਰਹਿ ਓਹ ॥ ਸਬਦੁ ਮਃ ॥ ਰੈਸੇ
 ਆਇਖ ਸਮਕੀ ਬਣੀ ਤੈਸਕ ਗੀਆ ਨੁਇ
 ਲਾਯੋ ਪਾਪੁ ਜੁ ਫਿਲੇ ਕਾਬਾਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਗੀ
 ਮੰਗੈ ਰਾਨੁ ਫਿਲੇ ॥ ਸਰਸਪਰਸਪੁ ਉਠਿ

ਦਿਖ ਮੇਲੇ ਏਕੁ ਤੁਹਿ ਰੋ ਪਰਧਾਨੁ ਏਕਾਗਲਿ
 ਕਾਸੀ ਆਬਾਸ ਏਕੀ ਗਲ ਧਰੀ ਆਗਦੁ ਪਰੈ
 ਮੈਤਾਨੁ ਏਕਾਗਲਿ ਮੁਸਾਨੁ ਮਾਗੀ ਆਪ ਜੁਹਿ
 ਤੇਬਾਕਸ ਏਕਾਗਲਿ ਗਤਿ ਪੁਰਾਇ ਏਕਾਗਲਿ
 ਜਾਤਿ ਸਾਨੀ ਤੇਗਤਿ ਰਹਈ ਆਏ ਏਕੀ
 ਲੇਖੈ ਆਇ ਏਕਾਗਲਿ ਧੂਨ ਕੈ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਏ
 ਨਾਨਕ ਤੁਕਾ ਕੈ ਪਾਇ ਏਕਾਗਲਿ ਸਾਧਿਕ
 ਕੇਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਾਏ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖਿ ਮੇ
 ਮੇਲਾਗਾ ਸਿਨਿਓ ਪਾਈ ਗੰਗਿ ਰਹਈ ਥੈ ਚਾਏ ਥੈ
 ਦਖਿ ਏਕਾਗਲਿ ਕਾਇਆ ਕਪਤੁ ਤੁਤੁ ਤੁਤੁ
 ਸੀਤਿ ਰਸੁ ਰਸੁ ਮਮਾਲਾ ਸੀਥੈ ਆਮਾ

ਗਸਤਿਬਸਚਤ ਪਾਵੁਸੁ ਸਚਕੁ ਨਿਆਉ ਕ
 ਰੇਗੁ ਅਸੇ ਲਾਗਾ ਆਵਿਨਿ ਚਤਰੇ ਜਾ ਨਿਸਤਾਨ
 ਵੈਰੇ ਤੀਉ ਚ ਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ਸਚਕੀ ਕ
 ਟੀ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸੀ ਸਚਕੀ
 ਫੇਲਾਗਾ ਸੀ ਜੀਏ ਹੁਸਬਦੁ ਥਾਥੈ ਕੀਤਾ ਤਹਿ
 ਬਿਗਮੁ ਮੈ ਵੈ ਕੀ ਕੰਗੇਰਿ ਪਿਆਇਆ ਆਇ
 ਮਿਲਿਆ ਆਖਿਓ ਸੁਮਿਤਰ ਵਾ ਨੇਹੁ ਜੋ ਸਥ
 ਦੁਗਜ ਬਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੇ ਟੇਰੀ ਐ ਤਬ ਥਾਥੈ
 ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤੁਹਿ ਘੋਰ ਵੇਤਹਿ ਆ
 ਤੁਹਿ ਵੇਗੀ ਭਾਪੁ ਤੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੇ
 ਸਿਮਿਆ ਹੈ ਪਰੁ ਬਾਹਰੇ ਸੇ ਥਾਉਹਿ

(239)

ਖੁਦਾਇਆ ਯਕੀਨਾ ਗਾਇਆ ਖੁਦਾਇਆ ਖੁਦਾਇਆ
 ਜੋਤੁ ਫਕੀਰਾ ਦੇ ਦਿਲਿ ਭਰੀ ਹੈ ਸਾਈ ਕ
 ਰਾਹੁ ਹੈ ਪੁਰਸੇ ਫਕੀਰਾ ਵਲੈ ਭਾਸਿ ਮਿਲ
 ਪੁਰਖ ਤਿਹਿ ਹੈ ਭਾਸਿ ਮਸਤਕਾਨੁ ਭਾਸਿ
 ਦਰਸ ਖੁਸੀ ਵਿਚਿ ਭਾਸਿ ਪੰਥੁ ਭਾਸਿ ਤਮਾਸਿ
 ਕੀ ਤੈਭਾ ਭੁਗੰਦੀ ਸੀ ਭੀ ਭੀ ਕਹਿ ਦੇਖਿ
 ਕਰਣਾ ਮਿਸਰਿ ਲਸਕਿ ਕੈ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
 ਗੇਸੈ ਭਾਸਿ ਫਕੀਰਾ ਭਉ ਹੈ ਭਾਸਿ ਮਰੀ ਭੀ
 ਦੇ ਭੀ ਲੀਨੀ ਹੈ ਜੇਕਰੁ ਪੁਰਖਾ
 ਵਿਚਿ ਫਕੀਰਾ ਕਾ ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਭੀ ਮਸਤਕ
 ਭਾਸਿ ਗਾਇਆ ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਮਸਤਕ

ਕਰਣੀ॥ ਕਰਮ ਨਾਹੀ ਬੀ ਨਾਹਣਾ॥ ਤਬ ਬਾਬ
 ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਬੰਦਿ ਦਿਹਿਆ ਏ ਮੈ ਦੁਪੁਰ
 ਕੀ॥ ਤਬ ਮੀਰਖਾ ਨ ਮੁਗਾਯ ਵੈ ਉਥਿ ਰਜਾ॥ ਤ
 ਬ ਮੀਰਖਾ ਨਿ ਮੁਗਾਯਿਆ ਖਿਆ ਨਿ ਨ ਗੇਲੇ
 ਆਤਾ ਈਐ ਚਾਹੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਪੰਤ
 ਮਿਲੀ॥ ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਪ੍ਰੇਰਾ ਪਕੜਾਇ
 ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਿਅਸ ਸਬਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ
 ਮ॥ ਮੁਖਿ ਖਰੀ ਦੀਯਾ ਲੋਗਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ
 ਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਚਨੀ ਪਦਿ ਵਿਕਾਟਾ ਸਿਤ
 ਲਾਇਆ ਤਿਤਾ ਲਾਗਾ॥ ਬਾਬਾ ਤੇਗੇ ਲਾਇ
 ਆਰਤ ਗਾਈ॥ ਸਾਊ ਬਕਾਤ ਕਮਾ ਮੇਰੇ

ਆਸਾਈ॥ ਗੁਰੂ॥ ਅੰਗਾ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ॥ ਆਸਾ॥ ਮੇਰਾ॥
 ਭੁਭੁਭੁ॥ ਵਾਸਾ॥ ਆਸਾ॥ ਆਸਾ॥ ਨੈ॥ ਆਸਾ॥
 ਗੋ॥ ਵੇ॥ ਤੇ॥ ਗੀ॥ ਭ॥ ਮ॥ ਤਿ॥ ਕ॥ ਰ॥ ਭੁ॥ ਰ॥ ਰਿ॥ ਗ॥ ਆ॥ ॥ ॥ ॥
 ਵ॥ ਭਿ॥ ਤਾ॥ ਪਾ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥
 ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥
 ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥
 ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥
 ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥ ਗੁ॥
 ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥
 ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥ ਆ॥
 ਜੇ॥ ਪੈ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥ ਗੁ॥ ਰੇ॥

ਦੀਆ ਜਾਂ ਦੀਆ ਠੇਨਿ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਆਖਿਆ॥
 ਮਹਿਨਿਆਰ ਥਾਥੇ ਦੁਜਾਇ॥ ਤਾਮਰ ਦਾਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਠੇਨਿ ਘੋੜਾ ਠੇ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਆਖਿ
 ਆ॥ ਦਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਕੈ ਘੋੜਾ ਠੇ ਠੇ ਦੋਰਿ
 ਠੇ॥ ਤਾਮਰ ਦਾਨਿ ਘੋੜਾ ਦੋਰਿ ਦਿਤਾ॥ ਰਥਾਥੇ
 ਦੁਜਾਇ ਆ॥ ਗੁਰੂ ਠੇਨਿ ਗਵੀਤਾ॥ ਥਾਥੇ ਆਖਿ
 ਸਬਦੁ॥ ਮ॥ ਠੇਨਿ ਕੀ ਆਕਾਸ਼ ਕਰੁ ਠੇਨਿ ਆਗੁਰ
 ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈ ਆ॥ ਬਹਿ ਠੇਨਿ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ
 ਗੁਰੂ ਕਉ ਬਹਿ ਜਾਈ ਆ॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰੂ
 ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ॥
 ਰਠਾਠਾ ਠੇਨਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਠੇਨਿ ਗੁਰੂ ਦੋਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ

ਤੇ ਪਾਏ ਸਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਟੁਕ ਸਿਨਿ ਆਤਿ ਨਿ ਘੁਸਿ
 ਘੁਸਿ ਜਾਏ ॥ ਸਿਨਿ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪਿਯਾਗੇ ਸਿਨਿ
 ਤਿਨ ਕਉ ਭੁਭੁਭੁ ਗੀ ॥ ਸਿਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ
 ਰਾਕੀ ਤਿਨ ਸਰ ਬਹਿਓ ਗੀ ॥ ਭਉ ਭਉ
 ਰਾਮੁ ਭੈ ਰੂਪ ਮੇਟਣੁ ਭਗੁ ਗੁਰ ਸੇਵਤੇ
 ਪਾਈ ਜੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਜੇ ਭਉ
 ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇਤੇ ਜਨ ਪਰਦ ਨਾ ॥ ਭਿਨ ਦਿ
 ਵੁਭ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਆਸਦੁ ਸਦੁ ਗੁਰ ਬਾਨ ॥
 ॥ ਸਾਹਿਤਿ ਗੀ ਉਸਤਤਿ ਭੈ ਜੇ ਭਉ ਪ੍ਰਭ
 ਕਾ ਦੇ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਯਾਗ ਸੇਵ ਕੇਉ

ਨਹਿ ਘਾਟੁ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਿ ਨਹਿ ਮੇਤੀ ਪਿਸ
 ਜੀਤਿ ਨਾ ਜੀਆ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ ਲੋ ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ
 ਪੁਆਰਾ ਸੀ ਦਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯੋ ॥ ਫਾਸਿ
 ਨਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ॥ ਤਿ ਨਾ ਕਉ ਪੁ
 ਮਿ ਜਾਇਆ ॥ ਓਇ ਨਾ ਪਿਛੇ ਦੇਵੁ ਦੇਵਿ ਉਸ
 ਭਜਨੁ ਛਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ
 ਸੇਵਿਆ ਗੁਰ ਪੰ ਨਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਰ
 ਗੁਰ ਸਿਆ ਗੁਰ ਪੰ ਨਦਰੁ ਪਾਏ ॥ ਪਾਜੇ ਗੁ
 ਰਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨੇ ਸੇ ਪੰ ਨੁ ਪਰਦੈ ॥
 ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਤਿ ਨ ਕਉ ਦਰਿ ਆਸਦਾ ਸਦ

ਕੁਰਬਾਣੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਭੇਲੀਆਸੇ
 ਅਪਿਤਰਿਭਾਈਆ॥ਤਰਿਦਰਗਭਯੈਨਾਈਐ
 ਤਰਿਆਪਗਲਿਭਾਈਆ॥੧੧॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਮੁਖਿਆਇਰੇਉਨਾਰਸਨੁਪੈਸੈ॥ਤਮਤਿ
 ਨਕੇਰਗਭਿਪਖਾਏਪੁਲਿਯੋਲਿਯੋਲਿ
 ਪੀਸੈ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਦੀਆਮੁਖਿਬੀਰੈ
 ਆਲਾਈਆ॥ਤਰਿਤਰਿਕਏਨਾਚੇਤਿਓਜ
 ਮਿਪਕਲਿਚਲਾਈਆ॥੧੩॥ਜਿਨਾਤਰਿਨਾਮੁ
 ਤਰਿਚੇਤਿਆਤਿਰੇਉਰਧਾਗੇ॥ਤ੍ਰਿਜਮੁਨੇਸਿ
 ਨਆਵਈਗੁਰਮਿਖਿਗੁਰਪਿਆਗੇ॥੧੪॥ਤ
 ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਯਾਨਹੈਕੇਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾ

ਦੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਿ ਨਾਮ ਤਿਹੁ ਗੁਰੇ ਦਿਆਰੀ ਸਿ
 ਲੀਆ ਮਾਏ॥ ੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਤਾ ਮਾਖੀਐ
 ਤਸਿ ਕੇ ਪਸਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਰੇ ਦਿਟੁ ਦਿਟੁ
 ਸਿ ਨਦਿ ਤਰਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਸੇਧੀ ਨਾਨਕੁ ਸਾ
 ਬਾਸਿ ਪੈਰਿ ਪੈਰਿ ਸੋਨਾ॥ ੧੮॥ ਗੁਰੇ ਦਿਖੈ ਦਿਖੈ
 ਗੁਰੇ ਦਿਸਿਆ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰੇ ਦਾ॥ ੧੯॥
 ਗੁਰਸਨਾ ਅੰਤਿ ਬੋਲੀ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁ
 ਠਵੀ॥ ੨੧॥ ਸਿ ਨਾਮੁ ਦਿਖੈ ਪਾਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ॥ ੨੨॥
 ਨਾਨਕੁ ਪਸਾਰੀ॥ ੨੩॥ ੧੮॥ ਗੁਰਿ ਕਾ ਮਾਗੁ
 ਮਾਖੀਐ ਨਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ॥ ੨੪॥ ਗੁਰਿ ਤੇ
 ਗਾਨਾ ਸੁਠੈ ਪਾਗੁਰੁ ਜਾਈਐ॥ ੨੫॥

ਜਿਨਾਯੁਗਮੁਖਿਤਹਿਅਗਪਿਆਸੇਸਾਹ
 ਵਰਦਾਏ॥ਉਭਸਤਿਗੁਰਕਭਸਦਾਵਾਹਿ
 ਆਗੁਰਬਚਾਨਸਮਾਏ॥੧॥ਤੂੰਠਕੁਰੁਤੁ
 ਸਾਭਿਥਤੁਏਮੇਰਸੀਗਾਤੁਪੁਰਾਏਏ
 ਬੰਦਗੀਤੁਗੁਣੀਗਤੀਗਾ॥੨॥ਆਪੇਠਹਿ
 ਟਿਕਹੀਗਏਆਪੇਬਤੁਰੀਗੀਜੇਭਿਸੁਰ
 ਏ॥ਨਾਨਕਾਸਾਈਗਾਹਿਚੀਗੀ॥੩॥ਜਬਥ
 ਬੈਏਹੁਸਬਦੁਬੈਠਿਆਤਾਮੀਰਖਾਨਮੁਗਾਹੁ
 ਆਇਗਇਆਜਾਆਇਕੈਦੇਬੈਤਾਪੰਡਸਿਰ
 ਕੇਭਿਪਰਿਹੁਬਤਰਿਚਾਈਜਾਦੀਹੈ॥ਅਤੇਪੋ
 ਰੁਪਿਛੈਯਗਜਾਨਦੀਹੈ॥ਤਬਸੁਯਤਾਨਬਖ

ਹਪਤਿਸਹਤੁ ਖਬਰਿਕੀਤੀ ਅਖਿਓਜੀਇਕੁ ਯੁ
 ਕੀਰਜਬੰਦਿਹਿਅਇਆਠੈ। ਤਿਸਦੇਸਿਹਤੇਓ
 ਪਰਿਪੰਤਜਾਦੀਠੈ। ਅਤੇਓਸਦੇਇਕੁਤੁਮੁਠੈ।
 ਤਿਸਦੇਪੈਦੈਘੋਜਜਾਦੀਠੈ। ਅਗੁਰੰਥਾਥੁਏਜਾ
 ਇਦਜਾਦੀਠੈ। ਖੁਦਇਦੀਥੰਦਗੀਕਰਦੁਏ
 ਤਾਪਤਿਸਾਤਿਅਖਿਆਜਿਐਸਿਅਇਕੀਗਤੋ
 ਇਆਸਹੁਮਾਰਣਾਨਾਤਥਾਤਾਮੀਰਅਖਿਆ
 ਜੀਕਰਮੁਕਰਿਕੈਦੇਖਹੁ। ਤਥਰੋਰੇਜਾਇਪਾਏਕੈ
 ਹਨੁਹੁਓਪਗਿ। ਤਥਰਕੀਆਆਗੈਮਿਲੀਆ।
 ਅਖਿਓਜੈਜੇਦਕਾਰਾਹੁ। ਸਹਕਾਰਕਾਪਥਦੇ
 ਅਤੇਖਤਰਸੀਆਅਤੇਥਾਮੁਦੀਆਮੁਭੇਇਕਈ

ਆਬਤਾਜੀਆਮ ਤੈਚਰੀਆਮ ਗੈਮਿਲੀਆਮ ਤਥ
 ਥੋਥੇਨੁਚਰੀਮਿਲੀਆਮ ਤਥਾਥੋਥੀਚਰੀਆਪੇਲੁਗੈ
 ਥਾਥਾਥੈਰਾਗਲਾਭੀਪਾਵੈਤਦਿਪਤਿਸਾਹੁਆਇਗ
 ਇਆਮ ਤਥਥਾਥੈਰਿਆਮ ਸਥਦਾਸੀਸਤਿਹ
 ਰੁਪਸਦਿਗਗਆਸਮ:॥ ਨਿਨਿਮਿਰਿਸੋਤਨਿਪਦੀ
 ਆਮੰਦਪੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁਨੀਆ
 ਨਿਗਲਵਿਚਿਪਵਨਿਜੈਜੀਗਾਮਭਿਲਾਮੇਦਰਿ
 ਤੇਦੀਆਮਾਤੁਦਿਥਤਦਿਨਮਿਲਾਤਿਤੁਰੀ॥੧॥
 ਤੀਅਦੇਸੁਤਿਸੈਅਦੇਸੁਆਦਿਪਖਤੇਗਮੀ
 ਤਨਾਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਵੇਖਭਿਵੇਸਾਗਰੁਭ
 ਜਰੁਹੁਮੀਆਈਵਹੀਆਮਾਤੈਸੋਤਨਿ
 ਮਿਲਾਭਿਤੈਗੀਚਰਿਕਾਈਆਮਾਦੈਦਖਤੈ॥

ਹਸਿਆ ਪਾਣੀ ਪੀਚੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾ
 ਸਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਜਤੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਮਿਤਿ ਸਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਗਧਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਲਿਖਿ ਗਧਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਭਾਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਕਾਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਗਿਤ ਮਥੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ

ਆਇਆਇਕਨਾਪੁਜਾਜਾਇ। ਗੁਮਾਨਕਥੁਰੇਰਿਉ
 ਹੁਇਕਹਤੁਨਮਿਐਖੁਦਾਇ॥ ਵਾਇਕਪਰਿ
 ਆਇਆਪੈਟੈਇਕਮਿਐਮਿਐਪੁਫੁਟਿਸੁਖ
 ਇਕਨਾਏਤੋਇਖਿਆਜੇਥਹਿਥਹਿਏਵਹਿਦੁਖ
 ਜੇਤਿਸੁਭਾਏਸੇਕਰੇਨਾਨਕਵਿਆਮਨੁਖ॥੧॥
 ਤਦੁਪਾਤਿਸਾਹਿਪੁਇਆਥਾਥਾਤਦੁ
 ਥਾਥਾਥਿਸਮਾਦਕੇਪਰਿਆਇਆਤਦੁਕੇ
 ਰਮਾਤਿਅਗਾਮੰਗਇ॥ ਉਤਮਹਿਲਿਸਥਦੁਏ॥
 ਗਗਤਿਐਗਇਹਿਮः॥ ਸਿਸਤੰਗਪਤਿਮਿਹਰੁ
 ਨਕੇਈਨਸਕੈਮਾਗਾਤੇਮੰਓਪਮਾਕਿਆਗਾ
 ਭਓਅਗਾਤਓਧਾਗਾ॥ ਗਧਿਐਤਿਪਆਗੇਗਧਿ
 ਧਿਐਮੈਦਸੁਗਤੇਗਾ॥ ਰਹਿਥਾਹਿਮਹੀਹਿ

ਗਵਿਰਤਿ ਮਾਸ ਚਾ ਚਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਆਰੈ ਦੇਉ ਨ
 ਮਾਤੈ ਗਬਾਯੀ ਏਤੈ ਰਭਾ ਗਤ ਪਿਆਰੇ ਸਿ ਨ ਕਉ
 ਤੈ ਆਪਣਾ ਮੁਰੀ ਆਸੈ ਤੈ ਪਾਇ ਓਤਾ ਗਾਗਾ
 ਨਾਮਾ ਸੈ ਨ ਕਬੀਰੁ ਤੇ ਲੋਚਨੁ ਤਉ ਗੁਣਿ ਪਾਯੀਐ
 ਤੇਰਾ ਮਸੀਹਿ ਬਨਿ ਆਗਾ ਰਵਦਾ ਸੁਚ ਮਿਥਾ
 ਕੁਤ ਉਗ ਪਿਯੀ ਆਤੈ ਰਿਯਾ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਗਨਿਤੁ ॥੨॥
 ਪਾਨ
 ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਬਨਤੀ ਰੁਲ ਜਾਤਿ ਕਾ ਟੀ ਨਾ ॥
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਇਕੈ ਆਪੁ ਨ ਕਰਿ ਯੀ
 ਨਾਗਾਗਾ ਜਾਥੈ ਥੈ ਹੁਸਬਤੁ ਆਖਿ ਆਗਾਤਾ ਪਹਿ
 ਸਾਤਿ ਬਥਰਿ ਆਇ ਪੈਰੁ ਮੇਰਾ ਆਖ ਓਸੁ ਇਸੁ
 ਯਕੀਰਨੇ ਮੁਹਿ ਦਿਖਿ ਪੁਰਾਇ ਨ ਦਰਿ ਆਵ

ਦਾਹਾ ਤਬਾਹਿ ਕਹਿੰਦੁ ਮੁਸਾਯ ਮਨ ਸਰਸਾਯ
 ਮਾਯਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਤਪਾਤਿ ਸਾਧਿ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ ਏਨ
 ਹੋਵੇ ਸਰੁ ਦੁਕ ਭੁਭੁਕ ਗਾਤ ਗੁਰੁ ਬਾਬੈ ਮਾਧਿ
 ਮਾਧਿ ਮਸਾਏ ਕੀ ਮਿਥੁ ਨਾਹੀ ॥ ਪਰੇ ਏਨੇ
 ਬਹਿੰਦੇ ਏਨੇ ਸੈਰ ਪੁਰੀ ਸੋਵੰਦੇ ਹਿੰਦਿ ॥
 ਮਾਏ ਹਿੰਦੀ ਕਾ ਕੁਝ ਗਇਆ ਏ ਸੋਇ ਹਿੰਦੇ ਹਿੰਦੇ
 ਤਬ ਬਾਬੈ ਪਾਤਿ ਸਾਧਿੰਦੁ ਮੁਕੀ ਤੋਜ ਬਾ
 ਰਿੰਦੇ ਸੋਵੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ॥ ਮਾਏ ਵਸਤੁ ਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ
 ਭਾ ਸੈਰ ਪੁਰੀ ਬਹਿੰਦੇ ਹੋਥ ਸਤੁ ਵਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ
 ਤਬ ਬਾਬੈ ਨਾਜਾ ਵਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ
 ਸੋਹਿੰਦੇ ਸੈਰ ਪੁਰੀ ਹਿੰਦੇ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ

ਆਇਕਰਿਦਿਖੈਤਾਕੈਵੈਖੈਸਭਕਤਾਯਾਮਪਏ
 ਏਨਿ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆਮਰਦਨਿਯਾਇਉਕਿਅ
 ਏਰਤੀ॥ਤਾਮਰਦਨੈਆਖਿਆਸੀਪਤਿਸਾਹਜੇ
 ਤੁਪੁਰਾਣਸਾਈਏਰਤੀ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆ॥
 ਮਰਦਨਿਯਾਗਥਾਥੁਏਸਾਇ॥ਤਾਮਰਦਨੈਗਥ
 ਥੁਏਸਾਇਆਗਥਾਥਾਸਾਕੀਤਾ॥ਥਾਥੈਸਥਦੁ
 ਓਚਾਇਆ॥ਮਃ॥ਕਹਾਮੁਖੋਯਤਥੋਯਘੋਰੇ
 ਕਹਾਮੁਖੇਗਸਰਨਾਈ॥ਕਹਾਮੁਖੇਤਗਥੈਦਗ
 ਨੀਰਣਕਹਾਮੁਖਾਯੁਕਵੰਈ॥ਕਹਾਮੁਖਾ
 ਹਸੀਆਮੁਖਥੈਕੇਇਥੈਦਿਸਤਿਨਾਈ॥੧॥ਇ
 ਉਸਗੁਤੇਗਤੁਮੇਗੁਸਥਾ॥੧॥ਇਕਘੜੀਮ

ਭਿਖਾਇਓ ਭਾਖਾਇਓ ਭਾਖਾਇਓ ਭਾਖਾਇਓ ਭਾਖਾਇਓ
 ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ
 ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ
 ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ
 ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ
 ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ
 ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ
 ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ
 ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ
 ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ ਕਰਮੁ

ਰਾਮ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮੰਦਰ ਮੁਦਿ ਮੁਦਿ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਇਆਰੇ ਏ ਮੁਗਾਨ ਨੋ ਏ ਆ ਆ ਪਾਵਿ ਨੋ
 ਪਰ ਜਾਨਾ ਇਆ ਗਿ ਮੁਗਾਨ ਪਰ ਏ ਰੁਣੇ
 ਏ ਏ ਗੁਣ ਮਹਿ ਤੇ ਗਵ ਗਾਈ ਏ ਨਾਤ ਪਰ
 ਤਾਇ ਜਾਨਾ ਏ ਨਾਤ ਮਹਿ ਤੇ ਗਾਈ ਨੀ ਨੀ
 ਚੀਰੇ ਰਗ ਏ ਏ ਏ ਏ ਨਾਮ ਗਾਨਾ ਏ
 ਪਾਇ ਰਿਦ ਰਿਦ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ
 ਪਰ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ
 ਸਿਰ ਪੁਰ ਪਾਏ ਇਕ ਗਾਵੁ ਮੁ ਮੁ ਮੁ
 ਸਿਰੇ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ

ਏ॥ ਫੁਲਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਗਏ ਕਰਤਾ ਰਿਸ਼ਾ ਪਿਸ਼ਾ ਏ॥
 ਐ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾ ਏ॥ ਐ॥ ਬਿਗਮੇ ਨਾਨਕ
 ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਤਬ ਬਬਰ ਗਵਾਈ ਪਗੀ ਠੇ
 ਏ॥ ਓਤੁ ਮਹਿਲੇ ਬਾਬੈ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਸੇਰ
 ਚਿਹਿਰਾ॥ ਮ॥ ੧॥ ਗਈ ਬਹੁ ਚੁਕੀ ਏ॥ ਏ॥ ਜਨਿ ਹੰਕ
 ਰੁਦੁ ਗੀ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਪਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਏ॥
 ਭੀ ਮਹਿਲਾ ਸਾਗੀ॥ ਨਾਮੁ ਪਾਠਿ ਓਤੁ ਗਤੋ ਗੋਬਿੰਦ
 ਕਾਇਰੁ ਗਾਖਾਤੁ ਪੈ ਜਾਤੁ ਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਓਹਿ ਜੀਉ ਨਿ
 ਮਾਇਆ ਤੁਮਾਤੁ॥ ਨਾਨਕੀ ਸਾਧੀ ਜਾ ਕੈ ਸੇਰ
 ਗਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਚਿਰ ਚੁਕੁ ਗਵਾਹੁ ਗੁਰੂ॥
 ਜੈ ਸਾਥਾ ਏਕੁ ਤਾਇ ਸੁਤਾ ਏ॥ ਏ॥ ਖਾਖਾ ਪਗਾ

ਕ ਸਾਏ ਆਕਰਿ ਓਪਦੇ ਸੁਇ ਵਿਵੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ
 ਬਹੁ ਜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਏ ਪਿਛੋਲੇ ਅਵਧ
 ਟਬ ਖਸਿ ਲੈ ਠਿ ਪੁਰੁ ਆਗੈ ਮਗਰਿ ਪਾਏ ॥੨॥
 ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਸਭ ਬਿਪਿਨੈ ਦੇ ਕਿਸ ਪਹਿ
 ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਯੋਗ ਕਰੈ ਕ ਬਿਨਿ ਨ ਭੀਜੇ
 ਗੋਇ ਦੁਹਰਿ ਭਾਏ ਤਾਪੈ ਜਗ ਖਾਈ ਯੋਗ
 ਟਰ ਓਇ ਮੈ ਸਭਾ ਗੀਦੇ ਖੀਇ ਕਤੇਗੀ ਓ
 ਟਰ ਓਈ ਯੋਗ ਭਾਉਇ ਰਿਗ ਪਾਲ ਦਇਆ
 ਆਪੁ ਭਯੁ ਭਯੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਪੁਰੁ
 ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਿ ਮਿਲਾਏ ਤਾਦੁ ਕੈ ਮਨ ਕੀ
 ਚਿੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਧ ਧਰਮੁ ਸਿਪਾਇ

ਓਹ ਓਹ ਸਿਧਾ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ਸੇਈ ॥ ਤੁਮਰ
 ਵਹੁ ਗੈ ਓਹ ਸਾਨੁ ਤੁਮਰ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥ ੩ ॥
 ਧਾਪਿ ਪੁਰਾਣੀ ਓਹ ਤੁਮਰੁ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥ ਓਹ
 ਸੁਣਈ ਰਿਤ ਓਹ ਤੁਮਰੁ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ਸਿਸੇ
 ਸੁਣੈ ਨਾਨਕ ਸਗੋਂ ਗੋਸੇਈ ॥ ਸਿਧਾ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥
 ਤੁਮਰੁ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥ ੫ ॥ ਸਿਧਾ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥
 ਤੁਮਰੁ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥ ੬ ॥ ਸਿਧਾ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥
 ਤੁਮਰੁ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥ ੭ ॥ ਸਿਧਾ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥
 ਤੁਮਰੁ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥ ੮ ॥ ਸਿਧਾ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥
 ਤੁਮਰੁ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥ ੯ ॥ ਸਿਧਾ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥
 ਤੁਮਰੁ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਧਾ ਕਹੈ ਓਹ ਸੀ ॥

ਤਾਵਪਰੀਜਲੀਯਾਗਾਯੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰਮੁ
 ਤੈਵਸਤਿਗੁਰਮਿਐਬੁਝੈਦੀਰਗਾਨਾਮੁਦਖ
 ਤੈਸੁਦੈਨਾਨਾਮੇਖਿਓਹਗਾ॥੯॥ਜਿਓਹੁ
 ਤੈਤਿਓਹੁਦੋਰਾਦੀਆਈਸਤਿਸੁਤਾਏ
 ਨਾਨਕਾਸਾਈਵਰਿਆਈ॥੧੦॥ਤਥਾਇਕਦਿਨਿ
 ਮਗਦਾਨਾਮਗਜਾਤੀਅਖਿਓਸੁਜੀਇਤਾ
 ਇਸਿਮੇਵਗਾਇਆਨਾਤੈਤਿਤੋਨਿਓਮਾਗੇ
 ਤਥਗੁਰੁਬਾਥੈਆਖਿਆਮਗਦਾਨਿਯਾਓਸਰ
 ਗਖਤਤਲੈਜਾਇਸੁਓ॥ਜਾਓਹਓਗਤਜਥ
 ਬੁਦੋਹਗੇ॥ਤਥਮਗਦਾਨਾਜਾਇਸੁਤਾਨਾਓਏ
 ਕਬਰਦਿਕਲਖੀਪਈਥੀਸਾਨਾਓਪਥਿ

ਓਹ ਓਹੀ ਸਿਯਾਕ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਸੀ ਸੇਈ॥ ਤੁਮਰ
 ਵਹੁ ਗੈ ਓ ਸਾਨੁ ਤੁਮਰ ਕਰ ਓਹੁ ਹੋਈ॥ ੩॥
 ਧਾਪਿ ਪੁਰਾਈ ਓਤੁ ਮਕੁਰੁ ਕਮਵਹਾ ਓਹੁ
 ਮੁਟਈ ਰਿਤੁ ਤੁਮਰ ਕਮਵਹੁ॥ ੪॥ ਸਿਯੇ
 ਸੁਤੇ ਨਾਨਕ ਸਗੋਵ ਗੋਸੇਈ॥ ਜਿਯੁ ਰੁਖੁ ਏਯਾ
 ਏ ਤਿਸੁ ਗੀਰ ਨਹੀ॥ ੫॥ ਜਿਯੁ ਚਲਾ ਚਲੇ
 ਜਿਯਾ ਰਿਦੁ ਸਾਥੈ ਨਾਨਕਾ॥ ਅਯੈ ਤਾਪ ਨਾਮੰਦੁ
 ਦੇ ਬਿਰਿ ਕੁਲੁ ਥੀਚਾਗਾ॥ ੬॥ ਵਹੁ ਜੁਰ ਹੁੰਦੁ
 ਖਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਹੁੰਦੁ ਪਵਿਤਰੁ ਵਹੁ॥ ੭॥ ਓਹੁ ਗਵੇ
 ਤਹੁ ਗੁਣੁ ਕਹੁ ਜੈ ਸਾਤੁ ਤਪਾਵਹੁ॥ ੮॥ ਧਰਮੁ
 ਕੁਮਾਰੁ ਥੀਜਾ ਕਹੁ ਜੈ ਸੀਰਿ ਰਤ ਕਮਾਵਹੁ॥

ਤਾਵਖੀਜਲੀਭਾਗਾਭਾਗੇਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰਮੁ
 ਤੈਵੇਸਭਿਗੁਰੂਮਿਐਬੁਝੈਦੀਰਗਾਨਾਮੁਦਖ
 ਤੈਸੁਦੈਨਾਨਾਮੇਭਿਭੁਭਾਗਾ॥੯॥ਜਿਭਾਭਾ
 ਤੈਤਾਤਿਵੈਵੈਦੇਰਾਦੀਆਈਸਤਿਸੁਭਾਵੈ
 ਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥ਤਥਾਇਕਲਿ
 ਮਗਦਾਨਾਮਗਜੁਰੀਤਾਮਾਭਿਭੁਸੁਜੀਇਤਾ
 ਇਸਿਮੈਵਿਗਾਇਆਮਾਤੈਤਿਤੋਰਿਭੁਮਾਗੇ
 ਤਥਾਗੁਰੂਬਾਬੈਆਖਿਆਮਗਦਾਨਿਆਭੁਸਰ
 ਗਖਤਤਲੈਜਾਇਸੁਭਾ॥ਜਾਭੁਭਾਭਿਗਾਤਜਥਾ
 ਭੁਰੇਹੇ॥ਤਥਾਮਗਦਾਨਾਜਾਇਸੁਤਾ॥ਤਾਭੈ
 ਕਥਰਭਿਕਲਖੀਪਈਥੀਸੀ॥ਭੁਪਭਿ

ਹੋਇ ਪਾਇਆ ਜਿਉ ਸੁਤਾ ਬਾਗੁ ਤਿਓ ਕੀ ਜੀਆ
 ਇਹ ਗੀਆ ਇਕੋ ਜੀ ਜੀਆ ਜੀ ਸੁਤੇ ਹੋਇ
 ਤਾਹ ਬਾਗਿ ਸਭੇ ਮਹਿ ਸਦੀਆ ਤਬ ਬੈ
 ਆਖਿਆ ਸੀ ਕੀ ਤੇ ਵੇ ਮਹਦਾ ਨਿਆ ਤ
 ਮਹਦਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੀ ਏਹਿ ਕੋ ਜੀ ਲੀ
 ਸਭੇ ਮਹਿ ਗਈਆ ਤਾ ਬਾਬਾ ਸਿ ਆਖ
 ਖਿਓ ਮੁ ਮਹਦਾ ਨਿਆ ਏਹੀ ਮਹਦੀ ਆਖੀ
 ਏਕ ਸੰਕਾ ਮਹਦਾ ਤਾ ਮਹਦਾ ਨਾ ਆਖਿ ਪੈਗੇ
 ਪਹਿਆ ਤਬ ਸੈ ਦੁਹ ਕਾ ਲੋਕ ਬਹੁਤਾ
 ਏਧੀ ਕੀ ਹੋਆ ਤਬ ਬਾਗੁ ਕਾ ਆਖੁ ਬੰਦਿ
 ਵਿਦਿ ਬਾਗੁ ਏਹਿ ਖਿਓ ਏਹੀ ਆਖਾ ਪਰਖਾ

ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇ ਗੰਗਾ ਤੇ ਭੈ ਆਵ ਜਾਦਾ ਹੈ॥
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾ ਨਿਯਾਜ ਮਿਠਾ
 ਅਸਾਨੁ ਮਿਲੈ ਗਾਤਾਇ ਉਨਿ ਚਲਿ ਲੈ ਓਹੇ ਸਿਉ
 ਨਿਬੁਢਿ ਚਹੁ ਹੁਸਨਿ ਚੇ ਜੀਯੀ ਚਦਾ ਹੈ॥ ਤਬ
 ਮੀਆ ਮਿਠਾਉ ਖੜਾਉ ਆਖਿਆ ਓਸੁ ਚਾਹੁ
 ਪੁਛਿਓ ਨਾਨਕ ਦਾਦੀ ਦੁਰ ਕਰੇ ਹਾਤਾ ਮੁਹੀ
 ਦਾ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾ ਅਗੇ ਆਵ ਜਾ ਕੀਤਾ ਆਪਾ
 ਜੇ ਨਾਨਕ ਅਸਾਨੁ ਮਿਲੈ ਗਾਤਾਇ ਉਤਰਿ ਲੈ ਓਹੇ
 ਗਾਸਿ ਉਦੁ ਪੁਛੁ ਪਹੁ ਮਾਯਾ ਈਤਾ ਗਿਯਾ
 ਈਦੀ ਭਾਤਾ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਉਥ
 ਹੁਯਾ ਵਾਜੁ ਆਇ ਆਏ ਆਸਿ ਉਨਿ ਬੁਢਿ ਚਹੁ॥

ਹਸਨਿ ਚੋੜਾਯੀ ਚਰਾਏ॥ ਤਿਓਜ ਮਿਲੈ
 ਗਾਤਾਇਓਨਿ ਚੋੜਿਲੈ ਤਗੈ॥ ਤਾਦੁ ਪਕਾ
 ਕੁਛ ਨ ਜਾਵੈ ਗਾਮਾਯਾ॥ ਉਤਾਗੀ॥ ਅਤੇ
 ਨਿਭੁਨਿ ਚੋੜਿਯਾ॥ ਫੁਗੁ॥ ਤੈਵੇ ਗਾ॥ ਤਥਮੀ
 ਆਮਿਠਾ ਦੀਦੁਰਦੇ ਪਇਆਇਆ॥
 ਦਿਤੁਆਇਸਾ॥ ਮਕਰਿਵੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ॥
 ਗੇਸਦਿ ਮਹਾਯਾ॥ ਤਥਮੀ ਆਮਿਠਾ ਬੈਠਿ
 ਆ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਬਹਿਨਾ॥ ਉਪਦ੍ਰਵਿਕਾਰੁ
 ਜਾ॥ ਥੀਰੁਸੁਯਾ॥ ਜਾ॥ ਕਕਾ॥ ਮਾਜੇ ਪ੍ਰਭ
 ਤਿਤਾ॥ ਦਗ॥ ਪਦ੍ਰਵਿਕਾਰੁ॥ ਤਥਥਾ॥

ਬਾਬਦਿਤਾ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਭਉਖਾ ਭਿਕਾਰੀ ਦ
 ਰੁਦਾ॥ ਰਸੁ ਪੁਰਾ॥ ਸੇਖਾਨੀ॥ ਅਭਿਗਾਥਿ ਕਰਿਤ
 ਦਰਗਹ ਪਦੁ ਭਿਕਾਰੁ ਪੁਰਾ॥ ਤਾਬਾਬੈ ਆਖਿ
 ਆਸੇਖ ਸਿਧਾ॥ ਭਉਖਾ ਦਰੁ ਦਿਖੀ॥ ਚਉਤ੍ਰ
 ਨਾਹੀ॥ ਜੇਕੋ ਭਉਖਾ ਹੋਇ॥ ਸੇਭਿਕੇ ਹੋਆਰ
 ਹੋਇ॥ ਤਾਸੇਖਿ ਸਿਧੈ ਆਖਿ ਆਜੇ॥ ਨਾਨ
 ਕਭਿਨੁ ਤੇਹੁ ਦੀਵਾ ਜਾਹੁ॥ ਦਾਹੈ॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ਕਾ
 ਅਵਤਾਰੁ॥ ਭਉਖਾ ਭਿਕਾਰੀ॥ ਭਿਕਾਰੁ ਭਉਖਾ
 ਦਰਗਹ ਕੈ॥ ਭਿਕਾਰੁ ਭਿਕਾਰੀ॥ ਭਿਕਾਰੁ
 ਪਾਏ॥ ਭਿਨੁ ਤੇਹੁ ਦੀਵਾ ਭਉਖਾ॥ ਤ
 ਬਾਬੈ ਜਾਬਾਬਦਿਤਾ॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ਕਾ ਕੁਲੁ ਕਰੇ

ਥਕਮਾਈਯੋਭਓਵਦੀਇਤੁਤਨਿਯਾਈਯੋ
 ਸਚਬੁਝੁਯਾਇਜਲਾਈਯੋਥਿਨੁਰੇ
 ਯਦੀਦਇਓਥਲੋਯੋਰਿਚਨੁਸਮੰ
 ਬੁਝਿਓਮਿਲੋ॥੧॥ਇਤੁਤਨਿਯਾਈਯੋ
 ਥਕਮਾਈਯੋਸੁਖੁਓਵਸੇਵਕਮਾਈਯੋ॥
 ਸਕੁਦੁਨੀਯਾਈਯੋਦੁਸਾਈਯੋ॥ਕਇ
 ਦਿਤੁਨੀਯਾਈਯੋਸੇਵਕਮਾਈਯੋਤਾਦਗ
 ਹਥੈਸਤੁਪਾਈਯੋਕਪੁਨਨਕਬੰਧ
 ਯੁਭਾਈਯੋ॥੩॥ਤਸੇਖਿਮਿਓਯੋਗੁਕੀਤਾਯੋ
 ਥਿਓਯਾਈਯੋਓਰਕਵਨਕਗਾਓਰਿਤਪ

ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਪੈ ਛਾਅ ਤੈ ਜੀ ਓਹ ਕਵਨ ਕਤੇ
 ਬੈਠੇ ਸਿਤ ਕਾ ਮਾਏ ਤੇ ਸਹੀ ਥੀ ਛਾਅ ਤੇ ਓਹ
 ਕਵਨ ਕਹੇ ਸੀਐ। ਸਿਤੁ ਰਗ ਵਾਲਾ ਏਕ
 ਥੀ ਛਾਅ ਤੇ ਓਹ ਕਵਨ ਕਹੇ ਜਾਏ ਸਿਤੁ ਦਿਲ
 ਗਏ ਜਾਏ ਨਾਹੀ ਆਏ ਓਹ ਕਵਨ ਨਿਵ ਜਾਏ
 ਜਾਵੇ ਕੁਜਾਹੇ ਤੇ ਨਾਹੀ ਗੁਜੇਗਾ ਤਬ ਬੈਠੇ ਸਥਾ ਭੁਏ
 ਤਾਯਾ ਆਖਿ ਓਹ ਮੁਖ ਮੰਦੀ ਆਗ ਬਾਥੁ ਦਾਇਆ ਤਾਮ
 ਗਦਾਗ ਬਾਥੁ ਦਾਇਆ ਆਥਾ ਬੈਠੇ ਸਥਾ ਭੁਏ
 ਗਗਨ ਮੁਖਿ ਦਿਖਾਇ ਮਃ ੧॥ ਆਹੁ ਤਾਮੁ ਮੁਖੁ ਦਾਇਐ
 ਦੋਹੈ ਫਿਰਿ ਮਾਏ ਤਾਗੀ ਆਵੇ ਪੈਯੋ ਓਹਿ ਪੈਯੋ
 ਆਵੇ ਪੈਯੋ ਮੁਖੁ ਦਾਇਐ ਓਹਿ ਓਹਿ ਦਾਇਐ

ਕਥਾਨੁਰ ਗਾ॥ ਸਚੁ ਨਿਦਾਜ ਕੀਨੁ ਮੁਖ
 ਲਾਮਾਨਸਾ ਮਾਗਿ ਨਿਦਾਜੁ ਸਾਨੇ ਹਮਸੀ
 ਤਮਨੁ ਮਥਾਨੁ ਵਾਕਾਨੁ ਮਖਰੁ ਈਪਾਕ ਪਗਲੁ॥
 ਸਗਮ ਗੀਅਥਿਐ ਕਮਾ ਦੁਆ ਤਗੀ ਕਤਿਤ ਗਥਿ
 ਉਥੇ ਸਿਤੁਲਾ ਦੁਆ ਮਾਗੁ ਕਤਿ ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਕਥ
 ਦਾਗਾ ਮਿਲਾਹੁ ਤਗੀ ਤਿਜਿਤ ਦਿਗਿ ਨਮਗਾ॥੩॥
 ਰੁਗਾਨ ਕਤੇਬ ਇਥਿ ਮਾਯਿ ਮਾਧੀ ਨਰ ਸਾਨੁ
 ਹਤਗਾ ਪਤੁ ਬਰਗੀ॥ ਪੰਚਮ ਸ੍ਰਮਿਰਕ
 ਏਥੰ ਪਤੁ ਦਿਓ ਬੈਰ ਸਕੂਰੀ ਕਥਾਨੁ ਪਗਲੁ॥
 ਮੁਖ ਮਿਹਰਿਗੀ ਜਾਪੈ ਇਥ ਕਥਿ ਸਤ ਪੀਗਲੁ
 ਏਸ ਕਮਾਇਆ ਦੁਆ॥ ਰੁਗਾਨੁ ਰੁਗੁਮੁਖ

ਸਕ ਖੁਦਾਈ ਬੇਦਗੀ ਮਾਤੁ ਤੁਮਾਤੁ ਤੁਮਾ
 ਤੁਮਾਤੁ ਤੁਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਜੇਦਿਲੁ ਬੈਧੈ ਮੈਦੀ ਤੁਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਉਤਾਰਿ ਦੈਗੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ
 ਗਾਧਾ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ
 ਕੁਝ ਦਿਲੋ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ
 ਦਿਵਗੁ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ
 ਧੋਲ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ
 ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ
 ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ ਮੈਦੀ

ਸਬੁਗੀਤੀਤੀਭਲੇਮੀਚਓਬੀਧੇਗੀਪੰਚਵੈ
 ਪੰਜਿਵਿਤੁਮੁਕਾਮੈਪੰਜੈਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪ
 ਗਾਇ॥ਸਗਈਜਾਨਿਕਹੁਮੁਰੀਟਗਾਬਚ
 ਅਮਾਭਵੈਵਿਕਹੁਪਿਕੁਜਾਗਾਖੁਦਪਿਟਿਕੁ
 ਬੁਇਨੇਵਹੁਬੰਗਾਬੁਗੁਬੁਗੁਬੁਗੁਬੁਗੁ
 ਤੁਗਾਤੁਗੁਬੁਗੁਪਾਤੁਗਾਇਲਿਨਗੀ
 ਆਓਪੈਵਹੁਮੁਕੁਲਾਪੀਰਪਛੈਕਿਸ
 ਤੀਮੇਈ॥ਅਜਗਈਤੁਗੁਤੁਗੁਤੁਗੁ॥੧॥ਕਾ
 ਇਕਾਕਿਰਦਗਾਓਰਿਕਿਕੁਕਾਗੁਤਮਾਸੇ
 ਮਾਇਕੀਕੀਕਾਨਪਕੁਪਕੁਤੁਕੁਕਿਕੁਤੁ
 ਤੁਗਾਇਕੁਸਥਤਿਸੁਗਤਿਰਸਤਾਗਸਗ॥੧॥

(273)

ਕੈਸਾ ਭਾਤ ਬਥਾਥੇ ਅਖਿਆਸੇ ਖਮਿ ਚਾਹਿਕ
 ਨਾਇਕੀ ਅਤਿਕਿ ਸਾਧੁ ਭਾਈ ਭਾਤਾਸੇ
 ਖਮਿ ਚਾਹਿਕਾ ਜੀਮਿ ਚਹਿਕੁਟਿ ਸਾਤ ਬਹੁ
 ਭੁਥਾਥੈ ਸੇ ਖਮਿ ਚਹਿਕੀ ਬੰਧ ਪਕੜੀ ਗੈ ਸੈਲੈ
 ਫਿਰਾਤ ਬਥਾਥੇ ਅਖਿਆਸੇ ਖਮਿ ਚਿਯਾਏਕ
 ਨਾਮੁ ਖਰਾਹਿਕਾ ਸੁਭਾਤਾ ਬਥਾਥੈ ਭੀਯਾ
 ਆਗੁ ਆਖਹਿ ਨਾਮਿ ਸੁਮਤ ਸਮਝੈ ਚਿ
 ਗਫਿ ਆਤ ਬਸੇ ਖਮਿ ਚਹਿਕੈ ਖਿਕਰਿ ਹੈ ਗੁਣੁ
 ਆਜਾਇ ਪੈਤਾਹਿ ਸੁਭੀ ਭੁਸਮ ਕੀ ਹੈ
 ਤਬਹਿ ਰਿਖੁ ਦੁਜਾਹਿ ਗਏ ਅਭਾਤ

ਏਤੀਕਤੈਨਾਉਭੀਪਤਾਉਯਾਤਬਸੇ
 ਪਮਿਓਯਾਇਯੇਰਚੁਮੈਤਬਥਥਿਮਦੇਵੇ
 ਪਮਿਓਭੀਯਾਯਾਤਗੁਮਿਤਗੈਥਭਜ
 ਗਵਭੀਯਾਤਗੈਥਮਾਨੁਦਸਤੁਯਾਥਈਮ
 ਨਕਯੁਗੈਥਿਕਥੁਕਤੁਗੈਥਮਾਤਗ
 ਮੁਯਾਨਕਯੁਮੈਤਾਨੁਯਾਗਮਾਨੁਕਯੁਗੈਥ
 ਪਸਗੈਥਤਿਕਾਮੁਕਯਾਯਾਥਈਮਾਨੁ
 ਨਾਪਕਯਾਮੈਮਦਿਯਪਾਕਯਾਇਯੁਮੁ
 ਤਾਯੀਮੀਯਾਥਭਿਸਮਯੁਭੀਯਾਥਥਿ
 ਯਾਨਤਿਨਸੁਰਯੁਗੈਥਮਾਕਿਰਤਿਯਪਤੈਰ

ਦੁਹੈਗਾ ਸਚੁ ਭੀ ਸਤੁ ਹੈਗਾ ਚਰੁ ਗੁਰੁ ਦੁਜਾ ਕੁ ਹੈ
 ਤਲੀ ਮੀ ਤਲੁ ਢੇਰੈ ਜਿਹੁ ਜਲੁ ਲਮਹੈ ਪਿਠ
 ਸਾਹੁ ਮੁਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਧ ਭਿਧੁ ਜੁ ਹੈ ਥੰਗ
 ਬਲੇਕੁ ਹੈ ਚੰਗੇ ਲਾਲੁ ਚੁ ਹੈ ਜਗੀ ਪਾਯੀ ਹੈ
 ਛਕੀ ਗੰਥੁ ਗੰਥੁ ਹੈਗਾ ਨਾ ਸਥੁ ਗੰਥੁ ਮਕਰੁ ਹੈ
 ਗੁਪੀ ਗੰਥੁ ਹੈ ਬੇਗੁ ਬੇਪੀ ਗੰਥੁ ਹੈ ਦਿਯਾ ਨਤਿ
 ਦੁਸਤੁ ਹੈ ਬੇਦਿਯਾ ਨਤਿ ਨਕਾਰੁ ਹੈ ਤੇਗ
 ਮਰਦੁ ਹੈ ਮਰਦੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ਇਤੇ
 ਇਤੈ ਲੋਕੁ ਜਾਨਿ ਜਾਣੈ ਤਉ ਨਾਨਕ
 ਦਾ ਸਬ ਦਰੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬੈਬੈ ਸੀ

ਨਾਮਿ ਚਾਇਦੁ ਪੀਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਓਖਤੁ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰਿ ਮਾਥੇ ਲੁਭੁ ਭਗਤ ਬ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵਿ
 ਇਨਿ ਕਹਿ ਮਾਤ ਬਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਪਰਮ
 ਦੇਵ ਕੀਤੀ ਦੁਨੀ ਦੇਵ ਪੁਖ ਕੁਖ
 ਬਾਨੀ ਸੇਵਾ ਪਤਾ ਕਾਸ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਓਖਤੁ
 ਇਨਾ ਜੀਨਾ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇ ਆਇ ਤਬ
 ਓਖਤੁ ਆਇ ਕਹਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਉ ਭਾਉ ਕਹਿ ਕੇ
 ਲੇ ਗਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਾਇ ਬਾਨੀ ਤਬ
 ਓਖਤੁ ਸਤੁ ਬਾਨੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜਾਇ ਭਗਤ

੧੫੬

ਮਾਇਸ਼ਵੀਤੀ॥ ਦੁਪੁਰੀਯਰਜੀਆ॥ ਤ
 ਮੈਨੁਤਈਆਹੁਤੰਆਬਮਣਕੋਵੈ॥
 ਤਬਬੈਜੀਕਉਤੀਬੁਛਿਯਾਇਆ॥
 ਤਦੁਪੁਰੀਪੁਛਿਯਾਤੇਗੋਬਿਯਾਤੰਆ
 ਹੋ॥ ਤਬਉਸਕਉਆਜੀਸੇਗੋਪਤਾਕ
 ਸਗਪੁਹੋ॥ ਤਿਸਕੋਨਾਉਕੋਕਮਣਜੀ
 ਵਧਿਓਨਿ॥ ਤਬਬਾਬੋਛਿਯਾਤੇਗੋਪਤ
 ਪੁਰੀਜੀਸਗਦਿਨੁਤੰਆਹੋ॥ ਭੰਡਨ
 ਹੀਖਾਯਾਅਤੇਤੁਆਖਦਹੋਜੇਸੈਸ
 ਉਮਨੁਪਸਿਵਛਿਯਾਹੋ॥ ਤਬਤਨੀਰ

ਬੰਧੀਆਈਆਗਾਧਾਧਾਖਰੀਦਿਸੁਜਥੀ॥ਤਬ
 ਬਾਬੈਪੁਇਆਏਤਪਜਸਿਸਕੀਆਏਨਿ॥ਤਬ
 ਬਾਬੈਪੁਇਆਤਬਦੁਨੀਚੰਦਾਧਿਆਜੀਇਹਿ
 ਪਜਾਮੇਗੀਆਏਨਿ॥ਤਤੁਬਾਬੈਇਸੁਈਇਹਿ
 ਆਖਿਓਸੁਜਾਸਾਹੀਆਮਾਨਗਾ॥ਅਸੀਆ
 ਗੈਮਗਿਏਓਗੈਤਬਦੁਨੀਚੰਦੁਸੁਈਤੀਮਤਿਪ
 ਸਿਏਗਇਆਆਖਿਓਸੁਇਤਸੁਈਗਖਗੁਰੁ
 ਤੀਓ॥ਅਤੈਆਖਿਓਏਸੁਜਾਅਗੈਮਗਿਏਓਗੈ
 ਤਤੁਤੀਮਤਿਆਖਿਓਇਪਰਮੇਸਰਕੇਇਤਸੁ
 ਈਤੈਸੁਖਿਓਲੋਗੀਆਗੈ॥ਤਤੁਨੀਚੰਦ
 ਆਖਿਆਜੀਆਕੀਯੋ॥ਤਤੀਮਤਿਆਖਿਆ
 ਜਾਓਇਆਓ॥ਤਬਦੁਨੀਚੰਦਸੁਈਯਹਿ

ਲੇਖਾਇਆਥਾਥੇਪਸਿਅਇਅਖਿਓਮੁਇਹੁਮੁਈ
 ਮੋਹਪਸਿਅਮੋਹਲਏਵੀਨਾਹੀ॥ ਏਹਿਐਵਹੁ
 ਤਬਹੁਗੁਥਾਥੇਅਖਿਅਗਾਇਤਪਤਾਇਓਕਰਿਪ
 ਹੁਚਾਵਹਿਗਾਜੇਮੁਈਨਾਈਪਹੁਚਾਇਸ
 ਕਦਾ॥ ਤਬਦੁਨੀਚੰਦਉਛਿਮਥਏਕਯਾ
 ਅਖਿਓਮੁਜੀਓਹੁਥਾਤਕਰਿਸਿਤਅਯੈਪਹੁ
 ਚੈ॥ ਤਦਹੁਗੁਥਾਅਖਿਅਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਉ
 ਦਹਿ॥ ਅਤੀਤਾਅਭਿਅਗਤਏਮੁਇਪਾਇ॥ ਇ
 ਓਸਾਖਿਪਹੁਚੈਗੀ॥ ਤਬਦੁਨੀਚੰਦਸਤਾਅਖ
 ਰੀਅਪਤਾਲੁਦਾਇਦੁਰਿਕੀਤੀਓਭਾਉਕਮੁ
 ਮੰਨਿਆ॥ ਓਕਮੁਗੁਰੁਕਾਯੈਸਾਭੈਜੈਵਈ

ਆਇ ਪੈਸੀ ਪਇਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਜੀ ਓਹੁ ਪਰਸਾ
 ਦੁ ਮੈ ਨੁ ਮਿਲੈ ਮੈ ਕੁ ਪਾ ਮੁਆ ਭਾਤ ਦੁਹੁ
 ਹੁ ਆਖਿ ਆਸੁ ਆਸੀ ਓਹੁ ਦੁਖ ਤੁ ਗਇਆ
 ਪਗੁਰ ਕਾ ਪਤੁ ਜਾਇ ਦੁਹੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੈ ਪਗੁਰੀ
 ਪੈਦਾ ਗੰਧੇ ਵਰੁ ਪਾਇ ॥ ਤਬ ਕਾ ਬਾਬੁ ਆ
 ਜ ਕੁਦਾ ਗੁਰੁ ਬਸੀ ਤੁਹਿ ਰਿਮ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਨਿਕਾਰੁ
 ਕਾਰੰ ਨਾਕ ਦੁਹੁ ਪੈ ਕੀ ਆਕਾ ਬਾਤੁ
 ਬਿਸ ਪਾਗੀ ਗਾਵਾ ਓਹੁ ਕੁਰੰ ਤੇ ਕੀ ਆਖੀ
 ਗਰੁ ਬਾਤੁ ਪੁਸਿ ਓਹੁ ਗੁਣੀ ॥ ਗੋਮਾਨੁ ਪੈ
 ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨੁ ਭੀ ਸੈ ਸਚਿ ਨਿ
 ਰੁ ਓਹੁ ਦੁਸ ਆਖੀ ਪੈ ਓਹੁ ਦੁਖ ਪਾਇਆ

ਮੇਥਰੁ ਮੁਖਾਗੁ ਪਾਇ ॥ ਪੁਰਖੀ ਨਾਇਦੁ ਗਾਵੈ ॥
 ਜਤਿ ॥ ਏਹੁ ਤੇ ਮੁਖੈ ॥ ਨਿਮਿਤਿ ॥ ਰਾਵਾ ਜੀ ॥
 ਭੈਰਵ ਮੇ ਪਾਇ ॥ ਜੀ ਸੰਗ ਮੁਖੈ ॥ ਏਹੁ ਪਾ ॥
 ਕੀਰਤੀ ॥ ਜੀ ਕਰ ਮੁਖੀ ॥ ਸਿਖ ॥ ਭੈਰਵ ਮੁਖ ॥
 ਜੀ ॥ ਸਿਖੀ ॥ ਸਾਜੇ ॥ ਜੀ ॥ ਸਿਖੀ ॥ ਸਿਖੀ ॥
 ਕਰਤੀ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਜੀ ॥ ਸਾਗ ॥ ਭੈਰਵ ॥
 ਪੁਰਖ ॥ ਗਾ ॥ ਗਾ ॥ ਕਰ ਮੇ ॥ ਕੇ ॥ ਸਿਖੀ ॥ ਭੈਰਵ ॥
 ਗਾ ॥ ॥ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਜੀ ॥ ਸਾਗ ॥ ਭੈਰਵ ॥
 ਜੀ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਪਾ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਭੈਰਵ ॥
 ਭੈਰਵ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਭੈਰਵ ॥
 ਭੈਰਵ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਭੈਰਵ ॥ ਭੈਰਵ ॥

ਜਥਾ ਅਰੀ ਕੀਰ ਭਿੰਨ ਏਤਾ ਭਿੰਨ ਏਤਾ ਭਿੰਨ
 ਥਾਥੈ ਇਕ ਦਿਨਿ ਕਹਿ ਆਗਾ ਲੁਧੇ ਪੁਰਾਣ ਜਾ
 ਪਕਸਿੰਗ ਖਣਾ ਜਥਾ ਮਥਾ ਥੇਰਿ ਚਾਹਿ ਆਗਾ
 ਤਾਸੰਗ ਭਿੰਨ ਪਕਸਿੰਗ ਆਗਾ ਆਇਤਾ ਜਗੁਰੀ
 ਤਾਗਤ ਥਾਥੈ ਪੁਰਿ ਆਗਾ ਆਖਿ ਆਇਤਾ ਜਗੁਰੀ
 ਤੁੰਜੇ ਭਿੰਨ ਥਾਥੈ ਭਿੰਨ ਆਇਤਾ ਜਗੁਰੀ
 ਏਤਾ ਜਾ ਆਇਤਾ ਜਗੁਰੀ ਥਾਥੈ ਭਿੰਨ
 ਭਿੰਨ ਏਤਾ ਜਗੁਰੀ ਥਾਥੈ ਭਿੰਨ ਆਖਿ ਆਇਤਾ
 ਇਕ ਦਿਨਿ ਮੇਰੀ ਮਤਾ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜਿਥਾ ਥਾਥੈ
 ਸਿਥਾ ਥਾਥੈ ਮੇਰੀ ਮਤਾ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜਿਥਾ ਥਾਥੈ
 ਆਗਾ ਜਿਥਾ ਮੇਰੀ ਮਤਾ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜਿਥਾ ਥਾਥੈ

ਆਕੁ ਭੁਭਗੀ ॥ ਤਾਪਿ ਦੁਹੁ ਦੁਹੀ ਆਕੁ ਭੁਭਗੀ ॥
 ਤਦੁ ਮੈ ਭੁਭਗੀ ਤਾਜੇ ਮਤਾਅ ਸੀਕ
 ਕੇ ਚੀਯ ਜਾਹਿ ॥ ਏਕੇ ਹੋਇ ਮਿਯ ਹੋਇ ॥
 ਮਿਯ ਗਿਯ ਕੰਡੀ ਆਕੀ ਨਿਯਾਈ ॥ ਤ ਮੈਯ
 ਖਿਯਾਜੇ ਗੁਰੂ ਜਾਪਿਯ ਗਿਯ ॥ ਤਦਿ ਸੰਗਤਿ ਹੋਰ
 ਨੇ ਹੋਇ ਹੀ ॥ ਸੁਖਿ ਕੈ ਤਬ ਬਾਬੈ ਦੁਖ
 ਸੀ ਹੋਈ ॥ ਲੜਕਾ ਪੈਸੀ ਪਇਯਾ ਤਾਗੁਰੂ
 ਬਾਬੈ ਤੁਮ ਹੋਇ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿ ਆਗਾਸੀ
 ਗਾਇਲਾ ॥ ਮਃ ॥ ਆਪ ਕੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁ ॥
 ਨਿਤ ਕਾਜ ਸਦਾ ॥ ਦੁਹੁ ਗਾਮਾਇ ਆਕਾਸੀ

ਦਿਖਾਪਿਆਨੁ ਬੁਝੈ ਗੁਣਗੁਣਿ ਚਿਹਿਤਿ ਮਾਮ
 ਫੁਟਾ ਦਿਖਾ ਜਾਵਿ ਪਿਘਲਿ ਮਾਜਮਰੰਦਗਾ ॥
 ਮੇਧਮਾਨੁ ਤੁਥੈ ਜਾਂਕੰਝੀ ਪਾਇਸੇ ਤੈਥੇ
 ਰਬਿ ਪਿਘਲਾਤਾ ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕੁ
 ਈਹਾ ਹਉਮਿ ਸਿਧਾਤੀ ਸਿਧਾਤੀ ਪਰੀ
 ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਗੁਣਾਏ ਕਰਿ ਦਾਤੀ ਮਾਇ ਪਰ
 ਤਿਆ ਕਰਿ ਏਵੇ ਤੀਯਾ ਗੁਣ ਕੁ ਤੈਥੇ
 ਬਿਗਲਾਵਾ ਦਿਖੀਤਾ ਬੇਤੁਤੀ ਮਾਤਾ
 ਪਾਇਆ ਪਰੁ ਪੈਯੈ ਗਇਆ ਤੁਰੈ ਤਰਿ
 ਜਿਹਿ ਮਾਤੀ ਰੈ ਤੀਖਣੁ ਧਿਆਇਆ

ਏਥੇ ਏਥੇ ਗਤਾਇਆ ਚਿਤਿ ਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸ
 ਪਾਸ ਬੰਦ ਮੁਸਿ ਨਿਜੀ ਏਥੇ ਰੁਦੀਆ
 ਸਾਸ ਸੰਗਤਿ ਏਤਿ ਅਰੁ ਵਰਿਆ ਮੇਰੀ
 ਏ ਕੀਤਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਜਿਨਿ ਮਿਲਿਆ
 ਜੇਈ ਪਈ ਪਾਇਆ ਸੁਦੀ ਕੁਤਾ ਨਾ
 ਰੁਹਿ ਕਾਦਮੀ ਏਤ ਏਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ
 ਜਾਤਾ ॥ ੧੭ ਤਦੁ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਾਸ ਹਿੰਦੂ ॥
 ਘਰੇ ॥ ੧੮ ਜਿਹੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੁਰੀਅ
 ਏਦਮੀ ਕੀਤਾ ਦਖਲ ਕੀ ॥ ਅਤੁ

ਤਾਗੀ ਭਰਿਓ ਤੁਕੀ ਕਹਿੰਗਾ ਤਦੁ ਪੈਰੀ ਖੜ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾਠਵੀ ਆਗਾਠ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਮੇ ਪਾਏ

ਵਹਿਯਾਏ ਮਾਇਦਿ ਪਹਾਨਿ ਜਗੁਰੁ ਖੋਆ ਜੇ ਤੇ
 ਪਾਈ ਹੈ। ਤਉ ਗੁਰੁ ਓਤੈ ਥਾਇ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਕ ਸ
 ਥੈ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੀ ਸੇ ਵਾਤਿ ਤਉ
 ਕਉ ਦੇਖਾ ਨਿਤਾਇ ਰੁਮਰੁ ਦਲਿ ਆਆ ਦੁ
 ਦਾ ਹੈ। ਹਥਿ ਮਢੀ ਹੈ ਸੁਆਤਾ ਓਸ ਮਰਦ ਪੁਇ
 ਆਤੁ ਸੀ ਕਓਤੁ ਉਠਾ। ਤਦੁ ਹੁ ਮੈ ਦੇ ਅਤੇ ਸੀ ਤੇ
 ਬਹਿ ਆਆ ਜੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਸਿਖਾਂ ਤਾ
 ਬਗਤਿ ਕੈ ਸਮੇਥਿ ਸਮਰਦੁ ਪੁਇ ਆਤੁ ਸੀ ਕਹਾਚ
 ਨਹਿ ਉਠਾ। ਤਥੈ ਮੈ ਦੇ ਬਹਿ ਆਆ ਜੇ ਸੀ ਨਿਤਾ ਪੁ
 ਤਉ ਗੁਰੁ ਤਿਹੁ ਦੀ। ਖੋਆ ਜੇ ਦੀ ਸੇ ਵਾਕ ਸੁ
 ਜਾ ਦੇ ਹਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰੁ ਜੇ ਤੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ।
 ਖੋਆ

ਤਬ ਮੈਂ ਦੇ ਪੁਇਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਉ ਭੁਭਿਓ ਸਿ ਬੈਠਾ
 ਵਹੁ ਗੈ। ਤਬ ਭੁਭਿਓ ਮਹਿ ਬੈਠਿਯਾ ਜੀ ਸੇ ਮੈ ਬੈਠਾ
 ਜਾਹੁ ਗੁਰੂ ਪਸਿ ਜਾਹੁ ਭਿਤ ਪ੍ਰਤਾ। ਇਤੁ ਸਮੇਂ
 ਜਾਹੁ ਮੇਧੂ ਗੁਰੂ। ਅਜੁ ਮਧੂ ਗੁਰੂ ਭੇਇ। ਚ
 ਯਿਯਾਹੁ। ਤਬ ਮੈਂ ਦੇ ਸੀਠਿਯਾ। ਇਧੈ ਮੈ ਪਯਾ। ਅਖਿ
 ਓ। ਜੀ। ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਪਾ
 ਇਯਾਹੁ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ। ਜੀ। ਅਸੀਂ
 ਤਪ੍ਰਤ ਮੇਧੂ ਗੁਰੂ ਜਾਹੁ। ਅਜੁ ਗੁਰੂ ਜੀ।
 ਭੇਇ ਮਧੂ ਗੁਰੂ। ਚ। ਯਿਯਾਹੁ। ਤਦੁ ਭੁਭਿਯਾ ਜੀ
 ਵਹਿਯਾ। ਅਖਿਯਾ। ਮੈਂ ਭੁਭਿਯਾ। ਮੈਂ ਪਾਣੀ।
 ਅਤੇ ਭੁਭਿਯਾ। ਗੁਰੂ। ਮੈਂ ਕੀ ਵਹਿਯਾ।

ਤੇਓਪਸਿਆਹਾਅਹੁਕਈਵਹੁਓਸਪਹਿਸਮ
 ਹਿਗਹਿਯਾਹਾਤਬਸੈਦੇਅਤੇਸੀਹੋਜਾਤਿਘੇਹੋ
 ਦੋਵੈਸਿਖਾਹਿਗੁਰੂਪ੍ਰੈਗਪਏ॥ਤਦਹੁਗੁਰੂ
 ਪੁਇਆਜਾਜਨੁਸੀਹਿਸਵਖਤੇਹਿਓਯਾਏ॥ਅ
 ਹੋਦਿਨਿਚੜੈਆਵਤੇ॥ਤਬਸੈਦੇਘੇਹੋਦੁਹੀ
 ਬੇ॥ਤੀਕਹਿਸੁਣਾਈਖੁਆੜੇਮਿਓਕੀ॥ਤਬ
 ਬਾਬਾਬੋਹਿਯਾ॥ਸੋਤਿਕੁ॥ਅਹੀਪਹੀਅਹ
 ਜੰਤੁਨਾਵਖੰਡਸਗੀਗਾ॥ਤਿਸੁਵਿਦਿਨਓਨਿਧਿ
 ਨਾਮਹੈਉਹਿਕੁਭਾਨਹਿਗੁਣੀਗਹੀਗੁਸਰਸਵੇਨੁ
 ਸਾਗਾਹਿਯਾ॥ਨਾਨਕਕਹਿਗੁਰਪੀਗਾ॥ਚਓ
 ਬੈਪਹੇਸਬਾਹਕੈਸੁਮਤਿਆਓਪਜੈਚਾਓ॥

ਤਿਨ੍ਹਗੀਯਾਵਿਉਦੈਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਥਾਨ
 ਓਓਥੈਯੋਭਿਉਵੇਗੀਐਕਰਮੀਤੋਇਪਾਉਓ॥
 ਕੰਚਨੁਕਿਯਾਕਸੀਐਵੇਗੀਚੜ੍ਹੈਚੜ੍ਹਾਉ॥
 ਜੇਤੋਵੈਨਦਰਿਸਹਾਯਕੀਥਉਰਿਨਪਈ
 ਤਾਓਸਤੀਪੁਰੀਸਤੁਭਾਗਾਬਠੀਐਪਰਿਯਾ॥
 ਪਾਸਿਓਥੈਯਾਪੁਖੰਨੁਕੀਯਾਐਕੁੜੈਪਏ
 ਗਾਇਓਥੈਥੇਸੁਦਾਯਓਕੋਗੀਓਸੁਥਾ
 ਸਿਓਬਿਯੁਤੁਯੁਦਯੁਨਾਨਾਕਾਦੁਪੁਸੁਪੁਖ
 ਜਮੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਸੋਭਿਕਾਪੁਓਤੁਗੁਪਾਏ
 ਪਿਤਾਮਾਤਾਸਹਤਿਮਹਤਾ॥ਦਿਵਸੁਗੇਦਿਨੁ
 ਦਈਦਈਯਾਥੇਏਸਗਾਯਗੁਗਤਾਕੀਓ॥

ਆਈਆ ਬੁਝਿਆਈਆ ਫੁਲੇ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਰਗਮੀਆ ਪੀਆ ਪਤੀ ਕੇ ਨਾਨਕ ਤੁਹਿ ਸਿਰ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਗੋਲਮ ਸਕਤ ਪਾਇ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਦੁਈ ਗਇ॥

ਤਬ ਭੁਭੁਕਾ ਬਾਧਾ ਮਗੀ ਦੇਸਿ ਕੇ ਪੀਦਿ
 ਗਇਆ ਓਥੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾ ਓਧ ਗਿਯੋ
 ਫੁਲਾਗੁ ਗੁਗੁਲੁ ਗੈ ਜਪਇਆ ਤਬ ਫਿਰੁ ਸੋਧ
 ਜੇਕਾ ਮੁਤ ਬਾਓ ਸਕੀਓ ਕੁ ਬਹੁਤੁ ਪੁਜਾ
 ਕੈ ਗਾਤ ਬਓ ਸਮੁਦਿ ਆਜੇ ਗੁਰੁ ਆਇਆ
 ਠੈ। ਤਉ ਭੁਆ ਪਦੇ ਸਿਖ ਮੇਰਿ ਕਰਿ ਐਸਾ
 ਦਿਆ ਆਇ ਦਰੈ ਬਾਹਰਿ ਦਰਿ ਦਿ ਦੁਖ

ਦਿਖਾਇਓ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ
 ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ ਭਾਗੈ

ਪੁਗੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਇੰਦਰਿਆਲਾ ਨਾਕਥ

ਪੁਤ੍ਰੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਇੰਦਰਿਆਲਾ ਤ

ਦੁਖ ਨਾ ਜਾਣੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਇੰਦਰਿ

ਆਲਾ ਤਰਿੰਗੁ ਮਾਣੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਇ

ੰਦਰਿਆਲਾ ਤਾ ਜਮਕਾ ਰੁਕੇਹਾ॥ ਸਤਿਗੁ

ਰੂ ਤੇਇੰਦਰਿਆਲਾ ਤਾ ਮਦੀ ਸੁਖ ਦੇਹਾ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਇੰਦਰਿਆਲਾ ਤਾ ਨਦਰਿ ਸਿ

ਪਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਇੰਦਰਿਆਲਾ ਤ

ਸਦਿ ਸਮਾਈਐ॥ ੧॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਰ

ਖੰਡਾਇ ਪੀੜ ਤਿਸਾ ਲਵਾਣੀ ਜੁ ਰਾਮੁ

ਇਕੀਤੇਬਾਰਹਥੇਯਾਅਰੁਗੁਰੂਜੇਗੁਆਖਿਭੇਸਿਓ
 ਤਾਜੇਬਾਰਹਿਯਾਓ। ਤਬਗੁਰੂਬਾਬਾਬਾਰਹਿਯਾ
 ਏਯਾ। ਤਦੁਤਮਾਨੀਸੋਏਤੈਪਇਯਾ।
 ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੇਗੁਜੇਤੁਮਾਨਾਯਾਪੁਸਤਕ
 ਵਤਾਯਾ। ਅਤੇਚੰਦਿਭੇਨਖਾਵਤਾਯਾ। ਅਤੇ
 ਪਾਣੀਛੰਦਾਪੀਵਤਾਓ। ਬਿਨੁਦਇਯਾ।
 ਬਾਨੁਤੁਇਤੁਇਖਾਦਯਾ। ਅਤੇਗੁਰੂਕਰ
 ਏਦਾਯਾ। ਸੋਤੈਕਿਯਾਗੁਰੂਪਇਯਾਓ।
 ਜੇਨਿਤਾਪੂਤਜੀਆਮਾਰਦਾਯਾ। ਤਬਗੁਰੂ
 ਬਾਬਾਬੇਹਿਯਾ। ਗੁਰੂਮਾਏਕੀਵਾਰਪਓੜੀ।
 ਸਤਿਗੁਰੂ, ਓਇਦਇਯਾ। ਤਾਸਰਪਾ

ਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਕਥ
 ਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਦੁਖਨਾਤਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਯਾਨਾਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਦਿਯਾਨਾਤਾਤਮਕਾਤੁਕੇਯਾਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤਾਮਦੀਸੁਖਦੇਯਾ
 ਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤਾਨਦਰਿਸ਼ਿ
 ਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਸਦਿਸਮਾਈਐ॥੧॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੂਤਿਦਿਯਾਨਾਤ
 ਖੇਤਾਦਿਪੀਦਤਿਮਾਨਵਾਈਜੁਗਮੁ

ਗਿਮੀਖੀਯਾਯੋਏਲਿ ਚੀਠੀਮੁਹਿਐਨਿਕੁ
 ਸਾਪਾਤੀਦੇਖਿਸੰਗਾਯੀਭੇਤੁਵੰਗੁਸਿਰੁਖ
 ਹਇਨਿਤਗੀਯ ਨਿਭਸੁਯਾਯੀਆਭੁਪੀ
 ਭੁਸਿਰਤਗਦਇਨਿਦਬਰੋਦਨਿਯਾਯੀ
 ਓਨਪਿੰਡਾਪਤਾਯਿਰਿਯਾਨਦੀਵਾਮੁਏ
 ਸਿਥਾਭੁਪਾਯੀਯਾਚਸਭਿਤੀਰਬਦੇਹਨਿ
 ਨਦੇਈਭੁਤਮਦੁਨਾਯਾਯੀਸਦੁਰੁ
 ਚੀਯੁਰਹਿਨਿਦਿਨੁਹਤੀਮਥੈਦਿਕਾਯੀ
 ਏਤੀਪਾਇਥਹਿਨਿਤਮਹੈਦੇਵਦੁਰਦੀਬ
 ਦਿਨਾਯਾਯੀਯਵੀਕਸੇਹਥੀਯੁਮਦੁਨਾਯ
 ਗਪਦੀਯਾਯੀਨਓਦਿਜੇਗਾਨਓਦਿਜੇਗ

ਮਾਭਿਵਾਸੀਮੁਲਾਗਾਦੀਦਿਗੈਦਿਗਿਓ
 ਦਿਗੈਤੈਦਿਗੈਦਿਗੈਗਲਾਜੀਮਾਮਰਿਜੀ
 ਦੋਲਮੈਦੀਮਾਦੁਰਾਨਵੇਦੀਗਥੈਦਾਨੋਤੈ
 ਦਿਸਨਾਨੋਦੈਤੈਤੁਪਈਸਿਰਿਖਥੈਪਾ
 ਦੀਦਿਗੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ
 ਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈਤੈ

ਤਿਸਮਥੀ ਛੋਟਾ ਕੁਝ ਮਾਰਕ ਪਾਠ ਸਭ
 ਸੈਪ ਜਨਦੰਡੈ ਛੋਟਾ ਪਾਠ ਚਗਡਿਨਿਤ ਸੁ
 ਹੀ ਸਾਖਾ ਨਰੀ ਥਿਲੈ ਏਤਿ ਤਪ ਮੁਰ
 ਮਸਗਸਰ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਰਗ ਸੇਯੋ ਗੁਰੁ ਮ
 ਮੁੰਦਰਾ ਦੀਆ ਸਭ ਸਿਖੀ ਨਾ ਤੇਰਿ ਤੁਝੀ
 ਏਨਾ ਨਾ ਕਰੇ ਸਿਰਿ ਖੁਬੇ ਨਾ ਵਡਿ ਨਾ ਹੀਤ
 ਸਤ ਚਰੇ ਸਿਰਿ ਏਨਾ ਮਗੀ ਪਾਠਾ ਵਿ
 ਕੇਹੇ ਸੁਗਤ ਕੇ ਹੀ ਗਤਿ ਚੰਦ ਅਯੋਯੇ ਕੇ ਕੇ
 ਪੁਛੁ ਪਾਠੇ ਵਿਆਜਾ ਡਿਸਗਤੀ ਗੀਤੀ ਵਿ
 ਗੇ ਸਿ ਮੁਦਿਐ ਸਭੁ ਰਿ ਵੇਡਿਐ ਨਾ ਨਾ

ਤਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾਪਤਿ ਗਥੈ ਸੇਵਿ ॥ ਰਾਜਬ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਹੋਵਤਾ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਪੈਰੀ ਪਤਿਯਾਨਾ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ
 ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ ਭੁਭੁਕਾਥੈ

ਇਤਿ ਨਿਤਾ ਉਹਾਗੁਰੁ ਮੁਖਾਦ ਮੀਰਖਰਾਖਾ
 ਪਾਸਗੀਰੇ ਸਕਾਤੁ ਭਵਾਤਾਇ ਪ੍ਰਗ
 ਦਿਅਾ ਨਹਿ ਮੈਦੇ ਮੀਰੇਤਾ ਸਤਿਧਰੇ ਪ੍ਰਭਾ
 ਤਥਾਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਾਗੇ ਪਿਰਵਿਰਾਤਾਤ
 ਪਾਇਆਤ ਭਵਾਥੇ ਜੇਗੁ ਪਰਹਿਲੇ ਗਇ
 ਮਾਗੇ ਪਿਰਵਿਰਾਤਾਤ ਭਵਾਥੇ ਮੈਦੇ ਮੀਰੇਤਾ
 ਤਾਹਿ ਮੈਥੇ ਗੁਰੁ ਗਿਆ ਮੁਖਿ ਮੈਦੇ ਮੀਰੇਤਾ
 ਸਾਭੇ ਸੀਯੇਤਾ ਵਰਾਤੈ ਦਿਉਤਾਹੀ ਮ
 ਨਿਗੈਤ ਭਵਾਥਾਤ ਪਤੈ ਵਰਾਤੈ ਦਿਉਤਾਹੀ
 ਥੈਯਾਤ ਦੁਖਿ ਸਮਾਦੈ ਪਾਇਆਤ ਮੁਖਿ
 ਉਤਮਾਹਿ ਸਥਾਤੈ ਮਾਗੁ ਮੁਖਿ ਦਿਉ

ਮ:॥ ਯੁਟਾਅੰਤਰਮਕਾਠਿਗੈਰਹਿਮੁ
 ਪਰਗਾਮੁ॥ ਵਾਟੀਬੇਰੀਪਗਵੀਗੁਗਵੀਐਥੀ
 ਰਖਾਹਾਮੁ॥॥ ਬਾਬਾਮੇਗਾਯਾਵਟੁਸਾਦੁ
 ਗਹਿਯਾ॥ ਤਪਤਿਕਸਾਹਥਹਿਗਹਿਯਾਗੁਰੂ
 ਸੀਤਲਾਮੁ॥ ਦੀਯਾਗਠਾ॥ ਚੁਕਾਭਾਗਵਾ
 ਮਕਾਉਹਿਨਿਭਰਮਾਮਗਰਤੇਕੰਢਾਚ
 ਰੇਗੁਰਿਕੀ॥ ਪਰਮਾ॥ ਵਾ॥ ਜਬਕਾਸਪਸੰਗੁ
 ਰਹਿਯਾਏਹਿਗਹਿਨਿਗਠਾ॥ ਸਿਮਰੀ
 ਆਟਸਿਤਿਮੇਤੇਫੁਟੀਅਬਕਠਕੈਰੁਟ
 ਟਾਹੁ॥ ੩॥ ਸਚੁਖਾ॥ ਸਚੁ — ਬੈਸਕ

ਸਤੁਸੁਆਓਬਣਾਇਆ॥ ਸਤੁਪੁਰੀਸਤੁ
 ਵਖੋਰੇਨਾਨਕਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਗੀਤਦਰੁ
 ਤੁਖੋਵਾਹ ਗਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖੜਤਪਉਗਠਿਆ॥
 ਕੜਹਤਪੈਨਾਹੀ॥ ਸੀਤਲੁਤੋਇਗਇਆ॥
 ਤਬਆਇਪੈਗੀਪਇਆ॥ ਤਾਅਧਿਓਸੁਰੀ॥
 ਮੇਗੀਮੁਕਉਕਗਾਤਬਸੀ॥ ਟੋਪਹਧਿਦਿਤੀ॥
 ਨਾਉਪਗੀਕੁਰੇਆ॥ ਮੁਕਤਿਕਉਚਹਿਯਾ॥
 ਮੁਕਤਿਭਇਆ॥ ਬੈਲੁਹੁਣੁਗੁਗਾਤਦਰੁ॥
 ਬਾਬਾਹੁਣੁਹੁਣਿਯਾ॥ ਸਮੁੰਦੁਕੀਬਰੇਤੀ॥
 ਵਿਸਿਮੁਸਲੁਉਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਬੈਲੁਹੁਣੁ॥
 ਤਬਗੁਰੁਤੀਜਾਇਪੁਗਇਆ॥ ਤਬਮਖਰੁ॥

ਮਥਾ ਫਟੀ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਸਾਗਾ ਮੁਪਾਇਆ ਅਖਿ
 ਓਸੁ ਸਾਗਾ ਮਾਯੇ ਕਰੇ ਦੇਸੁ ॥ ਤਬ ਬੈਥੈ ਸਬ
 ਬੁਝਿਤਾ ਅਖਿ ਓਸੁ ਮਾਯੇ ਕਰੇ ਮਸਲਾ ਮਾਮਖ
 ਤੁਮਥਾ ਫਟੀ ਕੁਰੇ ਸੀ ॥ ਤਬ ਰਸਤ ਪੈ ਸੀ ਲੇ
 ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਤਬ ਮਖ ਤੁਮਥਾ ਫਟੀ
 ਅਖਿਆ ਨਾ ਕਰੇ ਦੇਸਾ ॥ ਗੁਪਤ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕਾ
 ਸੈ ਲੁਕਰਿ ਆਵੇ ॥ ਤਬ ਬੈਥੈ ਅਖਿਆ ਮਖ
 ਮਥਾ ਫਟੀ ॥ ਕਰੈ ਸੈ ਲੁਕਰੇ ॥ ਕੁਛ ਨ ਰ
 ਹਿਭੀ ਆਇਓ ॥ ਤਬ ਮਖ ਤੁਮਥਾ ਫਟੀ ਅਖਿਆ ॥
 ਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਿਭਿ ਕੁਮਾਨ ਨ ਰਹਿ ਆਇਆ
 ਤਬ ਬੈਥੈ ਅਖਿਆ ਰਾਹਿ ਓਸ ਕੀ ਬਥਹਿ ਲੇ

ਆਉਤਿਬਖਸਤੁਮਥਠਦਰੀਅਖਿਆਕਰਤੁਏਏ
 ਤਬਖਸਤੁਮਥਠਦਰੀਮੁਸਲਾਮਮੁੰਦੁਇਦਿਖ
 ਇਆਖਿਰਦਖੇਤਦਾਇਨਿਕਇਆਸਾਦੇ
 ਖੇਤਇਕਮੁਨਗੈਠਾਤਬਖਸਤੁਮਥਠਦਰੀ
 ਉਥੈਗਇਆਅਗੇਸਾਏਤੁਥੀਸਮਮਰਥੈਏ
 ਤਨਿਐਥੈਸਾਇਸਾਅਪਾਇਉਮੁਅਦਮਤ
 ਪੰਜਾਏਕਰਿਥੈਓਗਇਆਸਥਗਤਪਈਤ
 ਥਇਕੀਸਤਨੁਪਾਇਕੇਅਸੇਤਉਤਗੇਤ
 ਦੁਪਾਣਾਧਕੀਗਧਾਧਾਗੇਪਠਰ
 ਖੁਦਾਇਕੀਥੀਦਗੀਕਰੇਗੈਠਾਸਥਇ
 ਨਚਇਆਤਬਉਤੁਥੀਸਮਮਰਦਗੇਦੇ

ਗੋ।ਤਬਸਖਦੁਸਬਤਦਦੁਉਰਿ।ਭੀ
 ਉਥੈ।ਗਿਯਾ।ਸਬਪਤੁਰਿ।ਚੁਕਿ।
 ਤਬ।ਉਰਬੋਧਿ।ਯਾ।ਇਨਿ।ਕਿ।ਯਾ।ਇ
 ਰਿਉ।ਗਾ।ਤੁਬ।ਤਬਸਖਦੁਸਬਤ
 ਦਦੁ।ਪੁਰ।ਇ।ਯਾ।ਯੈ।ਤਬ।ਖੇਰੀ।ਤੇ।ਜਿ
 ਇਉ।ਬੋਧਿ।ਯਾ।ਯੈ।ਯਾ।ਤੁਬੈ।ਤਬ
 ਯਿਯਾ।ਤੁਬੈ।ਤੇ।ਗਿ।ਗਿਯਾ।ਸਬਗਿ
 ਪ।ਈ।ਤਬਉਇ।ਮਰ।ਇ।ਯਾ।ਯੈ।ਯਾ
 ਇ।ਗਿ।ਇ।ਕੇ।ਹੈ।ਤਬ।ਯਾ।ਸੇ।ਤੇ।ਪ
 ਦਾਉ।ਤੇ।ਹੈ।ਯਾ।ਤਬਗਿ।ਤੀ।ਯੈ

ਪਾਣਾ ਅਗਸਤ ਉਤਰੇ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਗ
 ਅਧਿਆਸੇ ਸਿਰਿ ਬਰਖ ਪਤ ਪੁਰਾ ਹਿ ਕੇ ਕੀ ਤੇ ਹਿ
 ਓਹੋ ਪੁਰਾ ਹਿ ਯਾਹੈ ॥ ਤਬ ਯਾ ਪਹਿਰੀ ॥ ਯੇਹੇ ਬ
 ਰਾਤ ਕਰਿ ਪੁਰਾਇ ॥ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮਥਤ ਦ
 ਰੀ ਅਧਿਆਸੇ ਮੈ ਬੋਰਿ ਬਾਯਾ ਤੇ ਮੁਨਾਗਰ
 ਧਿਆਯੈ ॥ ਤਬ ਓਨਾ ਮਗਰਾ ਪੁਰਾਇ ਯਾਹੈ ਰ
 ਗੇਦਸੇ ਤੇ ਨਾ ਉਰਿ ਯਾਹੈ ॥ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮ
 ਥਤ ਦਰੀ ਅਧਿਆਸੇ ਮੇਗਾ ਨਾਉ ਮਖਤੂ ਮ
 ਬਤਾਵਰੀ ਪਾਹੁਯੈ ॥ ਤਬ ਓਨਾ ਮਗਰਾ ਯਾ
 ਧਿਆਯੈ ਰਗੇਦਸੇ ਏ ਬੈਧੀ ਗਪਾਤਿ ਸਾਹੁ
 ਕੀ ਚ ਓਹਿ ਨਾ ਹੀ ॥ ਪੀਗਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਰੀ

ਆਇਓ ਸੇ ਤੇਰੇ ਨਿਗਾਯ ਤੇ ਪੁਰ ਇਕੋ ਠਕ
 ਦੁਹ ਨਿਵੈ ਗਾਯ ਤੇ ਪੀਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਿਰ
 ਓਠਾ ਹੋ ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਬਹਾਦਰੀ ਸਲਾ
 ਮਾਯਾ ਲੋਕ ਕਰਿ ਕੈ ਮੁਸਾਯਾ ਚਲਾਇ ਦ
 ਗਤਿ ਯਾਯਾ ਆਇ ਮੁਸਾਯਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਲਿਖ
 ਇਉਂ ਮਾਯਾ ਮੁਸਾਯਾ ਉਪਰਿ ਚਲਿ ਬੈਠਾ ਪੁਰ
 ਮੁਸਾਯਾ ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਚਲਿ ਪਤਰ ਦਿਨੁ
 ਗੀਆ ਉਦਿਲਿ ਬੈਠਾ ਗਤਿ ਯਾਯਾ ਦਿਨੁ
 ਗਾਯ ਤੁਸੀ ਤਉ ਤਮਰ ਭੀ ਯਾਯਾ ਤ
 ਬੇਰ ਯਾਯਾ ਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਲਿਖੈ ਚਾਹੈ ਤਬ

ਓ ਨਾਮ ਸ੍ਰਾਪੁਦਿਯਾਸਿ ਏਹੇ ਸਤੁ ਕਿਉ
 ਬੈਠੈ। ਤਬ ਮਖਤੁ ਮਬ ਭਾਵਰੀਆਖਿ
 ਯਾਸੇ ਮੇਰਾ ਮੁਸਲਾ ਭੀ ਚਾਹਦਾ। ਤਬ
 ਓ ਨਾਮਿ ਪਾਖਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਨਾਉ ਚਿਖਾਸੇ ਤੇਰਾ ਮੁਸਲਾ ਚਾਹੈ॥
 ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਚਿਖਿਆ ਤਬ ਮ
 ਖਤੁ ਮਬ ਭਾਵਰੀ ਕਾ ਮੁਸਲਾ ਚਾਹੈ॥
 ਤਬ ਥਾਥੇ ਪਾਸਿ ਯਾਇਆ ਸਾਧ ਮੁਕਰਿ
 ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਤਬ ਥਾਥੇ ਪੁਦਿਯਾ ਵਿਯ
 ਓ ਓ ਮਖਤੁ ਮਬ ਭਾਵਰੀ। ਤਬ ਮਖ

ਤੁਮਬਠਾਦਰੀਅੰਖਿਆਜੀਤੁਮਰਕੁਤੁਤਾਪ
 ਦਾਹਾਤੇਰਿਆਦਸਾਦਸਰਕਾਤੁਤਾਪ
 ਆਇਪਹੁਰਿਆਹਾਤਬਥਾਥਥੀਆਪ
 ਸਾਉਗਾਪਾਪੁਭਾਤਮੇਦਿਦਸਕੇਹਤੀ
 ਮਿਲਾਨਿਸਫਿੰਸਾਮਿਠਓਮਾਗਤੁਤੁ
 ਦਿਰਿਕਰਗੀਲਗਾਹੰਸਾ॥੧॥ਤਬਥਾਥਥ
 ਲਿਆਆਪਿਓਸਾਮਖਤੁਮਬਠਾਦਰੀ
 ਕਰਮਕਰੰਗਾਹੈਓਥੈਹੰਸਾਦਮਾਨਾਹੀ
 ਹੋਜੇਓਥੈਥਪ੍ਰੀਤਾਤਦੁਮਖਤੁਮਬ
 ਠਾਦਰੀਆਇਪੈਰਿਦੁਮਾਤਿਤੁਮਹਲਿ

ਸਬਦੁ ਤੇ ਆਗੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਦਿਉ॥ ਮਃ ੧॥ ਮੁਕਾ ਮੁਕਰਿ
 ਪਰਿਥੈ ਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲੈ ਵੀਧੇ ਧ੍ਰਾ॥ ਮੁਕਾ ਮੁ
 ਤਾ ਪੁਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾਗੈ ਨਿਰਚਲੁ ਲੋਕਾ॥੧॥
 ਦੁਗੀਆ ਕੈ ਸੇ ਮੁਕਾ ਮੈ॥ ਕਰਿ ਸਿਰੁ ਕੁਰੁ
 ਈਖਹੁ ਥਾਪਹੁ ਲਾਗਿ ਗੁਰੁ ਨਾਮੋ॥ ਗੁਰੁ॥
 ਜੋ ਗੀਤਾ ਆਸੁ ਤੁਕਰਿ ਥੈ॥ ਮੁਲਾਤਾ ਥੈ॥
 ਮੁਕਾ ਮਾਪੰਤੁ ਤਵ ਥੈ॥ ਪੈਥੀਆ ਸਿਧਾ
 ਹਰਿ ਦੇਵਾ ਸਭਾ॥ ੨॥ ਮੁਗੁ ਸਿਧਾ ਗੁਰੁ
 ਪ੍ਰਥਮੁ ਨਿਜਾ ਸੇਖਾ ਮੀਰ ਸਾਹਿਬ ਗਾਵਰਿ
 ਕੁਚੁ ਕੁਚਾ ਕਰਿ ਗੇਯਾ ਵਗੁ ਭਿਚਾਰੁ
 ਹਗਾ॥ ੩॥ ਮੁਲਾਤਾ ਨ ਖਾਨ ਮਾਹੁ ਕਰਿ

ਮਹਿਗੋਏਕਰਿਕਰਿਕੁਚਾਪਪੜੀਮੁਤਤਿਕਿਚਲ
 ਛਾਇਲਸਮਝਤੁੰਗੀਪੁਰੁਚਾ॥ਅਸਥਰੁ
 ਤਰਮਾਹਿਦਖਾਣੀਐਵਿਗਲਤਾਬੁਏਕੋ
 ਏ॥ਨਾਨਕਦਖਾਣੇਬੇਨਤੀਰਾਹਿਬਹਿ
 ਮਹੀਅਹਿਸੇਇ॥ਪਾਅਲਰਮਾਅਖਮਮ
 ਮਕਾਦੁਰਕਰੁਹੁਰਕੀਮੁ॥ਸਤਤਨੀ
 ਆਤਾਆਵਣੁਰਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰੀ
 ਮੁ॥੬੫ਮੁਕਾਮੁਤਿਸੇਨਾਅਖੀਐਰਿਸੁਸਿ
 ਰਿਨੋਰੇਈਐਖਾ॥ਅਸਮਾਨਧਰਤੀਚਲ
 ਸਾਮੁਕਾਮੁਚਹੀਏਕਾ॥ਗਾਇਨਾਸਚਾਏ
 ਹਵਿਸਸਿਚਾਏਤਾਹੇਲਖਪਾਏਇ

ਮੁਕਾਮੁ ਭੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਭੋਗੈ ॥
 ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਬਠਾਵਹੀ ਮੁਸਾਭਾ ਭਖਾ
 ਸਾਇ ਪਾਇਆ ਤਦੁ ਮਖਤੂਮ ਬਠਾਵਹੀ
 ਨੂਹੁ ਮੁਹਿ ਆਸੇ ਜਾਹਿ ਤੂੰ ਪੀਰੁ ਕਰਿ ॥
 ਤਬ ਮਖਤੂਮ ਬਠਾਵਹੀ ਆਖਿਆ ਜੀਮੈ
 ਕਿਸ ਨੂ ਪੀਰੁ ਗਾਤ ਬਖਾਥੈ ਬਖਾਨੁ ਕੀਤਾ
 ਜਿਸ ਨੂ ਮੇਖ ਘਗੀਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਬ ਮਖ
 ਤੂਮ ਬਠਾਵਹੀ ਸਾਭਾ ਮੁਕੀਤਾ ਰਸਤ
 ਪੰਜਾਗੀ ਆਖਾਥੈ ਏਕੁ ਕੀਤਾ ਬਿਲੁ
 ਵਾਹੁ ਮੁਖ ਬਾਭੀ ਭਖਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗਇਆ ॥

ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਅਧ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ਅਗੇ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
 ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾ ਥੈ ਭੈ ਭੈ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
 ਭੇਦੇ ਖਿਕਰਿ ਮਖਿ ਭੰਸੁ ਗੋਰਖ ਨਾ ਥੈ ਭੈ
 ਕਠਿ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਗੋਰਖ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ
 ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ
 ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ
 ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ
 ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ
 ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ
 ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ ਭੰਸੁ

ਦਾਦੁਕਰੀਐ ਦਰੀਤਹਿ ਦੁਕਦਾਦੁ
 ਹੈ॥ ਸਿਮੁਦਹਿ ਵਾਹਿਦਿ ਹਿ ਉਛਿਦਾ ਸੀ ਸੇ
 ਦੁਕੇਈ ਕਾਹਿਕੈ ਹੈ॥ ੧॥ ਜਿ ਨਿਥਿਪਿ ਸਗਰੁਤ
 ਗੀਐ॥ ਜੀਵਹਿ ਕਾਹੀ ਮਗੀਐ॥ ਗੁਰੁ ਭਾ ॥ ਦੁ
 ਮੁਦਾਦਾ ਜੋਹੁ ਮੁਖਦਾਦਾ ਕਾਸ ਅੰਦੇ ਸਦੁ
 ਦਿਪਟ ਜੜੈ॥ ਮਾਇਆ ਜਾਪਾਈ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਪੁ
 ਰੁਖੀ ਪਿਕਾਸਤ ਕੈ ਕਾਸ ਦਿਪੁ ਮੁਖੁ ਹੈ॥ ੨॥ ਕੇ
 ਤੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗਾਨੀ ਤੁਨ ਜਾਨਿ ਕਾ ਤੁਮ ਸਰਿ ਨ
 ਹੀਐ॥ ਵਰੁ ਤੇ ਗਾਓ ਚਾਨੀ ਕਰੁ ਤਾਮ ਨ ਮਹਿ
 ਸਹਣਾ॥ ਆਪੇ ਜਾਇਆ ਪੈ ਕੇ ਗਾ॥ ੩॥ ਜਸੁ
 ਨਾਗ ਕਾਸ ਅੰਦੇ ਸਤ ਥੀ ਕ੍ਰਿਓ ਕਹਿਓ

ਇਕੁ ਕੈ ਭਾਸਾ ਭੀ ਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਗਮ ਤਉ ਨਾਨ
 ਕੇ ਏਕੇ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥ ਗਾਇਤਰਿ ਪਿਸਾਗੁ ਤਗੀ ॥
 ਜੀਵਦਿ ਆਇ ਵਸ ਗੀਐ ਗਭਰੁ ॥ ਭੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿ
 ਤਮੁ ਹਰਿ ਸਬਦੁ ਤਯਾਗੁ ਗਗਨ ਮਕਾਨੀ ਵਿਚਿ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਝੀ ਵਜੈ
 ਲੇਕੁ ਸਦੇਈ ॥ ਪਤੁ ਭੁਯੰਗੀ ਮੰਗਣੈ ਤਾਈਓ
 ਖਿਆਨੁ ਮੁਖਿ ਰੇਈ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਰੇ ਰਖਤਾ ਗੋਗ
 ਰਖੇ ਸੇਰਿ ਨਿਗੋਇਉ ਚਲੀ ਕਰਤੇ ਬਾਗਾਨ
 ਗੋਗਾ ਗਭਰੁ ਪਾਣੀ ਪਉਤੁ ਪਾਨ ਬਿਧਿ ਗਬੇਰੇ
 ਤਸੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਦੀਵਾ ਮਗਨ ਜੀਵਣੁ ਕਉ
 ਸੁਗਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਤੇ ਹੋਇ ਸੋਗਾ ॥

ਸਿਸਸਪਕਅਰੁਜੀਰੀਗਮਪੀਰਪੁਰਖਬਹੁਤੇ
 ਜੇਨਾਮੁਖਿਲੈਤਾਕੀਗਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕੇਗੇ॥੩॥
 ਕਾਗਦੁਲੁੰਡੁਗੈਪਿਪਰਤਸੰਗੇਜੈਸੇਪਾਣੀਕ
 ਫਾਲੁਗੈਭਾਐਸੇਭਗਤਖਿਲਹਿਜਨਨਾਨਾ
 ਤਿਨਿਜਮੁਖਿਕਾਕੇਗਾ॥੪॥ਤਥੇਯਹਿਮਫਿੰਦੂ
 ਬੀਰਿਆਮੁਖਿਭਿਉਨਾਨਕਜੈਗੁਲੈਜੈਡੋਲਾਣੈ
 ਤੇਗੈ॥ਤਵਜਾਹੁਸੁਖਾਲਾਤਗਠੀ॥ਤਦੁਹ
 ਗੁਰੂਬੀਰਿਆਸਬਦੁਗੁਰੁਮਕਾਨੀਦਿਲਿਮਃ॥
 ਮੁਖਿਮਫਿੰਦੂਨਾਨਕੁਬੋਲੇ॥ਵਸਿਗਤਿਪਚਿ
 ਕੇਨਹੀਡੋਲੈ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਏ॥
 ਆਪਿਤੈਸਗੈਉਲਾਤੈਗਾ॥ਸੋਅਉ

ਤੁਸਤੀਰੁ ਹੁਸਿ ਹੈਗਾ ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਰਾਗੀ ਆਈਓ॥
 ਤਬ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ਕਵਣੁ ਨਗੁ ਕੁਰਹੁ ਗੋਰਖ ਨਾਖਾ॥
 ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਖਿਆ ਆਖਿਆ ਜੀਉ ਮੈ ਸਾ ਕਉ ਤੁਠੈ॥
 ਜੇ ਤੁਮਾਰੈ ਮਥੈ ਹੁਰਖ ਬੈਧਾ ਪਰਉਠੈ ਈ ਤੁਮਗਾ॥
 ਗੁਰੂ ਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਅੰਗ ਤੈ ਪੈ ਦਾਹੈ ਵੈ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ
 ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੈ॥ ਤਦੁ ਹੁਰਖ ਬਰਵਦਾਰ ਹਿ
 ਆਗੋ ਸਦਿ ਮਵਿੰਦੁ ਨਾਨਿ ਸੰਧੂਰ ਨਾਹੈ ਈ॥ ਕ
 ਈ ਸੈਰੋ ਜਟ ਜਾਤ ਪੈ ਹੋਇ ਪੀਯਾ ਬੋਲਾ ਹੁਦਾਰ
 ਗੁਰੂ॥ ਤਬ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ਪਕੀ ਸੁਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਜ
 ਇਸ ਮੂੰਦੁ ਅਸਗਾਹ ਵਿਉਖੇ ਤੋਈ॥ ਤਬ
 ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ਹੋਹੁ ਅਸਗਾਹ ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਓਰ

ਰਿਤ ਗੀ ਲੈਲੀ ਪੀ ਮੈਂ ਤਦੁ ਸਿਖਾ ਬੈਠੀ ਕੀਤੀ
 ਮੈਂ ਦੇ ਮਾਤੈ ਸੀ ਭੈ ਆਖਿਆ ਸੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲੇ
 ਪਠਾੜਤ ਗਨਿਆ ਤਬ ਕੁਝ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਂ ਸੁ
 ਜੇ ਦੇਹੁ ਸੇਓ ਕਪੜ ਦੇ ਆਵਹੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕ
 ਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਗਭ ਭੁਨਿ ਗੈ ਫੁਲਾ ਕਾਲੁ ਭੁਗਤਿ
 ਅੰਤੈ ਨਾ ਮੈ ਭੀ ਸੀ ਮਤਿ ਸੁਰਖ ਸਾਦਿ। ਤਬ ਥ
 ਥਾ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਂ ਸੁ ਸਿਖਾ ਦੇ ਮੁਠਿ ਦੇਹੁ
 ਸੇਧੁ ਕੁਝ ਦੇ ਗਾ ਅਤੇ ਭੁਭੁ ਪੜ ਦਾ ਦਾ ਦੇ ਗਾ
 ਅਤੇ ਭੁ ਸਦੈ ਪੈ ਦੇ ਸਿਤ ਨੀ ਸੁ ਦੇ ਗੀ ਤਿਤ ਨੀ
 ਸਤ ਕਰ ਵਰਾਤੁ ਪਾਹਿਲੇ ਘੋ ਗੀ ਤਬ ਸਿਖ
 ਪੈ ਗੀ ਪੈ ਆਖਿਓਂ ਨੀ ਸੀ ਸਿਖ ਨੂ ਤੁਧੁ ਭ

ਵੈਸਿਸੁ ਪਾਉਤਿ ਤਾਹਿ ਤਦੁ ਪਾਉ ਗੋਟਾਸਿ
 ਪਾਲਦੀ ਪਸਿਦ ਨਤਿ ਮੇਰੇ ਕੈ ਗਇਆ ਗੇਰੇ
 ਬਾਹਿਬ ਸੇਰਾ ਕੀਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਹਿ ਤਬ
 ਗੇਰੇ ਸਿਉ ਨਤਿ ਕਾ ਨਉ ਲਖਾ ਬਾਹੁ ਸੁਰਾਪ
 ਏਕਾ ਬਾਸੇ ਤਹਿ ਆਉਆ ਯੁਲਾਈ ਯੁਲਾ
 ਪਹਿਲਾ ਪਤਾਈ ਪਤੁ ਪਹਿਲਾ ਯੁਲਾਈ
 ਯੁਲਾ ਪਹਿਲਾ ਤਬ ਮਧਰ ਬਗਵਾਨੁ ਰਖੈ
 ਤਾਬਾਹੁ ਬਰਸਾ ਕਾ ਸੁਰਾਪ ਪਹਿਲਾ ਬਾਸੇ ਤਹਿ
 ਆਉਆ ਹੈ ਤਦੁ ਬਹੁਰਿ ਰਾਇ ਬਾਹਿਰੇ
 ਸਿਦਾ ਨਤਿ ਪਾਸਿ ਕੀਤੀ ਅਸਾ ਆਪਿ ਉਸੁ
 ਜੀਬਾ ਹਰਿ ਆਈ ਇਕ ਸਯੋਰੀ ਕੇ ਬੈਠਿ

ਨਾਇਕਾ ਕੁਹਿਲੋਤਿ ਮਾਏ ਤਬ ਸੈ ਸਿਵ ਨਿਚਿ
 ਗੀਆ ਕੇ ਸੀਆ ਪਰਮ ਸੀਆ ਪਰਮ ਸੀਆ
 ਆਇ ਨਿਰਤਿ ਲਾਗੀ ਆ ਕਹਿ ਆਏ ਕਹਾ ਗੰਗ
 ਕੀ ਤੇ। ਤਬ ਬਬੋ ਬੋਲਿ ਓ ਨਾਹੀ। ਪਿਆ ਨਹਿ
 ਤੇਗ ਓਆ ਤਬ ਪਿਛੁ ਹਰਾ ਸਿਓ ਨਾ ਕੁਆਇ
 ਆਆ ਆਇ ਕੈ ਲਾਗੁ ਪੁਕਾਰਿ ਆਖਿ ਓ ਸੁਗੰ
 ਏਤਗ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ। ਕਹਾ ਨਾਤਿ ਓਤ ਮੇਰ
 ਗੀ ਓਓ। ਬਿਰਪਾ ਕਹੀਐ ਤਾ ਕੀ ਤਰਿ ਮਹਿਲੀ
 ਚਾਹੁ। ਤਬ ਬਬੋ ਬੋਲਿ ਆਸ ਬੁਝਾਗੁ
 ਮਾਹਿਲਿ ਮਃ॥ ਗੁਮੀ ਏਤਗ ਕਹਾ ਨਾ ਮੁਕੈ ਮੇ
 ਜਾਤੀ। ਚਲੁ ਤਾ ਕੀ ਤਰਿ ਮਹਿਲਿ ਬੁਝਾ

ਤਿਸੁ ਬੰਬਾਤਿ ਨਿਗਤੀ॥ ਗੁਣੀ ਸਿਗੀ ਜੁਗਤਿ ਮਨਿ
 ਰਮਾਇ ਲੁਤਾ ਕਉ ਮੈ ਲੁਨਾ ਲਾਗੈ ਰਤੀ॥ ਪ੍ਰ
 ਤਮਾ ਮੁਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਾ ਮਮ ਰਣ
 ਗਭੀਤੀ॥ ੧॥ ਤਬ ਗੋਜੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀਤੁ ਮਥੁ
 ਤਮੁ ਨਹੀ॥ ਤਬ ਬਾਥਾ ਪਉੜੀ ਦੁਜੀ ਬੋਲਿ
 ਆਖਿ ਤਮੁ ਬੁਝੁ ਮਗਿ ਆਨਇ ਸਾਨੀ॥ ਤ
 ਰਿਗੁ ਪੁਰੈ ਪਤੀ॥ ਏਕਾ ਮੁਏਕਾ ਗਏਤੁ
 ਰਿਭਵਣੇ ਵਾਜੇਤੀ॥ ੨॥ ਤਬ ਧਿਰਿ ਗੋਜੇ ਮੁ
 ਛਿਆ ਜੀਤੁ ਮਥੁ ਪਤੀ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਥਾ
 ਜੀ ਮਥੁ ਰੀ ਬੋਲਿ ਆਖਿ ਤਬ ਤੇਰੀ ਦਿਉ ਪਦੁ
 ਵੰਬਾਤੀ॥ ਤਬ ਮੁਖ ਜਾਤੀ॥ ਏਕਾ ਮੁਖ

ਉਸਤਾਦਿ ਸਿਰਿ ਦੁਸਰੇ ਬਹੁਤੀ ॥ ਸ਼ਾਇਦੈ ਬਿ
 ਰਮਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਬੋਲੈ ਸੇ ਬੁਝੈ ਸਿ ਮੁਇ ਕਾਇ ॥
 ਲਗਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਦਸਾਇਤੁ ਮੁਖੁ ਕਾਇ ਸ
 ਦਾਸੇ ਦੁਰਿ ਨੁਗਤੀ ॥ ਯਾਤ ਬਗੈ ਸਿਵਾ
 ਰਿਖੁ ਦਿਆਸੀ ਤੁ ਮਗੈ ਰਖਾ ਧਰੁ ਭਾਤ
 ਦੁਹੁ ਬਾਥੈ ਬੋਲਿਆ ਪਠੈ ਸੀ ॥ ਪੈਰ ਦੀ ॥ ਭੁਮ
 ਰਿਗ ਗੁਗਨ ਪਰਿਗੋਰੁ ਪੁਤ ਕਾ ਅਗ ਮੁਗੁ
 ਪੁਨਿ ਦਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਾਹਰਿ ਪਰਹੈ
 ਕੁਤ ਨਾ ਨੁਕੁਰਿ ਯਾ ਭੁਰਾ ਸੀ ॥ ਪਾਰਬਰੁ
 ਗੁਰੇ ਪਾਇਆ ਤਾ ਸਾਧਾਇ ਪੈਰ ਪਾਇਆ ॥

ਬਾਤੀਕੀਤੀਕੁਸੁਆਯਾਖਿਓਸੁਕੀ
 ਲਹਿਕਿਕੈਪਹਿਚਹੁਹਾਤਬਬਥੈ
 ਯਾਖਿਆਜੈਮੈਪਿਆਦਾਨਾਹੀਚਹੁ
 ਦਾਤਦਹੁਗਜੈਸਿਫ ਨਾਖਿਆਖਿਆ॥
 ਜੀਤੇਗਦਿਤਾਸਭਕਿਫੁਹੈ॥ਹੁਕਮੁ
 ਹੁਏਤਾਘੈਜੈਹੁਖੀਚੜੀਯੋਆਯਤੇ
 ਜੀਤਖਤਹੁਫਾਹੜੀਯੋ॥ਤਬਗੁਰੂ
 ਕੋਯਾਖਿਆਜੈਹੋਗਜਾਅਸੀਮੁਨੁਖ
 ਦੀਅਸਵਾਹੀਕਰਦੇਹਾ॥ਤਬਗੋਜਾ
 ਖਿਆਜੀਮੁਨੁਖਤੀਬਹੁਤੁਹੈਨਿ॥

ਚਹਿਚਲੀਐ॥ਤਬਥਾਥੈਆਖਿਆ॥
 ਤੇਗਜਾਓਉਮਨੁਖੁਓਏਜੇਗਜਾਕੁੰਏ
 ਕੇਓਏ॥ਅਤੇਨਗਰਕਾਗਜਾਓਏ॥ਓ
 ਸਕੀਪਿਓਓਪਰਿਚਰਾ॥ਤਬਗਜੇਆਖਿ
 ਆਪਓਸਾਜੀਤੇਗਕੀਤਾਗਜਾਮੈਭਾਲ
 ਚਿਚਲੀਐ॥ਤਬਥਾਥਾਗਜੇਕੀਪਿਓਓ
 ਪਰਿਚਰਿਆ॥ਤਬਓਕਾਯੋਐਆਖਿ
 ਜੇਗਜਾਕਮਾਓਓਆਓ॥ਤਬਚਹਿਕਰਿ
 ਗਇਆ॥ਜਾਏਥੈਓ॥ਤਬਗਜੇਚੰਦਕ
 ਲਾਅਤੇਗਜਾਸਿਵਨਾ॥ਤੁਓਥੇਜੇ

ਤੇ ਤੇ ਫਾਲ ਗੇ ਬਾਤੀ ਕਹਿ ਜਿ ਜੀਪ
 ਹ ਸਾਦਾ ਹੁਕਮੁ ਤੇ ਫਾਲ ਤਦੁ ਬਾਥੈ
 ਖਿਯਾਜੇ ਤਮਾਏ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤਬ ਗੈਸਾ
 ਖਿਯਾਜੀ ਸਾਡਾ ਭਾਗਾ ਵਿਓਕ ਹੋਇ
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਖਿਯਾਜੇ ਮਾਫਕਾ ਮਾਸੁ ਤੇ
 ਤਾ ਮਾਫਕਾ ਤਬ ਗੈਸਿ ਦਾ ਭਿਯਾਖਿ
 ਯਾਜੀ ਤੇ ਗਾਮ ਦਕਾ ਯਾਦ ਮੀਤੀ ਬਹੁਤ
 ਹੈ। ਤਬ ਬਾਥੈ ਖਿਯਾਜੇ ਗਾਓ ਤਮਾਏ
 ਦਮੀ ਤੇ ਜੇ ਗਾਏ ਪਹਿਤੁ ਤੇ
 ਮਾਫਕਾ ਜੁਧੁ ਤੇ ਫਾਲ ਮਾਫਕਾ ਬਹੁਤ

ਜਾਹੈ ਏਸੇ ਸਰਾਸ ਸੁਖ ਭਰਕ ਗਾਤ
 ਬਗ ਸਾਥ ਤੈ ਗਣੀ ਲਿਤਾ ਵਾ ਨਹੈ ਏਤ
 ਬਗ ਸੈ ਆਖਿਆ ਭਪ ਮੇ ਸਹੀ ਰੇਖਿ
 ਸੇ ਗਰੇ ਦੇ ਪਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤਾ ਗਣੀ ਕਹਿਆ
 ਤੇਰੇ ਕੇ ਮਿਓ ਭਿਓ ਭਕ ਭਿਓ ਵੈ ਗਾਜ ਬ
 ਭਸਮ ਭਿਜੁ ਪੁਕੀ ਚੈ ਜਾਤ ਬਭੁ ਹੀਤੀ
 ਐਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਵਾ ਮਾ ਤੈ ਭਿਓ ਹੁਇ ਚਾਹੀ
 ਐਤਾ ਬਗਣੀ ਆਖਿਆ ਭਗ ਸਾਥ ਮੇ ਭੁਪ
 ਰਿਤਾ ਭਿਓ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਭ ਸਕ ਜਾਨੁ ਪੁਕੀ
 ਦੇ ਬਾਤ ਬਜਾਨੁ ਪੁਕੀ ਦੇ ਪਾਏ ਰਾਖੇ

ਮਨਿ ਤਾਬਾਹੁ ਥਰ ਸਾਕਾ ਭਯਾਨੈ ॥ ਤਬ
 ਜੈ ਕਹਿ ਆਖੈ ਥੇਹ ਤੇਰਾ ਸਗੀਰੁ ਗੁਰੂ ਕੈ
 ਮੁਖਾ ਫੁੰਦਾ ਭਾਇ ਗੀਰਿਆ ਮਨ ਸਾਹੈ ॥ ਤ
 ਲਕਾ ਬਹਿ ਆਪਿ ਤਜੀ ਇਸ ਤੇਰਿਆ
 ਭਲਾ ਭਾਜੈ ਮੇਰਾ ਸਗੀਰੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਮੁਖਾ
 ਫੁੰਦਾ ॥ ਤਬ ਜੈ ਅਖਿਆ ਜੈ ਇਸ ਨੁਸਤਦਿ
 ਨਦੀ ਫੁਰੀ ਤੇਰੇ ਫੈਰੈ ॥ ਇਸ ਕੀ ਇਸ
 ਰੀਤੀ ਪੁਛੀ ਚਾਹੀ ਐ ॥ ਤਬ ਜੈ ਆਤੇਰਾ
 ਜਾ ਆਇ ਨੁਹ ਕੈ ਪਾਸਿ ਬੈਠੈ ॥ ਤਬ ਜੈ ਬਹਿ
 ਆਪਿ ਆਖਿ ਓਸੁ ਬੇਈ ਤੇਰੇ ਭਰੇ ਕਾਸ

ਗੀਰੁ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵੀਸਿਆਂ ਵੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਗੀਰਿਆ
 ਹਰਾਇ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓਹੁ ਭ੍ਰਮੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤ
 ਜੀ ਦੇ ਸਦਾ ਸਗੀਰੁ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵੀਸਿਆਂ ਦੇ
 ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਗੁਰੂ ਓਹੁ ਪਰਿ ਓਹੈ ॥ ਇਸ
 ਤੇ ਓਹੁ ਰਿਆਰਾ ਲਾਹੈ ॥ ਤਬ ਚਾਹੁ ਗੁਰੂ ਪ
 ਮਿਆਇ ਮੇਰੇ ਓਹੈ ॥ ਤਬ ਗਾਇ ਓਹੁ ਨਾਤੁ
 ਬੋਲਿਆ ਮਾਖਿ ਓਹੁ ਜੀ ਦੇ ਹਾਏ ਰਕਾਹ
 ਰਹੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬੋਲੈ ਮਾਖਿ ਓਹੁ ਗਾਇ ਓਹੁ
 ਮੇਰੇ ਵੀਸਿਆਂ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਸ ਕੀ ਬੰ
 ਹਾ ਪਕੜੈ ॥ ਅਤੇ ਇਸ ਕੀ ਇਸ ਕੈ ਪੈਰ

ਕਹੈ ਆਸ ਤੈ ਤੁਝੇ ਫੁਗੀ ਲੋਕ ਹਿ ਸਥ ਭਿਗਤਿ
 ਤਾ ਮੋਹੇ ਕੇ ਮਿਠੈ ਤਬ ਗਾਏ ਸਿਓ ਨ ਬਿਗੁਰੁ
 ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨਿ ਆਹਿ ਫੁਗੀ ਲੋਕ ਹਿ ਬੈ
 ਦਾ ਸਥ ਭਿਗਤਿ ਤਾ ਹਿ ਨਿਕਰਿ ਆਇ ਆਗੈ
 ਗੰਧਿ ਆਹਿ ਤਬ ਬਥੋ ਬੋਲਿ ਆਹਿ ਤੇਗਾ ਜਾਤੁ ਮੈ
 ਤਿਨੈ ਆਖੀ ਮੀਦਿ ਕਰਿ ਵਹੁ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਕ
 ਰਿ ਮੁਠਿ ਪਾਵਹੁ ਤਬ ਗਾਏ ਆਤੈ ਗਈ ਆਤੈ
 ਗਾਏ ਕੀ ਨੁਹੰਤਿ ਹਾਏ ਆਖੀ ਮੀਦਿ ਆਹਿ ਵਹੁ
 ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਕੇ ਸਾਮੁ ਭਿਪਾਇ ਆਤੈ ਗਈ ਕੋਰੈ
 ਨਿ। ਪੁਰਸਾਏ ਆਖੀ ਬੋਲਿ ਨਿਤਾ ਗੁਰੁ ਬਥੋ

ਨਾਹੀ। ਤਬ ਗਜਾ ਬਿਅਕਲੁ ਤਹਿ ਗਇਆ।
 ਓਇਆ ਨਪ ਕਰਿ ਅਸੁ। ਪੈ ਗਏ ਓਥਾ ਹਥ
 ਸਿਰ ਤੇ ਨਿਗਾ। ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਇਹੇ ਗਾਤ ਬ
 ਬਾਹਤ ਮਹੀ ਨਿਪਿ ^{ਯੋ} ਫੈਦਾ। ਇਹ ਸੁਨਦਿ ਤੇ
 ਸੁਆਰ ਗੀ। ਲਇ ਓਥਾ। ਜਨਮ ਮਹਤੁ ਹੋਰੇ
 ਸਿਓ ਨ। ਭਿਕਾਰਿ ਆਸਿ ਖੋਹਿਆ। ਸੈਰੇ
 ਜਤੁ ਜਾਤਿ ਪੋਹਿ ਪਹੁ। ਹੁਕਮ ਨ। ਹਿਦਿ
 ਸਾਹ ਸਿੰਘ ਲਾਹੀ। ਪੁਸਿ ਖੋਹਿਆ। ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਲਾਗਾ ਜਪਦਿ। ਸਾਹ ਖੰਡੁ ਬਖਸਿਆ। ਹੋਰੇ
 ਸਿਦ ਨ। ਭਕੈ ਪਿਛੈ। ਬੋਲੁ ਹੁਏ ਹੁਗੁ।

ਸਿਖਾ ਲਾਘਾ ਪਰੀ ਸੰਗਤਿ ਵੀਹੁ ਗਿਆਰ
 ਬਗਤਿ ਪੈਦਾ ਸਭੈ ਏਕੇ ਚਰਾਇ ਬਹਿਰੀ
 ਧਰਮ ਸਾਲਾਹਾ ਤਬ ਏਕੁ ਸਿਖੁ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਤੀ ਕਹਿ ਜਾਇ। ਤਾ ਕੇ ਏਕੇ ਚਰਾਇ ਪਾਈ
 ਸਿਮਰਿ ਪਰੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏਕੈ ਸਰੋਇ ਕੀ
 ਸਮਾਨੁ ਲੰਗੁ ਸੇਈ ਪੈਦਾ ਏਕੁ ਮਹਿਲੀ
 ਉਤੀ ਬਣੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏਕੀ ਸੀਮਤਿ ਗੁਰੂ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਇਸ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਲੀ ਸੰਗਮ
 ਤਲ ਵੀ ਕਥਾ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਪਿਆਰਾ
 ਉਤੀ ਬਣੀ ਬਥੈ ਕਾ ਬੋਲਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਤਰ
 ਮਾਥੈ ਤਾ ਤਦੁ ਕਾ ਬਾਪ ਏਕੁ ਮਾਤਰੁ

ਹਰ ਬਾਸਮੁੰਦ੍ਰੇ ਪਾਹਿਰੇ ਟੀ। ਸਿੰਘਾ
 ਟੀ ਪਾਹਿਰੇ ਸਿੰਘਾ ਨਾਰੀ ਪਾਹਿਰੇ ਟੀ।
 ਤਦੁ ਨਾਹਿ ਮੈਂਦ੍ਰੇ ਤੈ ਸੀਂਦ੍ਰੇ ਸਿੰਘਾ
 ਤਥਾ ਨਾਹਿ ਮੈਂਦ੍ਰੇ ਟੀ। ॥ ਟੀਆ ਟੀ
 ਟੀਆ ਗੁਰੂਆ ਸਾਮਾ ਟੀ। ॥ ਟੀਆ
 ਸੁੰਦ੍ਰੇ ਸੁੰਦ੍ਰੇ ਸੁੰਦ੍ਰੇ ਟੀ। ਟੀਆ ਟੀ
 ਸੇ ਗਾਨੀ ਗੀ ਟੀ। ਟੀਆ ਟੀ
 ਦੇ ਸਾਨੀ ਬਿਆਪਤਾ ਟੀਆ ਟੀ
 ਚਿਤਾਨੀ ਰਾਪਤਾ ਟੀਆ ਟੀ
 ਗੰਨੀ ਟੀ। ਟੀਆ ਟੀ
 ਟੀ। ਟੀਆ ਟੀ

੧੭੫

ਨਾਨਕ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ॥
 ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨ ਹੀ ਕੇ ਏ ॥
 ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਸੁਹਿ ਸੁਖਿ ਨ ਹੀ ਲੇ ਏ ॥
 ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਨ ਹੀ ਤੇ ॥
 ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਸੁਨ ਰੇ ਹੁਗੀ ਨ ਹੀ ਤੇ ॥
 ਤੀ ॥ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਮਾਨ ਪਿਯਾ ਨ ॥
 ਨ ਥੀ ਰਾਗੇ ॥ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਸੁਤਿ ਬੈਠੇ ॥
 ਚਾਉ ਤੇ ॥ ਭੁਨਮ ਨਿਸਿ ਭਾਉ ਰਾਗ ॥
 ਤਿ ਨ ਹੀ ਕੇ ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਨਮ ਨਿ

ਸਿਓਓ ਨਤੁ ਬਨਿਯਾਈ॥੨॥ ਓ ਨਮ ਨਿ
 ਸੰਨਿ ਨਾਗਇਤੁ ਰੂਤਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਬਕ
 ਨੁਕਤ ਨਾਨੀ ਕਤਤਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ
 ਪੁਨਾਯਾ ਨਰਾਨਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਤੇਤ
 ਨਮ ਨਸਾਮਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਸਾਕਸ਼
 ਤਾਨੀਭਾਈ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਇਕੁ ਪ੍ਰਦਿ
 ਕੇਯਾਨਾਨ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਗੈਰੇ ਮੁਹ
 ਯਾ॥੩॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਅਸਥਾਵਰ ਨਾਨੀ
 ਜੰਗਮਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਤੇਛੰਦ੍ਰਿਅਮ ਹੁ
 ਯੁਥਿ ਤੰਗਮਾ॥ ਓ ਨਮ ਨਿ ਰਵਿਕੀਰ

ਤਿਨਧਗੀ॥ ਓਨਮਨਿਹਿਗਨਿਨਮਮਨਿਮਦਗੀ॥
 ਓਨਮਨਿਨਿਮਦਿਨੁਨਾਉਸੀਆਗਾਓਨ
 ਮਨਿਹਿਕੁਨਹੀਕੀਆਪਸਾਗਾਓਨਮ
 ਨਿਖਾਣੀਬਾਣੀਨਹੀਜਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਉ
 ਨਮਨਿਗਤਤਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਯਾਓਨਮਨਿ
 ਪਦੁਪਾਣੀਨਹੀਕੀਨਾਓਨਮਨਿ
 ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਹੀਕੀਨਾਓਨਮਨਿ
 ਖੇਤੁਪਾਤਾਓਨਹੀਮਗਾਓਨਮਨਿ
 ਨੀਰਨਹੀਮਦੁਬੈਗਗਾਓਨਮਨਿ
 ਸੀਯਜੰਤਨਹੀਕੀਨਾਓਨਮਨਿਅਖ

ਨਾਮੁ ਪੁਨਰੀਤਾ॥ ਓਨਮ ਨਿਮੁ ਕਓ ਬੈਰੁੰ
 ਨਕੀ॥ ਨਾਨਕ ਓਨਮ ਨਿਮੁ ਤਹੁ ਸਮੀ
 ਏ॥ ਪਾ॥ ਓਨਮ ਨਿਬੁਹੁ ਮਾਨ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ॥
 ਓਨਮ ਨਿਰੈਗੁ ਨਾਨੀ ਪਰੇਸਾ॥ ਓਨ
 ਮਨਿ ਰਾਤਿ ਨਾਨਾ ਨੀਕੀ॥ ਓਨਮ
 ਨਿਤੁ ਪਨਾਮੁ ਮਤਾ ਤੇਈ॥ ਓਨਮ ਨਿਜ
 ਤੀ ਸਤੀ ਨਬੀ ਨਾਗੀ॥ ਓਨਮ ਨਿਮੁ
 ਮਹਿ ਪੁਰਿਤਾਗੀ॥ ਓਨਮ ਨਿਪਰੇਸੇ
 ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਓਨਮ ਨਿਮਾ
 ਨ ਬੈਰਾਗੀ॥ ੬॥ ਓਨਮ ਨਿਸਿਕਾਪਿ

ਕਾਨੀਯਾਨੀ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਉ
 ਧਿਆਨੀ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਰੋਗੀ ਰੰਗਮ ਨਹੀ ਬੇਤਾ
 ਭੁਨਮਨਿ ਏਕੁ ਏਕਾਯੋ ਤਤਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਨ
 ਬਾਨੋ ਤਤਾ ਬੀਯਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਏਕੁ ਏਕਾਯੋ ਬੀ
 ਯਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਕਥਾ ਮੁਨਾ ਨਹੀ ਸਾਜਾ॥
 ਨਕੁ ਭੁਨਮਨਿ ਸਹਿਬਿ ਰੇਸਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ
 ਸੁਚ ਸੰਤ ਮਨਹੀ ਤਤੀ॥ ਚੰਦ ਨਤਾ ਮੀਮ
 ਨਾ ਪਰੇਤੀ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰਾਨਾ ਸੇ ਪੀਕਾ॥
 ਭੁਨਮਨਿ ਬੰਸੁ ਨਾ ਦੁਕਾਨਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ
 ਪਾਖਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀ ਕੀਨਾ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਏਕੁ
 ਕਾਰੁਆਰੀ॥ ਭੁਨਮਨਿ ਸਿਓ ਭੁਨਾ

(343)

ਕੀ ਏ॥ ਓ ਨ ਮਨਿ ਬੀ ਮਤੀ ਮ ਨ ਮ ਖੀ ਏ॥ ਓ ਨ
 ਮਨਿ ਚ ਓ ਦ ਓ ਚਾ ਹਿ ਨ ਮ ਸੋ॥ ਨ ਨ ਵ ਓ ਨ
 ਮਨਿ ਮ ਓ ਸਿ ਬਿ ਗ ਸੋ॥ ੧॥ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਜ ਮ ਦਿ
 ਤਾ ਨ ਭੀ ਤਿ ਆ ਗ੍ਰਾ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਬ ਦੁ ਰੁ ਮ ਬ ਦੁ
 ਨ ਕੇ ਏ॥ ਓ ਨ ਮਨਿ ਓ ਨ ਨ ਸੀ ਤਾ ਰ ਓ ਏ॥ ਓ
 ਨ ਮਨਿ ਗ ਰੁ ਨ ਤੇ ਸੁ ਯ ਵੀ ਗ੍ਰਾ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਤ
 ਤਾ ਨ ਗ ਰੁ ਬ ਸੀ ਗ੍ਰਾ ਓ ਨ ਮਨਿ ਓ ਚ ਗੀ ਚਾ
 ਕ ਗੈ ਏ॥ ਨ ਨ ਵ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਤ ਲ ਭੀ ਮ ਭੈ
 ਕ ਓ ਏ॥ ੧१॥ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮ ਨ ਚੁ ਦ ਮਿ ਓ ਮਾ
 ਲਾ ਗਾ ਓ ਨ ਮਨਿ ਮੁਖ ਮੈ ਏ॥ ਨ ਨ ਜ ਗਾ ਓ
 ਨ ਮਨਿ ਮੁਖ ਮ ਨ ਭੀ ਮ ਬੁਲਾ ਗਾ ਓ ਨ ਮਨਿ

ਨਿਪਿਯਾ ਨਾਨਾਗਾਨਿੰਕਾਗਾਤਬਅਤਸੇਰਾ
 ਰਾਨੀਕਿਦੁਪਸਾਗਾਓਨਮਨਿਪਿਯਾਨਾਨੇ
 ਭਸਿਕਾਗਾਓਨਮਨਿਪਿਯਾਨਿਨਓਤਕੁਕੁਕੁ
 ਗਾਓਨਮਨਿਸਹਸਿਥੰਦਿਨਥੀਰਾਗਾਓ
 ਮਨਿਸੰਜਮਨਪੁਯੀਤਗੀਸੁਪਓਥੰਦਿਓ
 ਮਨਿਨਹੀਮਥੀਨਾਨਕਾਤੀਤਥੰਦਿਓ
 ਮਨਿਨਹੀਕਥੀਨਾਨਓਨਮਨਿਅਗਮਨਿਗ
 ਮਨਹੀਧੋਗਾਓਨਮਨਿਸਥਾਸਿਥਨਸਥੇਰਾ
 ਓਨਮਨਿਸੰਜਮਨੀਲੁਨਹੋਤਾਓਨਮ
 ਨਿਪਿਯਾਨਾਨਾਨਹਰਸੇਤਾਓਨਮਨਿਅ
 ਨਹਰਥਾਣੀਗਤਾਓਨਮਨਿਅਨਰਸ

ਬਤੁਪਛਤਾਛੁਨਮਸਿਖਿਆਨਗਤਾਨਿਰੰਕ
 ਗਾਨਾਨਕਛੁਨਮਸਿਰਹਤਨਿਰੰਕਾਪਾਛੁਨ
 ਮਨਿਬਈਤੇਰੁਨਾਹੀਭੁਯਾਛੁਨਮਨਿਏਕਾਕ
 ਗਾਨੁਯਾਏਕੇਏਕਗਤਨਿਰਬਾਤਾਸੁੰਨ
 ਮਹਿਕਾਏਏਧਿਆਨਾਤਥਿਏਕੁਇਕੇਏਕੇ
 ਆਨਾਨਕਛੁਨਮਸਿਖਿਆਨਿਨਿਗਤਮੁ
 ਗਤਾਯਪੁਨੇਸੀਅਕੀਆਪੇਜਾਨਾਨਾਨ
 ਕਗਤਾਸੁੰਨਪਿਆਨੈ॥੧੬॥ਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿ
 ਦੀਸੈਬੰਧਾਛੁੰਨੇਨੰਮੁਯਾਪੜੈਨਕੰਧੂ
 ਸੁੰਨਿਗਯਾਪੁਰਿਦਵਦੁਦਵਿਯਾਪੜੈ
 ਨਦੇਹਰੇਨਿਨਾਹੀਅਭਿਆਸਸਾਵਰਅਮੁ
 ਗਪੁਰਿਦਾਸੀਸੰਨਗਯਾਮਹਿਰਹਿਅਮੁ

ਏਸਾ ਓਨ ਮਨਿ ਮੈਠਿ ਨ ਖੁਲੈ ਮਨ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਓਨ ਮਨਿ ਮੁਕਤਿ ਨਤ ਨ ਕੀ ॥ ੧੭ ॥ ਓਨ ਮਨਿ
 ਖੁਲਾ ਛੁਟ ਕੀਤਾ ਗੀ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਖੁਲੈ ਜੋਤਿ
 ਪਸਾ ਗੀ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਖੋਲੇ ਪਗੀਰ ਬਧ ਪਗ ॥
 ਓਨ ਮਨਿ ਖੋਲਿ ਅਕਾਸੁ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਓਨ ਮ
 ਨਿ ਖੋਲਿ ਗਵਿਸ ਸਮੁਪਗਟਾ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਖੋ
 ਲਿ ਤੈਵੀ ਏਸ ਮਾਨਾ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਖੋਲਿ ਕੀਅ
 ਮਸਾਗਾ ਨਾਨਕ ਦਿਕਸ ਤੇ ਬੇਸ ਬਗਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਓਨ ਮਨਿ ਖੁਲਾ ਨੇਤੁ ਧੁਪਾਗੇ ॥ ਓਨ ਮਨਿ
 ਖੁਲਾ ਸੇਰ ਮਪੁਤ ਪਾਗੇ ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਕੀਰ
 ਬ ਛੁਟ ਕੀਤਾ ਗੀ ॥ ਜੀ ਨੀਤੁ ਮੁਖੀ ਸਰ

ਖੋਗੀ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਖੋਗਿ ਬਤਾਈ ਮਨ ਸਾ॥ ਤੁਮ ਦੇ
 ਧਤ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿ ਆਸ ਰਸਾ॥ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ
 ਮਨ ਸਾਮਾਈ॥ ਕੁਛ ਵੀ ਸੈ ਆਉ ਮੁਮਨੁ ਬਿਗ
 ਸਾਈ॥ ੧੯॥ ਆਪੁ ਹੁਕੀ ਨੀ ਮਨ ਸਾਮਾਈ॥ ਆਪੁ
 ਹੁਕੈ ਗੁਣ ਪੁਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਚਤਤ
 ਲੇਕੀ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਹਕਾਤ ਮਮ ਬਿਯੋਗੁ॥
 ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਦਿਗ ਚਾਰਿ ਓਪਾਈ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ
 ਸਟਿਕੀ ਸਕਰਾਈ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਫੁਕੀ ਆ
 ਵਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਓਨ ਗਤਿ ਯਖੀ ਨਾਨਕ ਓਨ॥
 ਓਨ ਕਾ ਹੁਕੈ ਤਪਤਿ ਪੁਰਕੀ॥ ਓਨ ਕਾ ਹੁ
 ਕੈ ਨਾ ਮੁਖਿ ਯਖੀ॥ ਓਨ ਕਾ ਹੁਕੈ ਸਾਹੁ ਪਸਾ
 ਹਿ ਆ॥ ਗੁਰ ਸਤਾ ਮੁਸੁ ਸਤਾ ਮੁਸੁ ਸਤਾ ਮੁਸੁ॥

ਕੁਝ ਅਥਿਸ਼ਾਨੁ ਮਹੇਸ਼ ਪਾਏ। ਤਿਨ ਕੀਰਤਨ
 ਗਾਨੀ ਨ ਜਾਏ। ਅਨਿਕਤਾ ਤਿਨ ਲਿਖਿ ਮਹਿ
 ਜੀਅਗਾਨਾ ਨ ਕਠਿ ਕਾਹਤੇ ਸਤੁ ਬਿਦੁਸੀਆ
 ੨੧॥ ਤਿਨੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਲੀ ਹੋਈ। ਰਿਹੈ
 ਕੀਰਤੀ ਨ ਮਥੀ। ਪੁਰਾਣਿ ਨੈਨ ਸਵੀਆ
 ਓਥੈ ਹੀ ਦੁਗੀ। ਸੈਦ ਪੈ ਹੋਇ ਪਾਈ। ਕਰ
 ਸਮੁਤਰੈ। ਗੋਗਰੁਟ ਕੀ ਪਸਿਆਗੇਰ
 ਮਹਟ ਕੀ ਵੈਪਸਿ। ਏਕੁ ਚੁਭੈ ਹੋ। ਰੇਕਰ
 ਕਠਿ ਸਮ ਕੀ ਤੈ। ਰਿਵੈ ਸੈਠਾ। ਤਿਸ ਵਿਲਿਖਿ
 ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ। ਗਾਪ੍ਰਗਵਿਤੀ ਨ ਹੀ।
 ਮਾਨੁ ਹਰ ਕਾਣੀ। ਪੁਰਾਣੁ ਪਾਇ। ਨ ਪ

ਏਸੇ ਗੀਗੇ ਜੇ ਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨੇ ਗੁਮਿ ਲੀਯਾ ਥਾਨੁ
 ਯਾਗੇ ਸੇਵਿ ਕਾਨ੍ਹ ਮੀਆਂ ਦੇ ਗਾਨ੍ਹ ਜੰਬੂ ਦੀ ਪ
 ਤਾਏ ਮੇਰੇ ਗੁਮਿ ਖਿੰਦੇ ਦੁਖਾ ਸਲੋਕੁ ॥੧੫॥
 ਮੈਰੇ ਕੈਸੀ ਪੁਰੁਖੀ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾ ਮੀਰੁ ਏ
 ਥਾਥੇ ਯਾਪੈ ਨਾਹਿ ਰਖੇ ॥ ਗੇਰੇ ਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨੇ
 ਗੁਮਿ ਮੰਜੀ ਲੀਯਾ ਗੇਰੇ ਸਿਉ ਨ ਭਿੰਨੇ
 ਗੁਮੁ ਦੀ ਪੁਸੀਰੇ ਏ ॥ ਏ ਥਾਨੁ ਦੁਖੁ
 ਗੈਰੇ ॥ ਥਾਨੁ ਦੁਖੁ ਗੁਮੁ ॥ ਏ ਕੁਸੁਥਾ ਕੀ ਕੈ
 ਯਾਹਿ ਗਏ ਗੈਰੇ ॥ ਏ ਨਿਸੇ ਦੁਖੁ ਏ ਥਾਨੁ
 ਕੀਤਾ ਮੰਜੀ ਰਹਿੰਦੀ ॥ ਮੁਖਾ ਥਾਨੁ
 ਤਿਸੁ ਤਾਰਾ ਏ ॥ ਥਾਨੁ ਨਾਹਿ ਭੁਗੀ ਦੀ

ਕਰੀਪਕਰੀਅੁ ਮੁਅਤੇਪਸਵੇਰੇ ਨਾਹਿਅੰ
 ਜੀਭੰਗੀਅੁ ਮੁਆਰਾਬਥਾਤੁਰਿਆਇਆਤੁ
 ਮੈਰੇਮਖਿਥੇਨਤੀਕੀਤੀਅੁ ਮਖਿਓਸੁਰੀ
 ਮਾਗੇਸਹਗਵਿਓਕੇਪ੍ਰੀਤਗਾਨਾਹੀਮਾਦੇਰੁ
 ਇਸਥਾਨੀਹੁਰੁਦਿਤੀਅੁ ਮਿਸਕੀਆਵਸੁ
 ਤੁਭੀਗਵਾਈਆਇਕਤੁਗੀਅੁਤੈਮੁਸਾ
 ਖੀਸੇਤੀਦਾਤਿਭੰਗਿਚਹਿਓਗੁਓਸਕੈ
 ਬਖਿਸਿਆਵਗਤੀਅੁ ਤਬਥਾਥੈਮਖਿਆ
 ਮੈਰੇਓਸਕਾਤੁਓਖਿਓਪਇਆਏਤਾਤਬ
 ਓਤੁਪਰਿਸਾਵੈ ਤੁਓਤੁਗੇਪਾਵੈਪ

ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਰੇਤਾਏਕੇਸਾਏਕੈਏਨਿਸਾਏਕੈਸਾਏਕੈ
 ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਲਪਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਮੀਪਏਤਬਘਰਿਏਕੈਏਨਿਸਾਏਕੈ
 ਰੇਤਾਏਕੇਸਾਏਕੈਏਨਿਸਾਏਕੈਸਾਏਕੈ
 ਕਰਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ
 ਮਤਦਿਉਤਬਗੇਏ ਨਿਸੇਓਨਕੈਤਏਨ

ਅਤੇ ਮਾਥੈ ਇਕਾ ਕੇ ਸਹ ਕਾ ਤਦੁ ਤਨ
 ਹਿ ਹੁਸਾਇ ਹੁਗਾ ਅਤੇ ਸੀ ਹਾ ਫੀ ਥਾਥੇ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਕਸਮੀ ਗਗਇਆ ਕੇ ਏਦਿ
 ਹੁਏ ਥੈ ਭੀ ਮਹਿ ਆਇ ਕਥੁ ਤਨ
 ਓਪਰੀ ਕਹੇ ਏ ਤਬ ਕਸਮੀ ਗਕਾ
 ਪੰਛਿਤੁ ਬਿਹਮ ਦਾਸੁ ਧਾਓ ਸੁ ਮੁਖਿ
 ਆਏ ਇਕੁ ਘਰੀ ਹੁਆਇਆ ਏਹਾ ਤਬ
 ਓਸ ਕੈ ਸਾਥਿ ਤਇ ਓ ਚਪੁ ਗਣ ਕੇਰ
 ਯਾਨਿ। ਅਤੇ ਗਾਇਲਿ ਚਕੁਰ ਪੈ
 ਆਇ ਗਮ ਗਮ ਕੀ ਤੀ ਓ ਸੁ ਕਥੈ

ਬੇਠਿਗਣਿ ਆਤਬਰੁ ਪਦੇਖਿ ਵੇ ਅਖਿ ਓਮ੍ਹ
 ਤੁਹੈ ਓਸਾ ਪੁਰੈ ਤੈਰਮ ਤੇਰਿ ਓਪਰੇ
 ਹਰਿ ॥ ਅਤੇ ਹਸੇ ਰਿਓ ਪਾਓ ਤੈਰਿ ॥ ਅ
 ਤੈਤੁ ਸੀਰਿ ਆਕਰੁ ਰਿਓ ਫੇਰਿ ਆਏ
 ਅਤੇ ਮਾਸੁ ਮਛਾਲੀ ਰਿਓ ਹੇਰੁ ਓ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਬੇਠਿ ਆ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁ
 ਮਾਨੁ ਵਿਚਿ ਤਿਤੁ ਮਹਿ ਫਾਹੁ ਤੈਰਾ ॥ ਮ ॥
 ਗੁਮਿ ਆਸੁ ਨਹੀ ਸੀਐ ਰਿਓ
 ਹੈ ਪਰੇ ਸੀਗਾ ਗਾਸਰੁ ਦਿਸੈ ਹਰੇ
 ਆਵਾਹੀ ਸਰਗਰੇ ਸੁਰਗ ਤਾ ॥

ਅੰਤਰੁ ਰਤਾ ਸਚਿ ਮੰਗਿ ਸਿਉ ਮੰਗੁ ਮਨੀਐ
 ਲਾਭੁ ॥ ਕਵਲੁ ਵਿਗੁ ਸੈ ਸਚਿ ਨਾ ਸਿਗੁ
 ਹੋਵੈ ਸਥਰਿ ਨਿਹਾਨੁ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭੁਜੀ
 ਤਗਯੋ ਏਵੇ ਖੁਦ ਨ ਰਹਿ ਨਿਹਾਨੁ ॥ ਘ
 ਯੀ ਯਾ ਬੈਸਾਗੁ ਸਿਉ ਸਿਰਿ ਮੈ ਰਸੁ
 ਕਾਭਾ ॥ ਪੁਖਿ ਮਾਰਿ ਮਨਾ ਨਿਰਿ ਮਾਥੁ
 ਕਮੁ ਕੇਹੁ ਪੁਥਿ ਕਗਾ ॥ ਏਨੀ ਅਥੇ
 ਨ ਰਹਿ ਨਾ ਆਵੈ ਈ ਸਿਉ ਰਗੁ ਰਸੁ
 ਬਰਿ ਨ ਕਹੈ ਈ ਚਗਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ
 ਤੇ ਧੀਆ ਚੁਕੈ ਮਾਲ ਜੀ ਸਾਭਾ ॥ ਮੁ

ਭੁਗੈਭੁਗਸੇਵਿਭੈਭੁਗਪਓੜੀਨਿਰਮ
 ਭਾਨਾਨਕਾਨਗੀਤਤੁਐਤੁਸਕਾਸ
 ਚਿਯਗਾਯਾਏਵੇਪਾਧਰੁਏਕੁਰੁਗੁਰ
 ਪਓੜੀਨਿਰਥਾਓ॥ਕੁੜਾਏਕੁਰੁਨਾਨ
 ਕਾਸਕੁਸੁਖਤਭਿਵੈਨਾਓ॥ਪਓੜੀ
 ਯਾਪੀਏਯਾਪੁਸਾਸਿਯਾਪੁਪਛਾਇਯਾ॥
 ਯਥਰੁਧਰੁਭਿਵਿਵੇਦਿਚੀਰੇਯਾਤਾਇਯਾ॥
 ਵਿਦੁਥੰਮਾਗਗਾਨੁਗਾਭਿਸਥਰੁ
 ਗੀਸਇਯਾਸੁਗੁਰੁਚੰਦੁਭਪਾਇ
 ਰੇਤਿਸਮਇਯਾਕੀਏਗਤਿਰਿਨਿਤ

ਚਰਣਿਤਾਇਆ ਤੀਰਥਧਰਮੁ ਏਕਗਿਨ
 ਵਤੁਪੁਰਬਾਇਆ ਤੁਪੁਸਿਰਿਅਵੁਨ
 ਕੇਇਕਿਆਆਪਿਵਖਾਇਆ ਤੁਪੁਸਾ
 ਚੈਤਪਓਨਿਵਾਸੁ ਓਰਿਆਵਦਿਜਾਇ
 ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਾਨਕਸਵਰੁਜੇਵਮੈਚ
 ਓਓਮਾਹਾਓਇ॥ ਨਗਮਿਗਮਾਧੀਆਸੀਅ
 ਘਰਿਸਨੁਓਇ॥੧॥ ਨਾਨਕਸਾਵਰੁਜੇਵਮੈਚ
 ਪੁਇਵੇਜਾਓਇ॥ ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚ
 ਕਹੋਓਇ॥੨॥ ਪਉਜੀ॥ ਤੁਸਚਾਸਚਿਆਹੁਜਿ
 ਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆ ਬੈਰਤਾਜੀਯਾਇਕਦ
 ਯੁਧਪਿਯਾਬਹਮੈਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤਨ

ਪਾਇਆਨਤਿਸੁਗੁਪਨਾਏਖਣਨਸਬਇ
 ਆਨਤਿਸੁਥਪਨਮਾਇਵਿਨਿਤੁਜਾਇਆ
 ਨਤਿਸੁਗੁਪਪਿਆਸਸਿਲਪਪਾਇਆਗੁਰ
 ਮਠਿਆਪੁਸਮੇਸੁਥਤੁਣਤਾਇਆਸਰੇਠੀ
 ਪਤੀਆਇਸਰਿਸਮਾਇਆਕਾਣਰਸੰਪੂਰਨ
 ਠੇਠੀਆਮਾਗਕੀਕਾਤਾਬਰਮਦਸੁਪੰਡਤੁ
 ਆਇਐਗੀਪਾਇਆਭਾਖਿਓਸੁਜੀਰੀਏਰਦਸ
 ਤਨਠੀਸੀਤਥਪਰਮੇਸੁਗੁਰਠਾਥਾਤਦੁ
 ਥਥਾਥੀਤਿਆਸਥਦਾਗੁਮਾਗੁਵਿਰਿਸੋਗੁਰ
 ਮਾਗਾਥਰਨਗਰਪੁੰਧੁਕਾਰਾਪਰ
 ਨਿਗਗਨਿਨਠੀਪੁਰਸੁਥਪਾਗਾਨਾਇ

ਗੈਰਿ ਨਿਰੰਤਰ ਮੁਹੁਰਤੁ ਮੁੰਨ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾ ਹਿੰਦੁ ॥੧॥
 ਖਟੀ ਨ ਕਸੀ ਪਛੁਤਾ ਪਾਟੀ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪ
 ਤਿਨ ਆਵਤ ਜਾਣੀ ॥ ਖੰਤ ਪਾਤਕਾ ਸਪਤਾ
 ਹੀ ਸਾਗਰਾਨੀ ਨੀਰੁ ਦਹਾਇ ਦਹੈ ॥੧॥ ਆਤ
 ਰਿ ਮੁਹੁਰਤ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾ ਹਿੰਦੁ ਜਾਤੁ ਰਿਸਤੁ
 ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਯਾ ॥ ਨਹੁ ਮੁਹੁਰਤ ਨਹੀ ਜੀ ਮੁਖਿ
 ਮੁਹੁਰਤ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਦਹੈ ॥੩॥ ਭੁਖ
 ਥਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਨਹਿ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਜਾ
 ਤਿਨ ਜਾਨਾ ਕਾ ਕੇਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਤਕਾ ਹਿੰਦੁ ॥੪॥
 ਨਾਤੁ ਦਿਨ ਤੀਸਤੀ ਕਾ ਦਾਸੀ ॥ ਨਾਤੁ ਦਿਨਿ ਪੁ
 ਸਾਪਿਕ ਮੁਖਿ ਦਾਸੀ ॥ ਰੇ ਗੀਤੀ ਗਮੁ ਭੇਖਾ ਕੇ

ਟਿਪਾਇਆਨਾ ਉਪਗੀਕੁੰਡਿਆ ਸੇਵਾਨਾ
 ਕਰਿਆ ਪੁਰਮ ਨਤੋ ਕਸ ਨਾ ਜਾ ਵਤੁ ਨਾ ਹੀਰੇ
 ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੇ ਸਾ ਸੁਰ ਹਿਸ ਹਿਸ ਸੁਭਾਇ ਕੋ
 ਮਾਨੁ ਤੈਆ ਏਕ ਸੇ ਮਗੋਤੀ ਏ ਸੇਵਾ ਕਰ
 ਥਾਨ ਤਥਾ ਉਥੈ ਮੈ ਕਾ ਸਰ ਕਾ ਥਾਇ ਪੈਵੇ ਨਾ ਹੀ
 ਤਰੁ ਤਰੁ ਗੁਰੁ ਥਾਥੈ ਏਕ ਦਿ ਨਿਅਖਿਆ ਜੇਜਾਇ
 ਗੁਰੁ ਕਰਾ ਤਥਾ ਪੰਡਿਤ ਅਖਿਆ ਜੀ ਕਉ ਤੁਰੁ
 ਕਰਾ ਤਰੁ ਤਰੁ ਗੁਰੁ ਥਾਥੈ ਅਖਿਆ ਜੇਜਾਇ ਏਕ
 ਆ ਨਵਿਓ ਏਕੁ ਕਰਾ ਆ ਤਿਥੈ ਚਾਰਿ ਘਰ
 ਗਥੈ ਚਤੁਰਿ ਆਉ ਪੁਤੈ ਨਰ ਸਾਨਿਗਾ ਤਥਾ ਏਕ
 ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਮਰਾ ਮਰਾ ਨਿਅਆ ਜਾਇ ਪੈਗੀ ਪਥ

ਟਕਰਿਆ ਭਵਿਕ ਪ੍ਰਸੰਸਤਾ ਵਿਕੇ ८੮
 ਸਿਖਾਕਰਿਆ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿਖੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇ
 ਬਖਸ਼ਿਤੁ ਕਰਿਆ ਕਾਇਤ ਸਾਧੀ ਮੁਕੀਤੀ ॥
 ਸੁਆਤ ਬਾਗੈ ਸੁਭੇ ਸਮਝ ਪੈਯੋ ਇਸ ਤੀਖ
 ਤੀਖੀ ॥ ਤਥਾ ਕੋਰਿ ਪੈਰ ਰੁਥੈ ॥ ਭਾਗਿਆ ॥
 ਤਥੈ ਰੋ ਰੋ ਕਾਇਆ ॥ ਭਵਿਕ ਸਿਖਾ ਪ੍ਰਦਿ
 ਯਾਗੇ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿ ॥ ਭਵਿਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਦੇਸ
 ਕਰਿ ਅਖਿਸੁਣਾਈ ॥ ਭਵਿਕ ਸਿਖੀ ਆਖਿਆ
 ਭਾਈ ਜੀ ॥ ਉਮਾਇਆ ਸੀ ॥ ਸਿਸਟੀ ਤੇ ਕਾਸਾ
 ਕਰਨਾ ਬਾਗੈ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਰੂ ਬੀ ॥ ਤਥਾ ਕਾਇ ਗੁਰੂ
 ਬਾਬੈ ਨੀਯੋਗ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿਵੈ ਦੁਹੁ ਪ੍ਰਗਤ

ਤਿਆਗੇ ਵੇਰਾ ਹੁਇ ਪਾਪੀ ਤਹਿ ਆਗੇ ਵਰਿ ਸੇਖੁ
 ਸਾਇਕ ਪੀਗਾ ਅੰਤਿ ਕੀਯੋ ਮੁਤਾਨਾ ਗੈਰੀ ਰਾਹਿ
 ਵਹਿ ਸੇਰੰ ਨ ਪੜੇ ਏ ਪਾਇ ਪਰਿ ਭੀਖਿਆ ਮਾ
 ਰਿਤਾ ਭਾਗੈ ਸਿੰਘ ਨ ਸੰਦਿ ਪਾਨਾ ਰਾਇ ਪੰਡਿਤ
 ਰੈ ਵੇਰਿ ਆਗੇ ਵਾਇਆ ਥਾਨੀ ਰੈ ਵੇਰਿ ਮੁਨਾ ਰਿ
 ਭਤੁ ਗਾਨਾ ਨ ਕੁਪੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ਮੁ
 ਠੈ ਨ ਮੁਸੈ ਠੀ ਸਿੰਦਿ ਰਾਇਆ ਵਰਗ ਮੁਨਾ ਲੇਖੈ
 ਪਾਇਆ ਤਬ ਕਾਥੇ ਦੀ ਮੁਸੀਰੇ ਏ ਆਉ ਬਹੁ ਵ
 ਦੇਹ ਗੋਸਾ ਸਵਾਰਾ ਮੁਪਰ ਬਤਾਏ ਪਿਆਗੈ ਸੁ
 ਮਰਿ ਰਾਇ ਚਹਿ ਆਗੇ ਜਾਤ ਮਾਏ ਵਕਾਲ ਸਥਾ
 ਏਥਾ ਤਬ ਆਗੈ ਮਹਾਰੇ ਏ ਆਗੈ ਰੇਖਾ ਥਾ

ਏਪਾਇਤਥਪਾਏਪਾਇਆਤਥਸਿਧਾਪਸਿਭ
 ਗਿਐਆਇਆਤਥਸਭਨਸਿਧਾਪਏਪਾਤ
 ਪੁਰਪਾਏਨਿਖੈਟਾਨੀਤਥਮਭੇਰੁਪੁਇ
 ਆਤੁਗਿਗੀਭੈਰੁਦਸੀਭੈਤਰੁਥਾਥੈ
 ਖਿਆਗੇਰੁਦਸੀਵੇਲਛੁਤੁਵਭੁਟੈਭੈ
 ਆਗਿਗੀਵੇਲਛੁਤੁਵਭੁਟੈਭੈਤਥਮਭ
 ਦੇਭੈਗਿਆਮੇਲਿਕਾਸੇਗਿਗੀਰੇਨਿਗਰ
 ਹੁਕੈਗਾਸਪਤਪਸੰਜਮਵੀਭਿਖਿਆਵੈਗਾਪੁ
 ਨਦਾਨਕਕੇਸੇਗੀਗਾਸੇਗਿਗੀਗੈਗਾਕਾਨੀਭ
 ਥੈਭੈਇਸਰੁਸਤਿਸਰੁਪਾਪਰਮਤਤਮਭਿਭੈ
 ਨਰੁਪਾਨਾਤਥਗੁਰੁਰਥਾਭੁਟਿਤਾਸੇਲਿਕਾਵਿ

ਓਮ੍ਹੈ ਮੰਦਰਿ ਉਸੈ ਦੁਗਤਿ। ਕੰਠ ਧਰੁ ਇ
 ਰਿਉ ਪਾਈਐ ਤੁਗਤਿ। ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਇਕੋ ਨ
 ਓ। ਕਉਤੁ ਸੁਖ ਪੁਰਿ ਤੁਹੈ ਹਿ ਆਉ। ਧੁਪ
 ਵਉਰੈ ਸਮਕਰਿ ਸੈ ਹਾ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੋਰਖ
 ਕਉਰੈ। ਦਿਆਇਗਤਾ ਹੋਵਹੇ ਤੇ ਪੁਤਾ। ਨ
 ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਦੁਪਤਾ। ਨਿਰਕਰੈ ਹੋ ਸਮਾਇ
 ਤਉ ਕਹੈ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਹਿ। ਦਿਖਾਇਕੈ ਨਾਸ
 ਸਤਿ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਪਤੁ। ਪਰਮਤਤ ਮਹਿ ਪਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤੁ॥੨॥
 ਤਖਿਲਿਗਿ ਪੀਚੈ ਦੁਬਹਿ ਆਗੈ ਪੀਚੈ
 ਉਰਸੀਥਾ। ਉਦਾਸ ਕਹੈ ਤੁਲੈ ਬਹਿ ਆਪ
 ਸਾਭੇ ਭਾਸੈ ਉਦਸੀ ਰੋਗੈ ਉਦਾਸਾ। ਅਗਸਿਉ

ਗਿਨਿਤਿ ਤਿਹੁ ਸੁਆਰੰਦ ਸੁਰੁਤਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ
 ਤਿਸੁ ਭੰਦਾ ਸੀਕਾ ਪੜੈ ਨਰੁ ਪਾਥਿ ਲੈ ਗੋਪਾ
 ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸੁਰੁਪਾ ਪਗੁ ਮਤਤ ਮਹਿ ਰੇਖਾ ਨਰੁਪਾ ॥੧॥
 ਤਬ ਬੈਠਾ ਬਾਬੁ ਰਿਤਾ ਸਾਹਿਬਾ ਰਿਹੁ ਕਾ ਮਹਿ
 ਲਾਏ ਮਾਨੁ ਪੰਠਾ ਮਹਿ ਰਹੈ ਪਗੁ ਪਾਨੁ ਪੰਠਾ
 ਕਾਜੇ ਜਾਣੇ ਭੇਖਾ ਸੰਘੀ ਕਰਤਾ ਸੰਘੀ ਰੇਖਾ ਅੰਗ
 ਮਹਿ ਗਮੁ ਰੇਖਾ ਰਿਸੁ ਲੈਵਾ ਬੈਠੈ ਨਰੁ ਰਿਸੁ ਰੁਪੁ
 ਰਿਮਾਤਿ ਲਾਏ ਮਤ ਸਤਾਈ ਚੰਦੁ ਚੰਦੁ ਰਾਗਿ
 ਤਾ ਕੇ ਅਗੈ ਖੜੇ ਦੁਆਰਾ ਅਚਾਨਕ ਚੰਦੁ ਰਾਗਿ
 ਰੁਖੀ ਸਾਤਾ ਕੈ ਅਗੈ ਕਰੁਣਿ ਖੜੇ ਦੁਆਰਾ
 ਸਾਭੁ ਚੀਨੁ ਰਿਸਾ ਕਰੁਣਿ ਰਿਸਾ ਨਰੁ ਕਰੁਣਿ

ਦਸੀ ਸੇਇ ॥੧॥ ॥ ਸੇਓ ਦਸੀ ਜੋ ਗੈ ਓਓ ਦਸੁ ॥
 ਰੁਖ ਬਿਗਿਗ ਨਤ ਰਿਵਾਸੁ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰ
 ਹੈ ਜੋ ਗਯੁ ਭਿਅਸੁ ॥ ਪਰ ਸੰਗਿ ਅੰਗਿ ਨਾ ਪਾਏ
 ਪਾਸਾ ॥ ਸਿਸੁ ਪਾਇਤੁ ਤੀਯਾ ਰੁਖਿ ਧਾ ਮਭਿ ਮੈ
 ਉਠੋ ਏਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਹੈ ਓਓ ਦਸੀ ਸੇਇ ॥੧॥
 ਗੀਯਾ ਰੁਖ ਰੁਗਲੈ ਮਨੁ ਬਿਓਲੁ ਭੈ ॥ ਮਨੁ
 ਦਿਸਾਪੰਚਾ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਗਤਿ ਕੀ ਪਾਏ
 ਗੀਯਾ ਤੀਰਥ ਪਰ ਸੈਧੈ ਸੈਧੈ ਸੰਗਿ ਰਾਨਿ ਟਿਓ
 ਮੈ ॥ ਮਨੁ ਨੈਵੀ ਬੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਹੈ ਓਓ ਦਸੀ
 ਸੇਈ ॥ ਰੋਹੀ ਅੰਤ ਰਿਅ ਨਿਸਿ ਭਿਓ ਟਾਅ

ਉਪਪਾਦਵਿਖਮਹੈਵਟਾ। ਐਸਾਮਗ
 ਸਉਗੁਬਤਾਇਆ। ਰਹਿਸਿਨੇਖਿਸਰਿ
 ਪਰਿਅਇਆ। ਅਠਸਭਿਗੰਠਿਐਕੈਵੰਟੀ।
 ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਰਾਸੀਸੇਈ। ਕਹਾਸੁਰਹਿ
 ਆਗਗਾਨਕਹਵੁਡਾ। ਅਠਿਸਿਸਰਮ
 ਗਾਇਸਉਡਾ। ਐਸਾਮਗਪੁਗਕਉਡਾ। ਬਿਧੈ
 ਬਸੰਤੁਪਾਟੀਮਉਡਾ। ਸਿਨਿਹਿਤਗਗਾ
 ਮੰਡਲਕੀਗਉਲਧੋਈ। ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਰਾਸੀ
 ਸੇਈ। ਪ੍ਰਥਮੈਪੁਗਕਉਡਿਸਉਪਗੈ।
 ਦੁਤੀਆਰਖਕਉਗਉਡਕਗੈਰਖ

ਟੁਟੇਸਥਪਛਮਜਾਇਤਾਭਿਪਟਣਕੀਸੇ
 ਝੀਪਾਇਆਪਛਮਤੈਜੇਰੇਸੁਮੇਗਿਆਯੋਪ
 ਰੁਪਣਕੈਯੋਸਪਤਪੁਗੀਓਪਰਿਕਵਾਯਸ
 ਛਾਤਤਾਪਰਬੁਭਮਕਾਯਸੁਛਾਸਿਨਿਭੇ
 ਗਤਨੀਆਇਪੋਰਈਆਨਾਰੁਕਹੈਓਰਾਸੀ
 ਸੋਈਆਤਥੋਗੇਰਖਨਾਥਥੋਗਿਆਗੇਰਖਨਾਥ
 ਆਓਧੁਥਾਆਓਧੁਤਾਕਾਯਦੁਭੈਥੋਗਿਆ
 ਸਾਏਰਾਆਓਧੁਸੋਜੇਧੁਪੈਆਪੁਭਿਖਿਆ
 ਰੇਜਨਾਰੈਸੰਤਾਪੁਆਭਿਪਟਣਕੀਭਿਖਿਆ
 ਆਖਾਇਆਸੇਆਓਧੁਸਿਦਓਪਰਿਕਾਇਓਥੋ
 ਯੋਗੇਰਖਨਾਥਸਭਿਸੁਗੁਪੁਪੁਗੀਮੁਤਤਮ

ਭਿੰਗੇਪਾਨੁਪੁਆ॥੧॥ਤਬਗੁਰੁਜਬਾਬੁਦਿਤਾ॥ਸੋਲੇਗੁ
 ਗੁਰਕਾਤਗੁਤਿੰਦ੍ਰੀਕਾਜਤੀ॥ਭਿੰਗੇਕਾਮੁਕਤ
 ਮੁਖਕਾਸਤੀ॥ਦਿਸਦਿਕਾਚਲਾਉਕਰਿਦੇਖੇ
 ਦਗਾਜੇਪਤੁਨਿਦਿਕਾਸੇਨਿਦਿਕਾਜਾਗੁਪ
 ਬਚੀਸਬਰਕਾਸਯਾਮੇਭੋਤਾ॥ਨਾਨਕੁਕ
 ਭੋਮੇਈਅਭਯੁਤਾ॥ਚੰਚਲੁਕਾਇਨਰੁਇ
 ਤਮਾਸੈ॥ਜੁਐਜਾਇਨਖੋਲੇਪਾਸੈ॥ਅੰਦ੍ਰਿ
 ਚੰਗੇਭਿਤਨਾਨਾਏ॥ਗੁਰਕਾਚਲਾਅੰਦ੍ਰਿ
 ਭੰਦਾਏ॥ਪਰਪਰਿਜਾਇਨਕੀਚੈਕਾ॥
 ਐਸੀਸਤਿਗੁਰੁਕੇਰੀਨਖਾ॥ਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁ
 ਤੁਹੇਪੁਤਾ॥ਨਾਨਕੁਕਭੋਮੇਈਅਭਯੁਤਾ॥

ਤਬਦਿਲੀਚਰਪਟੁਬੇਲਿਯਾਚਰਪਟੁਰੇਗੀਬ॥
 ਰੇਗਵਾਗੁਟੁਲੈਬੇਲਿਯਾਮੇਲੁਕਾਸੇਪਖੰਡੁ
 ਜੋਵਾਂਡਿਯਾਪਖਾਣੇ॥ਵਾਂਡਿਯਾਕੀਅਗਨਿਕੁ
 ਅਪਸਾਣੇ॥ਸੁਪਾਏਬਿੰਦੁਨੇਦੇਖੁਗਾਪ
 ਤਿਸੁਪਖੰਡੀਵਾਰਾਨਮਾਨਾਥੇਲੈਚਰਪ
 ਤਸਭਿਸੁਗੁਪਪਗਮਤਤਮਹਿਯੋਪਾਗੁਪ॥੫॥
 ਤਬਗੁਰੁਬੇਲਿਯਾਮੇਲੁਕਾਅਸਤਮਾਧਿਨਿਰ
 ਲਮੁਗੈ॥ਪੰਚਤਤਨਿਗੁਰੁਕਹਿਗੈ॥ਥੇਰੇ
 ਨਿੰਦੁਆਪਾਯੁਗੀ॥ਸਾਧਕਾਪਿੰਡੁਸਦਾਦੁ
 ਰਾਗੀ॥ਰਾਪਤਪਸੰਰਮਸੁਗਤਿਬਰਖੁਦੁ॥

ਨਕੁਕੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਕੇ ਲਛਣੁ ॥ ਜਾਨੈ ਬੈਠਾ ਭੁਭੁ ॥
 ਸਿਧਾਨੀ ॥ ਅਭਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਮੁੰਨਿ ਪਿਯਾਨੀ ॥
 ਨਮਨਾ ਮਭਿਨਿਸਿ ਪੈਗੈ ॥ ਗੁਪਤ ਮਦਿ ਕਥੁ ॥
 ਨਮਨੈ ॥ ਇਨਿ ਬਿਪਿਕੀ ਚੇ ਗੁਰੂ ਸੇਵਾ ॥ ਸੇਵੇ
 ਬੰਧੇ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ਸਿਧ ਬਸਤੁ ਨ ਦੇਈ ॥
 ਪਣਾ ॥ ਨਕੁਕੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਕੇ ਲਛਣੁ ॥ ਤਮਿ
 ਇਸਨੈ ॥ ਭੁਨਿਏ ਗੈ ॥ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਪਟਗੀ ॥
 ਤਹਿ ਜੋਗਾ ॥ ਅਭਿਨਿਸਿ ਪੈਗੈ ॥ ਗੁਰੂ ਚਰਣ ॥ ਇਸ
 ਹਰਿ ਉਪਜੈ ॥ ਦੁਗਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਇਸੈ
 ਬੰਧੈ ॥ ਤੋਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਨਾਮ ਪੀਐ ॥ ਤੋਗਾ ॥
 ਉਤਮ ਭਾਇ ॥ ਭਿਨਾ ਕੇ ਰਾਖਣਾ ॥ ਨਕੁਕੁ ਹੈ

ਸੋਗਕੋਯਦੁਸਾਪਿਓਇਨ੍ਹੀਸਦਿਨੁਕਹਿਗਥੈਸਿ
 ਹਥਾਮੁਖੁਹਯਸਤੁਨਭਯੋਕੋਟਕੋਟਨਹਿ
 ਤਤਕਥੇਤਾਮੀਨਮੰਗਯਮਹਿਗਥੈਰੋਤਾਸਿ
 ਰਿਖਿਯਾਯਗਗਨਸੁਰੁਕੋਗਾਜਾਇਵੇਈਸ
 ਨੁਕਗੈਪਸਿਸਤਨਭੁਲਗਾਧਣਾਨਾਨੁ
 ਕਹੈਸੋਗਕੋਯਦੁਸਾਪੁਗਬਧਹਿਪਦਮਕ
 ਭੁਯਾਏਗਦਿਸਸਿਰੋਭੁਭਿਕਤੁਮਿਯਾਏ
 ਯਾਟਪਟਵੀਯੀਨਾਟਾਤਾਪਿਰਿਭੁਭੁ
 ਯਾਧਪਟਪਾਇਨਾਭੁਭੁਰੋਥੈਪੁਗਬਧ
 ਦਮਭੁਤਗਰਧਣਾਨਾਨੁਕਹੈਸੋਗਕੋਯ
 ਦੁਸਾਪਿਓਇਨ੍ਹੀਸਤਨਕੀਤਾਸੁਗਤਿਕਹਿਨੁਪੁ

ਤਿਸੁ ਪਾਈਐ ਸਦੁ ਸਮਾਇਤੁ ਸੁਧਾ ਜੁਗਤਿ ਰਤ
 ਨੁਕਰਿ ਸਹਿਸਿ ਜਮੈ ਫਾਜ਼ਾ ਗਭਿ ਵਿਦੁ ਫੁਲ ਫਿਰੈ
 ਜਾਇ ॥ ਸਿਧਾ ਨੁਮ ਪਾਣੀ ਨੇਰੁ ਨੁਭਿ ਫਿਰਿ ਥਿ
 ਪਿਤਾ ਪਾਏ ਵੇਦਾ ਨੁਭਿ ਗਿਰਿ ਥਿ ਗਿਰਿ ਕਥਿ
 ਆਸੈ ਮਖਤਾ ॥ ਨਾਨੁਕ ਵਰੈ ਸਗੀ ਵੇਦ ਫੁਲ
 ਤਬ ਫਿਰਿ ਤਰਖੀ ਬੋਲਿ ਆਗੁ ਰਖੀ ਬੋਲੀ ਬਾ
 ਬੋਲ ਗਰਗੁਤੁ ਲੈ ਬੋਲਿ ਆਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਬੋਲੀ
 ਜੇ ਫੁਲ ਫੇਰੁ ਮਾਨੁ ਭਿਕ ਫਾਜ਼ਾ ਮਹਿ ਮੇਖੀ
 ਮਾਨੁ ਭਿਕਿ ਸਿਧਾ ਤਰਿ ਰਹੈ ਪਿਆਰਿ ਸੋ ਬੋਲ
 ਗੀ ਮਹਿ ਸਮਾਨਿ ਆਵੈ ਲੈ ਰਖੀ ਮਹਿ ਸਤੁ
 ਪਾਪੁ ਮੁਤੁ ਮਹਿ ਰੇਖਾ ਨੁਭੁ ਪਾਰਾ ਤਬ ਫੁਲ

ਬਬੇਰਾ ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ਸਾਉ ਨਾ ਸਿਥੈ ਗੀਰੇ ਬੇ ਮਹਿ
 ਏ। ਸਿਥੈ ਆਗੈ ਸਕਤਿ ਡਿਥੈ ਏ। ਸਿਥੈ ਸਕਤੀ
 ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੈ ਗਾ ਅਰੁ ਦਸਤੁ ਆਗੈ ਕਰੁ ਰੇ
 ਐਸਾ ਅਭਿਪ੍ਰਯਾਤਿ ਗਵਾਗਾ ਸਿਤੁ ਪਾਧੇ ਤੇ
 ਗਮਿਟਿ ਭਿਕਾਗਾ ਸਿਤੁ ਤਮ ਸਤਿ ਸਾਹੁ ਏ
 ਡਿਥਾ ਗੀ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਮੈ ਧੀ ਬੈਗੀ। ਪਰ
 ਏਵੈ ਪਰਿਗਏ ਏਦਾ ਸਾਅਗੇ ਵੇਖਿ ਕੈ
 ਨਿਦਾਸੁ। ਏਦਾ ਵੇਖਿ ਬਿਲਾਈ ਭਾਗੀ
 ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਮੈ ਧੀ ਬੈਗੀ। ਸੇਵੈ ਗੀਰੇ ਸੇ
 ਤੇਖ ਮਹਿ ਆਏ। ਏਹੈ ਪਉਤੁ ਸਹਿ ਸਿ
 ਮਾਏ। ਪਉਤੈ ਰਕੁ ਏਦਾ ਸਗਤਿ ਕੈ ਗਾ ਸੇਵੈ ਗੀ

ਸਿਉਓਪਰਿਚੈਸਾਅਫਗਤਿਤਿਆਹਿਏਕਯਿਫਲ
 ਗੀ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੇਈਬੈਗਗੀ॥ ੨੫॥ ਸੇਬੈਗਗੀ
 ਜੈਬੈਗਗੀ॥ ਮਹਿਯਾਇਸਾਸਿਸਿਉਹਿਨਾਅਪਿਯਾ
 ਏ॥ ਸਭਸੇਆਸਦਿਕਹੈਚੇਤਾਸੇਬੈਗਗੀਤਤਕਥੇ
 ਤਾਗੀਦਿਨਿਫਗੀਸੁੰਨਮਹਿਤਗੀ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈ
 ਸੇਈਬੈਗਗੀ॥ ਸੇਬੈਗਗੀਜੈਮਹੈਬਿੰਦੁਗੁਰਪ੍ਰਸ
 ਦਿਪਾਏਭੁਤਮੰਤਾ॥ ਸੁੰਨਗੀਅਨਹੈਯਭੰਡੁ
 ਨਹੁਰਗਏਸੇਗਥੈਬੈਧਿਅਸਏਥੇਯੋਯਾਨ
 ਤਕਦਿ॥ ਅਸਏਭੁਪਸੈਨਹੈਭਿਧਿਅਸੁਅਸ
 ਪੈਏਸਹਿਮਿਪੁਰਕਾਏਸਾਅਸਏਪਸਿਪੁਰਕੁਭੰਡੁ
 ਕੇਏ॥ ਸੇਬੈਗਗੀਕਾਨਕਭੰਡੁਏਏ॥ ਐਸਾਭਿਧਿਸਿ
 ਕਹੈਬੈਗਗੀ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਯਭੰਡੁਏਏਭਿਧਿਮਹੁਮੁਖ

ਦਾ॥ ॥ १॥ ਸੇਥੈ ਗੀ ਜੇਹੈ ਨਿਗ੍ਰਹਾ ਤਾਨੁ ਮਦ ਸਿਖੀ
 ਏਮ ਨਿਮਸਤਾਨੁ ॥ ਗਗਨ ਸੇਹੈ ਵਹਾਨੁ ਤਤੁ ਤਾਨੁ
 ਰੰਮ ਕੈ ਦਮ ਨਿਨਿਗਮਾਨੁ ॥ ਭਾਗੁ ਬਰਮੈ ਮੀ ਸਿਤੁ
 ਕੀਰਤਿ ਸੰਤਾਨਾ ॥ ਅਸੇ ਥੈ ਗੀ ਜੇਹੈ ਗੁਰੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥
 ਤਬ ਭਗਬੀ ਆਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁੰ ਜੀ ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ
 ਹੁਤੁ ਹੁਤੀ ਦਰਸੈ ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਆਖਿਆ ਜੇ ਗਵਾ
 ਕ ਦੁਤੁ ਪੁਠੈ ॥ ਤਬ ਭਗਬੀ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਗਵਾ
 ਕੁਪੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਥਿ ਥਾਏ ॥ ਜੀ ਤੰਗਾ ਮਿਥੀ ਨਾਨਕੁ ਦੈ
 ਬ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਬੋਲਿਆ ਸਥਾ ॥ ਗੁਰਾਸ
 ਦਇਮ ॥ ਗੁਰਕਾਸਥਾ ਮੋਨ ਮਹਿ ਮੁਖਿ ਥਾਥਿ
 ਮਾਨੁ ਨ ਦੁਖੀ ਜੀ ॥ ਕੁਝ ਕੇਰੇ ਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਦਿਸ

ਹਰਿਗੋਪਿਪਿਪਾਏ॥੧॥ਥਾਥਾਨੁਗਤਾਸੀਉਰੁਗੋਸ
 ਗੁਰੇਗੀ॥ਪਰਮਤਤਮਹਿਰਾਏ॥ਮੀਖਿਤਨਾਮੁਨਿਰੰ
 ਰਾਪਾਇਆਗਿਆਨੁਕਾਇਆਰਸਭੇਗੀਗੁਰੁ
 ਪਤ੍ਰਬਾਨੁਗਿਆਨੁਮਤਿਤਿਤਾਦਗੁਰਿ॥ਥਿਤੁਤਾਦ
 ਰਿਕੀਰਤਨਗੁਰਸਿਰਮਾਗੀਗੁਰੁਮੁਖਿਪੰਥੁਤਾਤੀ
 ਸਿਵਨਗੀਮਹਿਰਾਮਦਿਬੈਸੁਭਕਾਪਤਿਆਗੀ
 ਬਾਰੀਸਿੰਘੀਸਬਰੁਸਦਾਪੁਨਿਉਪਰੈਆਰਿਸਿ
 ਪੁਰੋਨਾਰੀ॥੩॥ਸਗਲੇਰੋਤਿਤੁਮਗੀਸਮਿਯਾਨਾ
 ਦਗਨਯੋਨੀ॥ਕੈਤਨਾਨੁਕੁਸੁਦਿਰਗਥਰੇਗੀ॥
 ਪਾਰਬਹੁਮਹਿਦਿਵੀ॥੧॥ਤਦੁਸਿਧੇਬੋਧੈ॥ਨਾਥ
 ਤੁਮਰਨਚਲੁਯੋਗੈ॥ਰਸਮਿਪਕਾ

ਮੇਯੈ ਤੈ ਤਬ ਕੈ ਬਿਅਧਿ ਆਮਰ ਲੁਕਿ ਤਨਿ ਆਇ
 ਕੀ ਟਟੈ ਤੈ ਤਬ ਸਿਖਿ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਅਰੁ ਤਿਉ
 ਦਿਨ ਕੈ ਪੈ ਤੈ ॥ ਅਸਾਨਾ ਤੈ ਸੇ ਪਉਟ ਕੀ ਚ
 ਲਿਖ ਲੇਖੇ ॥ ਤਬ ਕੈ ਬਿਅਧਿ ਆਤਮੀ ਰਹਿ
 ਅਸੀ ਪੀਰੇ ਭਇਆ ਦੁਹੇ ॥ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪਉਟ ਰੁਚ
 ਲੇ ॥ ਤਬ ਪਿਦੁ ਹੁਥਾ ਬਾਝੀ ਚਲਿ ਆਮਰ ਸਾਰੀ
 ਚਾਲਾ ॥ ਇਕ ਪਲ ਮਹਿ ਗਇਆ ॥ ਅਇ ਬੜੇ
 ਬੈਠਾ ॥ ਪਿਦੁ ਹੁਸਿ ਪਯੋ ॥ ਸਾਰੇ ਪਾਤਿ ਤਾ ਅਗੈ ਬੈ
 ਠਾ ॥ ਤਬ ਸਿਖਾ ਪੁਛਿ ਆਇ ਹੁਕਮ ਆਇ ਆਇ
 ਤਬ ਅਗੁ ਹੁਸਿ ਪਕਰਿ ਆਇ ਸੇਇ ਸੇਇ ਆਇ ਆਇ
 ਸੁਰ ਦਿਨ ਤੈ ॥ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪਉਟੇ ॥ ਤੈ ਗੇਏ ॥

੨੭੫ ਅਯੋਕਾ ਵਖਤੁੰ ਭਾਗ ਸੁਗਾ ਹੀ ਫਿਰੀ
 ਤਬ ਬਾਬੈ ਪਸਿ ਭੀ ਲੈ ਆਏ ਤਬ ਬਾਬੈ ਪੁਛਿ ਆਏ
 ੨੭੬ ਭੀ ਭਾਗ ਤਬ ਸਿਧਾ ਅਖਿ ਆਏ ੨੭੭ ਸਿਧਾ ਕ
 ਪ ਆਯਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪਾਓ ਤਬ ਬਾਬੈ ਅਖਿ ਆਇ ਸੁਦਿ
 ਚਿਕਿ ਆ ਪਾਇ ਆਏ ਤਬ ਸਿਧਾ ਅਖਿ ਆਇ ਸੁਦਿ
 ਚਿਗੁ ਰੁਘਤੈ ਪਾਏ ਕੇ ਘੁਲ ਪਾਏ ਹੈ ਨਿਤ ਬ
 ਬਾਬੈ ਭੀ ਆਸ ਬੰਦੁ ਆਗੁ ਆਸ ਬੰਦੁ ਮ: ੧॥ ੨
 ਰੁਕ ਰਿਧਿ ਆਗੁ ਪਿਯਾ ਰੁਕ ਰਿਧਿ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਰੁ
 ਕਸੁ ਪਾਈ ਐ ਰੁਕ ਰੁਕ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪਚਾਇ
 ਤੁੰ ਭਿਧਿ ਆਸੀ ਚੁਕਾਈ ਐ ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨ
 ਮਤ ਵਾਗਾਗੁ ਰੁਸ ਪਾਏ ਸੁਦਿ ਰਿਗਿ ਰਿਗਿ

ਗਤਿਯਾਅਤਿਨਿਬਿਥਨੀਪ੍ਰੇਮਾਹਿਵ੍ਰਾਗੀਸ
 ਬਿਦੁਅਨਾਨੁਰਗਤਿਯਾਅਹੁਓਸਚਾਅਪਿਪ੍ਰਿ
 ਯਾਅਸੁਰਾਤਿਸਪ੍ਰੀਵਕ੍ਰਿਸਨਾਦਹਿਕੇਗਾਅੰਸਿ
 ਤੁਕਾਵਪਾਗੀਓਵੈਰਿਅਮਦਿਓਵੈਕਾਓਧੇਕਾ
 ਗੁਰੀਸਾਖੀਅਮ੍ਰਿਤੁਥਾਖੀਪ੍ਰੀਵਤਰੀਪਰ
 ਵਤੁਤਹਿਯਾਅਦਰਸਨਾਕਾਮੇਵਕੁਓਵੈ
 ਮੁਕਤਿਥੈਕੁਓਕੈਰਿਯਾਅਸਿਘਤੀਗਤਮ
 ਦਥੈਗੀਜਲੈਜਨਾਨਾਹੋਗਾਕਓਨਾਨਾ
 ਕੁਮ੍ਹਰਿਕੁਰਕੁਰਜੇਗੀਖੀਵਾਅਮ੍ਰਿਤੁਧੇਖਾ
 ਤਥਸਿਧਾਅਦੇਸੁਆਦਿਸੁਕੀਤਾਤਥ
 ਬਾਬਾਬੋਹਿਯਾਅਦਿਪੁਰਖਕਓਆਦੇਸੁ

ਮ:॥ ਭਉਤੇਗਰੀਗ ॥ ਖਾਹੀਮੇਗਈਤੁ
 ਮੈਦੇਵਨਾਭਇਆਯਤੀਤੁ॥ ਕਹਿਕਸਾਰ
 ਹਸਨਕੀਭੁਖਾਮੈਦਹਿਮਾਗਓਨੀਤਾਨੀ
 ਤ॥॥ ਤਉਦਹਸਨਕੀਕਹਉਸਮਾਇ
 ਮੈਦਹਿਮਾਗਓਤੀਖਿਆਪਾਇ॥ ਗਠਉ॥
 ਕੇਸਰਕੁਸਮਮਿਗਮਮਤਿਤਹਣਾ॥ ਸਗਬਸਿ
 ਗੀਗੀਚਹਣਾ॥ ਚੰਦਨਾਭਗਤਜੋਤਿਇਨੇ
 ਤੀਸਥੇਪਰਮਾਤਮਕਹਣਾ॥ ੩॥ ਪਿਆਥੀਦਿ
 ਭੰਤਕੈਤੋਨਕੀਇਆ॥ ਐਸਾਭਗਤੁਦਹਾਨਮ
 ਭਿਤਇਆਤੋਨਾਮਿਨੇਦਹਭਿਧਿਦਹਾਇ
 ਨਾਨਕਭਿਨਦਹਿਤੀਖਿਆਪਾਇ॥ ਗਤਬ

ਫਿਰਿ ਤੀਰਥਿ ਆਸੀ ਮੀ ਇਸੁ ਤੀਰਥਿ
 ਗਏ ਹੋ ॥ ਅਸਾ ਤਿਸਿ ਆਹੁ ਏਹੁ ਏਹੁ ਗਾਤਖ
 ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ ਆਸੁ ਮਬਰੁ ॥ ਗਗਤਿ ਏਹੁ ਹਿੰਦੁ ॥ ਮ: ੧ ॥
 ਕੇਰੇ ਕਸਮ ਮਦੀ ਦੇ ਮਧਾਨਿ ॥ ਤੀਰਥ ਮੁਗਰੁ
 ਮੁਗਰੁ ਤੀਰਥ ਆਹੁ ਏਹੁ ॥ ਆਖੁ ਨੂਕ ਮਦੀ
 ਆਸੁ ਮਦੀ ਤੀਰਥਿ ॥ ਅਸਾ ਤਿਸਿ ਮੀਰਥ ਤੀਰਥ
 ਬਪੈਰੁ ਇਸਿ ਮੁਗਰੁ ॥ ਗੋਬਾਨੁ ਏਹੁ ਏਹੁ ਆਖੁ
 ਮਤੀ ਮੁਗਰੁ ਏਹੁ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਕਰੁ
 ਕਾਰੁ ਏਹੁ ਕਰੁ ਮਦੀ ॥ ਸਾਹੁ ਗੀਤਿ ਮਤੀ
 ਗਰੁ ਗਰੁ ਗਰੁ ਮਿਥਾ ਕਰੁ ॥ ਕਰੁ ਮਤੀ
 ਬਸਤੀ ਤਖਰਿ ਕੋਰੁ ਇਹੁ ॥ ਸਾਹੁ ਆਖੁ
 ਮਕਰੁ ਮਧਾ ਕਰੁ ॥ ਆਖੁ ਗੀਤਿ ਕਰੁ

ਪਸਿਰ ਗੇਵ ਸਥੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਭੁਭੁਚੁ ਰਹਿ ਮ
 ਕੇ ਨੁਗਦੇਰੇ ਗੇਡਾਗੁ ਵਿਓ ਆਏ ਤਾਬਦ ਲੀ
 ਓਪਰਿ ਤੇਰਿ ਗਾਯੀ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਭੁਭੁਚੀ ਡਿ ਚਾ ਅਖਿਓ
 ਸੁਆਰੇ ਇੰਕੂਰਾਯੀ ਮੇਰੇ ਭੁਭੁਚੇ ਭੋਭਾ ਭਾਖਾਖਿਓ
 ਗਾਯੇ ਭੋਭੁਚੁ ਤਾ ਮੇਰੇ ਨੁਕੇਈ ਨਾ ਹੀ ਗਇਆ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਨਾਹਿ ਚਲੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਗੈ ਭੋਭੁਚਿ ਪਿਛੈ ਭੋਭੁਚੁ
 ਤਬ ਭਾਥਾ ਭਾਖਿ ਆਤਾ ਭੋਭੁਚੀ ॥ ਤੁਸੀ ਅਗੈ
 ਚਲੁ ॥ ਤਬ ਭੁਭੁਚੁ ਅਗੈ ਭੋਭੁਚਿ ਆਸਾ ਭੋਭੁਚਿ ਮਿ
 ਪੈਤਾ ਨ ਭਾਥਾ ਹੋ ॥ ਅਤੇ ਨਾ ਭੁਭੁਚੁ ਚਲਾਯੀ ਹੈ ॥
 ਤਬ ਭੁਭੁਚੀ ਗਾਯਾ ਭੁਭੁਚੁ ਚਲੁ ॥ ਤਾ ਅਖਿਓ
 ਰੇ ਭੁਭੁਚਿ ਕੀਰਾ ਚਲੁ ਭੋਭੁਚੁ ਆਯਾ ਪਰੁ ਭੁਭੁਚਿ
 ਨ ਸਕਿਓ ॥ ਫਿਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਭਾਥਾ ਮੇਰੇ

ਚਿਰਾਇਵੇਸ਼ਾਨਾਂ ਤਬਾਨੇ ਸਿਤਾਬਾਇਰਿਓਖਿਅਾ
 ਆਭਾਨੇ ਇਥਿ ਨਾਨੁ ਰਹੈ ਸੁਆਏ ਗਾਤਾ
 ਵੇਰੇ ਖੁਹਾਇਓ ਪਾਣੀ ਪੈਰਾਹੈ ਗਾਤਾ ਤਬਾ
 ਬਾਮ ਕੇਇਰਿ ਸਾਇਵੇਸ਼ਿ ਆਸਾਇਕ ਰਿਸੇਟਿਗਿ
 ਆਪੈ ਰਿਖੇ ਵੇਰੀਤਾ ਘਰਿ ਕੈ ਸੁਭਾ ਤਬ ਪੈਸੇ
 ਰੀਨਿ ਮਾਸਕਾ ਵਾਖਤੁ ਓਟਿ ਆਤਾ ਤਬ ਕਾਜੀ ਗੁਰਾ
 ਦੀਨਿ ਨਿਖਾਸਕ ਗਇਆ ਏਥੇ ਨਰ ਰਿਕ
 ਰਿਖਾਖਿ ਓਸੇ ਏਥੇ ਰੇਖਾਇਕੇ ਪੈਰ ਖੁਦਾਇ
 ਕੇ ਪਾਗਵੀਕੀ ਤੈਹੈ ਨਿਯਾਨ ਤੇ ਕਾਬਕੀ ਤਗਿ
 ਸੇਕਿ ਓਕੀ ਤੈਹੈ ਨਿਯਾਨ ਤਬਾਥੈ ਆਖਿਆ ਸਿਤ
 ਏਰਿ ਪਦਾਇਕ ਤੇ ਕਾਨਾਹੀ ਤਿਤ ਬਹਿਸੇ
 ਗੈਰ ਪਸੀਦਿ ਕਰਿ ਦੁਗਾ ਤਬ ਕਾਜੀ ਗੁਰਾ

ਪਸਿਰ ਗੇਵ ਸਥੰਦਾ ॥੧॥ ਤਬ ਭੁਖ ਹੁਚਾਏ ਮ
 ਕੇ ਨੁਗਵੇਰੇ ਗੇਵਾਗੁ ਵਿਚਿ ਆਏ ਤਾਬਦ ਲੀ
 ਓਪਰਿ ਤੇਰਿ ਗਈ ॥੧॥ ਤਬ ਤਪਸੀ ਡਿਠਾ ਅਖਿਓ
 ਸੁਆਸੇ ਇਕੁ ਦਾਸੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਠੋਰਾ ਰਾਖਾ ਪਇਲਾ
 ਗਾਸੇ ਠੋਰੁ ਤਾ ਮੇਰੇ ਨੇਈ ਨਾ ਹੀ ਗਇਆ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਨਾਹਿ ਚਲਾ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਗੈ ਹੋਤੁ ਕਿਪਿਛੈ ਹੋਤੁ
 ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਖਿਓ ਤਾਗੇ ਹੋਈ ॥ ਤਸੀ ਅਗੈ
 ਚਲਾ ਤਬ ਭੁਖ ਅਗੈ ਹੋਇਆ ॥ ਸਾਇਹੁ ਪਿਛਿ
 ਖੈਤਾ ਨ ਥਾਥਾ ਹੋਆ ਅਤੇ ਨਾ ਭੁਖ ਦਾਸੀ ਹੋ
 ਤਬ ਤਪਸੀ ਗਾਤੁ ਥਾਥਾ ਦਇ ॥ ਤਾਅਖਿਓ ਸੁ
 ਜੇ ਪੁਰਾਇ ਕਾਦਰੁ ਹੋਆ ਆਗਾ ਪੁਰੁ ਤੁਹਿ
 ਨ ਸਕਿਓ ॥ ਫੁਹਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਮੇਰੇ

ਏਰਾਇਵੁਏਆਂ ਤਥਾਯੈਰਿਤਥਾਵਿਰਿਭਿਖਿਅ
 ਆਯਾਨਿਭਿਨਾਨੁਰਹੈਸੁਆਏਗਾਤਮ
 ਵੇਰੇਪੁਰਾਇਓਪਾਣੀਪੈਰਾਏਗਾਤਥਥਾ
 ਥਾਮਵੇਦਿਓਰਾਇਵੁਏਆਂਰਾਇਕਰਿਸੇਇਗਰਿ
 ਆਪੈਰਿਮਵੇਰੀਤਗਧਰਿਕੈਸੁਭਾਤਥਪੈਸੀ
 ਕੀਨਿਮਾਜਕਾਵਾਪੁਤੁਏਇਆਤਥਕਾਜੀਗੁਕਾ
 ਦੀਨਿਨਿਮਾਜਕਗਇਆਇਆਰੇਭਿਨਰਰਿਕ
 ਰਿਆਖਿਓਸੁਏਥੇਰੇਪੁਰਾਇਕੈਪੈਗਧੁਦਇ
 ਕੇਪਪਗਈਕੀਤੈਹੈਨਿਅਤਕਥਕੀਤਗਫਿ
 ਸਕਿਓਕੀਤੈਹੈਨਿਤਥਥਾਥੇਆਖਿਆਸਿਤੁ
 ਏਰਿਪੁਰਾਇਕਾਏਕਥਾਨਾਹੀਤਿਤੁਬਿਯੇ
 ਰਿਪੈਗਧੁਸੀਇਕਰਿਵੁਗਤਥਕਾਜੀਗੁਕਾਦੀ

ਪਸਿਰ ਗੇਟ ਸਥਾਨਾ ॥ १॥ ਤਬ ਭੁਖ ਭਰੇ ਮ
 ਕੇ ਨੁਹ ਵੇਰੇ ਗੇਟਾ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਏ ॥ ਤਬ ਕਰ ਲੀ
 ਭੁਖਿ ਤੇ ਇਹਾਨੀ ॥ १॥ ਤਬ ਭੁਖੀ ਭਿਰਾ ਅਖਿਓ
 ਸੁਆਸਿ ਭੁਖਾਨੀ ਮੇਰੇ ਭੁਤੇ ਭੋ ॥ ਤਬ ਆਖਿਓ
 ਗਾਸਿ ਭੁਤ ਮੇਰੇ ਭੁਖੀ ਨਾਹੀ ਗਇਆ ॥ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਨਾਹਿ ਚਲਾ ਨਾਹੀ ॥ ਅਗੈ ਭੁਤ ਕਿਪਿਓ ਭੁਤ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਆਖਿਓ ਤਾਭੇ ਭੁਖੀ ॥ ਤੁਸੀ ਅਗੈ
 ਚਲਾ ਤਬ ਭੁਤ ਅਗੈ ਭੁਖੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਭੁਖਿ
 ਖੈਤਾ ਨ ਥਾਥਾ ॥ ਅਤੇ ਨਾ ਭੁਤ ਬਰਾਨੀ ਭੁ
 ਤ ਭੁਖੀ ॥ ਗਾਭੁ ਭੁਖੀ ॥ ਤਾਅਖਿਓ
 ਜੇ ਭੁਖਾ ਇਕ ਦਿਨ ਭੁਤੇ ਆਆ ॥ ਪਰ ਭੁਖਿ
 ਨ ਸਕਿਓ ॥ ਫਿਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਮੇਰੇ

ਏਸਾਇਏਸ਼ੀਆ ਤਥਾ ਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ
 ਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ ਤਥਾ ਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ
 ਵੇਦੇ ਪੁਰਾਣਿ ਪਾਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏਗਾ ਤਥਾ
 ਬਾਮਬੇਦਿਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ
 ਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ ਤਥਾ ਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ
 ਵੀਨੀਆਸਕਾਵਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਏਸ਼ੀਆ ਤਥਾ ਵੀਨੀਆ
 ਵੀਨੀਆਸਕਾਵਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਏਸ਼ੀਆ ਤਥਾ ਵੀਨੀਆ
 ਰਿਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ ਤਥਾ ਰਿਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ
 ਵੇਦੇ ਪੁਰਾਣਿ ਪਾਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏਗਾ ਤਥਾ
 ਸੇਵਿਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ ਤਥਾ ਸੇਵਿਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ
 ਵੇਦੇ ਪੁਰਾਣਿ ਪਾਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏਗਾ ਤਥਾ
 ਰਿਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ ਤਥਾ ਰਿਏਸ਼ੀਆਇਏਸ਼ੀਆ

ਪਸਿਰ ਗੇਵੇ ਸਥੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਭਥੁ ਚਹੇ ਮ
 ਕੇ ॥ ਗਵੇਰੇ ਗੇ ॥ ਗਹ ਵਿਚਿ ਆਏ ॥ ਤਬ ਦਲੀ
 ਫੁਪਰਿ ਤੇਰਿ ॥ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਤਪੀ ਡਿ ਚਾ ਅਖਿ ਓ
 ਸੁ ॥ ਸੇਰਿ ਥੁਰਾ ਗੀ ਮੇਰੇ ਓ ਤੇਰੇ ॥ ਗਾ ਅਖਿ ਓ
 ਗਾ ਸੇਰਿ ਥੁਤ ਮ ਕੇਰੇ ਥੀ ਨਾ ਹੀ ਗਇਆ ॥ ਤੁ
 ਮੇਰੇ ਨਾਹਿ ਚਹੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਗੈ ਤੇਰੇ ਰਿਪੈ ਢੇਰੇ ॥
 ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਖਿ ਆਤਾ ਓ ਢੇਰੀ ॥ ਤੁਸੀ ਅਕੇਰ
 ਓ ॥ ਤਬ ਭੁਤ ਅਗੈ ਤੇਰੇ ਆ ॥ ਸਾਹਿਰੁ ਧਿਰਿ
 ਪੈਤਾ ਨ ਥਾਥਾ ॥ ਅਤੇ ਨਾ ਭੁਤ ਬਰਾਨੀ ॥
 ਤਬ ਭੁਤੀ ॥ ਗਾ ਭੁਤ ਚਾਹਿ ॥ ਤਾ ਅਖਿ ਓ ਸੁ
 ਰੇ ਭੁਤ ਇਕ ਦਿਨਾ ॥ ਤੇਰੇ ਆ ਆਤਾ ਪਰੁ ॥ ਧਿ
 ਨ ਸਥਿਓ ॥ ਢਿਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਮ ਕੇਰੇ

ਓਰਾਇਵਰੁਆਂ ਤਬਾਯੈ ਰਿਤਾਥਾਇਰਿਓਖਿਅ
 ਆਠਾਕੇਇਥਿਨਾਜੁਰਹੈਸੁਆਏਗਾਤਮ
 ਕੇਰੇਖੁਯਾਇਓਪਾਣੀਪੈਦਾਹੈਗਾਤਬਥਾ
 ਥਾਮਕੇਇਰਿਤਾਇਵਰੁਆਂਰਾਇਕਹਿਸੇਇਗਹਿ
 ਆਪੈਰਿਖਕੇਦੀਤਰਧਕਹਿਕੈਸੁਭਾਤਬਪੈਸੀ
 ਕੀਨਿਮਾਜਕਾਫਾਖਤੁਹੈਇਆਤਬਕਾਜੀਗੁਰਾ
 ਦੀਨਿਨਿਮਾਜਕਗਇਆਇਆਕੇਥਿਨਰਹਿਕ
 ਰਿਆਖਿਓਸੁਏਥੇਰੇਖੁਦਾਇਕੈਪੈਗਖੁਦਇ
 ਕੇਪਪਗਫਿਕੀਤੈਹੈਨਿਅਤੈਕਥਕੀਤਗਫਿ
 ਸੇਕਿਓਕੀਤੈਹੈਨਿਤਬਥਾਥੈਆਖਿਆਸਿਤ
 ਫਿਰਿਖੁਦਾਇਕਾਥੈਕਾਨੀਤਿਤਬਥਿਐ
 ਰਿਪੈਗਪਸੀਇਕਹਿਫੁਰਾਤਬਕਾਜੀਗੁਰਾਦੀ

ਏਹ ਮਾਛਾ ਤਰਿਸੁ ਮਾਨਸ ਹਸਿ ਬੇਕਾਰ
 ਹਸ ਨਾਮੀ ਦੇਸ ਮਨਿ ਦਾਹੀ ਗਾਇਹ
 ਗੇਹ ਮਨ ਮਹਿ ਗਾਖੁ ਹੁਕੁ ਘੁਹੁ ਤਲਿਤ
 ਕਥੀ ਗਾ। ਸਾਕੀ ਮਾਘੁ ਹੁਕੁ ਬੁਝੈ ਮਨ ਤੇ
 ਤੇਹਿ ਹੁਕੁ ਹੁਕੁ ਗਾ। ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਗਾਖੁ ਹੁਕੁ
 ਸਿਰੁ ਕਹੀ ਮਾਘੁ ਗਾ। ਜਾ ਬੈਠੈ ਗੁਪ
 ਏਹਾ ਤਬ ਕਾਜੀ ਹੁਕੁ ਨਦੀ ਸਾਧਾ ਮੁਕੀ
 ਤਾ। ਅਖਿਉ ਸੁਣਾਹੁਣਾ ਅਜੁ ਮੁਦਾਇਕੇ
 ਟਕੀ ਗਦਾ ਦੀਦਾ ਹੁਪਾਇ ਅਥੈ ਤਾਬਿਜਾਇ
 ਪੀਰ ਪਤਾਯੈ ਪਸਿ ਕਹਿਉ ਸੁਆਜੇ ਨਾਨਕ

ਭਾਗ ਮਾਭਾਤਿ ਸੁਆਦਸਹਸਿ ਬੇਕਾ
 ਹਸਨਾਮੀਦੇਸਮਾਨਿਦਾਹੀ ਗਾਇਹ
 ਗੇਮਨਮਹਿਗਖੁਰੁ ਘੁਰਤਿਤ
 ਕਥੀਗਾ। ੩। ਕੰਮਾਹੁਰੁ ਬੁਝਾਇਮਾਨਤੇ
 ਤੇਇਹੁਰੁ ਘੁਰੁਗਾ। ਕਹੈ ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੰਜ
 ਸਿਦਕੁਰੁਗੀਮਧੁਰੁਗਾ। ਗਾਜਾਬਾਬੈਰੁਗੁਪ
 ਟਿਆਤਬਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਸਾਯਾਮੁਕੀ
 ਤਾਅਖਿਉਸੁਣਹੁਣਹੁਆਜਪੁਰੁਇਕੇ
 ਟਕੀਗਦਾਦੀਦਾਰੁਪਾਇਅਧੈਤਬਿਜਇ
 ਪੀਰਪਤਾਯੈਪਸਿਕਉਓਸੁਆਜੇਨਾਨਕ

ਦਰਦੁਸਸਾਇਆ ਤੇ ਤਬ ਪਤਾ ਜੀਆ ਪੀਰੁ
 ਦਰਦੁਰੇਖ ਦਿਨੁ ਆਇਆ ਆਇਸਾ
 ਭੁਪਾਇ ਸੁਆਰ ਸਤ ਪੰਜਾਏ ਕਰਿ ਬੈਠਿ
 ਗਇਆ ਪੁਰਾਣਿ ਦੀ ਮਿਟ ਫਿਲਹੇ ਕਰ
 ਦਿ। ਤਬ ਕੀਤੀ ਕੁਰਾਣੀ ਪੁਰਿ ਆਖ
 ਮਿਠਿ ਭੁਜੀ ਏਹ ਜੀਤੀ ਸਭ ਭਯੰਕਰੁ
 ਤੀ। ਭੁਫੁਰਿ ਸਵਿਤੀ ਹਮਲੁ ਖੀਦੁ
 ਤੈ ਰਿਨਾ ਜੀ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲੈ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਿ ਸਹਿ ਮਹਾਤਮਾ ॥
 ਕੀਤੀ ਕੁਰਾਣੀ ਪੁਰ ਬਾਇਤੀ ਧੀ ਗੁਰੁ
 ਤਿਲੇ ਗਵਿਲਿ ਮਃ ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੈ ॥

ਫਿਰ ਫਿਰਿ ਆਥ ਪੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਸੇ ਅਨੁ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਮਾਇਤਿ ਸਮਾਕਰੁ ਫੁਲਾਹੈ ਕਾਕਰੁ
 ਕੰਧਾ ਥਾ ਭੁਭੁ ਮੀਟੀਆ ਪਦੇ ਪਿਰਮੀਤਿ
 ਦੇ ਤੰਦੁਆ ਪਾਠੇ ਗਈ ਮੀਪਕਰੁ ਤੁਰਿ
 ਕਾਤੰਦੁ ਮਿਟੁ ਗਾਪਾਵਤੁ ਵਗਸਾਹੁ ਕੁ
 ਨਦੀ ਹਰਿ ਮਖਾਹੁ ਕਸਾਗਾ ਛਾਯੇਖਾ
 ਇਨ ਮੇਟੀ ਭਟੇ ਸਿਨਿਥਿ ਸਹਿ ਆਕਰੁ ਤਾਹੁ
 ਮਨਮਾਇਆ ਮਿਚਤੁ ਗੇ ਮੁੰਡਿਓ ਚ ਦੁਤਿ
 ਗਾਗਾ ਰਾਇ ਦਿਨਾਤਿ ਕਰਿ ਮਨਾ ਅਚੇਖੁ
 ਤਹਿ ਨ ਮੇਊ ਏਕ ਪਹਰੁ ਕੈ ਸਾਗੈ ਸਾਈ
 ਸਾਖਿ ਕਹੈ ਗੁਣਾ ਪਾਸਾਇ ਸਿਰੁ ਰੁਤੁ ਕਰਿ

ਏਥੇ ਮਗੀ ਮੈ ਪਵੇਤਾਇ ॥੧੮॥ ਗੈ ਨਗਨੀ
 ਤੇਰਾ ਨਦੀ ਸਿਨਾਪ ਛਤਾ ਯਪਾਇ ਸਪਿਸ
 ਰਮਤਿ ਚੋਪੈ ਹੈ ਨਤਿ ਮੁਖਾਇ ਨ ਥਾਪਾ ॥੧੯॥
 ਏਥੇ ਗਿਰਿ ਮੇਈ ਭਏ ਜੇ ਰਾਗੁ ਹਿਰੁ ਰਵੈ ਤਾ
 ਇਆ ਪੁਰੀਆ ਤਓ ਵੀਰਤਾ ਨੂੰ ਗੋਰੁ ਗੁਮਾਨ
 ਇਆ ਕਾ ਕੁਰਗੁਰੂ ਨੇ ਹੋਇ ਸਿਨਾਪ ਨਿ
 ਉਚਿਆ ਚਾਉ ਤਾ ਕੁਰਗੁਰੂ ਪਰਮਤ ਭਏ
 ਸਿਨਾ ਕੋਇਆ ਹਰਿਗੁਰੂ ॥੨੦॥ ਕਾ ਕੁਰਗੁਰੂ
 ਯਾਦਿ ਕਰਿ ਨਾ ਯਾ ਕੁਰਗੁਰੂ ਤਥਾ ਤਾ ਨ ਏ
 ਮਓਇ ਹੀਰੁ ਕਾ ਨਦੀ ਤਿਨੇ ਸੋਹੈ ਤਾ ਮਾਤਾ ॥੨੧॥
 ਯਾ ਮਾਲਾ ਨਤਿ ਬਗੈ ਤਾ ਨੇਤਰ ਕਾ ਨਿਸ

ਕੇਗੇਨਿ॥ ਕੁਛੁ ਭੇਅਾ ਬਹੁਤਾ ਪਦਿਅਾ ਅਪੁਣਾ
 ਅਪੁਣੇ ਸੇਨਿ॥ ਕੜਾ ਮੀਮ ਮਹੰ ਮਦ ਮੰਨਤੁ
 ਮੰਨਤਿ ਤਾ ਬਾਹਰਿ ਮੰਨਤੁ ਪੁਦਾਇ ਸੁਭਾਨੁ ਸੁ
 ਚਾਈ ਦਰ ਬਾਹਿ॥ ਕੜਾ ਨਾਨਾ ਹੀ ਕੰਗੁ ਮਰ
 ਹੀ ਸੁਭੀਆ ਮਾਯਕ ਬੁਝਾ ਮਾਇਆ ਬੰਧ
 ਨਾਨਾ ਪੜੇ ਮਾਤਿ ਦੇ ਵਡਿ ਮਾਯੀ ਭੁਲਾ॥ ੨੫
 ਵਡੇ ਜੀਅ ਠੀਕੁ ਨਾਦੀ ਸਿਰੁ ਪੁਨਾਤ ਬਧ
 ਟਾਕੈ ਨਾਨਿ॥ ਤਿਨੇ ਭੁਮਗੁ ਵਾਈਆ ਬਾਧ
 ਰੇ ਪਹਿ ਭੁਤਿ ਤਖਾਨਾ॥ ਕੜਾ ਟੋਟੈ ਬਤਿਤਿ ਸੁ
 ਦਿਨਾ ਕੀ ਸਿਰੁ ਨਾਨਾ ਦਾਹੁ ਕੇਗੇ ਬਾਥਿ ਅਸ
 ਤੇ ਹੁਕ ਨਾਦੀ ਕੇਹੁ ਹੁਕ ਮਕੇਗੇ॥ ੨੬॥ ਆਮਾ

[illegible]

ਰੇਤੇਥਾਡਿ ਧਤਗਭਾਈਰਿਭਵਾਧਿਕੁਰਾਨਾਇ
 ਤੁਰੁਤਮੁਕਗੀਸੇਕਗੁਤਭੁਤਪਗੁਪੁਰਇ॥੧॥
 ਬੰਦੇਬੰਦਰਿਭਾਗੁਗੋਤਾਧਿਕੁਪੇਸਾਗੀਅਭਿ
 ਇਹਸਿਤਨੀਯਾਮਿਭੰਗਮੋਯਾਰਸਤਯੀਗੀਨ
 ਭਾਗੁਭਾਨੰਦੇਗੁਪਹਿਪਹਿਖਮੀਭਇਬੇਖਖ
 ਰਿਖਰਿਖਕਾਭਿ।ਤੁਰੁਸੁਰੁਧਾਯੁਧਾਯੁਕਮਿਯ
 ਮਿਯਾਮਯੁਗਤਿਨਾਭਿ।ਕਾਯਮਯਾਨਮਿਯੇ
 ਯੁਗੰਗਰਗੀਯੁਭੁਗੁਮਯੁਕਗਰਾਧੁਰਾਕ
 ਗਿਧਿਕਗਰਾਭਿਯਾਭਿਚਸਮੇਰਾਭਤਭੁਭੁ
 ਤੁਰਾਭਾਯਾਯੁਪਾਕੀਪਕਭੈਸੰਕਕਗੁਭੁਰੇ
 ਤੁਪਗਭੁਭਿ।ਕਗਮਕਗੀਮਕਭੁਭੁਕੈਗਾਨਾਕ

ਜਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਗਤ ਬਕਾਜੀ ਭਰਨ ਦੀ ਮੁਖਿ ਮਾਏ
 ਜੋ ਜੀ ਏਹੁ ਭੀ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਬਦਲ ਮਮਲ
 ਰਮਾਵੇ ਦੇਹਿ ਨਿਜ ਦੇਹੇ ਜਾਨਿ ਮਾਜਾ ਭੀ ਨਹੀ
 ਕਮੇਟਾ ਅਤੇ ਸਗਲ ਪੀਰੇ ਹੋਇ ॥ ਭੰਗ ਬੇਜਾ ਪੀ
 ਦੇ ਹੋਇ ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਰੇ ਸਹਿ ਮਮਤਿ ਕਉ ਸਿਧਾਤ
 ਫਾਲੁ ਹੋਵੈ ਗਾਤ ਬਥਾ ਬੋਧਿ ਮਾਮਾ ਸਾਧਿ ਕੁਲ
 ਜਗਤਿ ਜੋ ਧੁਰ ਮਾਇਆ ਘਟਵਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਿਤਾ ਬ
 ਥੋਨਿ ਮਾਜਾ ਤੇ ਸਗਲ ਭੋਲੇ ਜਗਤੀ ਹੋਇ ਸੁਜਾਗ
 ਦਿਤੀ ਬੰਗ ਨ ਜਾਗ ਨੀ ਸੁਤੇ ਹੋਇ ਭਾਗ ॥ ਭਰ
 ਪਾਈ ਤੀਤਿ ਨ ਕੇ ਪੁਰ ਨਹਿ ਜਾਨੁ ਗਾਏ ॥ ਭੰ
 ਤਿ ਘਰ ਜੁਨ ਮੰਨ ਨਹੀ ਮੰਨ ਨਹੀ ਮਾਮੁ ਹਰਿ

ਤਥਾਇਤਕਮੀਰਹਿਸਾਦੀਅਭਿਸਿਸੀਖੀਚਾ
 ਸਿਕਥਾਥਾਪਪਤੀਪੁਆਗੀਤਿਨਕਉਜੋਪਾ
 ਦੇਰੰਗਸਗਥਾਸੁੰਮਰੁਸਮੈਮਾਨਹੋਏਕਰਤਾ
 ਕਨੀਨਹੀਨਾਦਫਿਮਤੇਨਕਮਕੈਦੁਪੁਪਤ
 ਸਤਸਾਹੁਏਗਾਇਤਸਿਅਮਭਿਦਿਨਮਕਉਪੁ
 ਉਸੀਹਾਹੁਏਏਗਾਭਿਤੁਦਿਨਿਪਗਥਤਉ
 ਤਮਨਿਪਭੈਸਿਵੈਕਪਾਹਾਕਸੀਓਹਨਥਾ
 ਸੀਉਥਹਸੀਅਪਿਟਿਗੁਹਾਤਕਹੁਯੋਸਤ
 ਨਿਥਹਸੀਲੋਏਥਾਹੀਰਗਗਾਤਾਥਾਪੁ
 ਉਸਨਿਥਾਕੀਆਕੀਤੇਸਿਨਾਗੁਨਹੀਰੇ
 ਜਾਇਬੰਪਿਨਾਥੀਅਭਿਗਭਿਤਥਕਸੁਹ

ਸਿਧਾਤੀਆਮਲਾਏਭਿਤੁਦਿਨਿਤਮਨਿਥੇ
 ਪਰਛਹਿ। ਸੇਈਛੁਟੇਨਾਨਕਹਰਸਤਸਿਨਪ
 ਨਾਨਾ। ਤਬਪੀਰਪਤਾਨੀਐਯਾਖਿਯਾਜੀ
 ਅਸੀਦੀਆਕੇਮੁਕਾਮਫੀਘੋਰੇਯਾਖੁ
 ਦਇਰਿਓਕਰਿਹਸਾਧੁਪੀਵੇਗਾ। ਤਬਬਖਾ
 ਥੇਲਿਯਾਮਸਥਦੁਆਰਾਤਿਐਗਵਿਰਿਮ: ੧।
 ਯਕਅਰਸਾਧੁਟੁਤੰਮਪੇਸਿਤਦਗੇਸ
 ਰੁਨਕਤਾਗਾ। ਤਕਾਕਬੀਰਕੀਮੁਤੰਥੇਐਥ
 ਮਰਦਰਿਗਾਗਾ। ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਯਾਨਿ
 ਤਤਕੀਕਰਿਯਦਾਨੀ। ਮਮਸਰਮੁਦਿਯ

ਨਗਈਯਗਿਯਤੰਮਦਿਯੋਚਰਿਦਿਯੋ
 ਗੁਭੀਤਾਪਿਸਮਪਰਗਥਿਗੁਗਾਕਮੋ
 ਸਤਰਸਤਗੀਗਾਯਾਧਿਗਥਿਆਯਤੁਪਕਸ
 ਨਰਚੈਸਦਰਤਕਬੀਗਾਕਾਸਥੋਗੇਜਗਸਤ
 ਮਰਗੁਦਕਗੇਮਥਥਿਯਾਯਾਗਾਯੋ
 ਨੀਕੀਕਾਕਗਵੀਮਾਨਈਯੁਗੀਯੁਤਦਾਯਾ
 ਥਰਥਥਤੁਮਯੁਥਥੀਯੁਗਾਯਾਯੋਥਾ
 ਜਥਿਥਥਾਕਾਨਾਨਕਥੁਗੇਯੁਤਦਾਯਾ
 ਗੇਯੋਗਕਗਪਥਿਥਾਕਾਯਾਨਥਥਾਥੋ
 ਯੁਸਥਥਥਥਿਥਾਯਾਨਥਥਾਥੋ

ਅਤੈ ਪੀਰ ਪਤਾ ਹੀ ਐ ਅਹਿਰਿ ਸਤ ਪੈ ਸੀ ਕੀਤਾ
 ਪੈਰਿ ਤਮੋ ਏਹੁ ਭੁਕੁ ਏਹਿ ਨਹਿ ਪਦੈ ਪੁ
 ਏਹਿ ਪੈਰੇ ਏਹਿ ਆਥਾ ਬੇਦੈ ਪੁ ਸੀ ਏਹਿ
 ਏਹੁ ਭੁਕੁ ਏਹੇ ਗੋਪਾ ਪਰਿ ਆਇ। ਬੇਹੁ
 ਏਹੁ ਭੁਕੁ ਏਹੇ ਸੀ ਪੰਜ ਵੀ। ਬਾਬਾ ਗੋਰਖ
 ਏਹੁ ਗਇਆ। ਏਥੈ ਸਿਧਾ ਡਿਗਿ ਸਿਧਾ
 ਪੁਛਵਾ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਭੁਕੁ ਏਹੁ ਪਰੀ ਹੈ। ਤਬ
 ਬਾਬੇ ਭੀ ਆਪਿ ਆਨਾ। ਭੁਕੁ ਆਪੇ ਰੇ ਹੋਇ।
 ਤਬ ਭੁਕੁ ਸੀ ਹੋ ਸਿਧਾ ਆਸਦਿ ਕੀ ਬੇਧ
 ਤਰੁ ਹੋ ਸਿਧਾ ਆਪਿ ਆਨਾ। ਭਗਤੁ ਰੁਝਾ

ਸੁਰਗਾਤਥਾਥਾਥੇਪਿਯਾਸੀਸਤਿਗੁਪਤ
 ਹੇਸਤਿਮਤਾਗਾਗਾਗੁਰਮਕਾਗੀਦਿਰਿਧਿ
 ਹੇਸਤਿਉਟੀਸਿਪਸਤਕਰਿਅਸਤਿਥੈਠ
 ਸੇਤਸਤਕਾਕੈਕਾਗੀਤਿਸੁਆਗੈਰਤਗਸਿਤਮ
 ਹੀਸਤਾਅਪਗਾਪਾਗੀਮਸਤਕੁਕਦਿਪ
 ਹੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨਮਨੁਆਗੈਰਥਾਨਾਕ
 ਸੰਤੁਸਿਐਸਤਪਾਈਐਸਤਸਿਭਾਇਜ
 ਸੁਐਥਾਗਾਸਿਯਾਤਥੈਸਤਿਸੁਤਭੈ
 ਸਾਤਸਥਰਥਿਨੁਤਕਤਿਨਕੇਇਗੁਰੁ
 ਕਦਾਤੁਮੈਰਿਯਾਨਓਤੁਮਾਗਕਦ

ਮਾਹਕੁ ਵਦਾਨੁ ਸੁਆਭਾ ਸੁਖੁ ਕਾਹੁ ਆਰਥਿ
 ਹਮਾਰੀ ਹੁਕਮੈ ਤਜਾਨਾ ਬਹਿ ਜਾਭਾ ਕਹੈ
 ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਭਯੋ ਬਾਭੈ ਕਾਹੁ ਆਹੁ ਭਯੋ
 ਭਯੋ ਭਯੋ ਬਾਭੈ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾ ਰਿਯਾਤੁ ਮ
 ਗਯੋ ਭਯੋ ਕਾਪੁ ਪਹਿ ਪਹਿ ਬੈਠਿ ਰਿਯੋ ਤਹਿ ਰਹੀ
 ਭੈ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਯੋ ਭਯੋ ਸੁਖੁ ਭਯੋ
 ਭਯੋ ਸਿਖੋ ਭਯੋ ਭਯੋ ਸੁਖੁ ਭਯੋ ਭਯੋ
 ਸੁਖਿ ਬੈਠਿ ਸੁਖਿ ਰਿਯੋ ਭਯੋ ਭਯੋ ਸੁਖੁ
 ਭਯੋ ਭਯੋ ਸੁਖਿ ਰਿਯੋ ਭਯੋ ਭਯੋ ਸੁਖੁ
 ਭਯੋ ਭਯੋ ਸੁਖਿ ਰਿਯੋ ਭਯੋ ਭਯੋ ਸੁਖੁ

ਤਰੁਕੀ ਐਉਕਿ ਪਾਈ ਐ ਪੈਗਾ ਰਹ ਪੁਰ
 ਬੈਠੈ ਐਉ ਪੁਰਾਨ ਕਰੇ ਹੁਸਨਾਈ ਚਾਹੈ
 ਪੈਠਾਏ ਅਪੇਸ ਮੈਥੈ ਤਿਸੁ ਰਿਅ
 ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਸਚ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਰਗਾਮੀ
 ਭਭੁ ਰਿਅ ਬੈਠੁ ਦੀਜੈ ॥ ਮੈਸੇ ਸੇਰਾਹ
 ਮਹਿਕਮਾਹੁ ਨਿਗਾਹੁ ਮੁਮੁਗਾ ਨੀਸੇ
 ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਰਵਸਾਗੁ ਰੁਤ ਗੀਐ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਦਖਾਇਹੁ ਹਿਇ ਕੰਠਿ ਇਕੋ ਮਨਿ ਦ
 ਸਿਯਾਨਾ ਸਾਮਾਹਿ ਨਿਗਸੇ ॥ ਅਗਮਾਹੁ ਗੋਰ
 ਰੁਦੈ ਖਿਦਿਖੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਾ ਦਸੇ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁਰਾ

੭੩॥ ਤਬ ਸਿਧਾ ਪਿਆਰਾ ਦਿਤਾ ॥ ਪੰਜ ਸੇ ਗਵਾ ॥
 ਤਾ ਕੈ ਬੈਧਗਤੀ ਦਿਖਿ ਪ੍ਰਿਥਾ ॥ ਤਬ ਸਿਧਾ
 ਫਿਰਿ ਗਇ ॥ ਤਬ ਸਿਧੀ ਮਾਧਿ ਮਾ ਤੁਰੁ ਫਰੇ ਮੁ
 ਕੈ ਦਿਖਾਇ ॥ ਤਦੁ ਭਵੈ ਮਾਧਿ ਮਾ ਭਾਇ ॥
 ਫੇਰੀ ॥ ਜੋ ਰੁਫੁਕ ਗੁਰੇ ਤਾ ਕੇ ਮੁਹੇ ॥ ਤਬ
 ਸਿਧਾ ਮੁਖ ਪਾ ਕਾਇ ॥ ਗੇਰਿ ਪਾਇ ॥ ਭਿ
 ਸੇ ਮਿਹਰਾ ਫਾਇ ॥ ਭੁਭਾਈ ॥ ਰਿਸਿ ਮਿਹਰਾ
 ਭਾਈ ॥ ਰਿਸੇ ਮਾਧਿ ਨਿਹਕਾ ॥ ਰਿਸਿ ਵੇਖੈ
 ਰਾਈ ॥ ਤਬ ਕਾਥਿ ਸਮਾਦੁ ਮਾਧਿ ॥
 ਦਿਗਦਿਗਾ ॥ ਤਿਤੁ ਮਾਧਿ ਸੇ ॥ ਰੁਕੀ ਤਾ ॥

ਸੋਭਿਕਾ ਪਤਿਗਾ ਅਗਨਿ ਤਿਏ ਘਰੁ ਬੀਧ ਭੋਰਾ
 ਸਾਹੁ ਕਰਾਈ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਤੀ ਕਰਿ ਪੀੜਾ
 ਪਰਤੀਤਿ ਨਿਰਾਗਾਈ ਪਤਿਗਾ ਕੁਮਾਰ ਬਹੁ ਤੇ
 ਯੀ ਪਿਛੈ ਦੇਵੁ ਚਰਨ ਟੀਏ ਏਕੁ ਦੁਖ ਪਾਮਾ
 ਏਕਾ ਨਹੀ ਸਰ ਸੈ ਨਿਰਾਗਾਈ ਲੋਤਾ ਤਾਤਾ
 ਤੁਏ ਮਾਨਿ ਮੰਦਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਾਧਿ ਕਰਾਈ
 ਜੇਕਰ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਦਰਦੁ ਤੀਏ ਦੇਵ ਕੇ ਸਾਈ
 ਨਾਨਕ ਨਰਿ ਕਰੈ ਸਿਮਰੈ ਪਰਿਸਰਾ ਮਦ
 ਰਿਯਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾਤੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲੇ ਸ
 ਚ ਨਾਮਿ ਦਰਸਾਈ ॥ ਤਬ ਸਿਧਿ ਮਾਏ ਸੁਖ
 ਕੇ ਸੁਖੀ ਤਾਤ ਬਥਾ ਬਥਾ ਬਹਿ ਯਾਗਾ ਮੁਰਿ ਪੁਰ

ਪੁਰਖੁ ਨਾਮੁ ਤਿਤੁ ਮਹਿਮ ਬਨੁ ਤੇਰਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਤਿਤੁ ਮਹਿਮ ਬਨੁ ਤੇਰਾ
 (ਨਾਮੁ ਬਾਨੁ ਜੇਕਰੁ ਨਾਮੁ ਬਾਨੁ
 ਬਨੁ ਜਿਤੁ ਰੁਮੁ ਤਿਤੁ ਗੋਰੁ ਨਾਮੁ
 ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਰਿਸਾ ਪੁਰਖੁ ਰੁਮੁ
 ਬਿਨੁ ਰਿਸਾ ਰਿਸਾ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ
 ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ
 ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ
 ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ
 ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ
 ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ ਰੁਮੁ

ਨਾਇਕਾ ਬਿਨ ਮੈ ਬੈਠਾ ਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਤ ਪਰ ॥
 ਗਗਨ ਯੁਤ ਗੋਗਦਿ ਸਮਿ ਪਦ ਪਾਧੂਨਿ
 ਗੋਗਾਇ ਨ ਮੁਹਿ ਬਰਤ ਯੁਕੁ ਤੇਰਾ ਸਮ
 ਤਸਿ ਮਿਲਿ ਬਿਨ ਮਹਿ ਕੇ ਬੈਠਾ ॥੩॥ ਤੀਰਥ
 ਬੈਠੇ ਹੁਕ ਪੈਥੀ ਮਾਯਾ ਤਿਲਕੁ ਮੈ ਰਪਾ
 ਕਰਤੀ ਯੋਤੀ ਤੁਝੁ ਭਿਪਰ ਸਦਾ ਯੁਕੁ ਕੇਗਾ ॥
 ਗਦਾ ਕਰਤੀ ਮਗਾਯੋ ਭਗਾ ॥ ਗੀਤ ਭਿ
 ਬਗਾਤੁ ਕਰਤੀ ਦੁਪਸੁ ਪਰੇਤ ਯਾ
 ਨ ਕੇਰੀ ਨਿਰਿ ਦੁਸਗਲ ਪਸਗਦੀ ਮੈ
 ਪਸਾਗਾ ਬਿਨ ਮਿਰਦਿ ਮਗਾਯੋ ਕੇਗਾ ॥

ਤਬਸਿਧੀਯਾਯੇਸੁਯਾਯੇਸੁਰੀਤਾ ਤਬਬਾਬ
 ਬੀਯਿਯਾਯਾਯਾਇਪੁਰੁਕਉਯਾਯੇਸੁ ਤਬ
 ਗੁਰੁਬਾਬਾਪਰਿਯਾਇਯਾਯਾਯਾਪਰਮੇ
 ਮਗਰੀਤਈਸੇਇਕਸਿਧੁਰਾਤਿਤਾਯਾਯ
 ਤੁਗਦਿਉਗੁਗੁਰੁਜਪੋਯਾਯਾਯੇਤੁਰੁਸਾਗ
 ਪਤੁਗੁਰੁਗਾਗੁਮੰਨੋਯਾਯਾਯੇਤੁਰੁਸਿਖ
 ਰੇਨਾਨਿਸਤਖੇਰਗੀਕਗਨਿਯਾਤਿਹਰੁ
 ਰੇਮਹਲੇਗੋਯਾਤਿਸਰਪੁਰਾਗੀਯਾਯ
 ਗੋਯਾਤਬਇਕਦਿਯਿਉਹਸਿਖੈਬੇਰਜ
 ਪੁਪਰੁਦਯਾਤਬਗੁਰੁਮੰਨਦਿਕੀਸਦਿ

ਆਸੁਇਕਰਿਪੁਛਿਆਜੇਹੁਮਥਦੁਖਿਸ
 ਦਹੈ॥ਤਥਉਤੁਸਿਖਬੋਹਿਯਾਅਖਿਉਸੁ
 ਜੀਹੁਮਥਦੁਗੁਰੂਨਾਨਕਦਹੈ॥ਤਦਾ
 ਹੁਗੁਰੂਅੰਗਰਜੀਉਸਿਖਦੇਨਾਹਿਰ
 ਯਿਅਯਿਅਾਅਯਿਪੈਗੀਪਯਿਅਾਰਸ
 ਨੁਰੇਖਦੇਨਾਉਹਥਹੁਪੈਗੁਪੁੰਪੁਰੁ
 ਤੇਰਿਸੁਇਅਸਾਗੁਰੂਗੁਰੂਗਾਜਪਦਿ
 ਦਹਾਕਗਦਿਆਵੈ॥ਭੀਤੇਮੰਜੈਪਖਾਏ
 ਗੋਤਥਇਕਦਿਪਿਗੁਰੂਅੰਗਰਜੀਪਿਛਿਯੈ
 ਗਭਿਗੋਯਾਜਾਨੇਖੈਤਾਸੁਹੈਥਸਤਪੈਪਥੈ

ਟਸ਼ਾਇਕਦੀਠੈ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੀਥੇ।
 ਵੀਤੀ। ਜੋਤੀ। ਏਹੁਕਉਤੁਬੀਪਤਸਾਹ। ਤ
 ਬਥਾਥੈ। ਥਿਯਾ। ਮੰਗਦੀ। ਏਹੁਗੁਰੂ।
 ਸੋਮਠੈ। ਦਿਹੈ। ਤੇਗੁਰੂ। ਸੇਵਕਗਇੰ
 ਦਦੀਠੈ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੁਪੈਗੀਪਇੰ।
 ਤਬਥਿਯਾਪਰਮੇਸਰੀ। ਥਿਯਾ। ਦਿਰਦਿਥਿ
 ਬਾਥੇਕਾਪੈਗੁਰੂ। ਰਾਥਾ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੁ
 ਦੇਖੈ। ਤਾਕਈਜੀਅਪੈਗਾ। ਥਿਯਾ। ਦਿਰਦਿਥਿ
 ਥਿਯਾ। ਤਦਗੁਰੂਮੰਗਦੁ। ਥਿਯਾ। ਦਿਰਦਿਥਿ। ਸਾਹਿ
 ਥਿਯਾ। ਪੈਗੈ। ਥਿਯਾ। ਤਬਗੁਰੂਮੰਗਦੀਜੀਯਾ।

ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਗਈ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਜੀ ਜਾਇ
 ਸੁਤਾ ॥ ਜਬ ਹੋ ਸੇ ਈ ਕਾ ਦਖਤੁ ਫੁੰਗਾ ॥ ਤਬ ਥੀ ਦੇ
 ਯਗੀ ਜਗਦਇਆ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਦੇ ਰਹਤ ਜੀਤ
 ਨਾਹਿ ॥ ਦਇਆ ਸੁਆਰਣ ਦੇ ਨਹਿ ਜਬ ਦੇ
 ਥੈ ਤਾਥਾਥਾ ਜੀ ਸਮੁਦ੍ਰਵਿਓ ਪੜਾਏ ॥ ਸਿ
 ਪਰਾਥੇ ਓਥਾ ਨਹਿ ਪਾਵਾ ਦੇਰਾਏ ॥ ਕਰਨ
 ਏ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਭੀ ਯਾਹਿ ਗਈ ॥ ਤਾਮਾ ਅਖਿ
 ਸੁਨਾਨੁ ਰਾਗਿ ਯਾਏ ॥ ਤਬ ਥੀ ਦੀ ਯਾਖਿ
 ਓਸੁ ਨਾਨਕ ਦੇ ਥੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤ ਜੀ ਸਮੁ
 ਦ੍ਰਵਿਓ ਪੜਾਏ ॥ ਤਾਮਾ ਥੀ ਦੀ ਰੋਗੁ ਯਗੀ

ਮਸਿੰਮਾਖਿਉਸੁਦੇਹਭੀਲਗੀਮਸਕਰੀਆ
 ਕਰਦਿ॥ਤਥਥਾਥਾਜਗਿਆਤਮਾਤਮਾਖਿਆ॥
 ਬੇਦਇਹਭੀਲਗੀਮਸਕਰੀਆਕਰਦਿ॥
 ਆਖੈਜੋਨਾਨੁਸੁਮੰਦੁਇਲਿਖਰੂਏ॥ਤ
 ਥਥਾਥਾਖਿਆਮਾਤਾਜੀਕਮਾਜੀਲੋਲੀ
 ਦੇਆਖਿਐਲਗਣਨਾਭੀ॥ਤਥਥੀਕਮ
 ਭੀਉਗਈ॥ਪੁਰਦਰਸੁਕੰਸਰਕਾਸੰਗਤਿ
 ਭੀ॥ਤਥੋਲਕਥਹੁਤਨਾਉਪਰੀਕੋਰੇ॥ਤ
 ਦੁਆਰਿਅਗਿਗੋਰਪਨਾਥੁਆਇਗਇਆ॥
 ਥਾਥੈਪਾਸਿ॥ਤਮਾਖਿਉਸੁਥਹੁਤਪਸਾਰ
 ਕੀਤੀ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਐਗੋਰਪਨਾਥ

ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਅਪੇਰੇਖਾ ਹੋਵੇ ਤਬ ਥਾ
 ਜੀ ਬਹਿਰਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਏਕ ਨਾਉ ਪਰੀ ਕਰਿ
 ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੇ ਸਾਤ ਆਇਆ ਨਾਉ ਪਰਤੀ ਪੈ
 ਸਿਆ ਕੀ ਹੋਈ ਤਬ ਬਹੁਤਾ ਏਕ ਪੈ ਸੇ ਲੈ ਕਰਿ ਉ
 ਹਿ ਆਇਆ ਸਿਆ ਗੈ ਜਾਵਹਿ ਤਰੁ ਪਈ ਏਕ ਪਈ ਹੋ
 ਨਿਯਤ ਬਹੁਤਾ ਏਕ ਪਈ ਲੈ ਕਰਿ ਉਹਿ ਆਇ
 ਜਬ ਅਗੈ ਜਾਵਹਿ ਤਾ ਮੁਹੰਮਦ ਪਈ ਅੰਗੈ ਨਿਰਿ
 ਕੋਈ ਰਿਯਾ ਅਖਸੈ ਮੁਹੰਮਦ ਲੈ ਕਰਿ ਉਹਿ ਆਇ
 ਆਤ ਬਹੁਤਾ ਇਸਿ ਮਾਨਿ ਗੈ ਤਬ ਅਗੈ ਜਾਵਹਿ
 ਤਾ ਇਕੁ ਪਈ ਮੁਹੰਮਦ ਲੈ ਕਰਿ ਉਹਿ ਆਇ
 ਲਾਹੇ ਹੋਇਆ ਮੁਹੰਮਦ ਲੈ ਕਰਿ ਉਹਿ ਆਇ

ਪਇਆਹੈ। ਪਹੁੰਚਹੈ। ਪਬਾਸਮਾਦਰੀਹੈ।
 ਤਬਬਾਬੈਬਰਹੀਤਾਮਾਪਿਓਮੁਕੈਈ।
 ਹੈਰੋਇਸਾਨੁਭਯੋ। ਤਬਦੁਸਰਸਿਖਜੋਥਾ।
 ਸੋਭਿਨਿਮੁਤੋਧਰਿਵਰਿਖਕਸੁਦੀ। ਥਕਾ
 ਸੁਦਿਕਰਿਚਲਦਗਤਿਯਾ। ਤਬਇਕੁਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂਮਾਇਗਤਿਯਾ। ਤਬਬਰਹੈਕਰਿਸਾਇ।
 ਥਕਾਗਤਿਯਾ। ਤਾਪਿਓਮੁਜੀਸਿਸਦਲਿਤੇ
 ਮਹੁਪਾਈ। ਤਬਬਰਹੈਰੋਇਆਪੈਗਾਦਹਿਮੁ।
 ਹੁਪਾਵਣਾ। ਸਬੁਗੁਰੂਮੀਗਰਚਾਰਹਉਠੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂ। ਨਰੁਸੁਤਾ। ਪਇਆਹੈ। ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਕਾਬਰਹੈਰੋਇਆ। ਸੋਕਤੇਗੁਰੂਮੀ।

ਏਤਿ ਜਾ ਭੋਗਾ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਅਸਰ ਨਾ ਧੋਹਾ ਅੰਧੈ
 ਨਾ ਮੁਇ ਨਾ ਰਿਯਾ ਨਾ ਤਿ ਮੁਇ ਹੁ ਨ ਭੁਗਾ ਗੁਰੁ
 ਜੀ ਦੁਖ ਮਹਾ ਜਾਇ ਵੈਠੈ ਥੈ ਪਾਸੈ ਕਾਇ ॥
 ਸਿਥੈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਈ ਐਤਿ ਥੈ ਵਹਿ ਨ ਚਲਿ
 ਭੁ ਨਾਗਿ ਗੋਰੁ ਦੁਖ ਏਹੈ ਸਤੁ ਤੈਸਾ ਸਭ ਥੈ
 ਭਿਪੰਡੁ ਪਗਗਿ ॥ ਕਾਸਤੁ ਕੇ ਆਖੈ ਥਹੁ ਤੁਥਹੁ
 ਤੁਘਇ ਨ ਆਖੈ ਕੋਇ ਕਾ ਮਤਿ ਸਿਧੈ ਨਾ ਪਾਈ
 ਐ ਕਹਿਇ ਨ ਦਰੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭਾ ਸਹਿਭੁ ਏਹੁ
 ਤੁਹਿ ਮਨੀ ਆਖੈ ਤੇਹੁ ਏਇਆ ਨੀਚੁ ਅਦਰਿ ਨ
 ਚਰਤਿ ਨੀਚੀ ਹੁ ਅਤਿ ਨੀਚਾ ਨਾ ਕਤਿ ਨ ਕੈ
 ਸੇਧਿ ਮਥਿ ਵਹਿ ਆਖਿ ਓਇ ਆਗੀ ਸਾ ॥ ਸਿਥੈ

ਰਸਮਾਗੀਅਭਿਓਥੈਨਰਿਤੇਗੀਥਖਸੀਸਾਅਗਿ॥
 ਤਥਵਿਕਰਿਨਿਪਰਸੇਸਰਕੀਅਭਿਓਥੈਨਰਿਤੇਗੀਥਖਸੀਸਾਅਗਿ॥
 ਮਖਦੁਮਬਹਦਰੁ ਮੁਹਤਾਨਕਾਪੀਗੁਮਸੀ
 ਤਰਭੁ ਮਾਇਆਥਾਈਰਗਾਹਵੈਦਿਨਿ॥ ਤੁਰ੍ਹੀ
 ਦਭਿਕਬਹੁਤੁਨਿਯਾਏਥੈ॥ ਨਮਾਜੁ
 ਜਾਹਦਿ॥ ਤਰਭੁਮਖਦੁਮਬਹਦਰੁਕੀਰੀ
 ਅਖੀਰਭਿਯਾਈਅਗਾਅੰਤੁੰਗਾਥੈਰਾ
 ਗੁਕਰਦਿ॥ ਤਥਤੁਰ੍ਹੀਰਾਪੁਛਿਅਗਾਜੋਰੀ
 ਏਪੀਰਸਾਅਭਿਸੁਤਸੀਜੋਰੀਸੇਰਿਓਰੀ
 ਏਤਕਮਖਦੁਮਬਹਦਰੁਕੀਰੀਅਖਿਅਗਾਏਥੈ
 ਦਿਓਰਾਭਿਓਰਿਓਰਿਹਥਤਿਕਰੁਏਰੀਨਰਿ॥

ਤਮੁਗੰਗਾ ਮੁਖਿ ਆਸੀਏ ਪੀਰ ਸਾਭਾ ਮਤਿ ਮਿ
 ਹਰਿ ਕਰਿ ਕੈ ਆਖੀਐ ॥ ਤਬ ਮਖਦੁ ਮਥਹਾਣ
 ਦੀ ਆਖਿ ਆਯੋ ਯੋਗੇ ਆਸ਼ਾਏ ਏੰ ਮਾਨੁ ਸਿਸੇ
 ਕਾ ਚੁਓ ਕਹੈ ਏਗਾ ਨਾ ਹੀ ॥ ਸਭ ਕੇ ਏੰ ਮਾਨੁ ਏਏ
 ਜਾਇ ਨਿਗੇ ॥ ਤਬ ਮੁਗੰਗਾ ਭਿਆਸੀਏ ਪੀਰ
 ਸਾਭਾ ਮਤਿ ਮਿਹਰ ਕਰਿ ਕੈ ਰਸੀਐ ॥ ਤਬ ਮਖ
 ਦੁ ਮਥਹਾਣ ਦੀ ਆਖਿ ਆਯੋ ਯੋਗੇ ਕਹੈ ਏੰ
 ਜਬ ਭਿਸਤ ਕਹੈ ਏਗਾ ਤਬ ਭਿਸਤ ਕਹੈ
 ਏਕਾ ਯੋਗੇ ਏਗਾ ॥ ਤਬ ਸਿਤੋ ਸਿਧਾ ਏਕੇ ਚੇ
 ਤਿਤ ਨਿਯਾ ਕਾਇਆ ਚੁਓ ਕਹੈ ਗਏ ॥

ਤਾਹੈ ਆਖਦਿ ਜੀਵੈ ਪਹਿ ਸਾਧਮੰਤਾ ਜੇ ਪੜੇ
 ਓਕ ਆਖਦੇ ਹਿਨਿ ਜੇ ਓਦੁ ਕਓ ਭਿਸਤੁ ਹਿਖ
 ਆਨਾਹੀ ਅਤੇ . ਇਉਂ ਆਖਿਆ ਹੋ ਸੇਵਿ
 ਓ ਈਸੈ ॥ ਤਥਾ ਪਦੁ ਮਥਾ ਵਦੈ
 ਆਖਿਆ ਜੇ ਤਸਾਇਕਿ ਕੋਈ ਤਾਪ ਸਿਖ
 ਸਿਆਣੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਆਖਹੁ ॥ ਤਥੁ ਓਨਾ
 ਇਉਂ ਹਿਯਮ ਵਹੁੰਦਾ ਜਗੀਤਾ ॥ ਤਥਾ ਪ
 ਦੁ ਮਥਾ ਵਦੈ ਇਕ ਸਾਹਿਬੁ ਹਿਖਿ ਦਿਤਾ ॥
 ਜੇ ਅਸਾਹੁ ਦੁਤਾਹਿ ਆਸਾ ਸਗੋਂ ਕਹਿ
 ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਮੁਹਿ ਓਕ ਆਖਿ ਓਸੁ ਜੇ ਨਾਨਕ
 ਆਖੈ ਸੁਰਹੋਵੈ ਸਕਾ ॥ ਤਾਹੈ ਵੀਹੁ ਰਹੈ ॥

ਜਥਮਾਏਤਾਦੇਵਣਾਤਦੁਰੁਰੁਮਾਦੀ
 ਤਾਹਵੰਡੀਆਇਆਕੋਰਦੁਰੁਪਰਿਅ
 ਇਥੇਗਾਅਤੈਆਖਿਓਸੁ ਜੇ ਸੁਚਰੈਤ
 ਮੇਕਓਸਦਇਓਵੇਗਾਤਥਥਾਥੇ
 ਸਿਖਤੇਜਿਆਆਖਿਓਸੁਥਾਗਵਿਓਜੇ
 ਰਮੀਓਸੇਮੁਹਤਾਨਤੇਆਇਆਹੈਅ
 ਖਦੁਮਥਹਵਦੀਕਾਸੇਸਦਿਓਆਓ
 ਤਥਓਹੁਗੁਰਪਾਸਿਓਇਆਇਆਆਇਓ
 ਰਿਚਮਿਅਤਾਕਾਗਦੁਗੁਰਮੇਹਿਓਇਆ
 ਮਖਦੁਮਥਹਵਦੀਕਾਇਖਿਆਪਸਿਆ
 ਜਿਮਖਦੁਮਥਹਵਦੀਇਖਿਆਹੈਓਜੇ

ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਭਗਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਬਖਸ਼ੈ ਬਿਖਿਸਾਇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਭਖਿਸਾਇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਚਲੇ ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਬਖਸ਼ੈ ਭਖਿਸਾਇ
ਤਮ ਬਖਸ਼ੈ ਭਖਿਸਾਇ ਭਖਿਸਾਇ ਭਖਿਸਾਇ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਦਿਖਿਸਾਇ ਭਖਿਸਾਇ ਭਖਿਸਾਇ ਭਖਿਸਾਇ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਦਿਖਿਸਾਇ ਭਖਿਸਾਇ ਭਖਿਸਾਇ ਭਖਿਸਾਇ

ਦਿਲੇਪਿਆਰਿਆ ਸੋਰੇਥਾ ਨਾ ਭੁਲਾਏ ॥
 ਦਿਨ ਸੋਰੇਥੇ ਸੋਰੇਥੇ ਭਾਇਆ ਪਾਸ ਚਾਹੇ ॥
 ਕੰਤ ਮਾਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਲੇਖਾਇਲ ਬੈਠੀ ਮੁਖਿ ॥
 ਤੀਵੀਂ ਫੁਰਮਾਇ ਕਹਿਲੇ ਦੀਬਾ ॥ ੨੨੬ ॥
 ਵਿਛਾਰ ਮੁਖੇ ਜੋਗੇ ਗਏਆਪ ਫੇਰੀ ॥
 ਸੋਇਆਲਗੀਆ ਵਡਿ ਸਾਹੁ ਗੈਰਿ ਤਨ ਪੇਈ ॥
 ਆਹੋਇ ॥ ਸਾਜੇ ਸਾਧੁ ਤੇ ਭੁਲੇ ਸੰਮਤਿ ॥
 ਹੋਰਤ ਮਾਸੇ ਸਾਧੁ ਭੁਲਿ ਚਲਾਏ ਬੈਠੇ ॥
 ਮਾਤੁ ਕੀਆ ਨਾ ਵਰਤੀ ਪੇਈ ਯੈ ਨਾਨਕ ॥
 ਦਿਹਤੀ ਸਨਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਈ ਗੀ ॥ ੨੨੭ ॥

ਅਭਿਗਣਨਾਧੀਥਾਨਿ॥੫॥ਤਬਭੁਤਮਾਦਮੀਤੁ
 ਲਤਾਨਗਇਆ॥ਤਦਭੁਤਮਾਦਮੀਤੁ
 ਦੀਆਪਦਿਯਾਮੁਗੀਦਾ॥ਨੀਥਿਥਾਤਰਿਯੁ
 ਹਿਯਾ॥ਅਗਭੁਤੁਤਿਰੁ॥ਨੀਥਿਥਾਤਰਿਯੁ॥
 ਤਬਮਾਦਮੀਤੁਭੁਤੁਦੇਖਿਵਹਿਲਾਗਾਥੇਗੁ
 ਵਰਦਿ॥ਤਬਮੁਗੀਦਾਪੁਦਿਯਾਸੀਤੁਮੀਥਿ
 ਭੁਤੁਹਿ॥ਤਬਮਾਦਮੀਤੁਭੁਤੁਦੇਖਿਯੁ
 ਤੇਰੇਮਾਸਾਥਿਯੁਯਾਤਾ॥ਤੇਰੇਤੁਮੀਤੁ
 ਤਾਨਾਥਿਯੁਯਾਤਾ॥ਤੁਮੀਤੁਤੁਮੀਤੁ
 ਯਾਤਾਦਹਿ॥ਤੁਮੀਤੁਯਾਤਾਥਿਯੁਯਾਤਾ॥

ਜੇਤਸੀ-ਗੁਰੂਮਸੀਤੀਆਵਤਗਾ-ਗੁਰੀ
 ਤਦਿਨਪਿਛੁਤਾਤਾਗੇ ਮਸਾਭਨਾ-ਗੁਰੀ
 ਤਦਿਨਵਾਧਿਕੁਰੈਗੈਸੇਗੁਰੀਤਦਿਨਮੀ
 ਨੇਗੇਤਦੁਸੈਏਗੈਏਗੈਏਭਨਾਨਿਨੁ
 ਮੈਰੇਗਾਸੇਸਿਭਿਸਿਭਿਰਗਨੈਤਦਿਨੇ
 ਜੇਭੁਚਾਏਤਮੁਖਾਏਗਾਏਨਾਨਿਸਾ
 ਰੋਤਥਮਖਦੁਮਥਤਦੀਵਾਨਾਨਾਏ
 ਦਿਨਾਤਦੁਮੁਗਰਾਏਵਦੇਦਿਨਿਕੁਰ
 ਮਾਇਨਾਤਥਥਾਥੀਗਈਦੇਸਿਨੈਮਾਇ
 ਮਾਤਦੁਪੈਮੈਪਸਿਥਥੈ ਗੁਰਮੰਗਦ

ਸੀਵੈ ਅਭੈ ਗਧਿਵੈ ਪੈਗੀ ਪਇਆ ਤਦੁ ਪੁ
 ਗੁਰਦਿਖਿ ਖਬਰਿ ਭਈ ॥ ਤਾ ਸਹ ਬਤਿ ਸੰਗ
 ਤਿਵਿਖਿ ਖਬਰਿ ਭਈ ॥ ਤ ਬੋਲੇ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ
 ਦ, ਦੁਰੈ ਪਰਿਗੈ ॥ ਤਦੁ ਸੰਗੀ ਰਗ
 ਸਲਿਯਾਈਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਸਾਹ ਪਾਨ ਸੁਭ
 ਆਏ ॥ ਤਦੁ ਗੁਰੁ ਅੰਗ ਦੁਪਥਿ ਜੇ ਰਿਖ
 ਭੀਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ॥ ਕੁਛੁ ਸੰਗਾ ॥ ਤਬ
 ਗੁਰੁ ਸੰਗਾ ॥ ਰਜੀ ਆਖਿਆ ॥ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਤੁ
 ਧੁਕਾਏ ॥ ਤਥੇ ਜੇ ਸੰਗਤਿ ਨਾਲੁ ॥ ਤਦੁ ਭੀ
 ਜੇ ਲਹਿਯਾਈ ॥ ਜੈ ਸੀ ॥ ਤਬ ਬਚਾ ॥ ਭੀ

ਗੁਰੁ ਮੰਗਦਾ ਸੇ ਤੇ ਸਰਕਾ ਸਤਾਥ ਖਸੀ
 ਤਬ ਗੁਰੁ ਮੰਗਦਾ ਪੈ ਗੀ ਪਹਿਲਾ ਭਿਤੁ ਮਹਿ
 ਸਬਦੇ ਤੇ ਇਲਾਹਾ ਗੁਰੁ ਮਾਧੁ ਦਿਲਿ ਮ: ੧॥ ੪
 ਤਿਪੇਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਗਤਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿ-ਪਾਥੇ
 ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਤਾ ਪਾਈ ਪਖਾਪੀ ਸਭ
 ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਹੀ ਕਾਹੁ ਰੀਝੀ ॥ ੧॥ ਕਈ
 ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਤਿ ਸੇਵਾਇਲਾਹੁ ਕਮਾਕਾ
 ਰਕਾ ਸੇਵਕ ਮਾਨਿਤਾਇਲਾ ਸੇਈ ਕਮਾਏ
 ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਤਾਏ ਸੇਵਕ ਮੰਤਰਿ ਕਾਹਿ ਮਾਹ
 ਰੀਝੀ ॥ ੧॥ ਤੁਧਾ ਸਹਿਬ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਏਭਾਭਾਕੁਰਕਾਮੇ ਦਵਰਹਿੰਮੀ ਮਦੁਗਿਨੇ
 ਕੁਛੁਰਾਕੁ ਨੇ ਦਵਕਾਮੇ ਦਵਰਾਕਾ
 ਰੁ ਫੀਲਾਯਾ ਪੁਰੇ ਕੁਰਹਿ
 ਨੇ ਫੀਲਾਯਾ ਪੁਰੇ ਕੁਰਹਿ
 ਲਾਇਆ ਫਿਸੁ ਮੇ ਦਵਕੈ ਨਾਨਕੁਰੁ ਗੁਰ
 ਏਸੇ ਮੇ ਦਵਰਾਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਭਾਤਿ ਗੁਰੁ
 ਕੁਰਾ ਫੀਲਾਯਾ ਤਦੁ ਗੁਰੁ ਕੁਰਾ ਮਗੀਤੁ ਏ
 ਲਾਇ ਥੈ ਭਾਮਗੀਤੁ ਮੁਕਾਬਾ ਮੇ ਹਰਿ ਭਾਤੁ
 ਭਾਮਪਤਿ ਫੁਲਾ ਪਏ ਤਬ ਕੁਰੁ ਮੰਗਦੁ ਪੈ
 ਗੀ ਪਾਇਆ ਤਬ ਭਾਤੀ ਥੈ ਗੁਰੁ ਗੀ ਕਰਹਿ

ਤਿਤੁ ਮਹਿਲਿ ਸਬਦੁ ਤੇਇਆ ਭਾਈ ਥੀ
 ਪਪਹਵਾਹੁ ਸਭਾਹੇਰੇ ਦਇਆ ਤਦੁ
 ਹੁਏਰੁ ਤੇ ਸਦਿ ਇਸ ਬਦੁ ਤੇਇਆ ਮ: ੧॥੫
 ਨਮੋਂ ਦਾਸ ਚਾਪਤਿ ਸਾਤੁ ॥ ੧ ॥

ਯਾਇਆ ਭੁਯਤਿ ਪਾਤੀ ਪਾਈ ਰਹੀ ਜਾਨਿ
 ਅਰੁ ਪਤਿ ਚਾਇਆ ਜਾਨਿ ਪਤਿ ਚਾਇ
 ਇਆ ਇਖਿਆ ਆਇਆ ਹੁਏ ਬੀਸ ਕ
 ਯਾਕਇਆ ਤੇ ਸੁਖੀ ਆਇਏ ਫੁਲ ਜਾਇ
 ਪੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਇਖਿਆ ਤੇ ਯਾਪ
 ਇਆ ਜੇ ਯਾਪੁ ਬਿਬ ਮਾਇਆ ਪੰਨੇ ਸਮੇ

ਰਸਰਾਪਤਿ ਸਾਹਿਬਿ ਸਿਰੁ ਪੰਧੈ ਭਇਆ ॥੧॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਖਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਤੇ ਸਭਾ ਭਾਈ
 ਪਇਆ ਭਾਖੋ ॥ ਸੁਭੈ ਸਮੁਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਸੇਖੈ
 ਜੇਨੁ ਨੇਹੈ ਮੰਸਾਗਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਿ
 ਮਾਹਿਰੁ ਗਵਿਰੁ ਤਿਆ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ
 ਭਭੈ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਖੁ
 ਭਾਖੈ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਭਾਖੈ
 ਭਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ
 ਸਿਰਿ ਪਿਛਾਇਆ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਸਾਹਿਬੁ
 ਪੇਰੁ ਮੁਖੁ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ਸੁਭੈ

ਸਮਗਥਸੇਥੀਐਯੀਯਤੁਤਿਪੁਸੰਸ
 ਗੋ॥੩॥ਨਾਨਕੁਨਾਥਾਥਾਜਾਣੀਐਜੋਰ
 ਵੈਯਾਇਪਿਆਗਾ ਕਾਹਿਥਾਥ
 ਰਈਐਰਵਤੁਸਗਲਾਥਿ॥ ੬
 ਦੁਸਗਲਾਥਿਕੋਗਾਯਯਾਸੰਸਾਰੇਯੁ
 ਆਕਾਰਦਿਹੈਵੈਚੰਗਾਸੰਦਰਿਫੁਤੁ
 ਭੈਨਾਹੀਤਿਪੁਤਨਾਏਵੈਥੈਵੈ॥ਇਥੈ
 ਆਇਆਸਭਕੇਜਸੀਤੁਰਿਕਰੈਅਹੰ
 ਕੋਗੋ॥ਨਾਨਕੁਨਾਥਾਥਾਜਾਣੀਐਜੋਰ
 ਵੈਯਾਇਪਿਆਗਾ॥ਤਖਸੰਗਤਿਯਗੀਸ

ਬਦੁਗਾਇਆਲਹੁਦੀਆ॥ ਬਬਾਬਿਸ
 ਮਦਦੈਪਾਇਆਇਆ॥ ਭਿਤਮਹਿਪੁਕਮੁ
 ਤੇਇਆਗਾਗਾ॥ ਸਿਰੀਰੀਤਾ॥ ਬਾਬਾਬੋਲਿ
 ਆ॥ ਬਾਗੁ॥ ਮਾਗਾ॥ ਗਤਿਅਪ੍ਰਿਤਦੇਖਾ॥ ਤੇਆ
 ਗਾ॥ ਏਕੈਵਖਤਿ॥ ਗਾਗੁਤਖਰੀਕਾਗੁ
 ਮਹਾਮਹਾਗਾ॥॥ ਤੁਸੁਦਿਰਿਤਕਰੰਮਾਪੁ
 ਗਬਿਰਮਾਇਆ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁ॥ ਪਸਰੰਮਾ
 ਦੇ॥ ਸੁਤੰਤਾ॥ ਹਰਿਗਚਨਤੇਗਕਿਅ
 ਗਤਿਮੇਗੀ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਪਜੀ॥ ਜੀਵਾ॥ ਪ
 ਰਬਾ॥ ਤੁਹੇ॥ ਗੈਰੇ॥ ਹਿਨ॥ ਬੇਲੰਗਾ॥ ॥੧॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਠਾ ਆਗਰਾਗਰਿਹੇਤਿ ਰੰਗੀਪ੍ਰ
 ਤਮਨਿਕਰਮਸੁਕ ਨਾਨਕਪੰਥਾਨਿ
 ਹਲੇਸਾਪਨਿਤੁਸੁ ਮਗਪਾਮਾ॥
 ਬਾਬੀਯਪ੍ਰਭਿਪ੍ਰਭਿਭੋਲੋਕਵਰਿ ॥
 ਸਾਪਨਿਸਤਿਹਸੁਚੇਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖੀਆ
 ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖੀਆ ਹਰਿਪ੍ਰੇਤੁਤੀਸ
 ਸੇਹਲੀਆਗੋਗਾਨਦਪਰਬਾਪਿਮਹਾਪ੍ਰ
 ਰੁਝੰਗਨਿਸਪਰਦਾਸੁਮੁਗੇਸਾਸਭਤੇ
 ਤੁਮੇਗਪ੍ਰੀਤਮਨਿਸਿਥਾਸੁਰਿਗੰਗਾਦੇ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪ੍ਰਭਿਚੈਬਾਬੀਯਕਵਰਿ

ਸਬਦਿ ਸੁਹੈ ਏ॥ ॥ ਤੁਸੁ ਦਿਹਿ ਰਸੁ ਭਿੰਨੇ
 ਪ੍ਰਾਤਮ ਆਪੇਸਾ ਮਨਿ ਤਹਿ ਰਹਿਤੁ ਰਹੈ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਨਦੀ ਸੈ , ਓਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਗੀ ਓਥ
 ਲਿਖੁ ਓਸੀ ਵਰ੍ਹਾ ਲਗੇ ਏ॥ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਓਥ
 ਰਿਸੁ ਵੇਗੀ ਹਰਿ ਥਿਰਾ ਹਰਿ ਤਨਾ ਏ॥ ਓਥੁ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਰਹਿਤੁ ਮੇਰੇ ਓਥੁ ਪ੍ਰਦਿਤੁ ਸਾਗੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਿਸੈ ਰਹਿਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਰਸ ਬੰਦੀ ਮਾਨੀ ਗਾ॥ ਭਾਵੁ ਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪਾਏ ਬੰਦੁ ਮੁਹਿ ਏ॥ ਸਾਸ ਨਾਮਿ ਲੇਖੁ
 ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਓ ਪ੍ਰਤਿ ਬੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਮੁ

ਦਰਿਆਏਸਾ ਪ੍ਰਭਭਵੈਪਾਠੁਗੀਗੁਰ
 ਸਾਗੀਪਾਪਿਪਰਿਵੰਤੈਸੇਸਾਗਦਿਉਭਰਿ
 ਭਰਿਤਦਿਸਾਗੀਭ ਵਾਧੇਟਸ

ਸੁਭਏਅੰਤਿਤਨਿਪ੍ਰਮੁਸੁਖਾਏ ਏ
 ਹਸੈਅੰਤੁਬਾਦੀਰਗਿਰਿਪਾਪਾਗਿਯਾਏਯੋ
 ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਾਭਵਹਸੁਹਦੈਕਾਥਾ
 ਯੋਯਮੰਤਿਬਰਿਸੈਪੁਰੁਪਾਗਿਯਾਏ
 ਪੁਰੁਪਾਗਿਯਾਏਸਾਗਿਭਸੁਖਪਾਏ
 ਥਿਗਥੇਰਪਤਨੁਦੀਜੈਕੋਕਰਿਅੰਥਿ
 ਸੁਹਦੁਬਾਏਰਿਭਦਪਾਯੰਰਿਸਹੀਜੈ

ਰਵਾਭੰਦਰ ਭੁਗੀਭਾਗੀ ਰਿੰਨੀਵਾਮੁਰ
 ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਦੇਤਿ ਸਹਜਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜੇ
 ਹਰਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ਜਾਨ ਪਾਏ ਪਾਮਾ ਮਾਹੁ ਦੈਸ
 ਖੁਭ 'ਮਾਖਾ' ਦੈਸ ਕੇਗਾ ਪਾਨ ਦੇ ਬੈਰਹਿ
 ਤਮਾ ਰਿਸਾਵੁ ਹਰਿ ਸਾਕੇਗਾ ਪਾ ਰਿਸਾਉ
 ਪਿਆਰੇ ਦੁਤ ਭੁਤਾ ਹੇਤੁ ਬਿਹਰਾਨੁ
 ਭੁਲੀਆ ਕੀ ਮਤਿ ਰਹਿਤੁ ਕੇਤੁ ਖੁਭਾਵਾਰੇ
 ਖਿਦਿਖੈ ਦੈਸ ਗਿਆਰੁ ਰਿਸਾਨਾ ਮਾਂਤਰ
 ਮਾਨ ਹਰਿ ਕਮਲਾਪੁ ਪਦਨਾ ਨਾਨਕ ਵੈ
 ਸਾਖੀ ਖੁਭ ਪਾਏ ਸੁਹਰਿ ਸਬਦਿ ਮਾਨਾ

ਨਾਨਕਾ ਮਾਹੁ ਜੇ ਭੁਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਿਓ
 ਦਿਸੈ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿ ਸਿਰਭਾ ਰਸਾ ਪਾਨ
 ਬਿਨੁ ਭੋਗੈ ਗੋਪਨਿ ਬਿ...

ਸਹੇ ਦੀ ਗੁਸਾਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੁ,
 ਪਹਿਰੈ ਥੈ ਗੰਗੀ ਆਵੁ ਫਿਰਿ ਤਿਆਵੁ
 ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਿਓ ਯਾ
 ਦੇਸੁ ਖਮ ਗਯੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੈ ਹਿਰਾ ਭੈ
 ਸੁਜੈ ਸੀਰਗ ਮਿਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਯਾ ॥
 ਮਹਾ ਮਾਤੁ ਭਾਸੁ ਗੁਗਨਿ ਤਪੈ ॥
 ਪਰਤੀਤ ਖਸੈ ਸੇਖ ਮਾਗਿ ਤਪੈ ॥

ਅਗਨਿਰਸੁਸਬੈ ਮਗੀ ਐਧੈ ਬੈਭੀ ਸਰਿ
 ਰਤੁ ਨਿਰਗੋਰੁ ਬਧਿ ਰੇਵੈ ਫਿਰਿਆਪਾ
 ਤਾਕੈ ਟੀਕਾ ਵੈ ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਗੇ ਅਵਗੁ
 ਰੁ ਰਾਗੀ ਦੁਖ ਆਗੈ ਸੁਖ ਤਿਸੁ
 ਸੁਖੁ ਸਮਾਯੋ ਨਾਨਕ ਸਿਸੈ ਨਿਰਮਲੁ
 ਪੁਰੀ ਆਸ ਪਤੀ ਦੁਖ ਪੁਰ ਨਾਯੋ ॥੫॥
 ਸਦੈ ਸਿਸੈ ਸਮਾਨਾ ਪਦੁ ਗੁਰ ਸਹਿਰਿ ਤਿ
 ਆਇਆ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਭਾ ਕੈ ਪਿਰੁਪ
 ਰੇਦੈ ਸਿਸੈ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁਪ ਪਿਰੁਪੀ ਆਇ
 ਮਗੀ ਐਧੈ ਰੇਦੈ ਮਨਿ ਰਮਿ ਰਿਠਾ ॥੬॥

ਮੇਰਾ ਫਿਰੇਲੀ ਪਗੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਗਤੁਤ
 ਫਿਰਾ ਦੁਮੋਏ ਭਰਿਬਿ ਨਾਗੀ ਰੁਕੁਖ
 ਹੁਕੈ ਸੀਰਾ ਪਰੁਤ ॥ ੧ ॥ ਘਾਟੇ ਟੇ
 ਨਾਗਰ ਸਾਮੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੋ
 ਰਿਸ ਸਾਢੇ ਟੇ ਟੇ ਭਾਗੁ ਰੁਕੁਮਿ ਭਾਗੀ
 ਭਰਿਸੇ ਬਰਿ ਪਦੁਤਾ ਲੀਲਾ ਭਾਗੀ
 ਰੁਕੇ ਰੁਕੁਮੈ ਰੁਤਿ ਰੁਕੁਮੈ ਲੀਲਾ ਰੁਕੁਮੈ
 ਸਿਰਾ ਲੀਲਿ ਰੁਕੁਮੈ ਭਾਗੀ ॥ ੨ ॥
 ਮੇਰਾ ਟੇ ਟੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਰੁਕੁਮੈ
 ਬੋਧੁ ਰੁਕੁਮੈ ਗਾਇ ਰੁਕੁਮੈ

ਮਛਗਰੰਗਸਾਹਿਬਸਰਸੁਤਰਵਿਨੁਤਰਿ
 ਵਿਭਸੁਪਪਾਟੀਯੋਗਾਨਕਪੁਛਿਯ
 ਏਭਗੁਗਾਨਕਏਤਾਪੁਤਰੁਤਰੁਤ
 ਏ. 1911 ਮਸੁਨਿਯਾਏਪਿਯਾਏਸਾਧ
 ਨਤੁਰਿਮੁਟੀ। ਤਮਿਲੀਯੋਪਤਿਮਿਮਿ
 ਏਤੁਰੇਤਾਏਮੁਟੀ। ਤੁਰਵਿਗੁਤੀ। ਤਾ
 ਪਿਰਮਤੀਤੁਰਵਾਹਿਮਿਯੁਲੋਯਾਯੋ
 ਯਾਮਪਿਛੇਗੁਤਿਤਾਤਾਏਪਿਰਾਭੁੰਮੁ
 ਏਤੁਰੇਯੋ। ਤੁਰਵਿਸਾਧਰਗੀਰਗੀ
 ਯਾਵਾਯਸਤਰਿਪਕੇਸੇਮੀਯਾ

ਨਾਨਕਾਸੁ ਨਿਮਿਲੁ ਪਿਆਰੇ ਸਉਹੁ

ਹੁਣੇ ਬਸੀ ਨਾ॥

ਤਰਿ ਰਿਹਤੁ ਪ

ਇਕਾ ਜੋ ਪੁਤਰਾਇ॥

ਪਾਸਾਸਿ

ਬਾਏ ਤੁਤ ਜਾਇ ਨਾ॥

ਸੁ

ਤੇਹ ਪਾਪਿ ਹਮੇਲੇ ਪਾਠ ਮਾਹੈ ਸ

ਹਸੀ॥ ਲੂਗੁ ਰੁਮੰਗੀ ਮੈ ਨ ਸੀ ਝੈ ਗੁਰ

ਮਾਗੀ ਤਾ ਮਹਸੀ॥ ਨਾ ਮੁਭ ਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ

ਪਰਿ ਬੈਠੇ ਨ ਜਹੁ ਭਿ ਨਾ ਜੀਆ ਮਾ॥ ਨ

ਨਕ ਮਿਲਾਹੁ ਕਪਟੁ ਰਹੈ ਲਹੁ ਏਕ

ਪਾਤੀ ਪੁਟ ਸਾਸਾ॥ ੧੨॥ ਮੰਘਰ ਮਹਤ

ਆਸਗੀਵਾਨਗੁਰ	ਟੀਗੁਮਾਈ
ਮੰਡਜਰੇਗਜਮੇਤ	ਜਪਦਿਪਦ
ਜੋਤਿਸਮਾਈ	ਗਾਨਗਮ
ਪਤਰਾਤੇਗਤਿਪਾਵਾਮਲਦੇ	
ਗੰਗਿਗੈਗਮਿਗਮੀਆਹਮਿਭਿਭੀਤਮ	
ਗੋਤੀ॥੧॥ਆਪਿਪੁਤ੍ਰਤੁਤੀਤੀਗ	
ਤਰਿਜਾਨਿਆਸਾਨਮਹਸਿਮਿਐਗ	
ਟਗਾਇਮਰਿਸਮਾਈਆਪੀਤਮਗੁਰ	
ਮੰਕੇਸੁਦਿਪੁਰਥੀਵੇਤੁਪੁਤਾਵਾਸਗਿਨਵ	
ਗੰਗਰਾਮੁਨਾਤਿਵੇਣੀਸੰਗਮਸੰਤਸਮੁ	

ਟਸਮਾਣਾਪੁੰਨਾਨੁਪੁਜਾਪਯੋਸੁਰ
 ਜੁਗਜੁਗੇਵੇ-ਨਾਨਾਨਰਮਾਪਿਮ
 ਤਰਸੁਰਸਿੰਘੁ ਆਮਾਠਿਸਹਿਤੀਰਥ
 ਨਾ ॥ ਘਲਗੁਦਿਮਨਿਰਹਮੀ
 ਪ੍ਰੇਮਸੁਭਾਇਆਮਾਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਾਇ
 ਆਮਾਪੁਗਦੁਇਆਮਾਨਮੇਰੁਚਰ
 ਟਿਕਾ ਰਤਿਸੁਭਾਇਆਰਗਿਰਿਪ
 ਪਾਗਿਯਾਊਥੁਤੇਵੇਸਰਗੀਪਿਰਥਾਪੁ
 ਮਹਾਨੀਲਾਨਾਨਾਊਥੁਤੇਰਸਪਾਦਪ
 ਟਿਕਾਪਿਗਲੇਸੀਗਗੀਨਾਨਰਮੇਰਿ

ਲਈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪਾਠਿ ਵਰਤਿਆ ਨਗੀ ॥ ੬ ॥
 ਬੇਰਸਮਾ ਹੁਤੀ ਬਿਤੀ ਵਰਤ ਲੋਪਾਪੁਰੀ
 ਮੁਹਤਿ ਪਾਲਸਾ ਚੇਅ ॥ ਹਸਿ ਮਿਲੇ
 ਪਰਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਗ ॥ ੭ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਰਾਇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿੰਗ ਗਤਿ ਸਹਿ
 ਪਿਆਰੀ ਮੇਲੁ ਤਹਿ ਆਰੰਭੁ ਮਾਏ ॥ ੮ ॥
 ਰਿਸੇ ਰਸੁ ਪਾਵੀ ਜਾਪਿ ਰਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰਾ
 ਵੈ ਪ੍ਰਾਤੁ ਮੁਹਰਿ ਵਰੁ ਬਿਰੁ ਸੇਹਾ ਗੇ ॥ ੯ ॥
 ਤਿਤੁ ਮਹਾਨਿ ਰੇ ਸਬਦੁ ਤੇ ਆਸੇ ਪੈ ਥੀ

ਰੁਥਾਗੁਰੂ

ਸਿਧੀਆਤਰੁ

ਪੁਤਾਅਖਿਅ

ਅਸਾਤਾਰਿਆ

ਯਾਹੇ

ਤਥਾਗੁਰੂਥੇਇਆ

੫

ਆਜੇਥੇਤਾਗੁਰੂਥੇਇਆ

ਕੁਤਿਆਗੁਰੂਥੇਇਆ ਨਾਹੀ।। ਰੁਥਾਅ

ਕ ਪੇੜਥੇਤਾਗੁਰੂਥੇਇਆ ਨਾਹੀ।। ਰੁਥਾਅ

ਗੁਰੂਤਪਹੁਗੈਤਾਜਾਨਮੁਸਵੇਗਾ

ਤਥਾਤਿਤੁਮੁਸਾਯਮਾਨਾਓਪਗੀਕ

ਲਗੇਆਖਦਿਆਮਸਾਯਮਾਨਾਓਪਗੀ

ਖਦਿਆਸੀਰਥੇਤਾਗੁਰੂਥੇਇਆ

ਗੇਆਖਦਿਸੇਅਸੀਜਾਹਾਹੈ॥ਤਬਥਾ
 ਬੈਆਖਿਆਜੇਤੁਸੀਦੁਹਾਈਦੁ
 ਲਖਪੁਰਾਦੁਹਾਈਵਹਿਰਿੰਦੁਆਕੇ
 ਰਖਹੁ॥ਅਤੇਥਾਈਵਹਿਮੁਸਲਮਾ
 ਨਾਕੇਰਖਹੁ॥ਸਿਸਦੇਤੁਲਕੇਹਰੇਰ
 ਹਿਰਿਗੈ॥ਜੇਹਿੰਦੁਆਕੇਹਰੇਰਹਿਰਿ
 ਤਾਜਾਹਰਿਗੈ॥ਅਤੇਜੇਮੁਸਲਮਾਨਾ
 ਕੇਹਰਹਿਗੈ॥ਤਾਦਬਹਿਗੈ॥ਤਬਥਾਬੈਸੰ
 ਗਤਿਨੁ॥ਤੁਕਮੁਕੀਤਾ॥ਕੀਗਤਿਪੁੰਨੁਹੁ
 ਤਬਸੰਗਤਿਲਗੀਕੀਰਤਪੁੰਨੁਇਆ॥

ਗੁਗਗਓਤੀਪੁਰਬੀ ਮਹਾਨਾ॥੧॥ ਜੈ
ਪਰਿਕਾਗਤਿਆਖ ਰਹੇਕਾਰੋਇਥੀ
ਹੁਸੈਹਾਨਾਸਿਦ
ਗੇ॥੧॥ਤੁਮਗਾਦੁਹੇ

ਗੋਰਿ ਰਤਨ ਕਾ ਮੇਰਿ ਗਾਗਾ ਹੰਢਿ ਦੁਮੀ ਜੀ
ਤੁਮੇਰਿ ਲਿਖਿ ਮਦ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਗਾਗਾ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅ ਤੇ ਸਮਾਜੀ ਅਨਿਦੇ
ਖੈ ਗਾਗੇ ਦੁਹਰੇ ਹੋਗਾ ਤੇ ਹਰੇ ਨੈਕੀ ਮੁਤਿ
ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾ ਤੇ ਕਵਲੁ ਸੁਮਾਰੈ
ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਿਬਿਅ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪ

ਦੁਤੇਤਾਨਾਦੇਹ

ਦੇਸਾਭਿਥ

ਪਾਠ ੮

ਦੇਸਾਭਿਥ

ਕਸੇਦਿਹਾਦੇਸਿ ॥ ॥ ਗੁਰੂਆਸਾ

ਮ: ॥ ਦਿਖਾਪਗਛਿਗੁਰੂਗਛਿਯਾਉਪਦੇ

ਸਾਗੁਗੁਗਛਿਕੇਦੇਸ ਯੋਕਥਾਥ

ਜੈਪਗਿਕਰਤੇਕੀਗਤਿਹੋਇਸੇਪੁਰ

ਗੁਰੂਦਾਤਾਈਤੋਇਸਾਗੁਯਾਦਿਸਦੇ

ਚਸਿਆਪਕੀਆਪਹਗਥਿਤੀਦੁਰ

ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਬਾਧਨਾ ਸਮੀਕਾਰੀ
ਅਤੀ ਗਾਵੀ ਭਿਤ

ਮਯਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਸੋਭੇਕ ਪਸਿੰਨਾ ॥ ਪਉਤੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣ
ਪਿਤਾ ਪੁਰਿਤਿ ॥ ਮਯਾ ਨਿਦੁਸੁ
ਤਿਤੁ ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ
ਏਕੇਗੁਣਿ ਅਨੇਕਾਨਾਕ

ਮੁਖਿ ਆਇ ਗੋਬਿੰਦ
ਕਤੇ ਮੁਖ ਭੁਜਾ

ਪਾਇਆ ਨਾਨ

ਤਾਨਾਨਾਨਾ

ਜਬ ਜਾਇ ਕੁਪੜਿ
ਹੁਏ ਪਗਿਐ ਕਹਿ

ਹੋਇ ਆਜਾ ਜਬ ਚਾਰ ਹੁਏ ਚਾਵਿਤਾ ਕੁ

ਫੁਲਾ ਹੀ ਤਦੁ ਯਾਹੁ ਤਹਾ ਕੇ ਹੋਰ

ਹੋਇ ਤੁਝਾ ਪਦੈ ਲੈ ਗਏ ਆਯੋ ਮੁਸ

ਲਾਮਾਨਾ ਪਦੈ ਲੈ ਗਏ ਸਰਬਤਿ ਸ

ਗਤਿ ਪੈਗੀ ਪਈ ਬੋਲੁ ਦੁਹਰੁ ਗੁਨਾ ॥੧॥

ਸਸਤ ੧੫ ਦੇ ਪਾਸਿ ਤੀਆ ਸੁਸੁਰੀ ॥੧॥

ਵਾਥਾ ਨਾਨਕੀ ਸਮਝੈ ਵਰ੍ਹਾ ਪੁਰੀ ਵਿ
 ਲਾਇ ਮਾਧਾ ਦਾ ਹੁਕੁ ਦਾ ਹੁਕੁ ਦਾ
 ਗੁਰੁ ਦਾ ਹੁਕੁ ਹੁਕੁ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ
 ਹੋਈ ॥ ਰਾਜ ਵੇਖ ਖਸਿ ਲੈ ਲਾਗੁ
 ਲਗੁ ਵਾਥਾ ਲੀ ॥ ਬੋਲਾ ਹੁਕੁ ਹੁਕੁ
 ਕੀ ਘੋਰ ਹੋਈ ॥ ਤੇਗ ਪਗਾ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥
 ੧੬ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਦਿ ॥ ਕੰਨੈ ਨਿਰ
 ਮਾਨਿ ਦੈ ਦੁਖ ਦਾ ਠੀ ਜੇ ਦੈ ਸੈ ਸੀ ਪ
 ਰਿਸੈ ਹੋ ਸੀ ਘ ਨਾਨਿ ਦਿਖਾਨ ਦੁਖ
 ਤਕ ਸੇਵੇ ਸਮਾਗਿ ਨਾਨਕੈ ਗੰਧਾਰੀ

